திருச்சிற்றம்பலம்.

கண்ணுடையவள்ளல்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஒழிவிலொடுக்க

மூலமும்,

திருப்போரூர்ச்

சிதம்பரசுவாமிகள்

அருளிச்செய்தவுரையும்,

திருமயிலை

முருகேசமுதலியாரால்

பலபிரதிகளைக்கொண்டு

பரிசோதித்து

ஊ. புஷ்பரதசெட்டியாரால்

தமது

கலாரத்நாகரமென்னும்

அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டன.

சென்னைப்பட்டணம்:

1875.

உ

கடவுள்துணை.

பாட்டுமுதற்குறிப்பு அகராதி.

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
அகனீந்தவா	௪௮	அறிந்தவிகலைவா	௧௭௯
அங்கக்காரன்	௨௮௧	அறிந்தவிடத	௨௩௨
அஞ்சனக்கண்	௩௩௯	அறிந்துபாறி	௨௬௨
அஞ்சுதொழி	௫௩	அறிபாவம	௯௫
அடங்கத்து	௩௬	அறியார்	௩௮௧
அடைப்புள்	௩௨௯	[illegible]கா	௪௬௩
அட்டமாசித்தி	௧௬௨	அறிவாலே	௨௰௨
அடைமுத	௪௧	அறிவாயீர்	௪௬௰
அதபக்குவங்	௯௪	அறிவித்தா	௭௪
அரசறத்தை	௨௯௪	அறிவுசுறிவா	௧௮௰
அரிபிரமரி	௩௫௰	அறிவுக்கறிவை	௧௩௯
அவனேறுக	௪௨௮	அறிவுபறி	௩௪௬
அருளாலே	௬௫	அறிவுமறிவா	௧௩௩
அருளும்	௩௯௪	அவசமயத்	௨௩
அலைகோட்டுஞ்	௪௪௭	ஆறைறந்தபை	௨௯
அவரவரைப்	௩௬௪	ஆகாயத்தை	௪௬௮
அழிப்பேயவ	௨௰௪	ஆகாயம்	௧௯௪
அறிந்தமூங்	௩௯௪	ஆசைமுதலா	௩௨௰
அறிந்தவாய்	௧௩௭	ஆசையிறு	௨௬௫

பாடம்.	பக்கம்.	பாடம்.	பக்கம்.
ஆலிலைக்கணந்து	௨௬௯	ஊனமணி	௨௬௧
ஆனைக்கன்று	௩௨	ஊனாசகுருவி	௨௫௯
ஆனைமதப	௧௩	எனதறிவு	௯௩
இதுவெனற	௰௯	எந்தமையரி	௨௨௩
இடுமைப	௨௭௪	எட்டுயவன	௬௩
இரட்டைக்கல்	௪௭௭	எந்தநூரீ	௨௪௩
இருமையை	௪௨௩	எல்லாச்சமய	௩௯௮
இருளிறக	௧௯	எனமனை	௨௩௦
இனைப்பெயரி	௨௧௧	ஒடோதரு	௪௫௭
உடம்புளா	௨௨௫	ஒரு சொட்சிப்	௩௭௨
உடலொழி	௨௮௨	கடவுநீரா	௫௦
உடலிருந்த	௨௭	கட்டழகணை	௯௭
உடைபெறி	௧௩௦	கட்டுவெக்கி	௮
உற்றசெயிர	௨௪	கனமமணி	௬௦௨
உடற்போக	௩௩௦	கயிறறுவ	௨௨௯
உடுக்கைமற	௨௮௩	குருபரமில்	௬௦௦
உடுப்புமபா	௧௭௯	குருநாதி	௨௧௧
உணவொட்டுத	௨௧௦	குவிவழல்	௩௦௬
உதயநேத்ர	௨௯௦	குருவியக	௩௯௯
உத்தொதுகை	௪௯௫	கல்யாண	௩௯௩
உதயராவதா	௪௪	கவிலையு	௪௨௨
உபதேசப	௧௫௦	கல்வியாப	௨௪௯
உருகுபரம	௩௫	கவிப்பப	௪௬௫
உவாயொடுவ	௩௦௨	கனனைப	௨௭௯
உலகத்தை	௨௫	கனிக்ககவி	௫௯
உன்னையுணர்த்	௬௬	காணுமறிவு	௨௦௭
உனக்கு	௨௩௭	காமாக்ஷி	௩௩௬

பாட்டு,	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்.
காலமன்ற	௧௧௭	சாக்கிராத்திர	௩௮௬
காலமுடன	௩௫௨	சாக்ஷிரதத்தி	௪௬௧
காலனுக்கு	௮௧	சாதநம்செ	௩௦௦
காலயந்த	௩௪௨	சாயாப்புட	௪௭
கிரிமைக்கண்ண	௪௮௫	சாலேலாசமா	௩௫௪
கிரியையடான	௧௯௪	சாவேவெரு	௩௫௬
கிண்ணரிமை	௯௧	சிந்தைபய	௮௪
குடையுரு	௨௦௪	செரறறிவனுய	௨௩௧
குட்டித்திர	௭	சுகாதீதம்	௪௧௫
குமபிட்டு	௨௮௧	சுக்கிலை	௩௬௮
குரங்கிற	௨௭௯	சுட்டிபோ	௪௯௭
குரங்கை	௧௭௨	சுநதரரூ	௩௭௧
குருட்டரிப்ப	௯	சும்மாவிரு	௪௧௧
குறந்துசத்தி	௪௫௩	சும்மாதே	௪௦௦
குறமபாட்டு	௩௧	சுருதிகுரு	௨௧
குனறழலி	௩௧	சூலையும	௩௨௩
கூட்டிரகுர	௪௫௮	செசஞ்சிரிக்க	௩௪௫
கூரிருளின	௨௪௫	செசதத்வமாப	௩௨௮
கூலிததொழி	௯	செசத்துயபிற	௩௮௩
கேடுஞ்சமு	௩௨௨	செசமையின	௨௯௩
சகலமுத	௩௮௫	ஞானக்கிரியை	௨௧௭
சததாதிதத	௮௦	ஞானமிலா	௩௯௫
சத்தியநிர	௪௧	ஞானிக்குல	௩௩௫
சரியாதி	௯௮	தணடுகுடை	௩௬௬
சரிவைதகிரியை	௧௬௪	தத்துவததா	௮௫
சரியைபுடல	௨௧௫	தத்துவததின	௩௫௧
சனமாக்க	௮௮	தத்துவதலை	௪௮௩

பாட்டு,	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
தத்துவமுட்	௧௪௯	நடைதளாந்து	௩௦௯
தத்துவம்	௩௮௮	நாடுநகர்வீடு	௨௬௦
தத்துவாதீத	௭௯	நாயலகை	௨௭௨
தந்திரகலை	௨௩	நாயேறிவீழ்ந்	௮௭
தம்மாலறி	௬௦	நிக்கிலாசெய்	௨௮௦
தம்மையருளா	௩௩௩	நினைப்புமறப்பறு	௭௯
தருவனமென	௩௩௨	நினைப்புமறப்	௨௪௧
தனுவாதி	௨௭௦	நீக்கப்பகமு	௧௬௨
தனையறிவு	௧௧	நீர்க்கும்வழி	௧௮௯
தன்மையுமுன்	௬௭	நெய்யினிழற்	௧௪௮
தன்னிழப்பை	௪	நெய்யுணட	௩௭௪
தன்னையறி	௩௯	நெருப்பில	௧௯௨
தன்னையறிவார்	௪௭	பஞ்சமலமு	௧௦௪
தன்னையிழப்	௧௩௬	பட்டினத்து	௨௫௮
தாக்கற்ற	௨௦	பதியிற்கக்	௧௧௯
தாமருந்தல்	௩௯௫	பரிசித்துஞ்	௧௪௬
தானலலர்	௯௦	பழக்கங்கொடி	௧௬௯
தினனிற்றிமி	௨௬௨	பழுதையைப்	௫௭
துக்கஞ்சுகமா	௨௮௫	பறாதபோது	௧௫௯
தேடபயம்	௨௫௫	பற்றியது	௬௪
தேட்டந்திரண்	௧௧௫	பாசங்கழன்	௨௩௬
தேனுண்டுமி	௪௪	பிறவாதயோ	௨௯௨
தொடும்போ	௩௭௮	புளிசேர்பழமா	௧௨௬
தொடைதட்ட	௩௭௬	பூசிமுடிப்பன	௯௧
தொழிலிறுதி	௧௯௭	பூரணவாநந்த	௪௯
நடந்ததெல்லா	௩௯௩	பெண்ணுணவி	௩௭
நடந்துங்குளி	௨௧௧	பெருநோவு	௩௪௬

பாடடு.	பககம்.	பாடடு,	பககம்.
பேயைபபெ	௩0௭	மாறுபபல	கஉக
பேரிளபமுனை	உஉ0	முலைமுதிரா	க0உ
பொயபோகப	க௩	முலையுமன்னி	௩சு
பொய்போல	க௩ரு	மூககணைநா	௩௩எ
பொயயெனற	உருஉ	மெயயாகத	உசுகூ
பொனமலை	உஅ௭	மேலைசசககம்	ககஉ
போதப்புர	௩கூ0	மோனிகளே	௩ருரு
போதமபனை	எச	மௌனயகாவுனை	உஎ
போதவொழி	௩சு	வநதுவைசசட	உ0கூ
மகவானகண	கூசு	வாசகககுந	உகூகூ
மணிபபாம	கஎந	வாகிககுச்சா	உ௩ரு
மணஞசுசித்தா	ருஉ	வாடனமணம்	௩ருஅ
மணமேணமலை	சகூச	வாதிவடததின	ச0ரு
மயலறுரா	க0க	வாயுமனந	கருகூ
மரபபாவை	சஉசு	வாலேமுகமாய்	கருக
மருணடுகா	௩உரு	விடாதவதனை	சகூ
மருநதபிணி	உ0ரு	விடயமுநத	உஉஉ
மலட்டுமக	௩0சு	விபரீதபபூணு	௩கஎ
மலமாயைய	எஉ	வெணணேயுறு	கஉரு
மலையேறிய	கூஅ	வெறறவெகுமா	எஎ
மறப்புநிலைபபு	கஅ	வேட்டியுந	உகரு
மறவாததமமை	கூஉ	வேணடா	உசுரு
மனவாக்குக	கருசு	வேதாகமப்	க
மனேயிழக்கு	௩கூகூ	வேதாநதம	எரு
மாயாவிகாரம்	ருகூ	வோசகுங்கண்	கக௩
மாயாபோகத	௩எச	வோக்குமவி	௩0ரு
மாலையனு	௩சஅ		

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒழிவிலொடுக்கம்.

உரைபாடம்.

முதலதிகாரம்.

வேதாகமப்

பொதுவிலுபதேசம்.

ஆசாரியர் அநாசாரியர் இலக்கண முதலியவையும் இந்நூலிற் கூறியகருத்தெல்லாவற்றையும் தொகுத்துப் பொதுவான் உபதேசமாகக் கூறினமையான் இவ்வதிகாரத்திற்குப் பொதுவிலுபதேசமென்று பெயராயிற்று.

வெண்பா.

வேதா கமப்பவுரி வீசுங் களாசனிலை
ஆதார வெற்பி லபிடேகம் - போதத்
திருளிலெழு பானு வெனவொழிவி லின்பக்
கருணைபொழி வானெடுத்த கை.

(இதன்பொருள்.) எனது ஒழிவில் இன்பக்கருணை பொழிவான் எடுத்தகை எ-து. எனது போதாகாசத்தின்

கண்ணே அருளாநந்தத்தைப் பொழியாநின்ற பிள்ளை
யார் உயர எடுத்துச் சுட்டோடு மெய்ப்பொருளைக்காட்
டிய திரு அத்தமானது;

வேதாகமப் பவுரிவீசும்களாசநிலை எ-து. வேதாக
மங்களினது பவுரிக்கூத்திலைப் பிம்போடும் கைவார
ங்கொண்டுவீசி நிறுத்தும் ஓர் உண்மைநிலை,

ஆதாரவெற்பில் அபிடேகம் எ-து. ஆறாதாரங்களாகி
ய பொருப்பனையன் முடியிற்சூட்டும் ஓர் மகுடம்,

போதத்து இருளில் எழுபானு எ-து. ஆன்மபோதத்
தின் கண்ணதாகிய ஆணவஇருளைக் கிழித்துஎழாநின்ற
ஞானசூரியன் என்றவாறு.

அரங்கின்கண் நடிக்கின்ற கூத்தர்பலருக்கும் முதல்
வனாகிய கூத்தன்வந்து கூத்தைக் கைவாரங்கொண்டு
நிறுத்தி, அவ்வரங்கின்கண் உள்ள குறுமன்னியர்கட்
கெல்லாம் முதல்வனாகிய மகாமன்னியனையே புகழ்ந்து
சுட்டிநின்றாற்போல, வேதாகமங்கள் கூறிய பலசமய
நெறிகளையும் அச்சமயங்கட்குரிய கடவுளரையும் கட
ந்துநின்று, அக்கடவுளருக்கெல்லாம் முதல்வனையேபிள்
ளையார் பரஞானக்கண்ணினால் உணர்ந்து புகழ்ந்து சுட்
டி நின்றமையால், "வேதாகமப்பவுரிவீசுங்களாசநிலை"
என்றும், நிராதாரமாகிய அருளினின்று மீதானமாகிய
மெய்ப்பொருளில் சுட்டோடும் அதீதப்பட்டு நின்றமை
யால், "ஆதாரவெற்பிலபிடேகம்" என்றும், ஆன்மபோ
தத்தைமறைத்த ஆணவஇருளை நீக்கிச் சிவத்தை அறி

விக்குத திருவருளைப்போல் இறைவனைப் பிறர்க்கறிவித்த தமையால், "போதத்திருள் வெறுப்பாறு" என்றுங் கூறினார். உதாரணம்.

"தோடுடைய செவியன் விடையேறியோர் தூவெண்மதிசூடிக், காடுடையசுடலைப் பொடிபூசியென் னுள்ளங்கவர்கள்வன், ஏடுடைய மலரான் முனைநாட் பணிந்தேத்த வருள்செய்த, பீடுடைய பிரமாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே" என்றுந் திருக்கடைக்காப்பால் மெய்ப்பொருளைத் தரிசித்துச் சூடிப்புகழ்ந்து நின்றபோது சிவஞானம் மெய்ப்பொருளை நிருபாநோக்கம் வைக்க அதனிருபாநோக்கத்தினை வழித்தாயச்சென்று சிவத்தில் அதீதப்பட்டு நின்றார் என்பதும் பிறர்க்கறிவித்தார் என்பதும் "என துள்ளங் கவர்கள்வன்" என்பதனானும் "பெம்மானிவனன்றே" என்பதனானுங் காண்க. இத்திருக்கடைக்காப்பு பிள்ளையார் ஞானபோனகம் உண்டருளியபோது அருளிச்செயப்பட்டது. பிரளயாகலர்க்கநுக்கிரகித்தலும், இது. வேதாகமங்களை முதற்பொருளாக்கி அவை ஒன்றோடொன்றொவ்வாதுகூறும் பலபேத சமயநெறிகளைக் கூத்தாக்கினார். ஆதாரம் ஆறையும் ஊடுருவிநின்ற சுழுமுனையை, மேருவென்றும், இடைபிங்கலைகளை அதனை வலம்வருஞ் சூரியசந்திரரென்றும், யோகிகள் கூறுவார். ஆகலின், "ஆதாரவெற்பு" என்றார். முடிகூறினமையால் வெற்பெனினும் அஃறிணை உயர்திணையாகக்கூறப்பட்டது. "கை" என்பதை மூன்

றிடத்துங்கூட்டுக." (கைவாரங்கொள்ளுதல்) கூத்தை நிறுத்தற்பொருட்டு ஓகோவென்னும் அடுக்குமொழிகூறிக் கரம் உயர எடுத்துவீசுதல.

"களாசம்" என்பதுபிரம்பு. பிரம்போடும் வீசுமெனக்கூட்டுக.

இத்திருவெண்பா - குருதோத்திரம். (க)

தன்னிழப்பை யென்னகற்றுச் சாதிப்பான் சற்குருவாம், மன்னுபெருஞ் சீய மதயானை - தன்னடைமேல், சொப்பனத்தே தோன்றித் துடிப்பற்றுக் கேவலமாய், நிற்பதுபோற் பாராவெனின்.

(இ-ள்.) சற்குருவும் மனனுபெருஞ் சீயமதயானை தன்னடைமேல் சொப்பனத்தே தோன்றி எ-து. ஞானாசாரியனாகிய அருள்நிலைபெற்ற பெரிய சிங்கம்போலவான் சீடனாகிய மதயானையினது மேலாம்பக்குவததால் பிரபஞ்சமாகிய சொப்பனத்தின்கண் தோன்றி;

துடிப்பு அறறுக் கேவலம் ஆய் நிற்பதுபோல் எ-து. மதம்பொழியாநின்ற யானையினது சொப்பனத்தின்கண் சிங்கந்தோன்றஅதனது மதகெர்விதம் யாவுங்கெட்டு மருட்கேவலப்பட்டு நின்றாற்போலச் சீடனாகிய யானையினதுஉட்புறனாய்ச் சீவியாநினற போதப் பதைப்பெல்லாம் அற்று அருட்கேவலமாய் நிற்கும்படி.

பாரானெனின் எ-து. அப்போதத்திற்கும் உட்புற ளுகிய கிருபாநோக்கஞ் செய்யானுயின்.

தன இழப்பையென்னகற்றுச் சாதிப்பான் எ-து. ஒரு வன் தறபோதஒழிவைச்சாத்திரங்களைக் கற்று அவறறு ள்கூறியவாறேதனது போதத்தால நிட்டைகூடி எங்ங னஞ் சாதித்தடைவான எ-று.

போதஒழிவினகண் மெய்பபொருள் இருத்தலின் மெய்ப்பொருளை, "தனனிழபபு" என்ருர். மெய்ப்போத ததால பொய்ப்போதம் அழிவதனறி இதனை இதனுலழி க்கத் தொடஙகின் மேனமேல வளர்ச்சியாய் அழிவுகூ டாமையின, "தன்னிழப்பையென்னகற்றுச் சாதிப்பா ன" எனருா. யானையைச் சிஙகம கொலவதுபோல ஞானததால அஞ்ஞானத்தைக கெடுததலின, "சறகுரு வாமனனுபெருஞ்சீயமு" என்றும், ஞாதுரு, ஞானம், ஞேயம, ஆய இவைகள் ஒனறுந தோனருது ஆன்மா அபபாானையால் சீயததில் அதீதபபடுதலின், "கேவல மாய் நிறபதுபோற் பாரானெனின்" என்றுங் கூறினுர். "குருவாஞ் சீயம்" என்றமையால் (சீடன்யானை) என்று வருவிக்கப்பட்டது, "துடிப்பற்றுக் கேவலமாய்நிறப துபோல்" என்றுஉவமையாகக் கூறினமையால் ஈண்டு ம்யானையும் சிங்கமும் வருவிக்கப்பட்டன. சிங்கம்போ ல்வான் பாரானுயின் எங்ஙனஞ் சாதிப்பானென முடிக் கநடை, பக்குவம், மேலாயபக்குவம், எனமாறுக. சீய ம் பாரானெனின் எனமுடிந்தது, இராசசிங்கம்வந்தா

னென்பதுபோலக் கொள்க. இத்திருவெண்பாவால் அ திதீவிர பக்குவர்க்காயினும் ஞானசாரியரால் அன்றிப போதநாசங் கூடாதென்று கூறியவாறு காண்க. (உ,

கூலித்தொழிலாளர் கொண்டுவிற்போர் போன்ற
வேலைப்பகடிகளை மேவாதே-காலம்போல் [குரு
பார்த்திருக்க வைத்த பரமகுரு வைப்பரவ
வார்த்தையிலே நீண்டாமனம்.

(இ-ள்.) கூலித்தொழில்ஆளர் கொண்டுவிற்போர்போன்ற குருவேலைப் பகடிகளைமேவாதே எ-து. வேலைசெய்து கூலிவாங்கிக்கொள்ளுங் கூலித்தொழிலாளரையும், ஓர்பொருளைக்கொண்டு ஓர் பொருளைவிற்கும வணிகரையும்போன்று, பிராக்குத கிரியைகளைச்செய்து காட்டியும், உபதேசங்களைக்கூறியும், அவாகையில் அருத்தம்பறிக்கும், தமக்கியையாத குருவெனனும் பெயர் கொண்ட தொழில்செய்யும் பகடிக்கூத்தாடிகளை மாறு நீ மெய்க்குருவென்று அடையாதே.

காலம்போல் பார்த்திருக்க வைத்த பரமகுருவைப்பரவ வார்த்தைஇலே நீண்டாமனம் எ-து. கதிர்வலம் வருதலால், கணம், நாழிகை, நாள், மாதம், இருது, வருடம், யுகம், முதலிய காலங்களும அக்காலங்கள்தோறும் தோன்றும் பிரபஞ்சங்களும் அநந்தபேதமாய்த் திரியவும தனக்கோர் திரிவின்றி அவற்றையெல்லாம் தாக்கற்றிருந்த காலதத்துவம்போல, மாயையில் தோற்றிய கரு

விகளும் இக்கருவிகளால் காரியப்பட்ட பிரபஞ்சங்களு
ம் அநந்தபேதமாய்த்திரியவும தனக்கோர் திரிவின்றி
இவற்றோடும் தாககறறிருநத அருளேவடிவாகக் கிருபா
நோக்கம்வைதது மாணுக்கனைச் சுட்டறறிருக்கவைத்த
மேலாகிய ஞானுசாரியனைத் தோதத்ரம் பண்ணவோர்
வசனமுமம இலலே. தியானிக்கஎனின மனமும் அவனைத்
தீண்டாது. (ஆசலின, அக்குருவை அடைதி) எ-று.

சதிர்வலம் வருதலால் கணமுதலிய காலபேதங்க
ளும் பிரபஞ்சபேதங்களும் நானுவாய்த்தோற்றினும் அ
வைகள் தோறறறகும் அதுவலம வருதற்கும் காலதத்
துவம் ஏதுவாறுறபோல, மாயையில் கருவிகளும் பிர
பஞ்சங்களும நானுவாயததோறறினும் இவைதொழிற்
படுதறகும் இவை மூலையில தோறறுதற்கும் திருவ
ருள் ஏதுவாயிற றெனபதுங்காண்க. பரமகுரு குக்கு
மவாக்கும் தறபோதமும் கடந்த சிவமென்றறிவிக்க
வேணடி "வார்த்தையிலே தீணடாமனம" எனறுர். இத்
திருவெண்பாவால ஆசாரியனேயும் அநாசாரியனேயு மா
ணுக்கனுக் கறிவித்தவாறு காணக. (௩)

குட்டித்திரட்காடியா ரெழுகக்கோன் குதித்துக்
கட்டிப்புதைந்த கதையாகும்-துட்டமலப்
பித்திலேமூத்தவர்கள் பேய்பிதற்றும் பேதையர்
புத்திபோற்காட்டும் பொருள். [க்குப்

(இ-ள்.) திட்டமலப்பித்திலே மூத்தவர்கள் பேய்
பிதற்றுதலும் பேதையர்க்குப புத்திபோலக்காட்டும் பொ
ருள் எ-து. கொடிதாகிய மும்மலப் பைத்தியத்தால்
முதிர்ந்த ஆசாரியர் அல்லாதா ஓர்காற்கூறியது ஓர்காற
கூறாது பேய்பிடித்தாறபோலும் பிதற்றுகின்றஅபக்கு
வர்க்கு உபதேசம் போலுங் கூறிய அருத்தம.

குட்டித்திரள்காடியாறு ஒழுகக்கோன ருக்கத்தக்க
ட்டிப் புதைந்தகதைஆகும் எ-து. பலகுட்டிகளோடுங்
காடியானது நதிவெள்ளத்தோடுஞ்செல்ல அதனது க
ளைக்கணைநிறை ஓரிடையன அதனை ஆடெனக்கருதி அ
நநீரிற்குதித்து அதனைப்பற்ற அஃதிவனைப்பற்ற அஃது
ம் இவனும அவவெள்ளத்து ஆழ்ந்தனரென்று உலகத்
தார்கூறுங் கதைபோலஆகும எ-று.

பரஞானம்என்பது சிறிதும்இல்லாதார் அபரஞான
ங்களைக் கற்றுக்கொண்டு மனைவிமுதலிய குடும்பவெள்
ளத்தில் ஆழ்ந்துகிடக்கின்றபோ சிலர் டம்பநிமித்தங்
கேட்க அவர்க்கு அருத்த நிமித்தம்உபதேசிக்க அந்த உ
பதேசப்பொருளால இருவருக்குந தோஷமேலிட்டுப்பி
றவிச்சாகரத்தாழ்வர். ஆகலின, இக்கதையை இப்பொ
ருளுக்கு உவமையாகக் கூறினார். இடையன காடியை
ஆடென்றும் காடி அவனை நதிகடத்தும் புணையென்றும்
கருதினதுபோல, அபக்குவனைப பக்குவனென்றும் அ
நாசாரியனை ஆசாரியனென்றும் இருவரு மாறுபாடா
க்கருதினார் என்பதுமாம். இத்திருவெண்பாவால அநா

சாரியனுக்கும் அவனிடத்து உபதேசங்கேட்ட அபக்கு
வனுக்கும் குற்றம்வருமென்று அறிவித்தவாறு காண்க.

குருட்டரிப்பனுக்குங் குபேரனென்று பே
ரோ,கருப்பிரதமோத்தையோகாட்டும்-அருட்ட
ரித்த, ஆசானைப்போலவரோ வாரூறுக்கப்புறத்
தே, பேசாதிருத்த வல்லாப்பேர்.

(இ-ள்.) குருட்டுஅரிப்பனுக்கும் குபேரனென்றுபே
ரோ, கருப்பிரதம் மோத்தையையோகாட்டும் எ-று. பிறவி
அந்தகனாகிய அரிப்பாளனுக்கும் குபேரனென்று பெ
யருண்டுசொல்லோ, கரும்பினதுஇரத்தத்தை மோத்தை
யாடறிந்து கூறுமோ, அவைபோலும்,

அருள்தரித்த ஆசானைப்போல்வரோ ஆரூறுக்கு அப்பு
றத்தே பேசாதுஇருத்தல்வலாப்பேர் எ-று. அருள்வடி
வம அல்லாதமாயாவடிவங்கொண்ட அநாசாரியரானோர்
முப்பத்தாறு தத்துவங்களையுங் கடந்துநின்ற சிவத்தோ
டு மாணுக்கனை இரண்டறக் கலப்பித்து மௌனமாய்
வைக்க அருளே திருமேனியாகக் கொண்டெழுந்தருளி
வந்த ஞானாசாரியரைப்போலும் ஆவாரோ எ-று.

குருட்டரிப்பனுக்குக் கைப்பரிசமேயன்றிக் கட்பார்
வையின்மையால் பொற்பொடியேதோன்றாது அங்ஙன
ம் இருப்ப அவனையும் செல்வத்தால் அளகேசனென்று
கூறக்கூடுமோ, அதுபோல் அநாசாரியருக்குக்கிரியைத்

தொழில்அன்றி ஞானமேயில்லை. அங்ஙனம்இருப்ப அ
வரையுங் குருவென்று கூறப்படுமோஎன்றும், மோத்
தையாடு கொழுந்தாடை தின்பதேஅன்றிக் கரும்புதின்
ன அறியாதாதலின் அதனதிரதத்தை அறிந்துஇங்ஙன
மென்று தனதுகுட்டிகருக் காட்டஅறியுமோ, அதுபோ
ல, அநாசாரியர் ஆகமங்கள்கூறும் மந்திரகலை, தந்திரக
லை, உபதேசகலைகளுள் உபதேசகலையைவிட்டு இருவ
கைக்கலைகளை ஆராய்ந்துஅவற்றுள்கூறிய சரியாதிகளை
ச்செய்து அவற்றான வரும்விடயாநந்தானுபவம் பெறு
வதேஅன்றிச் சிவாநந்தானுபவம அனுவளவேனும் அறி
யார், அங்ஙனம் இருப்பப பிறர்க்கு அச்சிவாநந்தானுப
வம் எங்ஙனங கூறுவார். என்றும் இந்த உவமைகளா
லறிவித்தவாறுகாணக.

அஃதன்றியும் ஆட்டோகாட்டும் *என்னும்எதிர்மறை ஓ
காரம் அவ்வாட்டைமறுத்து யானையைக் காட்டிநின்ற
தாகலின் கருப்பந்தோட்டத்தைப்போல் சிவாகமம், அ
தனுட்புகுதும் ஆடுயானைபோல் இதனுட்புகுதும் கிரி
யாகுரு, ஞானகுரு.

ஆடுகரும்பைவிட்டு இலையைத்தின்று அதனதுசுவை
யைத்தானும்அறிந்து தனதுகுட்டிக்குங் காட்டுதல்போ
லவும், யானை இலையைவிட்டுக் கரும்பைத்தின்று அதன
து சுவையைத்தானும்அறிந்து தனது கன்றுக்குங்காட்
டுதல்போலவும், கிரியாகுரு, மந்திர, தந்திர, கலைகளை
ஆராய்ந்து அவற்றுள்கூறிய சரியாதிகளைஅநுட்டித்து

அவற்றுள்வரும் விடயானந்தத்தைத் தானும் அநுபவித்து
த்தனை அடைந்த சீடனுக்கும் அவ்வுபதேசங்களால்
அவ்வானந்தத்தை வருவிப்பனென்பதும். ஞானகுரு
மந்திர, தந்திர, கலைகளைவிட்டு உபதேசகலையை ஆராய்
ந்து அதனுள்கூறிய ஞானானந்தத்தைத் தானும்பெற்று
த்தனை அடைந்த பக்குவனுக்கும் அந்த ஞானானந்தத்
தை வருவிப்பனென்பதுங்காண்க.

(உ-ம்.) பிரபுலிங்கலீலை "புறம்புகாண்குவன் புல்
லியனீசனை, அறிந்தஞானியகமுறக்காண்பனால், எறும்
பிகாணுறிலின் கரும்பைக்கொளும், செறிந்தவாடிலை
தின்பனவென்பவே,, அஜகஜாந்தரம் என்னுங்கிரந்தச
ம்மதியும், அ.2. குருடரிப்பனென்பதை "குருட்டரி
ப்பனா,, என்று இழிபின்கண் பன்மையாகக் கூறினார்.
கட்பார்வை இன்மைபோல ஞானமின்மை, கைப்பரி
சம் அறிதல்போல கிரியைகளைச்செய்தல், என்பதுங்
காண்க. இத்திருவெண்பாவால் அநாசாரியர் இலக்க
ணமும் ஆசாரியர் இலக்கணமுங் கூறியவாறுகாண்க.

தன்னறிவுசாட்சியல்லாற் சாயுச்சியப்பயனைச்
சொன்னபிழைகெட்டேன் றொலைப்பரோ- முன்
னடவாவழியொருவன் சொல்லநடந்து [னே
தடுமாறிநொந்தறியாதார்.

(இ-ள்.) தன் அறிவுசாட்சி அல்லால் சாயுச்சியப்பய
னைச் சொன்னபிழை கெட்டேனதொலைப்பரோ எ-து.

சிவாநுபவம்நன்றாய் விளங்கிறது என்பதற்கும் அஃது இன்றென்பதற்கும் தனக்குத் தன்னறிவுதானே சாட்சியாயிருக்கவும் பயனைக்குறித்து மயக்கத்தால் அந்தஅநுபவந் தனக்குண்டு போற்சாட்டிப் பிறர்க்குவீட்டையும் நெறியான உபதேசப்பொருளைக் கூறியபாவங்களைக்கெட்டேன்? எந்தக்காலம் நீக்கிக்கொள்வேனோ.

முன்னே நடவாவழி ஒருவன்சொல்ல நடந்துதடுமாறி நொந்து அறியாதார் எ-து. அஃதன்றியுமசாமமுன் செல்லாத ஒருநாட்குப்பின்செல்லுங்கால் அவ்வூரடையும நெறியாதென்று அந்நெறிக்கண்தான் முன்னடவாவொருவனைக் கேட்ப அவன் அதன்கட் சென்றுனபோன்று நெறி அல்லா நெறிகூற ஈது உண்மையெனக்கருதி அந்நெறிக்கட்சென்று முன்னிருந்தவூரும பின்னடையும் ஊரும் அன்றி நடுவிடைத்தடுமாறி மனம் உடல்வருந்தி அறிந்தவரலா எ-று.

ஐயன், காளி, சந்நிதியில் அசத்தியங் கூறினார்க்கும இம்மைக்கண்ணே துன்பம்வருதலின் பூரணசிவத்தின சந்நிதியில் அசத்தியங் கூறியபாவந்தொலையாது ஆகலின், "கெட்டேனொருலைப்பரோ" என்றும், வாக்காலகேட்டறிந்து காயத்தால்சென்றடையும் ஊர்க்கு நெறிஅறியாவொருவன்நெறி கூறக்கேட்டு அதன்கட்சென்றதனுன் வரும் இடர்அநுபவித்தறிந்தவர் மனத்தானுஞ்சென்றடைதற்கரிய வீட்டையுநெறியைத் தாம் அறியாதிருந்தும் அறிந்தார்போன்று பிறர்க்குக்கூறுர். ஆகலின்,

இரண்டும் உவமைகூறினார். சேறலின்கண் (தம) என்
னும் பன்மை "தன்" என்னும் ஒருமையாய்வந்தது.
"அல்லால்" என்பதை மயக்கத்தாலெனக் கொள்க.
"முன்னே" என்பதை இரண்டிடத்துங்கூட்டுக. "கெ
ட்டேன்" என்பது இரக்கக்குறிப்பினைச் சுட்டவந்தவழக்க
ச்சொல். இத்திருவெண்பாவால் சாத்தியனே அனாதி சா
தகனாஞானோபதேசம் பண்ணுதல் குற்றமென்று அறி
வித்தவாறுகாண்க. (௩)

பொய்ப்போகப் போகப் பொருந்திப் பொருடா
மை, சைப்போக போகத்தரங்கத்தில்-மையும், பரி
பாகங் கண்டு பதையாமற் பார்க்கும், குருவேகா
ண் ஞானக் குரு

(இ-ள்.) பொய்ப்போகப் போகப்பொருந்தி எ-து.
பொய்யாகிய கருவிகள் முப்பத்தாறும் நீங்கநீங்கவே
அவைகளைப் பகுத்தறிந்து நீங்கினஅறிவு தானென
றுதன்னை அருளால் உள்ளபடி கண்டபின்பு அருள்தரி
சனம், பரதரிசனம், பரயோகம், என்னும் அவற
றை அடைந்து.

பொருள் தான் ஆமச்சைப்போகதரங்கத்தில், மை
யும், பரிபாகம்கண்டு பதையாமல்பார்க்கும், குருவே
ஞானக் குரு எ-து. மெய்ப்பொருள் தானாகிய அநு
பவத்தியில் தோன்றும் ஆனந்தபோக சமுத்திரத்த
அலையில் அவன் கனாந்தபோகத் தீவிரதரபக்குவம்

ரதெண்ணறுகண்டு மாணாக்கனைத் போதம் அணுவளவேனும் பதையாது அடங்கக் கிருபாநோக்கமலைக்கும் ஆசாரியனே ஞானாசாரியனாவான் எ-று.

சிவகரணம்பணி 'யாகமென வுந்தொடர்கலின் "பொய்போகப்போக" என்றார். "வைசயோகம்" என்றது அனுபவசத்தி அதுபவை போகத்திறசம சாத்திரத்திற்கும் இடையேகொண்டும் ஆக்கப்பெற்றிறக்கிடம். "போகத்தரங்கத்து" என்னமையால் சமுத்திரம் வருவிக்கப்பட்டது. "தரங்கம்" அலைதபேலிடை.

அவ்விடத்து ஆனமட்பாசங்கெடும் ஆகலின், "மைபும்" என்றார். அடிதொடங்கி அநுபவமுற்றுங் கூறினமையால் இவ்வநுபவமுற்றும் பெறுமவன் அதிதீவிரபக்குவன் என்பதுங்காண்க. காமம் - ஆசை.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானசூரியர் ஆயினும் பக்குவரை அறிந்து போதியார் ஆயின் அவரையும் ஆசாரியர் அல்லொன்றுங் கூறியவாறுகாண்க. (எ)

தேனுண் டுமிழுந் திறம்போற் சிவானந்த
மோனந் துருமபி மொழிகாலத் - தேனின்று
தோன்றிருதுபோலுமொன்றைச் சுட்டாது கேட்
கானறதவமவேதமது [பவாகட்

(இ-ள்.) தேன் உண்டு உமிழும் திறம்போல சிவானந்த, மோனம் தருமபி மொழி காலத்தே எ-து. தேனை நிறைய உண்டு அதனை மீட்டும் கக்குந்தன்மைபோல

உட்புறனாய் எங்கும்நிறைந்து மௌனமாயிருந்த சிவா
நந்தவெள்ளம் காருணியத்தால் தநுமபி ஞானாசாரி
யர் உபதேசமொழிகளைக் கூறுங்காலத்தளவும்.

நின்று கோன்று இருந்தபோலும் ஒன்றைச் சுட்டா
து கேட்பவர்கட்கு ஆன்றதவம் வேதம் அது எ-து. ப
ணிவிடைசெய்துநின்று தோன்றப்பட்ட இருந்தகாலம்
போலும் அது இது என்றுஒன்றையுஞ்சுட்டாது பதை
ப்பற இருந்து அதனைக் கேட்பவர்களுக்குமாட்சிமைப்
பட்ட தவமுடிவும் வேதமுடிவும் அங்ஙனம்நின்று கே
ட்குங்கேள்வியாம் எ-று.

ஆசாரியர் மாணாக்கனது பக்குவம்அறிந்து வலியக்
கூறுதலேஅன்றி அவனையும் இவன்வலியக் கேட்கலா
காது. ஆகலின், "மோனந்துறும்பி மொழிகாலத்தே" எ
ன்றும், இருந்தவில்பதுர புட்பபலாதிகள்தோற்றினும்
அவ்விருந்து விகாரம்இன்றி இருந்தாற்போலச் சருவிக
ளோடுங் கூடியிருந்தும் அவற்றுள் தாககற்றுநின்று
கேட்கவேண்டும். ஆகலின், "இருந்தபோலுஞ் சுட்டா
துகேட்பவர்கள்" என்றுங் கூறினார்.

மோனந்துறும்பி மொழிகாலத் தென்றமையானும்,
ஒன்றைச்சுட்டாது கேட்பவாக ளென்றமையானும்,
சொல்லாமற் சொன்னதென்றும் கேளாமற்கேட்டதெ
ன்றும் ஆயிற்று. சுட்டறநிற்கவந்தது தவப்பயன் ஆக
லின் அதனை, தவம்என்றும், அங்ஙனம்நின்றுகேட்கும்

மொழிநூகலின் அதனை, வேதம் என்றும், கூறினர். அங்ஙனஞ் சொல்லுவதும் இங்ஙனங்கேட்பதும் சாம்பிரதாயம்.

இத்திருவெண்பாவால் ஆசாரியன் உபதேசங்கூறுமாறும்மாணக்கன் ஏற்றுக் கொள்ளுமாறும் அறிவித்தவாறுகாண்க. (அ)

இருளிற் சுடரொன்ன லிந்திரவி யென்ன
அருளோக் கடந்தபரா நந்தர்-திருவாக்
கமுதமழையம்பரச்சொனன்னிமித்த மாங்கே
மமதையிராதென்றேமதி.

(இ-ள்.) இருளில் சுடாஎன்ன இந்து இரவிஎன்ன, அருளைக் கடந்தபராநந்தர் திருவாக்கு எ-து. பூதஇருளின்கண்தோற்றும் விளக்குப்போலும் சந்திரன்போலும் சூரியன்போலும் பிரகாசித்து ஆணவஇருளைநீக்கும் திருவருளையுங்கடந்து சிவாநந்தமயமாய் எங்கும் நிறைந்துள்ளஞானாசாரியரது அழகியவசனம்.

அமுதமழை அம்பரச்சொல் நல்நிமித்தம் ஆங்கே மமதை இராதுஎன்றேமதி எ-து. அமுதமழைபோலும் ஆகாசவாக்குப்போலும் நல்லநிமித்தம்போலும் ஆம அன்றி அதன்கண்சிறிதேனும் அகங்காரம் உண்டாகாதென்று அறிதி எ-று.

அருள்தோற்றுங்கால் மூவிதமாய்த் தோற்றலானும் ஒன்றற்கொன்று அதிகமாயப் பிரகாசிக்கையானும் விளக்காதிமுக்சுடரையும் உவமையாகக் கூறினர்.

(உ-ம்.) தத்துவப்பிரகாசம் "பொறிகரணங்களையுயிர்ப்போற் போதம்போகத்தைப் பொருந்திடத்திடுஞ் செயலாற போகவுணர்வுணர்ந்தே, அறிவினது செயலோ நாமெனவுணர்வுறநிருப்ப வபோதுவிளக்கெனவுமருணன்மதியெனவும், கறைவிடியுங்காலமெனவொளிவந்துற்பவிக்கும்" எனபதனானுங்காண்க.

நீர்மழை கைம்மாறுஇன்றிப பொழியினும உறபத்திநாசம உளவாகலின அமமழையை உவமைகூறுமல் 'அமுதமழை' என்றும், ஆகாசவாக்கு உண்மை அறிவிததல்போல உண்மையாகிய சிவத்தை அறிவித்தலின் 'அமபரச்சொல' என்றும், நல்லநிமித்தங்கேட்டோர்க்குத் தாங்கருதியபொருள் கைகூடலபோல் இதனைக் கேட்டோர்க்குத்தாங்கருதியவீடு கைகூடுதலின் 'நன்னிமித்தம்' என்றுங், கூறினா.

தற்போதத்தால்கூறும் சொற்கட்கெல்லாம் மமதை இருத்தலின் 'ஆங்கேமமதையிராது' என்றார். (கூ)

சாயா புருடனைப்போ லாநந்த மேதடித்த
மாயா வயிரி மனமாண்ட - நேயவுரை
ஆவேசர் வீர ராசர் மட்டலாளர்
சாவாநந் தர்க்குச் சரி.

(இ-ள்.) சாயாபுருடனைப்போல் ஆநந்தமே தடித்த மாயா வயிரிமனமாண்ட தேய உரை எ-து. வடிவம் இன்றிய ஆகாயத்தில வடிவம்போல்தடித்த சாயாபுருடனைப்போல வடிவம் இன்றிய பேராநந்தானெ காருணியத்தால வடிவமபோறகாட்டி எழுநதருளிவந்த மாயைக்கோர்வயிரியான ஞானசாரியரது மனுநீதமான கிருபாவசனம்.

ஆவேசர்வீரர் அரசர்மடல்ஆளர் சாவு ஆநந்தர்க்குச்சரி எ-று. ஆவேசம் ஏறினோ மாவீரராயினோர் ஒருகுடைக்கீழ் ஆளும் அரசர் மடல் எடுத்தவர் தாம்சாவது இன்பமாய்ககருதினோர்ஆகிய இவாகளது மொழிகட்குச் சரியாம் எ-று.

ஆவேசமேறினோர், தறசெயல்இனறிக் கூறுதல்போல முக்கரணங்களையும் தமதிடத்தடக்கிக் கொண்டு அருளால்நினறு கூறினவமையானும், மாவீரராயினோர், எதித்தாரைக்கொல்வதே கருத்தாகக்கூறுதலபோல் அறிவுக்கெதிரீடாயத் தோற்றுவனஎல்லாம் அதனாற் கொலவதே கருத்தாகக்கூறுதலானும், ஓாகுடைக்கீழ்ஆளும் அரசா, கூறியமொழிப்படி இம்மைப்பயனுறுதல போல இவர் கூறியமொழிப்படி மறுமைப்பயனுறுதலானும், மடலாளர், மறறொன்றையுங்கூறாது தாம்நச்சியமாதினையேபுகழ்ந்து கூறுதல்போலச்சரியாதிகளைக் கூறாது தமது ஞானநந்ததலையேபுகழ்ந்து கூறுதலானும், சாவாநந்தர், தாம் சாவதே இன்பமாகக் கூறுதல்போலத்

தறபோதவொழிவையே இனபமாகக்கூறுதலானும், ஆ
வேசமேறினா முதலிய ஐவாமொழியையும் உவமை
யாகககூறினா. அவரது மொழிககு உவமை கூறின
மையால் இவரதுமொழி வருவிககபபட்டது.

இவவிரண்டு திருவெண்பாவானும் ஞானசாரியரது
திருவாககுச சிறபபுககூறிய வாறுகாணக. (க0)

சத்தியநிர்வாணத்தாற் றற்போதத்தாக்கறுத்து
வைத்துவழி காட்டு மறைப்புலவன்-சுத்தன்
தமிழ்ககுரிசில் சீகாழிச் சம்பந்த னென்பான்
எமககருளிச செய்த திது.

(இ-ள.) சததியநிர்வாணததால தறபோதத் தாககு
அறுததது வைததுவழிகாட்டும் எ-று. சததியநிர்வாண
த தீககையால எனது போததனைத ஒன்றேடும் பறறு
ஒழிததுச் சிவததோடு இரண்டறககலககவைதது என
பால வநதடைந்தோாககும எனதுள்ளே தாமே நிறை
நதிருந்து முத்திநெறியை அறிவிககும்.

மறைப்புலவன சுததன தமிழ்ககுரிசில சீகாழிச்ச
ம்பநதன எனபான எமககுஅருளிசசெய்ததஇது எ-று.
வேதஙகளையெல்லாம ஓதாமல உணாநத ஞானப்புல
வர், மும்மலங்களையுங் கடநதுநின்ற நிர்மலர், தமிழி
னது இலக்கணமெல்லாம அளவிட்டறிநத தமிழ்வேந
தர், சீகாழியென்னுந திருபபதியில எழுந்தருளியிருநத

திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரென்று யாவரும் புகழாநின்ற சுவாமிகள், எம்போலவார் வீடடைந்து உய்யும்நிமித்தம் அருளிச்செய்தது இந்நூலின் அருத்தம் எ-று.

இந்நூல்பிறர்க்கு உபகாரமாகக்கூறினமையால் 'வழிகாட்டும்' என்பது பிறர்க்கெனக்கொள்க. "மறைப்புலவன்." 'தமிழ்க்குரிசில்' என்றமையால் உபயகலைகளையும் உடையானென்றறிக.

இத் திருவெண்பாவால் ஞானமரபு கூறியவாறு காண்க. (௧௧)

தாக்கற்ற பூரணத்திற் சந்தற்ற தம்மைமலம்
நீக்குந் துயரகல நேசித்தோர் - பார்க்குதும்
வழிபலநாம் டைமறித்த வாறுநீ மாணா
ஒழிவி லொடுக்கமுறைப் போம

(இ-ள்.) தாக்கு அற்ற பூரணத்தில் சந்து அற்ற தம்மைமலம் நீக்கும் துயர் அகலநேசித்தோர் எ-து. எல்லாவற்றோடும் கூடிநின்றும் அவைகள் ஒன்றோடும் தாக்கற்றிருந்த பரிபூரணசிவத்தோடு ஆணவநீங்கியவிடத்து இரண்டறக்கலந்து விளங்காநின்ற தம்மை அந்த ஐக்கியத்தைத் தெரியவொட்டாது மறைத்து இரண்டுபடுக்கும் அவ்வாணவமலத்துன்பம் அகன்று ஏக அனுபுகொண்டோர்.

பார்க்கும் வழிபல நாம் பை மறித்த ஆறு நீ மாளா ஒழிவில ஒடுக்கம் உரைப்போம் எ - று. ஆராய்ந்தறியும் சாத்திரநெறிகள் பலபலஉளவாம் அவைபோலும் மறைத்துக்கூறாது நாம்பையைவிரித்து அதனுள்இருந்த பொருளை ஈதென்று காட்டுமாறுமாதுகக்கனே நீ ஒழியாமல ஒழியுமிடத்தொடுங்கும் நெறியைக் கூறுவாம் எ-று.

ஆனமாவிறகுச் சிவத்தோடுஐக்கியம் மலமறைப்பால் தெரியாதிருத்தலின, நீகருநதுயரசல நேசித்தோர் என்றார். பாாசகுமவழிபல, என்றது பேதம் அபேதம் பேதாபேதங்களாய்க் கூறுநெறிகள். அநுபவரகசிய மெல்லாமறையாமல கூறினமையால பைமறித்தவாறு என்றார். ஆனமா கெடாது அதனதுபோதங்கெடுதலின் 'மாளாவொழிவில' என்றார். அவ்விடஞ்சுகாதீதம். அதனுள் ஒடுங்குமநெறி இதனுளகூறினமையால் 'ஒழிவிலொடுக்க முரைப்போம' என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் நூற்பயன் கூறியவாறு காணக.　　(கஉ)

சுருதி குருவாக்குச் சுவாநுபவ மூன்றும்
சரியொத்த போதமுனைச் சாரவைத் - தெரிய
உரைத்தநூற் பேர்கே ளொழிவி லொடுக்கம்
விரித்தநூற் கெல்லாம் விதை.

(இ-ள்.) குருவாக்குச்சுருதி சுவாநுபவம்மூன்றும் சரிஒத்த போதம்உனே சசாரவை எ-து. ஞாநசாரியர்அருளிச்செய்த உபதேசமொழிகளும், இமமொழிகளமேல் ஐயம்பிறவாது இவறறைத்தெளிவிக்கும் வேதாகமஙகளும், இவ்விருவகைமொழிகளின அருததப்படியே தம்முள்தோன்றுஞ் சுவாநுபவமும்ஆகிய மூவகையுஞ் சரியொத்த இடததிலதோனறும்பேரறிவாகியபதியையும் அவற்றுன இப்பதியைஅறியும பசுவையும இப்பதியைப்பசுவிறகு அறியவொட்டாது மறைததுநினற பாசததையும்.

தெரிய உரைததநூல்பேர்கேள ஒழிவிலொடுக்கம், விரித்தநூறகுஎல்லாமவிதை எ-து. உளளபடி விளஙககூறிய இந்நூறபெயரைமாணுககனே நீகேட்டி; ஒழிவிலொடுக்கம் என்பதாம். இமமுபபொருளையும பறபலவாய்விரித்துக் கூறிய நூலகட்கெலலாம் இஃதோர்வித்தாம் எ-று.

குருமொழியே அமையும்எனினுமதீவிரதர பககுவம் இன்றிய மறறையமூவர்க்கும் அதனமேல் ஐயம்பிறக்கும். ஆகலின, சுருதிவேணடிற்று, குருவும்சுருதியும் உண்டாய்ச் சுவாநுபவம் இன்றுயின அது பரஞானமன்று. ஆகலின், இம்மூனறுஞ் "சரியொத்தபோதம" என்றுர்.

இக்குறிப்பால் இந்நூலும் இம்மூன்றும் ஒத்துக் கூறிய தென்பதுஆயிற்று.

முபபொருளினது இலக்கணவிரிவையெல்லாம் சுரு க்கித்தறபோத ஒழிவிற்கு உபாயமே விரித்துககூறலா னும், போதவொழிவில் யாவுமொடுக்கிப் போதவிரிவி லையாவும விரிததலானும் இதனை 'விரிததநூறகெலலாம் விதை' என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் நூற்பெயர் கூறியவாறு கா ண்க. (சரு)

தந்திரகலை மந்திரகலை சார்பழுந்தச் சாற்றுமது
மந்திர சரியாதி மார்க்கமிது - முந்தைத்
தபதி விரத்தியரைச் சார்ப்பழியச் சாற்றும்
உபதேச மென்றே யுணர்.

(இ-ள்.) தந்திரகலை மந்திரகலை சார்பு அழுந்தச் சாற் றும்அது மநதிர சரியாதிமாாக்கம் எ-து. குண்டமண்ட லவேதிகாதிகளைககூறுந் தந்திரகலைகளும், கிரியைகட் கு உரியவாகிய மநதிரஙகளைக்கூறும் மநதிரகலைகளும், ஆன்மாவைமேனமேலும் மலச்சார்போடு அழுந்தக்கூ றும் அக்கலைகள் மந்திர தந்திர கிரியாபாவனைகளாற் செய்யும் சரியை கிரியா யோகநெறிகளாகும்.

இதுமுந்தைத் தபதிவிரத்தியரைச் சார்பு அழியச்சா ற்றும் உபதேசம் என்றேஉணர் எ-து. இந்நூல் முறப வங்களில் நிட்காமியத்தவம் பண்ணின தபோதனர்க் கும் அத்தவத்தான் உட்பர்றறுதியுடையோர்க்கும் ம

லச்சார்பு அறும்படிகூறும் ஞானோபதேசம் என்று நீ அறிதி எ-று.

அக்கலைகளால் போதவிரிவேயன்றி ஒழிவினமையால் 'சார்பழுந்தச்சாற்றும், என்றார்.

இது தபதிவிரதத்தியனைச் 'சார்பழியச் சாற்றும். என்றமையால் மறைறயாக்கு ஆகாதென்பது ஆயிற்று.

இத்திருவெண்பாவால் இந்நூல் உபதேசகலையென்று அறிவித்தவாறுகாண்க. (கச)

உடற்குயிர்போற்கட்கிமை போலூசி நூலொத்து
விடிற்புலிதீப்பாம்பினில்வீழ்வார்க்காம்- சுடர்ச்சு
வாழைக்காகாவேதிமட்கலத்துக்காகாவா[டினும்
றேழைக்காகாதிது.

(இ-ள.) உடற்குஉயிர்போல் கட்குஇமைபோல் ஊசி நூல் ஒதது விடின புலி தீ பாம்பினில வீழ்வார்கு ஆம் எ-து. உடம்பைஉயிர அபிமானித்தல போலும்கண்ணை இமையானது காத்தல்போலும் ஊசிசென்றஇடநதோறும் சரடுபின்சேறல்போலும ஞானசாரியனைப்பிரியாதின்று அவர திருமேனியை அபிமானித்தும் பாதுகாத்தும அவர்திருவுள்ளக் குறிப்பின்படியே சென்றும் வழிபட்டு அவர்பார்ததப்புலி, தீ, பாம்பாதிகளிற்செலுத்தினும் பிணினிடையாது அவைமேலவிழும் அதிபக்குவர்க்கே இந்நூலகொடுக்கலாகும்.

சுடர்ச்சுடினும் வாழைக்கு ஆகாவேதி மட்கலத்துக்
கு ஆகா ஆறு ஏழைக்கு ஆகாதது ஆம் எ-து. மிகுந்த அக்
கினியாற்சுடினும் வாழைத்தண்டைச்சுடக் கூடாதவா
றுபோலும் பரிசனவேதி மட்கலத்தைப்பரிசித்துப் பொ
ன்னாக்கக் கூடாதவாறுபோலும், அங்ஙனம் ஆசாரி
யனை வழிபடமாட்டாத அபக்குவர்க்கு இந்நூலைக்கொ
டுப்பினும் அநுபவஞ்சித்தியாது எ-று.

உயிரானது உடம்பைத்தானாய் அபிமானித்துத் து
ன்பந்துடைத்தல் ஒப்பனைசெய்தல்முதலிய உபசாரங்
களை அதற்குச் செய்வதுபோலும், அவர் திருமேனியை
தம் தேகமாய் அபிமானித்துச் செய்யவேண்டும் உ
பசாரமெல்லாஞ் செய்யவேண்டும் ஆகலின் 'உடற்கு
யிர்போல்' என்றும், இமையானது கண்ணைவிட்டு நீங்
காதிருந்து அதனைக் கண் துரும்பாதிவந்து சார்வதற்கு
முன்னேநின்று பாதுகாத்தல்போலும், இரவும்பகலும்
விட்டு நீங்காதிருந்து அவரைத் துட்டமிருகமுதலிய வ
ந்துசார்வதற்கு முன்னேநின்று பாதுகாக்கவேண்டும்.
ஆகலின், 'கண்ணிமைபோல' என்றும், கூறினர்.

அதிபக்குவர் தேகாபிமானம்விட்டு அவரைமெய்ப்
பொருளாகக் கருதினவர். ஆகலின், புலியாதிகளைமேற்
செலுத்தினும் வீழ்வாரென்பது ஆயிற்று.

அக்கினிக்கும் பரிசனவேதிக்கும் விறகைச்சுடுதற்கு
ம்உலோகங்களைப் பொன்னாக்குதற்குக் கூடுமென்றி

வாழைத்தண்டையும் மட்கலத்தையும் அங்ஙனஞ் செ
ய்யக் கூடாததுபோல், இந்நூலாற்பக்குவர்க்கு ஞான
ம் விளங்குமேயன்றி அபக்குவர்க்குவிளங்கா தென்ப
து அறிக.

இதன்கருவெண்பாவால் இந்நூற்குஅதிகாரிகளின் இ
லக்கணம் அறிவித்தவாறு காண்க. (கரு)

ஆலிங் கனத்திலே யைந்திணையும் பாடுவோன்
மாலின்ப வாரி மறிதிரைபோல - காலப்பூக்
கிண்கிணிவாய்ச்செய்ததுபோற் கின்னரிபபாட்டு
கொண்டவர்போற் கண்டவர்க்காகும் [ல்லாசம்

(இ-ள்.) ஆலிங்கனத்திலே ஐந்திணையும்பாடுவோன,
மாலினபவாரி மறிதிரைபோல எ-து. மாதர் கூட்டர
விற்செய்யும் ஐவகை ஆலிங்கனத்தால்வரும இன்பம்
ஐந்திணையும் அநுபவித்தறிந்து ஒருவனகூறிய பாட்டி
னைப் பாடும் ஓவிடனுக்கு அக்கவிஅருந்தகத்தான் அவ்
வின்பம் பெற்றான்போனறு உளத்தினஅம்மயக்க இ
ன்பவாரி எழுந்து அலைமறிவதுபோலும்.

காலப்பூக் கிண்கிணிவாய்ச் செய்ததுபோல் எ-து.
உதயகாலத்துத தாமரைஅரும்பு கிண்கிணிவாய்ச் செ
ய்து அலர்ந்தாறபோலும்.

கின்னரிப்பாட்டு உல்லாசம் கொண்டவர்போல் க
ண்டவர்க்கு ஆகும் எ-து. மறறொன்றினையுங் கேளாது
ஒருவன்பாடும் கின்னரிப்பாட்டோசையையே உல்லா

சமாய உட்கொண்டவாபோலும் இந்நூலைக் கேட்டறி ந்தோர்க்கே ஞானாந்தம் உளதாம் எ-று.

ஐந்தினையும் பாடுவோனுக்கு அதனைப் பாடுந்தோறும் அவ்வின்பம் பெற்றான்போன்று உளது இன்பம் மேன்மேலெழுதலின் 'மறித்தினா' என்றார். அவனைப்போல் இந்நூல்கேட்குந்தோறும் இவர்க்கும் சிவாநந்தம் பெற்றாற்போன்று உள்ளதல்லமேன்மேல் சந்தோஷமதோன்றவேண்டும். ஆகலின், 'மாலினபவாரி மறித்துண்டாற்போல' என்றும், முகமலர்ச்சி தோன்றவேண்டும் ஆகலின் 'காலப்பூக் கிண்கிணிவாய்ச்செய்ததுபோல்' என்றும், மற்றொன்றையுங் கேளாது இதனையே கேட்கவேண்டும். ஆகலின் 'கன்னிப்பாட்டெல்லாச் சங்கொண்டவாபோல்' என்றும் இங்ஙனம் உவமை கூறினார். ஆலிங்கன பரிசபேதத்தால் சுகமும் ஐந்து பேதப்பட்டதெனக்கொள்க. அஃது ஐந்தென்பது 'ஆலிங்கனம் ஐந்தும் அதரபானம் பத்தொன்றும்' என்னுங் காமநூலிற் காண்க. இத்திருவெண்பாவால் இந்நூல்கேட்கும் இலக்கணங் கூறியவாறு காண்க. (௧௩)

வணங்காவுணர்க்கு வணக்கமிலைத்தீங்கை [ளும்
வணங்கிவாழ்த்தென்னில வளமியா - வணங்குகி
எல்லார்க்குநன்று யிருப்பதில்லை யாதொன்றும்
எல்லார்க்கும் பொல்லாதில்லை.

(இ-ள்.) வணங்கா உளத்துக்கு வணக்கம் இல்லை தீங்கை - வணங்கி வாழ்ந்து என்னில் வளமையா எ-து. போதம் அடங்காது ஏமாப்பார் கூறும் நூலுக்கு அடக்கமே இல்லை. தீமைகளைச்செறித்து ஓர் நூலாக்கி அதற்கு அடக்கங்கூறி இசனை இசமாத்து புகழ்ந்தோர் எனின் அதனால் வருநன்மை யாதொன்றும் இல்லை

வணங்கச்சகினும் எல்லார்க்கு நன்றாய் இருப்பது இல்லையாதலொன்றும் எல்லார்க்கும் பொல்லாது இல்லை எ-து. நன்மைகளைச்செறித்து ஓர் நூலாக்கி அதற்கு அடக்கங் கூறினும் யாவர்க்கும் நன்றாயிருப்பது இல்லை. இவைகள் அன்றி மற்றியாதோர் நூலாயினும் யாவர்க்கும் பொல்லாங்காய் இருப்பதும் இல்லை, எ-று.

அடங்காவுளமெனவே அடக்கங்கூறினும் அடக்கம் அன்றென்பது ஆயிற்று.

தீங்கினைச்செறித்து அடக்கங்கூறிப் புகழ்ச்சொன்னமையால் வருநன்மை ஒன்றும் இன்றாயிற்று.

நன்மைகளையாவுஞ்செறித்து அடக்கங்கூறினும் பொறுமைமுதலியவற்றால் சிலரால் இகழப்படுதலின் "எல்லார்க்கும் நன்றாயிருப்பது இல்லை," என்றும்—பயனின்றாய்க்கூறுமியாதோர் நூலாயினுஞ் சிலர் அங்கீகரித்தலின் "எல்லார்க்கும் பொல்லாதில்லை" என்றுங் கூறினார். தீமைநன்மைகளை முறைகூறினமையால் "யாதொன்றும்" என்பது இவைகட்குப் பொதுவாயிருந்த உலகக்கதைகளைக் கூறும் நூல் எனக் கொள்க.

"உரை, என்பதூஉ 'தீங்கு, என்பதும் - ஆகுபெயர்.

'தீங்கு, என்றமையான் (நன்மை) என்று வருவிக்கப்பட்டது. 'வணக்கம், அடக்கம், 'வாய்மையா, என்பது இகரக்குறுக்கம் ஆதலின் தளைதட்டாது என்பது காண்க.

இத்திருவெண்பாவால் இவைகள் இங்ஙனம் இருப்ப யாம் எங்ஙனம் அவையடக்கங் கூறுமாறென்று குறிப்பான் அவையடக்கங் கூறியவாறு காண்க. (கஎ)

அறைந்த பறைகுழற்கு மாடினர்க்கு மேற்க
மறந்தழூவார் வாய்ப்பாட்டு வாரா - நிறங்கேளீர்
கூடக் களைவதலாற் கூறிற் பயனில்லாப
பாடற்கார் பார்ப்பார் பயன்.

(இ-ள்.) அறைந்தபறைகுழற்கும் ஆடினர்க்கும் ஏற்க மறந்தழூவார் வாய்ப்பாட்டுவாரா எ-று. கரத்தான் அறையப்பட்ட மத்தளத்தொனிக்கும் இத்தொனிக்கு ஏற்பஊதுங் குழல் ஓசைக்கும் இவைகட்கு ஏற்பநடனம் இடுவோர்க்கும் ஏற்பத்தம்மை மறந்து அழூமமகளிரது அவ்வழூகையாகிய வாய்ப்பாட்டு ஒத்து வாராததுபோலும் இந்நூல்தற்போதம்இழந்துநின்று கூறியது ஆகலின் எழுத்துமுதலிய ஐந்து இலக்கணங்களோடு ஒத்து வாராது. அஃது அங்ஙனம் ஆயினும் அதன்கட்கூறிய பொருள்தான் கனகுளவோ எனின்.

திறமகேளீா கூடககளைவது அலால கூறினபயன இ லலாப பாடறகு ஆா பயனபாாபபாா எ-து. இநநூலி னபொருடடிறமையை நீாகேடபீராக, அஃதெஙஙனம எனின இபபொருளைக கேடபோா இபபொருளோடுங கூடததாமுஙகலாநது போவதேஅனறிச சொலலும இடததுத தாமுநதமககுவரும இமமைமறுமைப பய னகளும இலலாதபாடறகு யாவா அருததம பாாப பாா எ-று.

தாளமுமொலைசையஞ சரியொதத நடனததிறசுத து னபமேலீடடால தமமைமறநது அதனமயமா யிருநது அழுவாாஅழும ஓலைசஅவறறோடு ஒவவாததுபோல இ னப மேமபீடடால தமமைமறநது இதன மயமாயிரு நதுகூறிய இபபாடல இலககணததோடு ஒவவாதுஎன பது குறிபபால அறியுமபடி கூறினா.

இதனது அருததம போதவொழிவும சிவாநநதப பே றும் ஆகலினும, இதனைககேடட அதிபககுவா அககண மேபோதம அழிநது ஆநநதமயமாவா ஆகலினும 'கூட க்களைவது' எனறும, பயனபெறுமபோதம ஒழிவதனா ல் 'பயனிலலாபபாடல' எனறுங, கூறினா.

இததிருவெணபாவால் சத்ததகிறகுப் பஞ்சவதிகாா வழுவுணடாயினும் அருத்தம் எலலாநூலகளினது அரு த்தங்கட்கு முடிவெனறு கூறியவாறுகாணக. (௩௰)

போதவொழிவையுணர் போய்த்தீண்டாப்பூதல
த்தோர், பாதமனங்கண்போலப் பற்றுமோ- நீ
தெளியின், கண்ணாடி யிற்கடலைக் கைவசமாகக்
காட்டுதல்போல, கண்ணாரிசனனையைப் போற்
காண்.

(இ-ள்.) போதவொழிவை உணர்போய்க்கதீண்டாப்பூதலத்
தோர் பாகம் மனம் கண்போலப் பற்றுமோ எ-று.
ஆன்மபோத ஒழிவில் தானாய் இருந்துள்ள சிவத்தை
வேதாகம சாத்திரங்களால் அளவிட்டறியக்கூடாது,
அஃதன்றிக் காலால் நடந்து சென்றும் மனத்தால் நினைந்
தும் கண்ணாலே பார்த்தும் இப்பூதலத்தோர் ஓரோர் பொ
ருளை அறிந்து பிடிப்பதுபோலக் கருவிகளாலும் அதனை
அறிந்துபிடிக்கக்கூடாது. ஆதலின், அங்ஙனம் அறிந்து
பற்றுவது அன்றி.

நீ தெளியின் கண்ணாடியில் கடலைக் கைவசமாகக்காட்
டுதல்போலக் கண்ணாரி சனனையைப்போலக்காண் எ-று.
நீ அச்சிவத்தை அறியுமிடத்துச் சிறிதாகிய கண்ணாடியி
ல் பெரிதாகிய கடலை மகவுக்குப் பிரத்தியக்ஷமாகக் கா
ட்டுமாறுபோலும், ஓர் நாரி ஓர் புருடனுக்குத் தக்க சைகை
யால் கலவிக்கு இடங்காட்டுமாறுபோலும் யாம் அதனை
அறிவிக்குங் குறிப்பால் நீ அறிதி எ-று.

போத ஒழிவை அப் போதத்தான் அறியும் கலைகளா
லும் கருவிகளானும் 'அறியக்கூடாதாகலின் 'உணர்போ

ய்த்தீண்டா' என்றும், 'பாகமனைக்கண்போலப் பற்று
மோ' என்றுங், கூறினர்.

பரிபூரணசிவத்தன் உலகங்களெல்லாம் நன்றாய்வி
ளங்கும்படி வேதாகமமுடிவிற் கூறிய சில உபதேசமொ
ழிகளையெடுத்து இங்ஙனம் கூறுதலின் 'கண்ணாடியிற் க
ட்டைக்கவசமாகக் காட்டுதல்போல,' என்றும் பூரண
நோக்கம், மௌனமூர்த்தி, முதலியகுறிப்பான அச்
சிவத்தை அடைதற் உபாயம் அறிவித்தலால் 'கண்ணா
ரிசன்னையைப்போல,' என்றுங் கூறினர். (கக)

ஆனைக்கை போலபின வத்துவிதா நந்தமாம
மோனத்தைவாக்குமன முட்டுமோ-ஞானத்தால்
காக்கை யிருந்தமனை கைமேற் பிறையென்ற
லாற்கருதி னீசிவமா வை.

(இ-ள்.) ஆனைக்கைபோல் அபின அத்துவிதாநந்தம்
ஆம் மோனத்தை வாக்குமனம் முட்டுமோ எ-து. பரி
சம் அறியுங்கையும் கந்தம் அறியும் நாசியும்ஒன்றாயிருக்
கின்ற யானையின் அதிக்கைபோன்று பின்னம் இன்
றிச் சிவமும் ஆன்மாவும் இரண்டற்றிருந்த அத்துவித
மாகிய மோனாநந்தத்தை வாக்காற் கூறுங்கலைகளும் ம
னோபாவனைகளுந் தீண்டுமோ.

காக்கை இருந்தமனை கைமேல் பிறை என்றலால் ஞா
னத்தால் கருதின் நீ சிவம் ஆவை எ-து. ஓர் மனையையு
ம் பிறையையும் ஒருவனுக்கு ஒருவன் அறிவிக்குங்கால்

காக்கையிருந்த மனையென்றும் கைவிரல்மேற்பிறை யென்றும் இங்ஙனம் அறிவித்தலான் அவன்அறிவது போலும் யாம்சிவத்தைக் குறிப்பான் அறிவிக்கும உபதேசங்களை ஞானதத்தால் கூர்ந்துவிசாரித்து அறிதி யெனின்நீயும் ஆச்சிவம் ஆவை எ-று.

கை நாசி என்று இரண்டுறுப்பாய் இரண்டு விடயங்களையும் வேறுபிரித்து அறிவதாயிருந்தும் பிறிபடாது அதுவே இதுவாய் இதுவே அதுவாய் இருப்பதுபோலச் சிவமெனறும் ஆன்மாவென்றும் இரண்டுபொருளாய் இரண்டுஞானங்களும் வேறுயிருந்தும் ஐக்கியத்துப்பிறிபடாது அதுவேஇதுவாய் இதுவே அதுவாய் இருத்தலினாலுைக்கைபோலபினவகதுவிதம், எனறார்.

மனைகள் பலவற்றையுங் கடந்துசென்று காக்கையிருநதமனையை நீபுகுதியென்று ஒருவன்அறிவிக்க அறிதல்போல், கருவிகள் பலவற்றையுங் கடந்துசென்று நாதததுவததின் முடிவிலநின்ற சைதனனியம் நீயெனறுஅறிவிக்க அறிதலால, "காக்கையிருந்தமனை" என்றும், ஒருவனுக்கு ஒருவன பிறையை அறிவிக்குங்கால் விரல்மேற்பிறையெனறு சுட்டிக்காட்டி அறிவிக்க அவ்விரல்நேரேநோக்கி அப்பிறையைக் தரிசித்தல்போல், நாதாந்தத்தின் முடிவிலநின்று நீ திருவருளை முன்னிட்டுக்கொண்டு சிவத்தைத் தரிசிக்கவேண்டும் என்று அறிவிக்க அம்முறையேசென்று சிவத்தைத் தரிசித்தலால், "கைமேற்பிறை" என்றுங், கூறினார்.

கண்போலும்ஆன்மா, விரல்போலுந்திருவருள், பிறைபோலுஞ்சிவம், எனக்கொள்க.

இவ்விரண்டு திருவெண்பாவானும் மெய்ப்பொருளை அறிவித்தற்கு உபாயங்கூறியவாறுகாண்க. (௨௦)

முலையுண்ணிநீருண்ணு மோட்டெருமைமூடர்
சலமின்றிச் சந்துரைப்பார் தர்க்கர் - பலதாரை
வட்டிலே போலுமவர் மாயோக வாசகத்தைக்
கிட்டி னரகங் கிடர்.

(இ-ள்.) முலையுண்ணிநீருண்ணும் மோட்டெருமை மூடர் சலமின்றிச் சந்துரைப்பார் தர்க்கர் எ-து. பசுவினதுவிம்மிச்சுரந்த முலையிலகடித்த உண்ணிபோலும், தடாகத்தில் நீர்அருந்தும் முதிர்ந்தஎருமைபோலும், அறிவேதும்இன்றிய மூடர்போலும், நீர்இன்றிச் சந்தனம் உரைப்பார்போலும் அவர் தர்க்கராயினர்.

பலதாரை வட்டிலேபோலுமவர் மாயோகவாசகத்தைக் கிட்டினரகங்கிடர் எ-து. பலதொளைவட்டிலைப்போலும் பலபடக்கூறுகின்ற அவரது மாயைக்கூட்டரவாகிய மொழிகளைக்கேட்பினும் நிரயம்என்றுஅறிவீர் எ-று.

முலையுண்ணி பால்உண்ண அறியாது உதிரம் அருந்தல்போல் நூலோர் சிவாநந்தப்பேறு அடையாது இம்மை ப[illegible]கொட்டலான், "முலையுண்ணி" என்றும், தடாகத்தில் [illegible]லிருந்தும் நீர்அருந்தாது அதனுள்வீழ்

ந்து சேருக்கிச்செலலும் எருமைபோல், ஞானிகள் யா றசெலலினும அவாகூறும் ஞானமொழிகளைக் கொள் ளாது தருககமாடி அவாசித்ததனைதக கலக்கிசசேறலா ன, 'எருமை, எனறும, மூடா யாவரேது நன்குகூறினும் தாம பிடிததபிடி விடாதுநிறறலபோல், தீதாயினும் தருக்கவலியால தாம்பிடிததபிடியை முறறுஞ் சாதித் தலின, "மூடா" எனறும், சலமஇனறிச் சநதனைப்போ ாகருக கைவருததம்அனறிப பயனஇன்றுவதுபோல் இவாபலரோடுந தருககமாடலான வாயவருத்தமேஅ னறிப பயனவேறு இனறுகலின, "சலம்இனறிச் சந்து னைபபார' எனறும், பலதாரை வட்டிலினநீர் தாரைக ளதோறுஞ் சேறலபோல ஓாநெறி கூறுங்கால் அதனை முறறுபபெறககூறுது பலநெறியாய்ம லைவுபெறககூற லின், "பலதாரைவட்டில" எனறும், திருவருட்போதம் அனறிமாயாபோதததாலகூறலின், "மாயோகவாசகம்" எனறுங, கூறினர்.

இதனால கல்விஉடையோரேனும் பிரபஞ்சிகளினும் கேடெனபதுஆயிற்று.

கல்வி, பொருள், என்னும் இரண்டு செல்வங்களும் நல்லோர்பால்வரின் நன்மையும் தீயோர்பால்வரின் தீ மையும், மேன்மேல் வளர்தலின் இவர் தீயர்என்பது ஆயிற்று.

இவ்வாது மொழிகளை உண்மையாகக் கொள்வோர்க் கும் தீதுவருமாதலின், 'இட்டிஷூர்கம்' என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் தருக்கவாதிகள் துர்க்குணமும் அவரது மொழிகளைக் கேட்கலாகாது எனபதும் அறிவித்தவாறு காணக. (உக)

குன்றழலினொந்துநீர் தேடுங்குருடனைப்போல
கன்றுபசுவைப்பார்க்குங்காலம்போல - ஒன்றொ
ன்றில, வேட்டவதிமோகிவிடயமபோற்சற்குரு
வைத், தேட்டமதிபக்குவமாய்த்தேர்

(இ-ள்.) குன்றழலினை நொந்துநீர் தேடுங்குருடனைப்போல கன்று பசுவைப்பார்க்குங் காலமபோல ஒனறுஒனறில் வேட்டஅதிமோகி விடயம்போல எ-து முதிரவேனில காலத்துமலைக்கட்படும தீவெபபத்தால மெய்வருந்தி நீரெங்குளதெனறு தேடுமஅந்தகனைப் போலும, ஆவினகன்று தன தாயைததேடும் காலம் போலும், விடயங்கள பலவாறறுள்ளும ஓர்விடயததை நச்சியமிகுந்த அந்த விடயமோகிபோலும்.

சறகுருவைததேட்டம அதிபக்குவம்ஆய்த்தேர் எ-து. ஞானசாரியாரெங்குளாரெனறு தேடும்தேட்டமே அதி தீவிரதர பசகுவம்எனறுஅறிதி எ-று.

அழலினொந்த குருடர் வெப்பத்துன்பந் தணிப்பானீர் தெரியாது தேடுமாறுபோல் மிகுந்தபக்குவர்க்கு ப்பிறவி துன்பமாய்த்தோறறலின்இனித் துன்பந்துடைப்பான்ஆசாரியனைத் தெரியாதுதேடலின், "நீர்தேடுங் குருடனைப்போல்" என்றும், கன்று காலைமாலைஆகிய

காலத்துத் தன்தாயை மிகுந்த அன்போடுந் தேடல் போல் முற்காலம்போலஅன்றி இக்காலத்தில் பிரபஞ்சம் பொய்யாயத்தோற்றி மிகுந்தஅன்போடு ஞானசாரியனைதேடலின" என்றுபசுவைப் பார்க்குங்காலம்போல், என்றும, ஓர்விடயத்தை நச்சியஅதிமோகி அதனால்வரும் இன்பததைக் கருதிக்கருதி அவ்விடயம் என்று கிடைக்குமோ? என்று அதனையே தேடல்போல் பேரின்பததைக கருதிககருதி இதனைக்கொடுக்கும் ஞானசாரியனை என்றைக்கு அடைவோம் என்று அவனையே தேடலான், "அதிமோகிவிடயம்போல" என்றுங் கூறினார். விடயமோகிபோல என்று கூட்டுக.

இததிருவெண்பாவால் பக்குவஇலக்கணங் கூறியவாறுகாண்க. (௨௨)

பதிநிச்சயங்கூறல்.

பெண்ணாணலியாய்ப் பிறந்துவளர்ந் தேயழியும்
எண்ணாத பேத மியல்பின்றிப்-பண்ணுங்கால்
காரணகத்தாவொருவனுண் டவனைக்காட்டுநூல்
ஆரணமு மாகமமு மாம்.

(இ-ள்.) இயல்புஇன்றி எண்ணாதபேதம்பெண் ஆண் அலியாய்ப் பிறந்து வளர்ந்தேஅழியும் பண்ணுங்கால் காரணகத்தா ஒருவன் உண்டு எ-று. ஓர் இயல்பு இன்றி அநந்த பேதங்களாயும் பெண்வடிவமாயும் ஆண்வடிவமாயும் இவ்விருவகையும்கூடிய அலிவடிவமாகியும்

தோன்றிநின்று அழியப்பட்ட இத்தேகாதி பிரபஞ்சத்திற்குத் தற்சுதந்தரம் இன்மையால் தானே காரியப்படமாட்டாது. ஆகலின், இதனை அநாதியிலேபடைத்ததற்கு நிமித்தகாரணனாகிய கருத்தனொருத்தன் உண்டு (அஃது எங்ஙனமெனின்.)

அவனைக்காட்டும் நூல் ஆரணமும் ஆகமமும் ஆம் எ-து. அக்கருத்தனை அறிவிக்கும் நூல்கள் வேதாகமங்கள் ஆகும். (இவற்றான் அறிந்துகொள்ளுதி) எ-று.

காரியங்கள் உண்டாவதற்குக்காரணம் முதற்காரணம், துணைக்காரணம் நிமித்தகாரணம் என மூன்றுவகையாயிருக்கும். இவற்றுள், முதற்காரணம், மண், துணைக்காரணம், தண்டசக்கரம், நிமித்தகாரணம், குலாலன்.

நிமித்தகாரணமாகிய குலாலன், முதற்காரணமாகிய மண்ணைத் துணைக்காரணமாகிய தண்டசக்கரங்களைக்கொண்டு, கடகலசாதி காரியங்களை உண்டாக்குவன். அதுபோல, குலாலன்போலும் நிமித்தகாரணனாகிய சிவன் மண்போலும் முதற்காரணமாகிய மாயையைத் தண்ட சக்கரம்போலுந் துணைக்காரணமாகிய தனது கிரியாசத்தியால், தநுகரணபுவனபோகங்களாகிய காரியங்களை உண்டாக்குவன். ஆகலினும், கடகலசாதி காரியங்களைக்கண்டு இவற்றைக் காரியப்படுத்தக் குலாலன் ஒருவன் உளனென்று அறிவதுபோ

னும் தநுகரணாதிகளைக்கண்டு இவற்றைக் காரியப்ப
டுத்தும் கருத்தா ஒருத்தன் உளனென்று அறியவேண்
டும். ஆகலினும், "பண்ணுங்காற் காரணகர்த்தா ஒருவ
ன் உண்டு" என்றார்.

மற்றைப் நூல்கள் இவற்றைப்போல உண்மையாய
அவனை அறிவிக்கமாட்டா ஆகலின், "அவனைக்காட்
டுநூலாரணமும் ஆகமமுமாம்" என்றார்.

பெண்ணை என்னும் பன்மைபோல அலியையும் ப
ன்மையாக்கக் கூறினமையால் பெண்ணுக்குரிய குறி
களிருவகையும் இன்றிய புலமுதலியனவும் புழுமுத
லியனவும் 'அலி' எனக்கொள்க. பண்ணுங்கால், என்
னும் ஏழனுருபை நான்கனுருபாகக் கொள்க.

(உ-ம்.) சித்தியார், காரிய காரணங்கள் முதற்றுணை
நிமித்தங்கண்டாம், பாரின்மண் திரிகை பண்ணுமவன்
முதற்றுணை நிமித்தம், தேரின்மண் மாயையாகத் திரிகை
தன் சத்தியாக, ஆரியன் குலாலனாய் நின்றாக்குவன் இல
மெல்லாம், என்பதனாற்காண்க.

இத்திருவெண்பாவால் பதி ஒன்று உளதென்று அறி
வித்தவாறு காண்க. (௨௩)

தன்னை யறியாது வேறுண்டாய்த் தானறியா
தன்னிலொழிவா முகிப்பீ ரென்றுமிலைச் [illegible]
அஞ்சுதொழிலாமதனை யாங்கவா கதாலே இங்கே.
இஞ்சுளவு கேட்கலுமா றும்.

(இ-ள்.) தன்னை அறியாது வேறுஉண்டு ஆய்த்தான் அறியாது உனனில்ஒழிவுஆம் உதிப்புஈறுஒன்றும் இலை எ-து. நீகூறிய சிவம் தன்னை அறிந்துகொண்டு இருக்குமோ? எனின், மலரகிதமாயிருத்தலின் அது தன்னை அறியாது. மற்றோர் பொருளைத்தான் அறிந்துகொண்டு இருக்குமோ? எனின், தனது பூரணத்தில் சகலமும் அடங்கியிருக்கும். ஆகலின், தனக்கு வேறாய் ஓர் பொருளுண்டாய் அதனையறியாது, நினைவோடுதான் கூடியிருக்குமோ? எனின், நினைப்பு உண்டெனின் மறப்பு உண்டு. ஆகலின், அது நினைப்புமறப்புமின்றிய நிருவிகாரி, அதுதான் ஓர்காலத்து உண்டாயதோ? எனின், உற்பத்தி உண்டெனின் நாசமுமுண்டு. அஃது அநாதி நித்தியம். ஆகலின், உற்பத்திநாசங்கள் ஒன்றுமில்லை.

இங்ஙனம் மலரகிதமாய்ப் பரிபூரணமாய் நிருவிகாரியாய் அநாதி நித்தியமாய் இருந்துள்ள அச்சிவம் எங்ஙனம் மாயையைக் காரியப்படுத்தும். எனின்,

சந்நிதிக்கே அஞ்சுதொழிலும் அதனை ஆநந்தவாக்காலே கிஞ்சுஅளவுகேட்கலும் ஆகும் எ-து. அச்சிவத்தின் சந்நிதிக்கண்ணே பஞ்சகிருத்தியங்கள் உளவாம். அக்கிருத்தியத்தை ஆணமாக்கண்மேல் வைத்த காருணியத்தாலமௌனாநந்தந் ததும்பி அதுகூறும் ஆநந்தவாக்கால்சிறிதளவுகேட்கலும் ஆகும், எ-று.

சூரியன் இச்சா எத்தனமின்றி இருக்கவும் அவன் சந்நிதியில் ஒன்று முகையாயும், ஒன்று அலர்ந்தும், ஒன்று உலர்ந்தும், தாமரைமுதலொழிந்த பலபோல சிவ சந்நிதானத்திலே மாயையில் சிருட்டியாதி தோற்றலால், 'சந்நிதிக்கே அநுகூலதொழிலாம்' என்றார். ஆநந்த வாக்கு, வேதாகமங்கள். "கிஞ்சளவு கேட்சனுமாகும்" என்றமையால், பஞ்சகிருத்தியத்தின் பெருமையை அளவிடக்கூடாதென்பது ஆயிற்று. (உச)

உதியா துளதாகி யோங்கிப் போராமல்
அதிசூக் குமங் குறைந்தா காமல்-பதையாத
ஆகாய முங்காலும் போல வசைவற்ற
தேகாண் பரிபூர ணம்.

(இ-ள்.) உதியாது உளதாகி ஓங்கிப்போராமல் அதிசூக்குமம் குறைந்து ஆகாமல் எ-று. தான் ஒன்றினால் உற்பத்தியாகாது எக்காலமும் உள்ளதாய்க் கருவிகள் முப்பத்தாறையும் கடந்திருப்பதாய்ப் போக்குவரவு அற்றதாய் நுண்ணிய பொருள்கட்கெல்லாம் நுண்ணிதாய் ஓர்காலத்தில் குறைந்து ஓர்காலத்தில் வளராததாய்.

பதையாத ஆகாயமும் காலும்போல அசைவு அற்றதே பரிபூரணம் எ-று. முடிவுகாலத்தில் சலனம், இன்றிய வாயுவும் ஆகாயமும் பிரிவற்று ஒன்றாயிருப்பது போலச் சடசித்துக்களாயுள்ள பிரபஞ்சமும் தானும்

பிரிபடாது ஒன்றாய் அசைவற்றுஇருப்பதே அச்சிவத்தினது பரிபூரண சொரூபம் எ-று.

தநுவாதிகளை மாயையில் தோற்றுவிப்பதும் ஆன்மாக்களை அவற்றில் கூட்டுவிப்பதும் அஃதாகலினும், அதற்குமேல் மற்றொன்று இன்மையானும், 'உதிபாதுளதாகி' என்றும், அசலமாதலின் 'பேராமல்' என்றும், யாவைக்கும் தாரகமாய உட்புறம்பாய இருந்தும் ஒன்றோடும் தாக்கற்றிருத்தலின், 'அதிசூக்குமம்' என்றும், அகண்டாகாரமாய இருத்தலின், 'குறைந்தாகாமல்,' என்றும், ஆகாயத்தில் வாயு வீசும்போது அவ்வாகாயத்தையும் வாயுவையும் இவ்வாயுக்கண் தோன்றும் சீதளஉட்டண முதலியவற்றையும் பிரித்துக்காணப்படும். அவற்றின்கண்நின்ற வாயு அந்த ஆகாயத்தில் அசைவற்றபின் முன் தோன்றிய பகுப்புகளின்றி அவ்வாகாயந் தானாயிருக்கும். அதுபோலும், பெத்தகாலத்து முப்பொருள்கட்கும் கண்நின்ற ஆன்மபோதம் சீவிக்கும்இடத்துச் சிவம்என்றும், பசுஎன்றும், பாசம்என்றும், பிரித்தறியப்படும். முத்திகாலத்து அவ்வான்மபோதம் சீவியாது சிவத்துள்அடங்கின முன்தோற்றிய பகுப்புகள்இன்றுந் தோற்றாது சிவந் தானாய் இருக்கும் ஆதலின், "ஆகாயமுங் காலும்போல அசைவற்றதே பரிபூரணம்" என்றுங் கூறினார். காண் - முன்னிலையுலகை.

இவ்விரண்டு திருவெண்பாவானும் பதிஇலக்கணங் கூறியவாறுகாண்க. (உரு)

பதியானது சடசித்துக்கட்கெல்லாம் இடங்கொடுத்துக்கொண்டு எல்லாம் தானாயிருக்குமென்றீர். ஆனால், அட்டமூர்த்தமுதலிய வடிவங்களும் அத்திருமேனிகளை வழிபடுவோர்க்கு அது கொடுக்கும் பயனுமுதலியவும் யாவையென்னின் மேற்கூறுகின்றார்.

எட்டுருவுமைந்தொழிலு மிச்சைவடிவும்பயனும்
சுட்டரியபூரணமுஞ் சுட்டுதலும் - நிட்டைகளும்
உன்னிமுயலி னிலைப்புகுந்தொடுங்கு மோனநிர
தன்னருட்கே யாமத்தனை [ண்டும்

(இ-ள்.) எட்டுஉருவும் ஐந்தொழிலும் இச்சைவடிவும்பயனும் சுட்டஅரிய பூரணமும் சுட்டுதலும் எ-து. பிரபஞ்சமெல்லாம் ஓர்வடிவமாய்க் கொண்டருளிய அட்டமூர்த்தமும், ரூபாரூபமாகிய சதாசிவம்செய்யும் ஐந்தொழில்களும், தமது சுதந்தரஇச்சையால் திருமேனிகொண்ட உருவமாகிய மயேசுரவடிவும், இவ்வடிவுகளை வழிபடுவோர்க்கு இவரால் கொடுக்கப்படும் பதப்பிரயோசனங்களும், இவ்வடிவங்களெல்லாம் கட்டுநின்ற ஞானம் போதத்தால் சுட்டிஅறிதற்கு அரிய அரூபமாகிய பரிபூரணசொரூபமும், சுட்டிஅறியும்படி எழுந்தருளிவந்த குருவடிவும்.

நிட்டைகளும் உன்னிழுப்பில் இன்பம்உதித்து ஒடுங்கும்ஒன்று இரண்டும அதனை தன அருட்கேஆம் எ-று. வீட்டையும் நெறியாககூறிய உபாய நிட்டைகளில் தோறறுவனவும், உனது போதஒழிவில் ஆநநதந்தோறற அதனை அறிநது அதனுள அதீதப்படும் அததுவிதம் என்பதும், இங்ஙனம அதீதப்படுவதன்முன தோற்றம் துவிதம்எனபதும ஆகிய இவை அதகனையும் அச்சிவததினது அருட்சததியால உணடாம் எ-று.

‘எட்டுரு’ என்றது, பஞ்சபூதங்களும் சந்திர சூரியரும் ஆன்மாவும் எனககொளக.

இத்திருவெணபாவால பதியினது அருட்சத்தி இலக்கணங கூறியவாறு காணக. (௨௪)

உன்னையுணர்த்திற் பாச முதவி யுடையோன்
தன்னையுணர்த்தி னீயே தலமாம்-கனலை
விறகிடமாய்க் காணிலதன் வெம்மையை வேறு
அறியகிலாப் போலதுநீ யாம். [க்கி

(இ-ள்.) உன்னை உணர்த்தின்பாசம் உதவிஉடையோன தன்னைஉணர்த்தின் நீயேதலம்ஆம் எ-து. பசுவாகிய உன்னை அறிவிக்கு மிடத்தும, உன்னை அநாதியிலே மறைத்து நின்றபாசததை அறிவிக்கு மிடத்தும், பெத்தமுத்தியென்னும் இரண்டு காலத்தும் உயிர்த் துணையாய்இருந்து உனக்கு உபகரிக்கும் பதியை அறிவிக்கு மிடத்தும்,

நீயே மற்றைய இரண்டிற்கும் இடமாகும். அஃதெங் ஙனமெனில்.

கனலை விறகுஇடம் ஆய்க்காணில் அதன் வெம்மை யை வேறாக்கி அறியகிலாப்போல் அது நீஆம் எ-து. அக்கினியைக் காட்டத்தினிடமாய்க் கடைந்து காணின் அவ்வக்கினிவேறு உட்டணம் வேறாய்ப்பிரித்து அறியக் கூடாததுபோலச் சுவாநுபவத்தால் மலத்தை நீக்கி உன்னை உள்ளபடி அறிந்தால் நீ வேறுசிவம்வேறாய்த் தோ ற்றாது. ஆகலின், அச்சிவம் நீயாகும் எ-று.

காட்டத்தில் அடங்கியிருந்தத் கடைந்தபோது தோ ற்றினதுபோல் முன் மலபெந்தத்தால தோற்றாதிருந்த ஆன்மா இப்போது சற்குரு சுபாநுபவததால தோற் றலின, "கனலைவிறகிடமாய்க்காணில்" என்றும், அதி ல்தோற்றிய தீயில உட்டணமும் பிரகாசமும் இருத்த லபோல் தன்னைஉள்ளபடி கண்டஆன்மாவினிடத்து ஆ நந்தமும் அவ்வாநந்தம் மேன்மேல விளைவதும்இருத்த லின், "அதன்வெம்மையை வேறாக்கி யறியகிலாப்போ ல்" என்றும், இரண்டிற்கும் "நீயேதலம்"என்றுங் கூறி னார், அக்கினியைப்போல் பசு, சூடுபோல் சிவம், பிரகா சம்போல் பாசம், எனஅறிக. ஆநந்தம் சிவம், ஆநந்தத் தை அநுபவிப்பது ஆன்மா, ஆநந்தத்தை விளைப்பது ம லம். எனஅறிக. தத்துவமசி வாக்கியார்த்தமும் இன்னண ங் காண்க என்று 'அதுநீயாம்' என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் முத்தியிலும் மும்முதலும் பிரிவறநிருக்குமென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (உஎ)

விடாதவத்தை மூடி விடமபுசித்தாற் போலச்
செடாதிகளுஞ் சேதனனுஞ்சேர்ந்து - படாதுப
அச்சைக் கழற்றி னருள்வழிநீ யவ்வழியுன் [டும
இசஞ்சப் பொருண்மலமென் றெண்.

(இ-ள்.) விடாதஅவத்தைகளுமூடி விடம்புசித்தாலபோலச் செடாதிகளும சேதனனும சேர்ந்து படாதுபடும். எ-து. உணுவளவேனும் இடைவிடாத அவத்தைகள் தோறும் வேறுவேறாய இருந்தனள உடம்பு முதலிய கருவிகளும் ஆன்மாவும் கலந்து விடமருந்தினறபோல படாத துன்பங்களெல்லாம படும்.

(ஆகலின் இங்ஙனமென்றறிந்து.)

அச்சைக்கழற்றின அருள்வழி நீ அவ்வழியுன இச்சைபபொருள மலமென்றென எ-து. அந்த அவத்தைகளாகிய உடம்புகளை நீங்குதி. எனின், நீ அருளிடம் ஆவை. அவ் வவத்தைகளிடம் உன்னால் இச்சிக்கப்பட்டபொய்ப்பொருள்கள். அஃதன்றி, உன்னைவாதிக்கும் மலமும் அவையென்று அறிதி எ-று.

சாக்கிராவத்தையின் இருக்கும்போது அதனுள் தோன்றும் கருவிகள் யாதொன்று யாதொன்று அடுத்தது அதனைதன் மயமாயும், அதனைதன்கணின்று சொப்பனு

திகளில் செல்லும்போது ஆண்டாண்டுத் தோன்றும் கருவிகளே மயமாயும். ஈண்டு வரும்போதும் அந்த அவத்தைகள்தோறும் முற்கூறிய கருவிகளைச்சார்ந்து வரலானும் அந்த அவத்தைகளைவிட ஆன்மாவிற்கு வேறிடம் இன்மையானும் "விடாதவத்தைமூடி" என்றார். விடம் அருந்தினவனை அவ்விடம் வாதிப்பதுபோல அவத்தை தன்னைச்சேர்ந்த ஆன்மாவை வாதித்தலான் அங்ஙனங் கூறினார். உடம்பும் விடயமுமாகிய இச்சைப் பொருளால் மற்றை அவத்தைகள் மேன்மேல் தொடர்தலின் எல்லாவற்றையுங் கூட்டி "அவ்வழியுன னிச்சைப்பொருள்" என்றார், யாதோரவத்தை அடுத்தது அந்த அவத்தைவடிவாய் ஆன்மா இருத்தலின் அதனை "அச்சு" என்றார். இத்திருவெண்பாவால் ஆன்மாசாரபோதன் என்பதும் இச்சாரபோதத்தால் துன்பமே அன்றி இன்பம் இன்று என்பதும் அறிவித்தவாறு காண்க. (உஅ)

தன்னையறி வார்க்கெதிருந் தானும் பயனுமிலை
என்னிற் சிவனையறி வென்போமோ-சின்னத
தீதகற்று மாறமுருளிபோற் றேய்ந்துசிவ மாயிரு
போதகத்தை நாமொழிவிப் போம். [க்கப்

(இ-ள்.) தன்னை அறிவார்க்கு எதிரும் தானும் பயனும் இலை என்னின் சிவனை அறிவு என்போமோ எ-று. கருவிகள் முப்பத்தாறையும் நீங்கித் தன்னை உள்ளபடி உணர்ந்தோர்க்கு முன் அறிவிற்கு எதிரீடாய்த்தோன்றின

கருவிகளும் இல்லை, தேசமாகிய தானும் இல்லை. இத்தே கத்தால அநுபவிக்கும் விடயப்பயனும் இல்லையென்று வேதாகமங்கள் கூறும் எனின் அவ்வாணமாவில் அக்கி னிக்கு உட்டணம்போல பிரிபடாதிருக்க சிவத்தை எ தரிட்டுஅறியத கொடுங்கின் எனைவிபரீதமாய்ப் போ மோ (யாம் அறிகிலோம்.)

சின்னாத நீத்துஅகராறும் மாறறுஒளிபோல் தேயந்து சிவம் ஆய்இருக்கப் போதககதை நாம் ஒழிவிபபோம் எ-து. ஞானநாதனே! புடம்போட்டுக கருமசம் அகற றும்பொன்னுக்கு மாற்றொளிமிகுதலபோல உனபோத ங்குறைநது குறைந்து நீசிவப்பிரகாசந தாறுயிருக்க நாளுஉபாயங்களாறும் அப்போதத்தை யாம் ஒழி விப போம் (யாம் ஒழிவித்தபடியே நீ ஒழிந்துபோக) எ-று.

பொன்னும் கல்லும சரியொத்ததோறா இருபுறனும் சாயாதமேல்முள் நேரொகிற்கும் நிறுமுள்போலத் த ன்னை உள்ளபடி உணாந்தானுக்கு மேவல சகலங்க ளிலசென்று அதனை அதன் மபமாய் இருந்த அறிவு அ வைகளை சசாராதுபிரிந்து அருள்நாட்டகதல அசைவற நிறறலால், "தனையறிவார்க கெதிருமில்லை" எனறும், தேகம் தானுயிருநக அறிவு அதனைப்பிரிந்து அறிவாய் நிற்றலால், "தானுமில்லை" எனறும், அருட்பூரணம் என றைக்கு விளங்குமோவென்று அவ்வருள்மேல் இச்சை யைவைத்து விடய இச்சையை நீக்கிநிற்றலால், "பய னுமில்லை"-என்றுங், கூறினா.

புடம் போடுந்தோறும் இடைகுறைந்து மாற்று உயர்தல்போலத் தற்போதத்தால் சிவத்தை எதிரிட்டு அறியாது அறிந்து அசைவற்றிருக்குந்தோறும் அப்போதங் குறையாது சிவப்பிரகாசம் மேலிட்டலால் "தீத்தகற்றுமாற்றொளிபோல" என்று உவமை கூறினார்.

இத்திருவெண்பாவால் சிவத்தை எதிரிட்டு அறியக் கூடாதென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௨௯)

பூரணவா னந்தமாந் தானே புறம்புபால்
வாரிமீன் போன்ற மலவாழ்வைப் பாரீர்
உதியாது நின்ற வொளியையிரு ளாக்கும்
அதுகாணு மக்கிலிந்தம் பம்.

(இ-ள்.) பூரண ஆனந்தமாகும் தானேப்புறம்புபால் வாரியில் மீன்போன்ற மலவாழ்வைப் பாரீர் எ-று. உள் புறம் நடு கீழ் மேல் பக்கம் என்று கூறப்பட்ட எவ்விடத்தும் நிறைந்துள்ள பரிபூரண சுகமாகிய சிவந்தானே அதனைவிட்டு நீங்காத ஆன்மாவிற்குப்புறம்பு. பாற்கடலில் சஞ்சரித்தும் அப்பாலைப் புசிக்க அறியாது செந்துக்களைப்புசிக்கும் மீன்போலும் அப்பூரணானந்தத்திருந்தும் அதனை அநுபவிக்க அறியாது மாயாமலமாகிய விடயங்களை அநுபவிக்கும் இந்த ஆன்மாக்களின் மலவாழ்க்கையைக் கண்டீர்கொலோ (அஃதென்றி).

உதியாதகினற ஒளியை இருள்சூழ்தலும் அது அக்கினிப்பிரகாசமாமென்க. உதயாதக மலமன்றி எக்காலத்தும் அறியவொண்ணாச் சூரியனைத் தெரிடவொட்டாது இருளானது மூடும் அது அக்கினிப்பிரகாசம் போலும் ஆணவம் அநாதியே மறைத்திருந்த ஆணவமாவதென்க.

கூலைக்கத விழிகளை இருக்க அதனால் சூரியப்பிரகாசமிருளாய் தோற்றியதுபோல் ஆணவமலக் குற்றத்தால் ஆன்மாவின் ஞானவொளி இருளாயத் தோற்றினமை "பரிணயயிருளாக்கும" என்றும், அக்கினியோடு மூலம் அபின்னமாயிருந்து அவ்வக்கினி முழுதமறைப்பது போல சூட்டை மறைத்ததுபோல ஆணவம் ஆன்மாவோடு அபின்னமாயிருந்து அவ்வான்மாமுழுதமறைப்பது அதனது ஞானத்தை மறைத்தலான், "ஆணவம் மக்களித்தமபம", என்றுங் கூறினார். காணும் அவை.

இத்திருவெண்பாவால் மலத்திரையால் ஆன்மாவிற்கு ஆநந்தமாய காலவுருவும் தோற்றுத்திருந்ததென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௫௦)

கடல்சிவ நீராளமா யுப்புமலஞ் சன்மம்
அடர்வாயுப போத மலேகாண - இடைவிடா
தவ்வா தியுட்கரணை மைம்பொய்யிற்பம்பாமபோ
இவ்வா றுணேச்சுழற்று மெனை. ௫௧

(இ-ள்.) கடல் சிவம் நீர் ஆன்மா உப்பு மலம் அடர் வாயுகன்மம் அலைபோதம் எ-று. கடலபோலுஞ் சிவம். அதனுள் நீர்போலும் ஆன்மா; அந்நீருள் பிரிபடாதிருந்த உப்புப்போலும் ஆணவம், அந்நீரினமேல்வீசுங் காற்றுப்போலும் கன்மம், அக்காற்றின் எழும் அலைபோலும் போதம். (ஆகிய இவற்றுள்.)

இடைவிடாது அவ்வாதி உட்கரணம் ஐம்பொறியில் பம்பரம்போல ஓயவாறு உழைச்சுழற்றும் என்ன எ-று. காற்றைப்போன்ற கன்மத்துக்கிடாய இச்சா ஞானக் கிரியைகள் பஞ்சமூர்த்திகளைச் செலுத்த இப்பஞ்ச மூர்த்திகள் அகாரமுதலிய அக்கரங்களைச் செலுத்த இந்த அக்கரங்கள் மனமுதலிய உட்கரணங்களைச் செலுத்த இவ்வுட்கரணங்கள் ஐம்பொறிகள் இடத்தும் இடைவிடாது உன்னை பம்பரச்சுழல்போலும் இங்ஙனம் எக்காலும் சுழற்றும்என்று அறிந்து எ-று.

அவ்வாதிகளைக் கூறினமையால் இவற்றிற்கு முதற் காரணமாகிய இச்சா ஞானக்கிரியை முதலிய வருவிக்கப்பட்டன. காற்றின்அலை எழல்போல ஆன்மாக்கள் கன்மத்தாக கிடாய்ப்போதம் பலபடவிரிதலின் அங்ஙனங்கூறினார். காண் அசை.

இத்திருவெண்பாவால் திருவருள் ஆன்மாக்களைக் கன்மத்துக்கிடாய் நடத்துமாறும் அவ்வான்மாக்கள்

கரணங்களோடுங்கூடி இந்திரியவழிச்சென்று விடயங்களைப் புசிக்குமாறும் இங்ஙனமென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௩௧)

மண்ணாதி சத்தாதி வாக்கு மனமாதி
கண்ணாதி நாதாந்தங் கண்டகன்ற-உண்மை
தனையணுவென் றேயுணர்த்துஞ் சார்பினையுங்க
உனையறிவென் றுள்ளே யுணர். [ண்ட

(இ-ள்.) மண்ஆதிசத்தாதி வாக்குமனம்ஆதி கண் ஆதி நாதாந்தம்கண்டு அகன்ற உண்மைதனை எ-று. பிருதிவிமுதலிய பஞ்சபூதங்களும, சத்தாதி விடயங்களும, வாக்காதி கன்மேந்திரியங்களும், மனமாதி அந்தக்கரணங்களும், சட்சுவாதி ஞானேந்திரியங்களும், காலமாதி வித்தியாதத்துவங்களும், சுத்த வித்தைஆதி நாதம்ஈறாய்ச் சொல்லப்பட்ட சிவதத்துவங்களும், ஆகிய அம்முப்பத்தாறையும் அடிதொடங்கி வேறு வேறாய் ரூபகதரிசனம்பண்ணி அறிந்து, அவையெல்லாம் தானன்றென்றுநீங்கி, அவற்றின் முடிவிலநின்ற சைதன்னியத்தை

அணுஎன்றே உணர்த்தும் சார்பினையும்கண்ட உனை அறிவு என்று உள்ளே உணர் எ-து. ஆன்மா என்று உனக்கு அறிவிக்கும் திருவருளையும், அவ்வருளால் முன் கண்டுநீங்கிய கருவிகள் இவையென்றும், கண்ட உனை அறிவென்றும் உனக்குள்ளே அறி எ-று.

கருவிகள் முப்பத்தாறும் ஒன்றையொன்று அறியாமை யாலும், தத்தம் குணங்களைத் தாம் அறியாமையாலு ம், காட்சி கண்ணை அறியாததுபோல அவைகள் ஆன் மாவை அறியா ஆகலானும், கண் காட்சிகளை அறிவது போலக் கருவிகளை ஈதீதென்று பகுத்து அறிந்து நீங் கினது ஆன்மா ஆகலானும், 'நாதாந்தங் கண்டக ன்ற வுண்மைதனை' என்றார். தன்னால் அறியப்பட்டக ருவிகளைச் சடமென்றும், அவற்றைத்தனக்கு அறிவி த்தது அருளென்றும், அக்கருவிகளைப்போல் சடமும் அன்றித் திருவருளைப்போல பேரறிவும் அன்றி நின் று அறிந்த அறிவு தானென்றும், தன்னையும பாசத் தையும் திருவருளையும் அவ்வருளால் கண்டமையால் 'உணர்த்துஞ் சாரபினையும்' என்றார். தத்துவங்களை எ ல்லாம் பகுத்துக்கூறினமையால் வித்தியாதத்துவம் ருவிக்கப்பட்டது. அறிவோடுங்கூடி அறிவாயிருத்த லின் ஆன்மாவையும் அறிவென்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் ஆன்மா ஈதென்று அறிவித்த வாறுகாண்க. (௩௨)

அஞ்சுதொழிலாவதுவே யஞ்சவத்தைக் கிஞ்
சலிலா, அஞ்சிடத்துங்கொள்ளி வட்டமாகவே-ப
ஞ்சவன்னம், வைத்தபடிகம்போன் மாறுதுனை
மயக்கல், சித்திரக்கூத்தாகத் தெளி.

(இ-ள்.) அஞ்சுதொழில் ஆவதுவே அஞ்சு அவத்தை கிஞ்சல் இலா அஞ்சு இடத்தும் கொள்ளிவட்டம் ஆகவே எ-து. சிவனது பஞ்சகிருத்தியங்கள் யாவையெனின், சாக்கிரமுதலிய அஞ்சவத்தைகளுமாம். சுருக்கமில்லாத இவ்வஞ்சவத்தைகளிடத்தும் கொள்ளிவட்டம் போலாக அதிசீக்கிரமாய் மாறி மாறி வரச்செய்யும்.

பஞ்சவன்னம்வைத்த படிகம்போல் மாறுது உன்னை மயக்கல் சித்திரக்கூத்து ஆகத்தெளி எ-து. வைக்கப்பட்ட பஞ்சவன்னத்தின் மயமாம் படிகம் போல நீ சேர்ந்த அவத்தையாது ! அதன்மயமாகி இடையறாது உன்னைமயக்குதல் அவனது அழகிய திருக்கூத்தாக அறிதி எ-று.

முப்பத்தாறு கருவிகளோடு ஆன்மா தேகபோகங்களை அறிதலின் சாக்கிரத்தைச் சிருட்டியாயும், இச்சாக்கிரத்தில் புசித்தவாசனை சொப்பனத்தும் அறிந்து நிற்றலான் இதனைத் திதியாயும், இச்சொப்பனம்போல சிறிது நிழலெழத்தோன்றி மறைதலால் சூழுத்தியைச் சங்காரமாயும், பிராணவாயு இயக்கமின்றி ஒன்றுந் தோன்றாதிருத்தலால் துரியத்தைத் திரோபாவமாயும், அதீதம் கருவிகள் ஏதும் இன்றி ஆணவஇருளாயிருந்ததாயினும் அதன்நிமித்தமாய் மாலையில் தறுவாயிகொடுத்தல் இருவினை ஒப்புவருவித்தல் ஆசாரியமூர்த்தமாய்வந்து உபதேசித்தல் முதலிய அநுக்கிரகம் பெறுதலின் இவ்வதீதத்தைத அநுக்கிரகமாயுங் கூறினர்.

"கிஞ்சலிலா" என்ற விதப்பான். உடல், தோன்றி, நின்று அழிவது, சிருட்டி, திதி, சங்காரம். உயிருள் மயக்கமும் தெளிவும்வருவன, திரோபாவ அநுக்கிரகம். இங்ஙனம் உடலின் மூன்றும் உயிரின் இரண்டுமாக வருவனவும். ஓர் ஆக்கிரிதத்தில் ஆன்மாபிரவேசித்தல் சிருட்டி. யகனுள் அறியும் விடயத்தை அநுபவித்தல் திதி, அவ்விடயம் மாயை அழுந்துதல் சங்காரம், அதனில் ருசிப்பித்தல் திரோபாவம், அதனைத்தெளிந்து கோடல் அநுக்கிரகம், இங்ஙனம் இந்திரியங்களாற்றோறும் வருவனவும். மனத்தான் ஓர்பொருளை நினைத்தல் சிருட்டி, அப்பொருளில் பிரிட்டம் பிரசுதல் திதி, அஃது எப்போது வருமென்று நிலைக்குந் திறல் சங்காரம், அப்பொருளில் மயங்குதல் திரோபாவம், அதனைத் தெளிந்து கோடல் அநுக்கிரகம், இங்ஙனங் கரணத்தால் வருவனவும். இவைமுதலிய பெத்தத்தில் வரும் பஞ்ச கிருத்தியங்களும், முத்தியில் அருள் வடிவமாதல் சிருட்டி, ஆனந்தப்பேறு திதி, இதில் அதீதப்படுதல் சங்காரம், ஞாதுரு ஞானஞேயமென்னும் மூன்றுந் தோன்றாதிருத்தல் திரோபாவம், இவை நான்கும் எக்காலமும் விளங்கல் அநுக்கிரகம், ஆகிய இம்முறையே வருவனவுங்கொள்க.

இத்திருவெண்பாவால் பஞ்சகிருத்தியத்தால் அவத்தைகள் நிகழ்வன அறிவித்தவாறு காண்க.　　(௩௩)

இந்த அவத்தைகள் ஒன்றுந் தோன்றாது ஒழிக்கக் கூடாதோ? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

மாயா விகார மதுபானம் போன்றுமயக்
கோயாத துன்றா லொழியுமோ-நீயதுவாய்ப்
போகாம லாடும் பவுரியவன் பொய்க்காட்சி
ஆகாது போலே யறி.

(இ-ள்.) மாயாவிகாரம் மதுபானம் போன்று மயக்கு ஓயாத அது உன்னாலே ஒழியுமோ எ-து. முற்கூறிய அவத்தை மாயாகாரிய மாகிய கருவிக் கூட்டங்களின து சேட்டை. அது மதுபானங் கொண்டவனது நற்கு ணத்தை மாறுபடுத்தித் தனது விகிரி மேலிட்டு அவனை மயக்குதல்போன்று உனது ஞானகுணத்தை மாறுபடு த்தித் தனது குணமேலிட்டு உன்னை ஒழிவறநின்று மய க்கும். அதனை உன்னாலே ஒழிக்கக்கூடுமோ.

ஆனால் நீர் இங்ஙனங் கூறிய ஆற்றான் அதனை ஒழிக் கவேண்டாவோ? எனின், அதனை ஒழியாது ஒழித்தற்கு உபாயம் உண்டு. அஃது எங்ஙனம் எனின்,

நீ அதுவாய்ப் போகாமல் ஆடும் பவுரியவன் பொய்க் காட்சி ஆகாதுபோலே அறி எ-து. ஆடப்பட்டஓர் பார் ப்பனக் கூத்தன் தோட்டி வேடம்போட்டான் ஆயினும், அப்பொய் வேடக்காட்சி தான் ஆகாது தன்னை வேறு கண்டு நின்றாற்போல், அவத்தையுள் இருந்தி எனினும் நீ அதன்மயமாய்ப் போகாது உன்னை வேறுபிரித்து அறி திஎனின், அஃது உன்னை மயக்காதுஎன்று அறிதி எ-று.

இங்ஙனம் பிரித்துநிற்றல் சாக்கிராவத்தையில் அன்றிச் சொப்பனுதிகளில் கூடாதெனினும், அச்சாக்கிராவத்தையைப் பிரிதது நிற்பின் திருவருள்தோற்றும. இத்தோற்றம் மேலிடின் அச்சாச்கிராவத்தை மறையும், அதுமறையவே அதனது வாசனையான சொப்பனுதிகள் தோன்ரு. ஆகலின், பொதுப்படக் கூறினர்.

இத்திருவெண்பாவால் அவத்தைநீங்கி நிற்றற்கு உபாயங் கூறியவாறுகாண்க. (௩௪)

பஞ்ச கிருத்தியத்தான் உண்டாம் அஞ்சவத்தையும் கடந்து சிவததல் அதிதப்பட்டு நின்ருர்க்கு ஒரோர் காலத்து ஒரோ ரவத்தைகள் தோன்ருவோ? எனின், மேற் கூறுகின்ருர்.

பழுதையைப்பாம் பென்ற பயம்போனற் பாவித், தழுதுடம்பை யாட்டுினு மாமோ-தொழி லொழியில், நின்றசிவ யோகி நினைத்தொருகா லிவாராய், என்றழைத்தா லும்பதையா தென்.

(இ-ள்.) பழுதையைப் பாம்புஎன்ற பயம்போனல் பாவித்து அழுது உடம்பைஆட்டுகினும் ஆமோ எ-து. இருளால் பழுதையைப் பாம்பென்றுகண்ட பயகம்பனுதிகள் சுடரால் பழுதைஎன்று அறிந்து அப்பாம்பு என்றுகண்ட பயகம்பனுதிகள் போனல் இப்போது சுடரால் அறிந்த பழுதையில் முன்னிருளால் தோற்றிய பா

ம்பு இருப்பக்காய்ப் பாவித்துப் பயந்ததுபோல் அழுந்து உடலை நீக்கனும் முன்போலும் பயக்கம்பருத்திகள் உண்டாகா; அதுபோலும்.)

தொழில் ஒழிவின்றி நின்ற சிவயோகி நினைத்து ஒரு காலனீவார் என்று அழைக்காலும் பழையாது என்ன எ-து. முன்மலவிருளால் மெய்போல் தோற்றிய அவத்தைகளெல்லாம் இப்போது ஞானசூரியனால் பொய்யாகக் கண்டு அவ்வவத்தைகளை நடத்தும் பஞ்ச கிருத்தியங்களையும் காணாது மேனின்ற சிவத்தில் அழுந்தப்பட்ட சிவயோகிகாள்! அவத்தாய்! ஒருதரம் மீட்டு இங்கு நீ வருதி. என்று அழைப்பினும் முன் அழையாதிருக்கவும் தானே வந்து சொன்னியட்டம்போல் சுழன்றது, இப்போது அறுவகைவரும் அசையாதிருந்தது; ஏதென்கொலோ. யாம் அறிகிலோம் எ-று.

சிவயோகிக்குச் சிவகாருணிய முதலியவாற்றால் மௌனாந்தம் தத்தம்பிறது ஆயினும், திருவருள்வடிவாய நிற்பது அனாதி மாயாவடிவம் ஆகாது. ஆதலினும், சூரியப்பிரகாசத்து இருள் தோற்றுறு அதுபோல ஞானப் பிரகாசத்தில் மாயாந்தகாரம் தோற்றமாட்டாது. ஆகலினும், 'அழைத்தாலும்' என்றும், 'பழையாது' என்றும் கூறினார்.

இத்திருவெண்பாவால் சிவயோகியை அவத்தைகள் சாரமாட்டா என்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௩௫)

இங்ஙனம் இருந்த சிவயோகிக்கு உபதேசித்தல் முதலியவற்றால் தான்பிற னென்று தோற்றுவது என்னெனின் மேற்கூறுகின்றார்.

கன்னிக் கதலித்தினை நார்க்கழிப்பான் கண்போலத்
தன்னையறி யாவறிவே தானமீளச் சொன்னாலும்
நாவென்ற நாவேரா லொன்றென்ற சொல்லளவே
ஆமன்றித் தாமென்றிரா கா

(இ-ள்.) கன்னிக்கதலித்தினை நார்க்கழிப்பான்கண்போலத் தன்னை அறியா அறிவே தானமீளச் சொன்னாலும் எ-து. ஈனுத்தவாழையின் மட்டைநாரைக்கழிக்கத் தொடங்கினோன் அம்மட்டை உள்ளது உளதென்று சுட்டிப் பார்க்குமிடத்தும் அவ்வளவுதைக மட்டைகளை எல்லாம் கழித்துச்சென்று அந்தளை இருந்த குருத்தையும் விரித்து விடுத்தபோது ஆணைடுமுன்போல சுட்டுதற்கு வேறொன்றும் இன்றிச் சும்ம இருந்த அக்கண்போலும், ஆசாரியன விவேகத்தால் முப்பத்தாறு கருவிகளையும் விடுவிக்கத்தான் கடந்துசென்று அவற்றின் முடிவில் நின்ற அருளையும் பலவாயையமகடந்து அதன்மேல் தோன்றும் ஆநந்தத்தையும் எதிரிடாது அநுபவ அழுந்தப்பட்டு இருந்த சிவயோகி தன்னை அறியா அறிவே ஆவன். அவ்வறிவாயிருந்தோன மீட்டும் நீதானென்று பிரிந்து அவ்வறிவு ஏற்றபொருட்டு மாணாக்கனுக்கு அறிவித்தான் எனினும்.

நானென்றநாவேபோல நானென்றசொல் அளவே ஆம் அன்றித்தான் எதிராகா எ-து. நாவானது தன்பெயரை நாவென்றுகூறினும் அப்பெயர்க்கு உரியபொருள்வேறின்றித்தானாயிருந்த அந்நாவைப்போலும், நான் என்று சொல்மாத்திரமே ஆம் அன்றித் தானும் தோன்றும் அவனுக்கு உண்டாகா எ-று.

தன்னையறியா வறிவுசிவம், இதனைத் தன்னை யறியாது வேறுண்டாய்த் தானறியாதென்று முற்கூறியபாட்டானுங்காண்க. சிவயோகிகட்போதமேயாய்ச் சிவமாய் இருத்தலின் தானென்பதும் அவர்க்கில்லை. ஆகலின், 'தானெதிராகா' என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் சிவயோகி தான் பிறர்போற் கூறினும் இவை அவர்க்கு இல்லையென் றறிவித்தவாறு காண்க. (௫௯)

தன்னைத்தான் உள்ளபடி அறிவது எங்ஙனம் எனின் மேற்கூறுகின்றார்.

தம்மா லறிந்ததெல்லாந் தாமல்லவென் றுணர்த்தால், சும்மாவிருப்பதுவாய்த் தோன்றுந்தோ-
விம்மி, அறிந்ததலை வாயடங்கு மவ்வளவே யல்லால், தெரிந்திடுமோ நீயேதெளி.

(இ-ள்.) தம்மால் அறிந்தது எல்லாம் தாம் அல்ல என்று உணர்த்தால் சும்மா இருப்பது ஆய்த்தோன்றுந்தோ எ-து. தமதுபோதத்தால் ஈது ஈதென்று பசுத்

தறிந்து நீங்கிய கருவிகள் எல்லாம் தாம்அல்ல என்று வேதாகமங்கள் கூறும் எனில் அவற்றைப்பகுத்தறிந்து நீங்கிநின்ற அறிவு தாமென அருளால அறிந்தும் மௌனமாயிருப்பதாய்த் தோற்றுதோ.'

ஆனால் தம்மை அறிந்த அநுபவஞ்சொல்வது எங்ஙனம் எனின.

அரிந்த தலை வாய் விம்மி அடங்கும் அவ்வளவே அல்லால் தெரிந்திடுமோ நீயே தெளி எ-து. உறுப்புகட்கெல்லாம் முதலாயதலையை அரிந்தபோது அவ்வாய்திறந்தடங்கும அவ்வளவே அனறித் தலை போயிற்றென்றுகூற அறியாது. அதுபோலும, கருவிகள் முப்பத்தாறையும நீக்கி அவற்றின்மேல்நின்ற முத்திச்சகலம்முத்திக்கேவலமும்நீங்கி ஆன்மா அருளால் தம்மைமாத்தாம் அறிந்திருக்குமிடத்து ஆண்டுவரோ அநுபவந்தெரிந்திடுமோ? நீயே இதனைத்தெளிந்தறிதி எ-று.

தத்துவங்கள் முடிவில்தோன்றும் முத்திச்சகலம் முத்திக்கேவலம் இன்மையால், "அரிந்ததலை" என்றும், இங்ஙனம்நின்ற அறிவுக்குவடிவு இன்மையால் சொல்லக்கூடாது ஆகலின், 'வாயடங்கும்' என்றும், கூறினார். தத்துவங்களை அங்கமாயும் முத்திச்சகலகேவலங்களைத் தலையாயும்வைத்து இத்தலைபோய விடத்து ஆன்மாவுக்கு அவ்வநுபவங்கள் ஒன்றும் இன்றிச்சும்

மா இருக்தலின், "அரிச்சகலையாட்டங்கு மவ்வளவே யன்றித் தெரிஞ்சிமோ [illegible]" என்றார்.

அரிக்தகலே விமாயாட்டாகமென்ன கூட்டுக. (௬௭)

மறவாத தம்மை யறிவார் பாற்றேவா
அறிவோ விடயம்போ லாகிய அறிவை
அறிவதறி வாங்கையின் [illegible] தத்தம்
அறிவை யறியாப் போலவே

(இ-ள்.) மறவாத தம்மை அறிவோர் விடயம்போல் ஆகில மருளோர் அறிவோ [illegible] கேவலங்களாகிய நினைப்பும் மறப்பும் [illegible] அறிவாய மறவா திருந்த தம்மை மறந்ததுபோல [illegible] அறிந்தொடங்குவோர்க்கு எதிரிட்டறியா விடயம்போல தம்மைத்தமக்குத் தோற்றும [illegible] போதமோ? அருட்போதமோ?

அறிவை அறிவது அறிவாகையினால் ஆருயிரும் தத்தம் அறிவைஅறியாபோல [illegible] அறிவாயிருந்த தம்மை அறியத்தொடங்கவ [illegible] அறிவைக்கொண்டு ஆகலின், [illegible] தத்தம அறிவை தாம் அறியாதிருப்பனபோல [illegible] விரித்தறியாது சும்மா இருப்பதுவே தம் [illegible] அறிவதென்றறி எ-று.

முன் சகல கேவலமாயிருந்த ஆன்மா தன்னை யாவெ [illegible] பார்த்தபோது தான் வேறு, அதைவேறாய்ப் பிரிக்

தாற்போல், இப்போது சத்தமயமா யிருந்த ஆன்மாத னை எதிரிட்டுப்பார்ப்பின் சூக்குமமாயிருந்து கேவல சகலங்களில் செல்லும் ஆன்மாவை, "ஆறாந்தத்த மறி வை யறியாப்போலில்" என்றார். நினைப்பு மறப்பு இன்றி அறிவாயிருந்தமையை, "மறவாத மெய்" என்றார்.

இவ்விரண்டு நிலைமையாவாரை ... மறிவது இங்ஙனமென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௫௮)

ஊன்றி னிலைமையைப் பற்றி யொழிந்தசிவம்,
தோன்றாத நுண்மையுள் தோன்றுமோ—தோ
ன்றில், விரல்நுனியைத் தீண்டல்போல் வாய் முக
த்தைமென்று, சிரிப்பதுபோற் பார்த்துத் தெளி.

(இ-ள்.) ஊன்றினிலைமை யசையினைப் பற்றி ஒழிந்தசி வம் தோன்றாத நுண்மையன்கண் தோன்றுமோ தோன் றில் எ-று. ஓர் தன்மையால் ஊன்றின சடமாயுள்ள நில மும் அசையும் எனின், எல்லாத் தத்துவங்களுக்கும் முடிவாகிய நாதத் தத்துவத்தையுங் கடந்து உளதாயிக் குள் தோன்றாத தன்மையாயிருக்கும் சிவசக்தி என்போதத் தை ஊன்றினின்று அறிவோம் எனின், அங்ஙனக் காத்தோ ன்றுமோ! உன் போதத்துக்கு அது தோற்றும் எனின்.

விரல்நுனியைத் தீண்டல்போல வாய் முகத்தைமெ ன்று சிரிப்பதுபோல் பார்த்துத் தெளி எ-று. ஓர் விரல் தன்னுனியைத் தான் தொடல்போலும், முகத்தின்கண்

இருந்தவாய் அம்முகத்தை எதிரிட்டுக் கறித்துமென்று சிரிப்பதுபோலும் ஆம. அதனை ஆராய்ந்து தெளிந்து அறிதி எ-று.

நட்பத்தான் ஆன்மாவுள்ளும் பூரணத்தால் அதற்குப் புறம்புமாய்ப் பிரிபடாது சிவம் இருத்தலின், ஆன்மாவால அதனைப்பிரித்தறியக் கூடாது. ஆகலின், இங்ஙனம் உவமைகூறினர். 'சிரிப்பது' யான சிவத்தை அறிந்தேனென்று பிறருக்குக்கூறி மகிழ்தல். (௩௩)

பற்றியது தானும் படிகநீ பற்றுவிடப்
பற்றை யெதிரிட்டுப் பார்த்தாலென்-சற்றும்
பிறியாச் சிவனைப் பிரித்தறியத் தேடும்
அறியாமை காணு ணவம்.

(இ-ள்.) பற்றியது தான் ஆம் படிகம் நீ பற்றுவிடப் பற்றை எதிரிட்டுப் பார்த்தாலென எ-து. தன்னைச் சார்ந்த நிறம் யாது அந்நிறம்தானாயிருக்கும் படிகம் போலும்யாதோர் கருவியடுத்தது அதனமயமாவை. நீ அக்கருவிகள் நீங்குதற்பொருட்டு உனக்குள் இருந்த சிவமாகியபற்றை எதிரிட்டுப் பார்த்ததனால் பயனென்னையுளது.

சற்றும் பிறியாச்சிவனைப் பிறித்து அறியத்தேடும் அறியாமை ஆணவம் எ-து. ஓரணுவளவேனும் உனனை விட்டுப் பிரியாதிருந்த சிவத்தை உன் போதத்தால் பிரி

த்து உணர்வை விட அஃதோர் முதலாயக்கண்டு அதனை அறியத்தேடும் பேதைமை ஆணவமாவது என்று.

கேவல சகலங்களை நீக்கும் அருளால் தன்னை உள்ளபடி அறிந்த ஆன்மா தனக்கு வேறற இருந்த சிவத்தையும் அவ்வருளால் அறியவேண்டும். அதனைக் குருவுபதேசத்தால் அறிந்துகொள்க. உ-ம். அறியாமை யறிவகற்றி யறிவினுள்ளே யறிவுதனை யருளினா லறியாதே யறிந்து எனவும், சித்தையாருளுணரக் காண்க. சிவத்தைப் பிரியாது அதனுள் அடங்கின் கருவிகள் தொடரா, அதனைப் பிரிகின் தொடரும். ஆகலின், 'பற்றுவிடப்பற்றைப் பொருந்திப்பாராக்காலென' என்றார். ஆங்கு மலம் இன்றியிலும் அதன் வாசனையால் போதம் எழுதலின், 'அறியாமமகாணவம்' என்றார். ஆன்மாவைப் பற்றி விடாதிருத்தலின், சிவத்தை 'பற்று' என்றார். காணை, அனைச.

இவ்விரண்டு திருவெண்பாவானும் திருவருளால் சிவத்தை அறியும்போதும் சிறிதும் போதஞ்சீவியாது நின்று அறியவேண்டுமென்று கூறியவாறு காண்க. (௬0)

அந்த சிவத்தைச் சென்று அடையும் இடம் எவ்விடம் என்னின் மேற்கூறுகின்றார்.

அருளாலே தம்மை யறிந்தருளா யந்தப்
பரிபூரணமே பனையாய்ப் - பனையொழிவில்
ஆனந்தா தீதமா மத்துவித சித்தாந்த
மோனம்வே தாந்த முடிவு.

(இ-ள்.) அருளாலேதம்மை அறிந்து அருள் ஆய் ஆ
ந்தப் பரிபூரணப்பணியே ஆய் எ-று. முப்பத்தாறு த
த்துவங்களையும் கடந்துநின்ற இடத்துப்பாசம் ஈது அ
ருள் ஈதென்று பகுத்தறிந்த அறிவு தாம் என்று தம்
மை அருளால் அறிந்து பின்னர்த் தம்மையும் அவ்வ
ருளையும் பிரித்துப்பாராது அவ்வருள் தாமாயிருந்து
பின்னர்த்தம்மைச் சிறிதுந்தோற்றாத ஆந்தப் பரிபூர
ணமாகிய பணியே ஆகி.

பணிஒழிவில் ஆனந்தாதீதம் ஆம் அத்துவிதசித்தா
ந்தமோனம் வேதாந்தமுடிவு எ-று. பின்னர் அப்ப
ணி நீக்கத்தில்தோன்றும் ஆநந்தமயமாகி, அவ்வாநந்
தத்தையும் இங்ஙனம் என்று அறியாது அதனுள் அதீ
தப்படுவதாகும் அத்துவிதமான ஆகமமுடிவாகியமோ
னம் வேதமுடிவிற்கு முடிவாம் எ-று.

அருள் தனது இச்சைப்படி ஆன்மா இச்சையைச்
சேர்த்தியும், தனது ஞானத்தால் அதன் ஞானத்தைம
றைத்தும், தனது கிரியையால் அதனது கிரியையை
அடக்கியும், இங்ஙனம் அவ்வான்மபோதஞ் செய்யாதட
க்குவது. அங்ஙனம் அதனது போதமடங்கின விடத்
து முன்தோற்றிய இச்சாஞானக்கிரியைகள் விரியா
து நீங்கினவிடம்பணி. ஆகலின், 'அருள்' என்றும் 'ப
ணி' என்றும் கூறினார். வேதாந்திக்குப் பெத்தநிலை
போல் முத்தியிலும் நானென்பது தொடர்தலின் "வே
தாந்தமுடிவு" என்றார்.

இந்திந வெண்பாவால் ஆனமாசியத்தோடு இரண்
டுபாகங்களைக் அக பிரம ரூபம் உடம் எனப்படும இன
வேதாந்த முடிவு எனப் படும் சுருதியித்தலாறு காண்க.)

தன்னையு முன்னிலையுந் தாற்பரியப் பட்டாங்கை
யுரைய, எவ்வுறுப்பினி யின்பமா யின்பமி நு என்
றைந்த, வேதாந்த சித்தாந்த மேபிறவா வீடென்
றான், ஓதாமல் வேதமுணர்ந் தோன்.

(இ-ள்.) தன்னையும் முன்னிலையும் தானாய் ஆயப்பட்
டவையும் ஆய என்று இடி நைப்பும் ஆய இனையும் இ
து என்றுக எ-து பிரகடபிராயிருந்து அறிவிக்கும
திருவருளாலே பயும் தாமாகி, ஆசாரியராகிய
முனிவரையும் தாமாய் வருவாயிருந்து கூறப்பட்ட
வேதாந்த மகாவாக்கிய பட்டாங்கையும் தாமாகி, இச்சுரு
தி குருவாநுபவங்களாலே ஐக்கிய போதவொழிவிலே
தோன்றும ஆநந்தமும் தாமாகி அவ்வாநந்தம் இதுவெ
ன்று கூறக்கூடாத ஆநந்தாதீதமும் தாமாகி, எழுந்தரு
ளியிருந்த.

ஓதாமல்வேதம உணர்ந்தோன் வேதாந்த சித்தாந்த
மே பிறவா வீடு என்றான் எ-து. ஓதியறியாமல் தமது
திருவருள் ஞானத்தால் நான்குவேதங்களையும் முழு
துணர்ந்த திருஞான சம்பந்தப்பிள்ளையார் இந்த அ
நுபவமுற்றும் உண்டானவேதத்தின் முடிவாகிய சித்
தாந்தமே மீண்டுவாரா முத்தி என்று அருளிச்செய்
தார் எ-று.

எல்லாம் தாமாகி என்றது அவரநுபவத்தாம் அறி
வித்தது. ஓதி உணர்ந்தோரைப்பார்க்க ஓதாமல் உணர்ந்
தோர்க்கு உண்மையெல்லாம் உள்ளபடி தெரியும். இ
ங்ஙனம் ஓதாமல் உணர்ந்தோரே இறைவரெ
ன்று கூறினமையால், இத்தன்மை முதலினின்று
அறிந்துகொள்க. வியாசர் முதலியோர் ஓதாமல் உண
ரினும் அவர்க்கு விட்டுநியபரமென்றும் அகம் பிரமம்
என்றும் பின்னர் மலையுபிறாதது. ஆகலின், இவரைப
போலும் அவர்க்கு சாத்திர அறிவில்லா எனக்கொள்க. (௪௨)

மலையேறிப் போவார்க்கு மாநிலமாய்த் தோ
ன்றிக், கலையாதியைக் கழற்றக் காட்டித — தொ
லைவிலே, காட்சியொழித் தென்னைக் கரந்தகலா
வாதனையின், மாட்சிசொலின் மோனமாய் வந்து.

(இ-ள்.) மலை ஏறிப்போவார்க்கு மாநிலம் ஆய்த் தோ
ன்றிக் கலை ஆதியைக் கழற்றிக் காட்டித் தொலைவிலே,
காட்சிஒழித்து எ-து. மாநிலத்திருந்து மலைமேல் ஏறி
ச்செல்வோர்க்கு அணுமாநிலமாய்த்தோற்றி அம்ம
லைமுடிமேல் ஏறிநின்று மீண்டுபார்க்குமிடத்து முன்
னிருந்த மாநிலமும் பின்வந்தமலையிடமும் தாம்நின்ற
இடத்திற்குக் கீழ்ப்பட்டு அருகித்தோற்றமாய்ப் போலு
ம் கலைமுதலிய ஆறத்துவாவையுஞ் சோதனைபண்ணி
நீக்கி, இவற்றின்முடிவில்நின்ற ஆன்மாவை அறிதல்மு
தலிய அநுபவங்களைக்காட்டி, இவ்வநுபவமுடிவிலே

முன்கூறிய கருவிகளும் பின்கூறிய அநுபவ ங்களுமாகிய காட்சிகள் எனக்குத் தோற்றுவாறு ஒழிந்தது.

வாதனையில் என்னைக்கராது அகலா மாட்சி சொலி ன வந்து மோனமும் ஆம் எ-று. எனக்கு ஓர்வாதனையும் இல்லாது என்னைத் தமது பூரணத்தத்தொளித்து உ எங்கும் நிறம்புமாய் எழுந்தருளியிருந்த எனது ஆசாரி யரது பெருமையைச் சொல்லுமிடத்து அதனைச்சொ ல்ல வொட்டாது என்னைப் பேராநந்தம் வந்துமௌ னம் ஆக்குதும் (இதெனகொலோ அறிகிலேன்.) எ-று.

"சொல்லிலே காட்சியொழித்து" என்றமையால் மலைமுடிமேல் ஏறினவர் பாதகமிடத்து என்றும் வ ருவிக்கப் பட்டது. கலையாதி ஆறு அத்துவாவாவன மந் திரம் பதினொன்றும், பதம் எண்பத்தொன்றும், வன்ன ம் ஐம்பத்தொன்றும், புவனம் இருநூற்றிருபத்துநா லும், தத்துவம் முப்பத்தாறும், கலைஐந்தும், எனக்கொ ள்க. அநுபவ முடிவுசொல்லக் கூடாமையின், "மோன மாம்வந்தது" என்றார். (௨௩.)

இதுவென்ற தெல்லாம்பொய் யென்றுனெ னக்குப், பொதுவன்றித் தங்குமிடம் போச்சு- அது நாங்காண், என்றுனதன்பே ரிரவைப் ப கலாக்கும், ஒன்றே பரமசுக மோ.

(இ-ள்.) இது என்றது எல்லாம் பொய் என்றுன் எ னக்குப் பொது அன்றித் தங்கும் இடம் போச்சு எ-து.

ரது ஈதென்று உன்போதத்தால் சுட்டி அறிந்ததுயாது அஃதெல்லாம் பொய் என்றார். இங்ஙனம் அருளிச் செய்த ஆற்றான் என்போதத்தால் சுட்டி அறிந்தது அறிதாய எல்லாம் நற்றுளரும் பொதுவாய இருந்தகுரு வருளிடமே அன்றி முன்னாக கருவிகளோடு [illegible] அ தன்தன மயமாயதந்தரும் இடமெல்லாம் பொய்யா துபோயிற்று.

அது நாம் என்றன் அதன்போ [illegible] அசுத்தும் ஒன்றேரு பரமசுகமோ எ-று. முன் கருவி [illegible] கூடிக் கருவிமயமாயும், இப்போது அருளோடு கூடி அருள்மயமாய, அவா [illegible] என்றும் [illegible] ருளென்றும் [illegible] எமமைவிட்டு [illegible] று எமதாசாரிடா அ [illegible] ளிச்செய்த [illegible] றைவனையும் [illegible] கும ஞானகுரிய [illegible] அஃதன்றி [illegible] டாதிருந்த சற்போதத்தை [illegible] சாகரமோ? யான அறிந்திலன் எ-று.

பசுபதிநின்றி எல்லாவற்றுள்ளரும் பொதுவாய இருத்தலின், அருளை "பொது" என்றார். "அது நாமான்" என்றது ஆன்மாவைச் சிவத்தோடு இரண்டற்ற றக்கியங்கூட்டியது எனக்கொள்க. (௯௯)

அறிவித்தா லன்றி யறியாய்நீ யென்றுன்
மறவைக் கதுவே மருந்தாய் - அறியவெனில்
ஆகாய மெய்யவைத்த வம்பா மறிவெனிலும்
ஆகாய வாக்கா மது.

(இ-ள்.) அறிவித்தால் அன்றி நீ அறியாய் என்றுன் மறவைக்கு அதுவே மருந்தாய் அறிய எனில் ஆகாயம் எய்யவைத்த அம்பு ஆம் எ-று. உனது உயிருக்கு உயிராயிருந்து யாமே ஒன்றினை அறிவித்தால் நீ அறிவதேயன்றி உனக்குச் சுதந்தரமாய் ஒன்றினையும் அறியாய்; என்று அருளிச்செய்தார். யான் என்னென்று எழுமலப்பிணியை நீக்குதற்கு அத்திருவாக்கே மருந்தாய இங்ஙனம் அறிவிக்குஞ் சமமை யான் அறியத்தொடங்கின், யான் இருந்தநிலைமையும் தம்மை அறிகறது எழும்போதத்திற்கு ஆம் சமந்தமேஅன்றி வேறுகாணேன். ஆகலின், ஆகாயம் இலக்காய அதனை எய்யவைத்த அம்பு போலும் ஆகும்.

இங்ஙனம் உயிர்க்குயிராயிருந்து அறிவிப்பதாய் எதிரிட்டு அறியக்கூடாததாய் இருந்த அறிவின்கண் வாக்குத்தோற்றுவது எங்ஙனம் எனின.

அறிவு எனிலும் ஆகாயவாக்கு அது ஆம் எ-று. அவர் அங்ஙனம் இருந்த அறிவேஎனினும் அவ்வறிவின்கண்ணின்ற காருணியத்தால் தோற்றும் வாக்கும் அவ்வாகாய வாக்குப்போலும்

அம்பிறகு எய்யாமுன் நிற்பதற்கு இடமும் எய்பச் சின் சேற்றதற்கு இடமும் அவ்வாகாயமே அன்றி வேறிடம் இன்மையான் இதனை அதற்கு உவமையாகக் கூறினார் வாக்கால் கூறியதுபோல் பிரகாசத்துக்குத் தோற்றமுயசே அன்றி அவாக்குத்தோற்றாது. ஆகலின், "ஆகாயவாச்சாமது" என்றார்.

தன்மையும் முன்னிலையும் என்னும் திருவெண்பா முதல் இந்நான்கு திருவெண்பாவானும் தமது ஆசாரியர் தமக்கு அருளிச்செய்த நிலை கூறியவாறு காண்க. ௬௫

மலமாயை கன்மம் மயக்கம் விகற்பம்
நிலைபோகப் போயொழிந்த நிட்டை — பலவோ
அறிவுக் கெதிரில்லை யாகாய நீழல்
அறநிற்கு மாபோன்ற பாய.

(இ-ள்.) மல மயக்கம் மாயை விகற்பம் கன்ம நிலை போகப்போய ஒழிந்த நிட்டை பலவோ எ-று. ஆணவ மலமாகிய மயக்கத்தைக் கேவலாவத்தையால் போகச்செய்து, மாயை யாகிய விகற்பத்தைக் குருலிங்க சங்கமவழிபாட்டால் போகச்செய்து, கன்மத்தைச் சுத்தநிலையாகிய அருளால் போகச்செய்து ஆன்மா இந்த அருள்வழிச்சென்று சிவானந்தத்தில் தற்போதமும் அற்ற உண்மைநிட்டை பலவிதமாமோ.

அறிவுக்கு எதிர் இல்லை ஆகாயநீழல் அறநிற்குமா போல நிற்பாய எ-று. இங்ஙனம் தற்போதமற்றுச

ஏயமென்றும் தானென்றும் இரண்டற இருந்த அறிவி
றகு எதிரிடாய்த்தோற்றுவது ஒன்றும் இல்லை. ஆகாய
ம் எல்லாப்பொருள்களோடுங் கூடியிருப்பினும் அப்
பொருள்களின் சாயை தன்னுளதாகாது நின்றாற்
போல எல்லாக்கருவிகளோடுங் கூடியிருப்பினும் அக்க
ருவிகள் குணமும் உன்னைச்சாராது நீ நிற்றி எ-று.

கேவலாவத்தையைத் தெரிசிக்கவே ஆணவம்நீங்கும்
ஆகலானும், மனவாக்குக் காயங்களால் குருலிங்க சங்
கமத்தை வழிபடவே அம்மனவாக்குக் காயங்களாய்
விரிந்த விகற்பரூபமாகிய மாயை நீங்கும் ஆகலானும்,
இவற்றைநீங்கிச் சுத்தநிலையில் தோன்றுந்திருவருளைத்
தெரிசித்து அந்தத்திருவருளே பெத்தமுத்தியினும் ஆன்
மக்கு உபகரிப்பது என்று அறிந்து தான் பிறர்என்னும்
முனைப்பிலைச்சுட்டொழிந்து நிற்கவே கன்மம்நீங்கும் ஆ
கலானும், "மலமாயைகன்மம் மயக்கவிகற்ப நிலைபோக"
என்றார். சகல கேவலங்களைநீங்கி ஆன்மபோதமும்
ஒழிந்தநிட்டைக்குமேல் வேறுநிட்டை இன்றாகலின்,
"பலவோ" என்றார். ஆகாயம் தனது நுண்ணிய குண
த்தில திரிவுஇன்றி இருந்தமையால் மற்றப்பொருள்க
ளின் நிழலதாக்காது இருந்ததுபோல ஆன்மா தனது
போதத்தைச்செலுத்தாது நுட்பகுணத்தோடு இருந்ததெனின்
சிவத்தோடு கலப்புக்கூடும், ஆலமாகிய கருவிகளும் அ
தனைத் தாக்கமாட்டாதென்பது அறிக. (கசு)

போதம பதைபபறவே பூரணமாம பூரணமும
போதம பதைததறவே பொயயாகும ஈது
விழிததிமைபபா நின்றால வெளியசைநதாறகாற்
பழககமதைச சாடசியபபோற பார [றும

(இ-ள்) போதமபதைபபு அறவே பூரணமாகும பூரணமும போதம பதைதது அறவே பொயயாகும ஈது நினறால விழிதது இமை புருவம எ-து. அமைபோதம சிவியாதத அடஙகின அவனமை [illegible] பூரணம [illegible] அடபுறம [illegible] போதம [illegible] [illegible] மறையும அவ வானமாய [illegible] ஆஙகி யும [illegible] தோனறிபு ம [illegible] பழும இம மதால போலும ஆ, (அஃ [illegible]

வெளிஅசைநதால் [illegible] பழககமதைச் சாடசியபபோல பார எ-து. [illegible] அடஙகப காறறு தான [illegible] வெளி யேனும. அவவெளியில நினறும அசைநதால அசைவி டததான ஒருபொருளாயக காறறெனபதாம. இககாற றுகிய சாடசியைபபோல உன, போதம அருளில அ டஙகியும [illegible] நினற பழகக மதையும பாரதது அறிக எ-று.

போதம் அடங்கில் அருளாகியும், அஃது அசையில் ஆணவமாகியும், இங்ஙனம் வருதலின் அதனைச் சிறிது ந் தோன்றாது அடக்கவேண்டுமென்பது கருத்து.

இவ்விரண்டு திருவெண்பாவானும் மும்மலங்களை நீக் குதற்கு உபாயமும், இம்மலங்களை நீக்கி ஆவ்வாணவமா தற்போதமுங்கெட்டு ஆநந்தா தீதப்பட்டால் அதற்கு மேல வேறுநிட்டை இலையெனபதூஉம், ஆணவ கருவிக ள்தாக்காது நிற்றற்கு உபாயமும், அடங்கிய போதம் மீட்டும விரியாது அடக்கவேணடும் எனபதூஉம் அறிவி த்தவாறுகாணக. (கூஎ)

வேதாந்தம போலிருக்கும் வேதாந்த சித்தாந்த
நாதாந்த போத நழுவினர்க்கு - நேதி [ம்
தனைக்கழன்று தற்போதஞ் சார்பழியுஞ் சந்தில்
உனக்கறிவா நந்த முதிக்கும்

(இ-ள்.) நாதாந்த போத நழுவினர்க்கு வேதாந்த ம்போல இருக்கும் வேதாந்த சித்தாந்தம எ-று. நாத தத்துவத்தின் முடிவாயிருந்த அருளையும் கடந்த மெய் ஞ்ஞானிகட்கு வேதாந்தம்போல துவிதகோட்டம் இன் றி இருக்கும் வேதத்தின முடிவாகிய இச்சித்தாந்த நூ லே, ஆகலின்.

நேதிதனைக் கழன்று தற்போதம் சார்புஅழியும் சந் தில் உனக்கு அறிவுஆநந்தம் உதிக்கும் எ-று. நீக்கு வதாய் உள்ள தத்துவ முப்பத்தாறையுங் கழன்று, அவ

ற்றின முடிவில்நின்ற அருளையும் பரையையும் அவ்த நாட்டமிளைறிக் கழன்றுநிற்றி எனின, நினைதற்போத மும் ஆணவ வாசனையாகிய சாரபும் ஒழியும். இவை ஒழிந்த இடத்திற்கும் அதீதத்திறகும் ஓடையாகிய சந்தியில உனக்கு ஞானானந்தம் தோன்றும். எ-று.

முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் நீக்கும் அளவும ஆன்மபோதஞ் சீவித்தறிவது. அருள்தெரிசனமுதல் ஆநந்தாதீதப்படுமளவும் அப்போதஞ் சீவியாதடங்கி அவ்வநுபவங்களைப் பெறவேண்டும். ஆகலின, "வேதாந்தம போலிருக்கும்" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் ஆநந்தம் தோன்றுமிடம் அறிவித்தவாறு காண்க. (௩௬)

தத்துவா தீதத் திமிர்ப்படங்கித் தற்செலவும்
அத்தின் வரத்து மசையாத-சுத்தத்தை
ஒன்றென்று மீசற் றுளதாவை யாதலினல்
அன்றென்ற தென்றே யறி.

(இ-ள்.) தத்துவாதீதத் திமிர்ப்பு அடங்கித் தன் செலவும் அதின்வரத்தும் அசையாத எ-து. முப்பத்தாறு தத்துவத்திற்கும் அதீதமாயிருந்த ஆணவமல வாசனையெல்லாம் நீங்கியவிடத்து ஆன்மா சிவத்தைச் சென்று கூடுதலும், சிவம் ஆன்மாவை வந்து பொருந்துதலும் ஆகிய இருவகை அசைவும் இன்றி இரண்டற்று இருந்து.

உத்தத்தை ஒன்று என்றால் நீ சற்று உள்ளது ஆன்மா ஆதலின் அன்று என்றது என்றே அறி எ-று. முத்தர்க ளென்ற சிவம் ஒன்றுமேயென்று கூறுது, எனின், அச்சிவம் ஒன்றென்று அறிந்து கூறிய நீயும் சிறிதுண்டாமை. ஆகலின், அம்முத்தர்கள் அங்ஙனம் கூறுவதும் அன்றென்று அறிந்து எ-று.

உடம்பின் குணம் அன்றி அதன்கண் ஏறியிருந்த திமிரப்புப்போல உயிரின் குணம் அன்றி இதன்கண் ஏறியிருந்தமையால், ஆணவத்தைத் 'திமிரப்பு' என்றார். திமிரப்பு அட்டகாவட்டத்துச் சூடினது போனாலும் பிரித்துப் போனாலும் அப்பவத்தோன்றலின் அங்ஙனம் கூறினார். (சக)

வெற்றவெறு மாநந்த மேவீடே கேவலத்தில்
நிற்பதுபோ லந்த நிலைகழன்றோ - சிற்போதம்
அண்டங் கடந்த வழுதந்தி ஞேடுலவும்
வெண்டிங்க ளொத்திரண்டு மாம்.

(இ-ள்) வெற்றவெறும் ஆநந்த மேலாம்வீடே கேவலத்தில் நிற்பதுபோல அந்த நிலை கழன்றோ எ-து. நியதி யிட்ட இடமெல்லாம் கழன்றுசென்று தற்போதம் ஒழிந்ததெல்லாம் ஆநந்தமயமாய்த்தோற்றும். ஆகலின், வெற்றவெறும்ஆநந்த மேலீடாகிய இடமே கேவலாவத்தைப்பட்டு நிற்பதுபோலத் தோன்றும். இங்ஙனந் தோற்றும் அவ்வாநந்த மேலீடாகிய நிலையும் நீங்கினோர்.

நிறைபோக அண்டங்கடந்த அமுதகத்தோடு உவையும் வெண்டிங்களும் கிரணமும் எ-து. அப்பரமபரையும் ஆகிய ஞானமுகச் சகளைக் கடந்து நின்ற ஆனந்தாமிர்த சுகசோதியும் விளக்கா நின்ற சிவயாகாரரும் சாம் அவ னைவிட்டு நீங்காத அந்த ஆனந்தாமிர்த கிரணமாகி நிற் பார் எ-று.

ஆனந்தம் மேலிட்டபோது பிரபஞ்சமெல்லாம் ஆனந் தமயமாயத் தோற்றும். ஆகலின், "வெள்ளறவெறுமானந் தம்" என்றார். ஆனந்த மேலீட்டு பட்டுயமயமதுமென் றவாறு. கேவலாவத்தையை அநுபவங் கூறிப் பு ஒன்று மதோன்றுதிலதென்று சொல்லவொருப்படுவாலால் ஆனந் தாநுபவம சொல்லவாருதலால், "கேவலங்கடப்பியப்பு போல" என்றார். அதாவது ஆணவமலம் தாக்கமுற் றிருந்த உயிர்க்கு அநுபவந் சொல்லக்கூடாதது போல், சிவத்தில் இரண்டறக்கலந்து நின்ற அநுபவஞ் சொல்லக்கூடாது. ஆகலின், ஆனந்தாநுபவத்திற்கு உவ மை கேவலாவத்தையைக் கூறினார். "வெண்டிங்களு ங் கிரணமும்" என்று உவமைகூறினமையால் சந்திர னைப்போலச் சிவம், அவனைவிட்டு நீங்காத அமுதம் போல் ஆனந்தம், அவனையும் அமுதத்தையும்விட்டு நீங் காத கிரணம்போல ஆன்மா சிவத்தோடு இரண்டறக் கலந்துநின்ற நிலையெனக்கொள்க.

இவ்விரண்டு திருவெண்பாவானும் முத்தியில் ஒன் றென்றும் இரண்டென்றுங் கூறக்கூடாதென்று அறிவி த்தவாறு காண்க. (௩0)

பிணைப்பு மறைப்பறுத்து நீயறவே நீக்கா
தணைக்கையா யில்லநு னகங்—எனைக்கதமறல
விப்பிரட்ட மந்திரட்டம் வேலையிலே போட்டசு
செப்படித்தன் ஞானச் சிறை. [ளா

(இ-ள்.) பிணைப்பு மறைப்பு ஆகியது நீ அறவே நீக்காது
உனைக்கையாயில் அடைபட்ட அகங்களை எனக்கருதலை எ-று.
முன்னோர் பிணைப்பு மறைப்பு ஆகிய சகலக்கலங்களை அ
றவிக்க நீ [illegible], பிரானாதந்தனக்
கு உயிர்களையிரண்டையும் [illegible] தாங்கிப்பிக்க, இ
தனிருக்கும் [illegible] போம் காரணத்து
ரமாய [illegible]. ஆகையினா, அருளை
முன்னிட்டுக்கொண்டு கழப்பாத ஒழிவைப்பெறுதற்கு
உபாயங்கூறி, அங்ஙனம் நீக்காது அப்பிணைப்பு மறைப்பு ஆ
கிய சகலப்பவலிக்குள்ளையிருத்தி, உனபோதங்களாய
நீ அப்படிநில் அப்படிநில் என்று மாணாக்கர்களுக்கு ஓர
கிட்டைப்போலும் கூறுதல.

விப்பிரட்டம மந்திரட்டம் வேலையிலே போட்டசு
ளை செப்படித்தல ஞானச்சிறை எ-று. மிகவும் பிரட்ட
மும், மந்திரத்தால ஒருவனுக்கு விநோதங்காட்டலும,
கட்டுக்கட்டிப்போட்ட சுளைஒப்பும். செப்படிவித்தையும், ஞா
னத்திறகுத தடையாயுள்ள மலபோதமும் ஆம் எ-மு.

அந்தநிட்டை கூடுவோர்ஞானமும்அன்றி முற்செய்த
கிரியை யாதிகளும் அன்றி உபய பிரஷ்டராய்க் கருவி

களோரும மயஙகலின், "விபரிடடம்" எனறும, ஒரு
வன மந்திரத்தால விநோதவித்தைக தோற்றுவதுபோல
உளளோர் காணுமாறு மாயாவிநோதங்களை தோற்ற
லின, "மந்திரடடம்" எனறும. கனா ஒடு ஒ துறைகக
ண சோராது அலையோடு மறிகலபோல, அறிவு பூர நிலை
நிலலாது நினைவோடுஞ் சுழலவதனால, "வேலையிலே
போடடகலம" எனறும, ஓர பந்து முனதோற்றிப பின
அதில பறபல பநதுதோற்றுதலபோல. ஓர காடசிபோ
ல முனதோற்றி அது முற்றுமநிலலாது பலபல காட்சி
யாய விரிதலின "செபபடிததல" எனறும, இஙஙன
நதோற்றுவன சகலகேவலபோதம ஆகலின, "ஞானச
சினமு" எனறுங்கூறினார. அங்ஙனங கூறியது நிட்டை
அன்று, ஆகலின, சத்தறல எனறார.

இத்திருவெண்பாவால மாணாக்கருக்குச் சகல கேவ
லங்களை முன்னர் அறிவித்து நீக்கி, பின்னர் போதம ஒ
ழிதற்கு உபாயங் கூறாது ஆசசகலகேவலங்களுள அ
நிட்டைகூறுதல ஆகாதெனறு அறிவித்தவாறுகாணக.)

சத்தாதி தத்துவம்போய்த் தானும்எழுந் திருங்கழன
சித்தாந்த வேதாந்தச் சீர்மையிலை-முத்தி [றால
அநிர்வசன மின்ப வதீதமெளனி லாங்கே
பினமிடுதல் கன்மம பிளாய்.

(இ-ள.) சத்தாதி தத்துவம்போய்த் தானும் எழுந்திரும்
கழன்றால சித்தாந்த வேதாந்தச் சீர்மை இலை எ-து. சத

தமுதலிய முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் நீங்கி அவற்றின முடிவில்நின்ற தானும், திருவருள் தெரிசன முதல ஆநந்தானுபவம் ஈறாய் அவ்வருளால் தான்அறியாது அறியும் அநுபவங்களாகிய எதிரும், சமூன்று ஆநந்தாதிதப்பட்டால இரண்டென்று கூறும் சித்தாந்தச் சிறப்பும் ஒன்றென்று கூறும வேதாந்தச் சிறப்பும் அங்கு இலலை.

முத்தி அநிர்வசனம் இன்பஅதீதம்எனில் ஆங்கே பினம்இழ்தல் கன்மம்பிளாய் எ-து. அங்ஙனம் அதீதப்பட்ட முத்தி சொல் இறந்த சுகாதீதம்எனறால், பிள்ளாய்! ஒனறென்றும் இரணடெனறும் அம்முத்தியைப் பின்னபடக் கூறுதல் போதச்சேட்டையாம் எ-று.

சத்தாதி விடயங்களினமேல் ஆன்மாவுக்கு அனிச்சை பிறந்தபோது சோத்திராதி பஞ்சேந்திரியங்களும் விடயங்களை அபகரியாது நீங்கும். இவைநீங்கவே முன் அபகரித்தபோது வசன, கமன, தான, விசர்க்காநந்தங்களை விடயீகரிக்கும் வாக்காதி கன்மேந்திரியங்கள் ஐந்தும் நீங்கும். இவை நீங்கவே அப்பத்திந்திரியங்கட்கும் இடமாய்நின்ற பூதங்கள் நீங்கும். இவை நீங்கவே விடயங்களைப்பற்றி நிச்சயித்து அபிமானித்துச் சிந்தித்துநிற்கும் அந்தக்கரணவாசனை நீங்கும். இது நீங்கவே விடயங்களைப்புசித்தற்கு ஓரெல்லையும் அவ்வெல்லையில் உண்டாம் விடயப்படனும் அவ்விடயத்தைப் புசிக்கும்போது ஓர் காலங்களினும் அறி

யாததுபோலப் புதுமையும் மேலும் இவ்விடயம் அ
னுபவிக்கவேண்டும் என்னும் கருத்தும் உண்டாக்
குங் காலதத்துவமும் நீங்கும். இது நீங்கவே விடய
ங்களைப் புசிக்கும்போது இவனுக்கு இவ்வளவு புசிப்பெ
ன்னும் மட்டறிந்து வரைந்தறிகிறதும் நியதிநீங்கும்.
இது நீங்கவே ஆன்மா விடயங்களை இச்சித்துப் புசித்த
திருந்துபற்றி அநுபவிக்க அவ்வான்மாவுக்கு இச்சாஞா
னக்கிரியைகளை எழுப்பும் இராகம் வித்தை கலையெ
னும் இம்மூன்றும் நீங்கும். இவை நீங்கவே ஆன்மா
வைப் பஞ்சேந்திரியங்களினும் சுறங்குபோற்கொண்டு
சுழற்றும் புருடனீங்கும். இது நீங்கவே அவ்விடயங்க
ளைப் புசிக்குமிடத்து அவ்விடயமென்றும் தானென்று
ம் இரண்டறமயக்கிநிற்கும் மாயை நீங்கும். இங்ஙனம்
வித்தியாதத்துவங்கள் நீங்கவே முறைமுறைப் பிரேரக
ம்பண்ணுஞ் சுத்ததத்துவங்கள் ஐந்தும் நீங்கும். இங்ங
னம் தத்துவம் முப்பத்தாறும் நீங்கினவிடத்து ஆன்
மாவின் இச்சை பெத்தத்தில் விடயத்தினமேல் சனித்
ததுபோல் சிவத்தின்மேல் சனிக்கும். ஞானம் விட
யானந்தம் அசுத்தம் துக்கம் அநித்தியமென்றும், சிவா
னந்தம் சுத்தம் சுகம் நித்தியமென்றும், பகுத்தறிந்து
கொண்டுநிற்கும். கிரியை பழைய பழக்கத்தால் விடய
ங்கள்மேற்செல்லினும் அவற்றிற்செல்லாது மறுத்துநீங்
கிச் சிவத்தையே நாடிநிற்கும் ஆன்மா இச்சாஞானக்கி
ரியைகள் இங்ஙனம் நிற்பது. சிவன் ஆன்மாக்களை
முத்தியிலே அடைவிக்கவேண்டும் என்னும் இச்சைப்

படி நிற்பது ஆகலின், திருவருள்பதியும், இத்திருவருளை முன்னிட்டுக்கொண்டு அறியும் பலாதெரிசனமுதலிய அநுபவங்களாகிய எதிரும் அவைகளை அறிகத தானும் சமன்று ஆநந்தா தீதப்பட்டால், இரண்டென்றும் ஒன்றென்றும் கூறக்கூடாது. ஆகலின், "சித்தாந்த வேதாந் தச் சீர்மையில்லை" என்றார். கன்மமளனபது சேட்டை மேலேறிற்று. ஆன்மா சத்தாதிகளைத் தரிசறவிடுத்த போது மற்றைத் தத்துவம் முப்பத்தொன்றும் இங்ஙனம் நீங்கலின் சததாதிகளை முன்வைத்துக் கூறினார். முத்தியைஅறிவிப்பது வேதாகம முடிவாகலின, "சீர்மை" என்றும், அம்முததியில் அதனைஅறிந்து கூறும் போதம் இன்மையால், "அநிர்வசனம்" என்றுங் கூறினார். (உ-ம.) (சிவப்பிரகாசம்.) மருவிய பொறியிலொன்று மாபூதமைந்திலொன்றும், சருவிகளுன்கு நீங்காக்கலாதிக ளோந் தங்கூடி, ஒருபுலனுகருமிந்த வொழுங்கொழிந் துயிருமொன்றைத், தெரிதராதவ ஞெழிகதத்திரள்களுஞ் செயலிலாவே, என்றும், (திருவள்ளுவர்) சுவையொளி யூறோசை நாற்றமென்றைந்தின், வகை தெரிவான்கட்டேயுலகு, என்றும், மற்றும் வருவனவற்றுனுங் காண்க.

இத்திருவெண்பாவால் சித்தாந்த முத்தியோ? வேதாந்தமுத்தியோ ! உண்மைஎன்று ஐயுறுகின்ற மாணுக்கனுக்குக் காண்பானும் காட்சியும் அற்ற இடத்து இரண்டுஞ் சரிஎன்று அறிவித்தவாறு காண்க. (கூஉ)

சிந்தை பயமிலச்சை சீல மருவருப்பு
அந்தைவிடுஞ் சாந்திகுல மாசாரம்- இந்தவழி
எட்டுஞ் சிவயோகிக் கில்லையென மாமறைகள்
தட்டும் பெருமுரசந் தான்.

(இ-ள்.) சிந்தை பயம் இலச்சை சீலம் அருவருப்பு அந்தை விடும் சாந்தி குலம் ஆசாரம் இந்தவழி எட்டும் எ-து. எனக்கு இன்னதுவேண்டும் என்றும் சிந்தனையும், துட்டமிருகாதி தோன்றியக்கால் அச்சமும், இன்னார் இன்னது சொல்லப்பொறா என்னும் நாணமும், சாந்திராயண விரதமுதலிய சீலமும், ஈது அசுத்தமென்னும் அருவருப்பும், அகந்தையால் செய்த பாவந்தீர்க்கும் புண்ணியம் ஈதென்றுசெய்யுஞ் சாந்தியும், குலாசாரமும், சமயாசாரமும் ஆகிய இந்தமாாககம் எணவகையும்.

சிவயோகிக்கு இல்லைஎன மாமறைகள் பெருமுரசம் தட்டும் எ-து. சிவத்தோடு இரண்டறக்கூடி நின்ற சிவயோகிக்கு இல்லைஎன்று மாமறைகளாகிய பெரிய பேரிகை முழக்கும் எ-று.

"மாமறைகட்டும் பெருமுரசம்" என்றது அவர்க்கில்லைஎன்று பலபடக்கூறுதல், இவைஎட்டும்சிவத்திற்கு இன்றாகலின் அதனை அடைந்த சிவயோகிக்கும் இன்றென்பது ஆயிற்று. (ருக)

தத்துவத்தா ரல்லார் சலசந்திர னொப்பார்
தத்துவத்தார் செய்யுந் தவாதவங்கள்-சுத்தக்
ககனமழை யாற்கழுவிக் காற்றைக் கனலால்
தெகனஞ் செயல்போற் றெளி.

(இ-ள்.) தத்துவத்தார் அல்லார் சலசந்திரன் ஒப்பார் தத்துவத்தார் செய்யும் தவாதவங்கள் எ-து. மெய்ப்பொருளாகிய பரதத்துவத்தை அடையாதார தற்போதத்தால் செய்யும் தவாதவங்களினுனும், இவற்றின் பயன்களினுனும, உயர்ந்தும் தாழ்ந்தும் சலத்தில் பிரதிபிம்பமான சந்திரனைப்போலும் ஆவர். அப்பாதத்துவத்தை அடைந்தோர் அருள்வடிவாயிருந்து செய்யும் தவங்களும் அவங்களும் இவற்முன் வரும் பயன்களும் (இவர்க்கு எங்ஙனம் ஆம் எனின்.)

சுத்தக் ககனமழையால் கழுவிக் காற்றைக் கனலால் தெகனம் செயல் போல் தெளி எ-து. நிருமலமாய் உள்ள ஆகாயத்தை மழையால்கழுவிக் காற்றைக் கனலால் சுடுவதுபோலும் ஆம்என்று அறிதி எ-று.

ககனத்தை மழையால் கழுவுதலும் காற்றைக் கனலால் சுடுதலும் இன்றுயின வாறுபோல், தற்போதம் போய்ப் பேய்பிடியுண்டவனைப்போலும் திருவருளே வடிவாயிருந்த மெய்ஞ்ஞானிகள் திருமேனியில் நிகழும் தவாதவங்கள் அவ்வருள் விளையாட்டே அன்றி அவர் அவற்றைச் செய்ததும் அவற்றின்பயன் அவனை

ச்சார்வதும் இன்றென்பது ஆயிற்று. தவாதவங்கள் தத்துவத்தார் அலலாரக்கு வருவிக்கப்பட்டன, தத்துவம்எனறது ஈண்டுச்சிவத்தை. (௫௪)

காலனுக்குப் பாவமென்றுங் காற்றுங் கதிரவனும்
சீலமிலா னென்றுஞ் சிவயோகி - மேலொன்றைச்
சுட்டுவதுந் தம்மைச் சுழற்றிவிடா தாட்டுமலக்
கட்டின் பிராந்திவலுக் காண்.

(இ-ள்.) காலனுக்குப் பாவம்என்றும் காற்றும் கதிரவனும சீலம்இலார் என்றும் சிவயோகி மேல் ஒன்றைச் சுட்டுவதும் எ-து. உயிர்களைக் கோறலால் காலனுககுப் பாவம் உண்டென்றும், அசுத்த நிலத்தில் சலித்தலானும் அந்நிலத்து எறிதலானும் காற்றுங் கதிரவனும் ஆசாரம் இலனென்றுங் கூறுதல்போல், சிவபூசையாதி நன்மார்க்கங்களைச் செய்திலர் என்றும், நீராடல்ஆதி ஆசாரம் இலனென்றும், இவைமுதலிய குணதோஷங்களைச் சிவயோகிகள்மேற் சுட்டிக் கூறுவது.

தம்மைச்சுழற்றிவிடாது ஆட்டும்மலக் கட்டின் பிராந்திவலு எ-து. தம்மைவிடாது பறறிநின்று அவத்தைகள்தோறும் சுழற்றி ஆட்டப்பட்ட மலபந்தத்தினல் தோற்றும் பிராந்தியினது சாமர்த்தியமாம் எ-று.

சரியை கிரியாயோக ஞானங்களுள் ஞானம் ஒன்றுமே முத்திக்கு ஏதுவாகலின், இஞ்ஞானத்தால் முத்தியை அடைந்திருத்தலின் சரியாதிகளையும் உடம்பா

தி அசுத்தங்களை எல்லாங்கடந்து சுத்தமாயுள்ள ஆந
ந்தவெள்ளத்தில மூழ்கியிருத்தலினை, நீராடலாதி ஆ
சாரங்களுஞ்செயவற இனறிச் சிவயோகி சும்மா இ
ருப்பன். அஙஙனம இருப்பது சரியாதிகளைச் செய்
வோர்க்கு மலமறைப்பால் தெரியாது தம்மைப்போல்
பார்த்து அவனை இகழுதலான, "மலக்கட்டின் பிராந்திய
லுக்காண்" எனறு. காலனுசுருப்பாவமும காற்றிற்
கும் கதிரவனுக்கும் அசுசுகமும் இனறியதுபோல் நன்
மார்க்கஞ் செய்பாமைபால் பாவமும் ஆசாரம் இன்
மையால அசுத்தமும் அவர்க்கு இனறெனபதூங் காண்
க. காண் அசை. (ரு௫)

நாயேறி வீழ்ந்தென் னடாத்துகிலென் ஞா
னிக்குப், பேயாஞ் சகம்பழிக்தென் பேணுகிலெ
ன்-தோயார், பெருமை சிறுமையிலே பின்னு மு
ன்னு மிலலே, வனாவறறு வேண்டியசெய்வார்.

(இ-ள்.) நாய் ஏறிவீழ்ந்து என நடாத்துகில் என்
ஞானிக்குப் பேய ஆம் சகம பழித்து என பேணுகில்
என தோயார் எ-து. நாயமேலிவர்நதோன் அதில் நி
ன்றும் வீழ்நததனால் இகழ்ச்சி எனனை, வீழாதிருந்து
அதனை நடாத்தியதால புகழ்ச்சி என்னை, அதுபோல்,
ஞானிகட்குப்பேய்க் கூத்துப்போல் தோற்றும் இச்ச
கத்திலுள்ளார் இகழ்ந்தால் அவர்க்கோர்சேதம் என்
னை, புகழ்ந்தால் ஓர் இலாபம் என்னை, அவர் ஒன்றே
னுந் தோயார்.

பெருமை சிறுமை இல்லை பின்னும் முன்னும் இல்லை வரைவு அற்று வேண்டிய செய்வார் எ-து. அஃதன்றி உயர்ச்சி வந்ததென்று பெருமையும், தாழ்ச்சி வந்ததென்று சிறுமையும், அவர்க்கில்லை. பின்னாகிய சகலமும் முன்னாகிய கேவலமும் இல்லை. ஆகலின், சுத்தமாகிய அருள் வடிவாயிருந்து அளவின்றித் தாம் வேண்டியவாறே திருவிளையாட்டாடுவார் எ-று.

இகழ்ச்சியாய் உள்ள நாய் ஏறிக்க வீழ்ந்தாலும் நடாத்தினாலும் இகழ்ச்சிபுகழ்ச்சி இன்றியது போல ஞானிகள் தமக்கு இகழ்ச்சியாயிருந்த உடம்பை இகழ்ந்தாலும் புகழ்ந்தாலும் அவை அவர்க்கு இன்றென்பதாயிற்று. செம்பில் களிம்பேபோன்று உயிரை அநாதியிற்பற்றியிருந்த சகசமலம் நீக்கற்பொருட்டு மாயையில் தனுவாதி கொடுத்தலின் சகலத்தைப் பின்னென்றும் ஆணவ சம்பந்தமான கேவலத்தை முன்னென்றும் கூறினார்.

சிந்தை பயமிலச்சை என்னும் திருவெண்பா முதல் இந்நான்கு திருவெண்பாவானும் சிவஞானி மகிமையை அறிவித்தவாறு காண்க. (௫௯)

சன்மார்க்க மேமுதலாத் தாதமார்க் கத்தளவும்
தன்மார்க்க மானவெங்கள் சம்பந்தன் - தன்னைத்
துறவி யரசு சுகியோகி போகி
அறவன் மறவனென லாம்.

(இ-ள்.) சன்மார்க்கமே முதலாத் தாதமார்க்கத்து
அளவும் தன்மார்க்கம் ஆன எங்களசம்பந்தன் தனை
னை எ-து. ஞானமுதல் சரியை ஈறுய்ச் சொல்லப்பட்
ட நானகு பாததத்திற்கும் உரித்தாகிய சன்மார்க்கமு
தல் தாதமார்க்கம் ஈறுய்ச்சொல்லபபட்ட இநநான்கி
னையும் தமது அருள நெறியால் எமககுணடாகச்செ
ய்தருளிய எமது சுவாமிகளாகிய திருஞான சம்பந்
தப் பிள்ளையாரை.

துறவி அரசு சுகி யோகி போகி உறவன் மறவன் எ
னல் ஆம் எ-து. எலலாவறறோடுங் கூடியிருந்தும் அவற
ேறாடு தாக்கறறு நிறறலின துறவிஎன்றும், சகலபுவ
னங்களையுந தாமேயிருந்து நடததலின அரசு என்றும்,
ஆநந்த மயனுயிருந்தலின் சுகிஎன்றும், சிவயோகத்
தை அநுக்கிரகித்தலின யோகிஎனறும் ஆன்மபோ
தங்களை விழுங்கிக் கோடலின போகி என்றும், சகல
தருமங்களும் ஓர் வடிவாயிருத்தலின உறவன எனறு
ம், அடைந்தோர் மும்மலஙகளைக் கோறலான் மறவன
என்றும் சொலலலாம் எ-று.

சன்மார்க்கம் சகசமார்க்சம் சற்புத்திரமாரக்கம்
தாதமார்க்கம் எனநான்கு. இவற்றுள சன்மார்க்கமா
வது, நீயேநான நானே நீயென்பது. சகசமார்க்கமா
வது, தோழனும் தோழனும். சற்புத்திர மார்க்கமாவ
து, பிதாவும்புத்திரனும. தாதமார்க்கமாவது, அண்
டவனும் அடியானும் எனக்கொள்க.

ஞானம் பெற்ருேரைப் புகழ்ந்து கூறிய பின்னர் இத்திருவெண்பாவால் அந்தஞானத்தை அருளிச்செய்த நருத தலைவராகிய பிள்ளையாரைப் புகழ்ந்து கூறிபவாறு காணக. (ருஎ)

தானல்லர் தன்னதல்லர் தத்துவசா லத்தலைவர்
மேனிசதா னந்தம் விளையுமிடம்-யானைக்கைப்
போலே யிவருடம்பிற போகமெலாம் பூசையித
ஞலே சகம்பிழைக்கு மெண்.

(இ-ள்.) தான அலலா தனனது அல்லர் தத்துவசால தத்லைவா மேனி சதானநதம விளையுமஇடம் எ-று. தனு கரண புவன போகஙகளாய் உளள தத்துவங்கள் எல்லாம் தமக்கு அயல ஆகலின, அவை தாமும் அல்லாமல் அசுத்தம் துக்கம் அனித்தியமா யிருத்தலின அவை தம தும் அலலாமல, அத்தத்துவஙகளோடு கூடியும கூடா தசாலத்தோடும அவறறிறகுத் தலைவராயிருநத மெய்ஞ்ஞானிகள் திருமேனி சதானநதம் மேனமேலும் உண்டாகும ஓரிடம் ஆகலின.

ஆனைக்கைபோலே இவர் உடம்பின் போகம்எலாம் பூசை இதனுலே சகம் பிழைக்கும் எண் எ-று. எடுத்த பொருளின பரிசமறிவதுபோல் தோற்றி அதனுள் இருந்த நாசிக்குக் கநதவிடயமுமாக இருந்த யானைக்கை போல் இருநத ஞானிகளது திருமேனியால் அநுபவிக்கும் போகமெல்லாம் இத்திருமேனி அநுபவிப்பதுபோ

ல் இருந்து இத்திருமேனியுள் இருந்த பரிபூரணசிவத்தி றகும் பூசையாம். இப்பூசையினாலே சகத்திலுள்ளார் பிறவித் துன்பத்திற்குத் தப்பி வீட்டின்பத்தை எய்துவர் என்று அறிதி எ-று.

முன் தனுகரணங்களை யாம் என்றும், புவனபோகங் களை எமதென்றும் கருதுகின்ற தற்போதங்கெட்டு இப் போது அறிவுகாமாய ஆநந்தமதமதாயிருத்தலின், "தா னல்லா தன்னதல்லா" என்றார். தேகத்திருந்த போதத்தையும் கருவிகளையும் விழுங்கிக்கொண்டு அதனுள் சிவஞ் சுடியாயிருத்தலின், "மேனிசதாநந்தம் விளையுமிடம்" என்றும், "போகமெல்லாம் பூசை" என்றுங் கூறினார்.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானிகட்குப் பத்திசெய்வார் வீடடைவாரென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௫௮)

பூசி முடிப்பனவும் பூண்பனவும் பொற்றுகிலும்
ஆசை மிகுந்த வரசியர்க்காம்-காசிற்ற
முண்டையர்க்கா காசிவன் முத்தனுக்குப் போக
குண்டையொப்பார்க் கேனிதுவாகும் [மல்லால்

(இ-ள்.) பூசிமுடிப்பனவும் பூண்பனவும் பொன்றுகிலும் ஆசைமிகுந்த அரசியர்க்காம் எ-து. சந்தனமாதி பூசப்படுவனவும், மல்லிகையாதி முடிக்கப் படுவனவும், கொந்தளபபொன் னோலையாதி பூணப் படுவனவும், பொற்சரிகைச் சேலை யாதி உடுக்கப் படுவனவும்,

ஆகிய இவைமுதலிய போகங்களெல்லாம் அனையனால்
மிகவும் இச்சிக்கப்பட்ட சுமங்கலியாகிய அரசியாக்
கேனும் (அதுபோலும்).

சிவனமுதத்தனுக்குப் போகம்அல்லால காசுஇறற மு
ண்டையாக்கு ஆகா குண்டை ஒப்பார்க்கு ஏன இது ஆகு
ம் எ-று. சிவனது இச்சைப்படியே அவனது திருவடி
சேர்ந்த சிவனமுதத்தனுக்கே போகமன்றி, மங்கலநீங்
கிய அமங்கலிகட்குப் போகங்களில் ஒன்றேனும் ஆகா
வாறுபோலும், சிவனடிசேராது தவம் பண்ணுவோர்க்
கும் அதற்குரிய விரதஞ்செய்து முடிப்பதே
அன்றிப் போகங்களில் ஒன்றேனும் அநுபவிக்கலாகா
து. அஃதன்றிக் குண்டையைப்போலும் சரியாதி தொ
ழில் செய்வோர்க்கும் இப்போகம் அநுபவிப்பது ஏன
ாகும் எ-று.

தமமுதலாகிய சிவதரனை இழந்ததவம் பண்ணுவோ
ரை முண்டையாளென்று குறிப்பாற் கூறினார். குண்டை
க்குத் தொழில்செய்வதே அன்றி அனையனோடும் கூட்
டரவு இன்மைபோலச் சரியாக்களைச் செய்வோர்க்கு இ
தத்தொழில்செய்வதே அன்றி சிவத்தோடும் கூட்டரவு
இன்மையால் இவரை, "குண்டையொப்பார்" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் திருவடியை அடைந்தோர்க்
கே போகம் அநுபவிப்பதாம் அன்றி, மற்றையர் தமக்கு
ச்சொன்னநெறி நிற்பதே அன்றிப் போகம் அநுபவிக்க
லாகாதென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௫௧)

ஆனைமதப் பட்டா லலங்கார மன்றிநாய்
தானுமதப் பட்டாற் சரியாமோ-ஞானி
தடைமீறி னாலுஞ் சதுராகுங் கன்மி
கடைமீற லாகாது காண்.

(இ-ள்.) ஆனைமதப்பட்டால் அலங்காரம் அன்றி நாய்தானும் மதப்பட்டால் சரிஆமோ எ-று. மதமேறு முன்னும் சிறப்புள்ள யானை பின மதமேறித் தன் தளை கடந்து சேறினும் சிறப்பேயாம். அன்றிப் பேயேறு முன்னும் இழிவுள்ள நாய்தானும் பின்பேயேறினால் அது போலும் சிறப்போமோ? அவைபோலும்.

ஞானி தடைமீறினாலும் சதுர் ஆகும் கன்மி கடைமீறல் ஆகாது எ-து. முன்நினைறநிலை கடவாதிருந்த போதும் சிறப்புள்ள மெய்ஞ்ஞானி பினஆநந்த மேலீட்டால் அந்நிலை கடந்து சேறினும் சிறப்பேஆவன். கருமி நிலைகடவாமுனனும் அம்மெய்ஞ்ஞானிகட்கு இழிவாவன். தறபோதத்தால் அந்நிலைகடந்தபோதும் இழிவாவான். ஆகலின், தன்னிலை கடக்கலாகாது எ-று.

ஆனைமதமேறினால் மிகவுஞ்சிறப்பு, நாய்பேயேறினால் மிகவும் இழிவு. அவைபோல, ஞானி தடைமீறினால் மிகவுஞ் சிறப்பு, கன்மி கடைமீறினால் மிகவும் இழிவென்பதுங் காண்க, காண் அசை.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானிகிரியை செய்யினும் செய்யாவிடினும் சிறப்பாவன் என்பதும். கன்மிகிரி

யைசெய்யாவிடின மிகவும் இழிவாவனஎன்பதும் அறிவித்தவாறு காண்க. (௯0)

அதிபக்கு வந்தாற் கநுக்கிரகஞ் செய்யும் [யை
புதுமைக்குச் சாத்திரங்கள் போதா - இதுவென்
பேறே யநந்தம் பிரகாரம் வந்தானும்
வேறே யநந்த விதம்.

(இ- ள்.) அதிபக்குவத்தார்க்கு அநுக்கிரம் செய்யும் புதுமைக்குச் சாத்திரங்கள் போதாது எ-து. தீவிரதர பக்குவம் உடையானுக்கு ஞானாநுக்கிரகம் பண்ணும் அதிசயத்திற்கு வெவ்வேறு வகைப்பட்ட சாத்திரங்கள் எல்லாம் போதாது (அஃது எங்ஙனம் எனின.)

இதுஎன்னும் பேறே அநந்தம் பிரகாரம் வந்தானும் வேறே அநந்தவிதம் எ-ந. இதுஎன்று ஒன்றைச் சுட்டுதற்கு இடமிலவகைதானாகக்கூறும உபதேசப்பேறே அவனுக்கு அநந்தமவிதமாயக்கூறும சாத்திரங்கள் ஆகும். இங்ஙனம்வந்த பக்குவனும் அநந்தம் பெயர்களுளானும் வேறு, இவனை ஒழிந்த பக்குவாசனும் அநந்தவிதம் ஆவார்கள் எ-று.

தீவிரதர பக்குவனது அறிவு சிவத்தையேஅன்றி மற்றொன்றையும் பகுக்குது நாடாது. ஆகலின, "சாத்திரங்கள் போதாதுஎன்றார். மந்தம், மந்ததரம், தீவிரம்என்னும் இம்மூன்று பக்குவரும் நானாபேதமாய் வருதலினும், இவர்க்கு உபதேசம் நானாபேதமாகக்கூறிப் பக்குவப்படுத்தவேண்டும் ஆகலினும், அநந்தவிதம்என்றார்.

இத்திரு வெண்பாவால் தீவிரதர பக்குவனுக்குக் கூறும் உபதேசமே போதமெனபதும் மறறையமூவர்க்கும் அவர்கூறும் உபதேசமொழியும் அன்றி வேதாகமங்களால் உணாததவேண்டும் எனபதும அறிவித்தவாறு காண்க. (சுக)

அறியாமை நீங்கி யறிவா யறிவே
அறியாம லாயிரண்டு மற்றுப்-பிறியாதார்
தன்னிழப்பின் ஞான சமாதிக்குச் சாதகராம்
அந்நிலைக்கே சீவன்முத்த ராம்.

(இ-ள்.) அறியாமைநீங்கி அறிவாய் அறிவே அறியாமல ஆய் இரண்டும் அறறுப் பிரியாதார் எ-று. சகல கேவலம் ஆகிய அறியாமை நீங்கித் தம்மை அருளாற கண்டு அவ்வருள அறிவாகி முன்மலமாகிய அறியாமையில் மறைந்திருந்தாறபோல் அவ்வறிவு தானே அறியாமையாகி அதனுள் மறைந்து இவ்வறிவென்பதும் தாமென்பதும் ஆகிய இரண்டும் அற்று இதனைப் பிறியா திருப்போர்.

தன்இழப்பில் ஞானசமாதிக்குச் சாதகர் ஆம் அந்நிலைக்கே சீவன்முத்தர் ஆம் எ-று. அங்ஙனம் இருக்கவே தற்சுதந்தரபோதம் அறும். அஃது அறவே பணைதானாகிய ஞானசமாதிக்குச் சாதகர் ஆவர்; இச்சாதகம் வந்த அக்கணமே சீவன் முத்தரும் ஆவர் எ-று.

இம்முறைவந்து பனையோகத்தில் நின்றோர்களுக்கு சுகப்பேறும் சுகாதீதமும் தாமே கிடைக்கும் ஆகலின், "ஊநிலைக்கே சீவன முத்தராம" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால பனையோகத்தில் நிற்போரும் சீவனமுத்த ராவரென்று அறிவித்தவாறு காண்க. ()

மகவான்கண் பார்த்தவர்க்கு மாண்பாய்த் தனக்குப், பகமா யிலச்சைவிடாப் பண்பாய்ச்-செகமாணக், கண்ணாரி போலவேடக் கண்ணடி காட்டுதவம், எண்ணூழி காலமிருந் தென்.

(இ-ள்.) மகவானகண் பார்த்தவர்க்கு மாண்புஆய்த்தனக்குப் பகம்ஆய் இச்சைவிடாப்பணபாய் எ-று. இந்திரனது கணகளைப் பார்ககபெயாக்கு மாட்சிமையாய் அவ்விரநதிரனுக்கு அல்குலாய் அவனது உள்ளே நாணம் விடா முறைமையா யிருந்ததுபோல.

செகமாணக் கண்ணாரிபோல் வேடக்கண்ணடி காட்டு தவம் எண் ஊழிகாலம் இருந்து என் எ-று. தவவேடத்தைப் பார்க்கின்ற சகததோர்க்கு மாட்சிமையா யிருப்ப இவ்வேடத்திற்கு உரிய ஞானம் தமக்கு இன்றென்று தமமுள்ளே நாணமுற வேசிபோல் மினுக்கியவேடமாகிய கண்ணடி காட்டப்பட்ட தவத்தார் அளவிறந்தகாலம் இருபபினும் அவ்வேடத்தால் பயன் அவர்க்கு என்னை உளது எ-று.

அவனுக்குக் கண்களைப் பார்க்குந்தோறும் இலச்சை வரலால, "இலச்சைவிடா" என்றார். அவனை இவர்க்கு உவமை கூறினமையால இவர்க்கும் இவ்வேடத்தைப் பார்ககுநதோறும் இலச்சைவருமென்பது ஆயிற்று.

தவத்தோர்க்குரிய உள்ளொழுககமான ஞானசாரம் ஒன்றும் தோறறாது வடிவமாததிலையே தோறறினமையால, "வேடக்கண்ணடி காட்டுதவம்" எனறார்.

இத்திருவெண்பாவால் சிவஞானம் இல்லார்க்குச் சிவவேடத்தால் பயன் இன்று என்று அறிவிததவாறு காணக. (சுா௩)

முதலாவது-வேதாகமப் பொதுவிலுபதேசம் முற்றும்.

உ

சிவமயம்.

உ - ம் அதிகாரம்.

சத்திநிபாதத்துத் தமரொழிவு.

நால்வகைச் சத்திநிபாதத்து உத்தமர்களது பிரபஞ்சப்பற்று ஒழிவை முறையே கூறினமையால் இவ்வதிகாரத்திற்குச் சத்திநிபாதத்து உத்தமர் ஒழிவுஎன்று பெயர் ஆயிற்று.

இவர் இந்நூற்கு உரியவர் ஆகலின் அவ்வதிகாரத்தி ன்பின் இவ்வதிகாரம் வைக்கப்பட்டது.

சரியாதி நான்கினுக்குஞ் சாலோக மாதி
வருமா றெனக்களித்த வள்ளல் — குருராயன்
ஞானத்திற் பக்குவர்க்கு நால்வர்க் குபதேசம்
ஆனத் தையுநிகழ்த் தினான்.

(இ-ள்.) சரியாதி நான்கிற்கு முறையே சாலோகம் ஆதிவ ரும் ஆறு எனக்கு அளித்த வள்ளல் குருராயன் எ-று. சரியை, கிரியை, யோகம் ஞானம் என்னும் இந்நான்கு பாதத்திற்கும் சாலோகம், சாமீபம், சாரூபம், சாயு ச்சியம் என்னும் இந்நான்கு பதமும் வருமுறைமையை எனக்கு அருளிச்செய்தவள்ளல் குருராயனாகிய திரு ஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார்.

ஞானத்தில் பக்குவராகிய நால்வர்க்கு உபதேசம் ஆ னதையும் நிகழ்த்தினான் எ-று. ஞானபாதத்திற்கு உரி ய மந்தம், மந்ததரம், தீவிரம், தீவிரதரம் என்னும் இப் பக்குவமுடையார் நால்வராகிய இலக்கணமும் அவர்க்கு உபதேசித்த முறைமையையும் அருளிச்செய்தார் எ-று.

முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் நிபதிக்கவைத்து சரி யை. அவற்றை அறிந்து நீங்கிய தன்னை அருளால் அறிந் து அவற்றின் முடிவில் நிற்பது சாலோகம், அங்குத் தனக்கறிவித்த அவ்வருளைத் தெரிசித்தது பின் அருள் என்றும் தான் என்றும் பிறித்துநோக்காது தற்போதத்

தை அடக்குவது கிரியை, அவ்வருளே வடிவாயிருப்பது சாமீப்பியம், அங்ஙனம்இருந்து தற்போதஞ் சிறிதுந்தோன்றாது ஒழிப்பது யோகம், ஆங்கப் பணிதாணாயிருப்பது சாரூப்பியம், அப்பணி நீக்கத்தில் தோன்றும் ஞானானந்தத்தைப் பெறுவது ஞானம், அந்த ஆநந்தத்தில் அழுந்தப்படுவது சாயுச்சியப்பதம். ஆகலின், "சரியாதி நானான்கிற் சாலோகமாதி வருமாறு" இங்ஙனமெனக் கொள்க.

கின்னரியைத் தொட்டவர்போற் கேட்டவள
வுக்களவு, சொன்னதல வெங்கள் சுவாமியுணா-
மன்னடத்தில், ஆனந்த மூர்ச்சிதர்கை யாடகயா
ழ் தன்னிலே, தானுநலம் போலமொழிந் தான்.

(இ-ள்.) தொட்டவர் கேட்ட அளவுக்கு அளவு கின்னரியைப் போல் சொன்னது அல எங்கள்சுவாமி உணா எ-து. வருடிவாசிப்பார் தாம் நினைத்துக்கேட்ட பாட்டின் அளவுக்கு அளவு கூறும் கின்னரியைப்போன்று யான் நினைத்துவினவிய மட்டிற்கு இம்மட்டுவிடைகூறியது அன்று. எமது சுவாமிகளாகிய திருஞான சம்பந்தப்பிள்ளையார் திருவாக்கு (அஃது எங்ஙனம் எனின்)

மன் நடத்தில் ஆநந்தமூர்ச்சிதர்கை ஆடகயாழ்தன்னிலே தானும் நலம்போல மொழிந்தான் எ-து. பரமேச்சுரன் திருநடனத்தில் அந்நடன அதிசயத்தைப் பார்த்து ஆநந்தபரவசராய் நிற்போர் கைப்பிடித்த

பொனனிஞன் இயறறப்பட்டயாழ் தன்னிலே தான் வாசிக்கும் நலம்போல, யான் கேளாதுகேட்க எனககு உபதேசமொழிகளை அருளிச்செயதாா எ-று.

அவா ஆநநதபரவசராய் நிறகவும தெய்வயாழ் வருடாது வாசிததலபோல, பிளளையார் ஆநநதாதீதராய எழுநதருளியிருக்கவும் அவரது தெய்வவாககு நினையாது கூறிறறெனபது அறிக. "கினனரியைத தொட்டவர்போற் கேட்டவளவுககளவு சொனனதல" என்றமையால், கடாவும் விடையுநதாமே அருளிச்செயதாரெனபது ஆயிற்று. தெய்வயாழககுமேல வேறுயாழ இன்மைபோல இநத ஆசாரியர்க்குமேல் வேறுசாரியா இலரெனபதூஉ காணக. யாம் உனனிவாசியாதிருக்கவும் பிறர்ககு அஙஙனம் செய்ததுபோல தோறறலின, "தானுநலம்போலமொழிநதான"எனறு திருவாக்குக்கு அதனை உவமையாகக் கூறினா.

இவ்விரணடு திருவெணபாவானும் தமது ஆசிரியர் ஞானபக்குவா நாலவர்க்கும் உபதேசிககு முறைமையைத் தமக்கருளிச் செய்யும்போதும் ஆநந்தாதீதராய் எழுநதருளியிருந்தே அருளிச்செய்தாரென்று அறிவித்தவாறு காணக. (உ)

சும்மாதே பார்த்திருக்கச் சுத்தியா முத்தமர்க்
குக், தம்மாய்வார்க் கோருணாயே சஞ்சீவம்-
மென்மேலும், மாற்றஞ் சகுனப்புள் வாக்கு ம
துவுண்டு, போற்றும்பி யின்பாட்டுப் போல்.

(இ-ள்.) உத்தமர்க்குச் சும்மாதே பார்த்திருக்கச் சுத்தி ஆம் தம் ஆய்வாரக்கு ஓர் உரையே சஞ்சீவம் எ-து. தீவிரதரபக்குவர்க்கு ஓர்மொழியும் கூறாது ஞானாசாரியார் மௌனாநந்தநோக்கால் பார்த்திருக்கவே ஆன்மசுத்தியாம். தீவிரபக்குவமுடையராய்த் தற்போதம் ஒழிப்போர்க்கு அப்போதஞ் சிறிதேனும் பதையாது ஒழிதற்கு ஏதுவாய்க் கூறும் ஓர்மொழியே சஞ்சீவம் போன்று சுத்தி ஆம்,

மென்மேலும் மாற்றம் சகுனப்புள்வாக்குமது உண்டபோல தும்பியின்பாட்டுப்போல எ-து. மந்ததரபக்குவர்க்கு விட்டிசையாது இசைக்கும் சகுனப்புள் வாக்குப்போலச் சிற்சிலசொற்களால் தெளிவிக்கச்சுத்தியாம். மந்தபக்குவர்க்கு மதுவைநிறையஉண்ட தும்பி இடையறாதபாடும் பாட்டுப்போல வேதாகமசாத்திரங்களாலும் நானா உபாய யுத்திகளாலும் இடையறாது அறிவிக்கச்சுத்தியாம் எ-று.

திருநோக்கக்குறிப்பால் அந்நிலைதெரிந்து கோடலின், "சும்மாதேபார்த்திருக்க" என்றும், சஞ்சீவத்தால் உடலம் சுத்தியாவதுபோல ஓர் உரையால் ஆன்மசுத்திபெறுதலின், "சஞ்சீவம்" என்றும், சகுனப்புள்வாக்கால் தான் நினைத்தபொருள் கிடைத்தல்போல் சிற்சிலசொற்களால் மெய்ப்பொருளைத்தெரிந்து கோடலின், "சகுனப்புள்வாக்குப்போல்" என்றும், மூர்ச்சித்துக்கிடந்த பெண்தும்பியை ஆண்தும்பிசூழ்ந்து கொ

ண்டு இடையறுதபாடி ஆடவே அசற்கு அம்மூர்ச்
சைசெளிந்து இதனோடுபெறந்து கூடல்போல, நாலுவு
பாயயுத்திகளான இடைவிடாத அறிவித்து அறிவின
து ஆணவமூர்ச்சையை நீக்கித் தம்மொடு சேர்த்தலா
ன், "தும்பியினபாட்டுப்போல" என்றுங்கூறினார். சத்
தியாவது சகல கேவலங்களைநீங்கி அவற்றின வாசனை
யோடு எழுந்தறபோதமும் ஒழிதல். "மௌனமேலு
மாற்றஞ்சகுனப்புள்" என்றதனால், ஆந்தை என்பதாயி
ற்று. சகுனப்புள் வாக்குப்போல எனமும மதுவுண்
தும்பியின பாட்டுப்போல என்றுங் கூட்டுக.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானாசாரியர் உபதேசத்தா
ல் நாலவகைப் பக்குவமும் தெளிந்துகொள்ளு முறை
மை அறிவித்தவாறுகாண்க. (௩)

மூலைமுகிர நாண முதிர்ந்தடங்கி மூடிக் [ன்
கலவியிலே நக்கினத்தைக் காட்டல் - சலனபய
ஆனாலு நம்பனைசெய் தாநந்த மாக்குவது
போனாலா மிந்தப் பொருள்.

(இ-ள்.) மூலைமுகிரநாணம் முதிர்ந்து அடங்கிமூடி
க் கலவியிலே நக்கினத்தைக்காட்டல் எ-து. ஓர்பேதை
ப்பெண் தனது மூலை முகிரமுகிர நாணம் மேனமேலு
ம் முதிர்ந்து. பிறபுருடரோடு முன்போல் நகையாடலா
தி செய்யாது அடங்கி, அம்மூலையினை மறைத்துத் தன
து சுயபுருடனுக்குக் கூட்டுறவின்கண் நக்கினத்தைக்

காட்டுவதுபோலும் ஒருவன் அறிவு முதிரமுதிர முன்
போல விடயங்களிற் செல்வதாகாது நாணமுதிர்ந்து அ
வ்விடயங்களிற் செல்லும் போதத்தை உள்ளடக்கித்
திருவருளின் மறைத்து ஆநந்தத்திற் கொப்பித்து நிற்ற
ல். அப்போதத்தை ஆநந்தத்திற் கொப்பிக்கவெனின் அங்
ஙனம் ஒப்பிக்குமாறு இல்லைமன்.

சலனை யயனா ஆனாலும் தம்பனைசெய்து ஆநந்தம்
ஆக்குவதுபோலுநா ஆநந்தப்பொருள் ஆம் எ-து. போத
ச்சலனை ஆனாலும், விடயப்பயனை அநுபவிப்பதானாலு
ம், இவ்விடயப்பயனை நீக்கி அப்போதச் சலனையை அட
க்கி அப்போதத்தை ஆநந்தமயமாக்குவதானாலும், இவ்
வாநந்தப்பொருள் ஓர் இயல்பிறாய்த் தோற்றாது. அங்
ஙனம் செய்வனபோம் ஆயின், அப்பொருள் ஓர் இயல்
பிறாய்த் தோற்றுவதாம் எ-று.

முலை முதிர்ந்த பெண் அம்முலையையும் அல்குலையும்
பிறபுருடனுக்குக் காட்டாது மறைத்துத் தன்புருடனுக்
குக் காட்டுதல்போல், அறிவு முதிர்ந்தோர் தமபோதத்
தைவிடயங்களில் செல்லவொட்டாது மீட்டு உள்ளட
க்கி அதனைச் சிவாநந்தத்திற் கொப்பிக்கவேண்டும். ஆக
லின், அங்ஙனம் உவமை கூறினார். போதம் விடயங்க
ளிற்சென்று அழுந்தியும் ஆநந்தத்திற்சென்று அழுந்தி
யும் இங்ஙனம் மாறிநிற்கும். எனின், ஆநந்தமும் மாறி
த்தோன்றும். ஆகலின், "ஆநந்தமாக்குவதுபோலுநா
மிந்தப்பொருள்" என்றார். ஆனாலுமென்பதனைச் சல

னை என்பதனோடும் ஆநந்தமாக்குவ தென்பதனோடுங் கூட்டுக.

இத்திருவெண்பாவால் அறிவாநந்தத்து அழுந்திய போதம் விரிந்து விடயாநந்தத்திற செல்லாது ஓரியல் பிறழுய நினைவோர்க்கே இவ்வாநந்தம் மாறாது கிடைக்கும் என்று அறிவித்தவாறு காண்க. (ச)

பஞ்ச மலமும் பசுவநந்த மும்பதியும்
அஞ்சு தொழிலு மவத்தைகளும் - கிஞ்சறிவும்
கேட்டுச சரியாதி செய்துகிலே சங்கெடாக
காட்சிமெழு கிற்கனகங் காண்.

(இ-ள்.) பஞ்சமலமும் பசுஅநந்தமும பதியும் அஞ்சு தொழிலும் அவத்தைகளும கிஞசறிவும் கேட்டு எ-து. ஆணவம், மாயை, காமியம், திரோதை, மாமாயை என்று கூறப்பட்ட பஞ்சமலங்களினது இலக்கணமும், இம மலங்களால மறைபட்டிருந்த அநேகமாயுள்ள பசுவினது இலக்கணமும், இப்பசுபாசங்கட்கு முதன்மையாய் ஏகமாயிருந்த பதியினது இலக்கணமும், அப்பதியால் செய்யாநின்ற பஞ்சகிருத்திய இலக்கணமும், இப்பஞ்ச கிருத்தியத்தால நடக்கும் சாக்கிராதி அஞ்சவத்தையினது இலக்கணமும், இவ்வஞ்சவத்தைகள்தோறும் சுழலும் ஆன்மபோத இலக்கணமுங் கேட்டறிந்தும்.

சரியாதி செய்து கிலேசம் கெடாக் காட்சிமெழுகில் கனகம் எ-து, சரியை கிரியா யோகங்களைச் செய்தும்

அப்பாசத்தை நீங்கிப் பதியை அடைந்து பிறவித்துன்ப பத்தை நீக்கமாட்டாதார் அறிவு மாற்று அறிமெழுகில் அடங்கிய கனகம் போலும் ஆம் எ-று.

உரைத்து ஓட்ட ஏறிய கனகம் உருக்கி எடாமையின்மெழுகில் மறைந்தாற்போலத் திரிபதார்த்தங்களின் து உண்மையைக் கேட்டறிந்த அறிவு சுவாநுபவத்தான்வெளியாகாது மலத்துள் மறைந்தமையால் மெழுகிற கனகங்காண என்றார். அவ்வறிவு பிறர்க்குக் காட்சியாயத் தோற்றலான அதனை, "காட்சி" என்றார். காண-அசை.

இத்திருவெண்பாவால் பதி, பசு, பாசங்களினது உண்மையை வேதாகமங்களால் உணர்ந்தாலும் அப்பதியைச் சுவாநுபவத்தால் உணராரக்குப் பயனில்லை என்று அறிவித்தவாறு காண்க. (ரு)

வாதி வடத்தினமு மாமருத்து வன்பிணியும்
சாதித்த வீரனமேற் றம்பலமும்-தீதுபோல்
ஞானத்தி னின்மை நசிப்பித்து நானதுவாம்
ஊனத்தை யாரொழிவிப் போர்.

(இ-ள்.) வாதிவடத்தினமும் மா மருத்துவன் பிணியும் சாதித்த வீரனமேல் தம்பலமும் தீது அதுபோல் எ-து. பஞ்சலோகங்களையும் பொனாக்கினேன் என்றுகூறும் இரதவாதி மிடியனாயிருத்தலும், பிறர்பிணிகளை எல்லாம் போக்கினேன் என்று கூறும் மருத்துவன்

தியன் பிணியாளையிருத்தலும், பகைகளை எல்லாம் வெ
ன்று சாதித்தேனென்று கூறும் மகாவீரன்மேல் பிற
போட்டதம்படலம இருத்தலுங்குற்றமாம். அதுபோல,

ஞானத்தில் இன்பானுபவித்து நான் அதனூடும் ஊ
னத்தையாவா ஒழிப்பேனா எ-து. சுவானுபவத்தால்
ஞானானந்தத்தைப் பெற்று அதனை விட்ட சஞ்சேராருல்
கெடுப்பித்து இவ்விடயசஞ்சாரத்தில் அழுந்தியின்று அவ்
வானந்தத்தை அடைகிறது ஏதுவாகக்கூறும் ஞானசாத்
திரங்களைக் கேட்டறிந்தமாத்திரத்தால் நான் அவ்வானந்
தமயமானேன் என்று கூறுங் குற்றத்தை யாவர் நீக்கு
கிறபார் எ-று.

மிடி பிணி தம்பலம் அவரிடத்திருத்தலால் தாம்சொ
ன்னவாறு செய்பவர் அலர் என்று அறிந்தாற்போல,
விடயப்பற்று விடாமையால் இவர் இங்ஙனங்கூறுத
லே அன்றி அதனை அடைந்திலர் என்பதறிக. மிடியாதி
அவர்க்குக் கூறினமையால் விடயம் இவாகத்துவருவிக்க
ப்பட்டது. இங்ஙனங்கூறுதல் மிகவுந் தோஷமாகலி
ன், "ஊனத்தையாரொழிப்போர்" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் சிவானந்தத்தைப் பெறுதிரு
ந்தும் பெற்றேமென்று அசத்தியங்கூறல் மிகவும் பாவ
மென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௬)

மயலற்றார் கேட்க மகிழ்ந்துரைத்த வார்த்தை
அயலுக் குபதேச மாகும்-துயிலாத்

தொறுவனைப்போ னின்றுகே ளேசுழக்கு நோயும்
அறுமுறைத்தோ நாமுரைப்ப தை.

(இ-ள்.) மயல் அறநாமேட்க மகிழ்ந்து உரைத்தவா ர்த்தை அயலுக்கு, உபதேசம் ஆகும் எ-து. தேகாதிபி ரபஞ்சங்களை யான் எனது என்று கருதும் மயக்கம் அற்ற அதிபக்குவர்களாகேட்க ஞானாசாரியர் ஆநந்த மகிழ்ச்சியால் அருளிச்செய்த உபதேசமொழிகள் அப் பக்குவர்க்கு அணறி அயலிலிருந்தோர்க்கும் உபதேச மாகும். (ஆகலின் அம்மொழிகளை)

துயிலாத் தொறுவனைப்போல் நின்றுகேள் தூசு அ ழுக்கு நோயும் அறும நாம் உரைப்பதை உரைத்தோம் எ-து. சாக்கிரத்தில் நிலாது சொப்பனத்தஞ் செல் லாது இடையான தன்மையாயத் துயின்றும் துயி லாத இடையனைப்போன்று கேவல சகலங்களில் தாக் கற்றுநின்று கேட்டி. இங்ஙனங் கேட்டியெனின், தூசின் மேலேறும் அழுக்குப்போன்று ஏறுவதாய் ஆகாமிய துன்பமும் ஒழியும், யாம் உனக்குச் சொல்லவேண் டிய புத்தியைச்சொன்னோம். (இதனை நீ அறிதி; எ-று.

இடையன் கோற்கண் துயிலாது துயின்று மாட்டும ணிய ரவத்தைக் கேளாது கேட்கும் முறைமைபோல் இப்போது ஞானோபதேசங் கேட்கும்போதே சகல கேவலங்கள் தாக்காது கேட்போன் அநுபவமுற்றும் பெற்று முன்னிலைச்சுட்டும் ஒழிந்திருப்பன். ஆகலின்

"தூசமூகக்குநோயுமறும்" என்றார். தூசமூக்கு நோயுமறும் என்றவும்மையால் சஞ்சித பிராரத்தமும் அறுமென்பது பிறரு. அஃது எங்ஙனம் எனில், கருவிகள் சடமாகலின் அவைகள் ஆன்மாவை அறிந்து கூடமாட்டா, ஆன்மா கேவலத்தின் மறைபட்டுக் கிடத்தலின் அவைகளைச்சென்று கூடமாட்டான். கருவிகளைப் பிரேரகம்பண்ணி இககேவலமறப்பை நீக்கிச்சகலத்தில் வைத்துப்பெத்தத்தில் தேகாதிபிரபஞ்சங்களை அறிவிப்பதுபோலவும், மூலமலத்தைப்படுத்திக் கேவலத்தில் வைப்பதுபோலவும், முத்தியில் இக்கேவலசகலங்கள் தாக்காது வைத்துச்சுத்தாவத்தையிற் செலுத்திச் சுத்தத்தில்வைப்பதும் திருவருளேயென்றும், இஃதனறிக் கருவிகளைக் கூட்டுவித்தபோது ஆன்மாவிற்சுச்சுதந்தர அறிவுதோன்றித் தானல்லாத தேகத்தைத் தானெனக்கருதிநின்று யானே எல்லாவற்றையும் அறிவேன் எல்லாவற்றையுஞ் செய்துமுடிப்பேன் எனக்கெதிரொருவரும் இன்றெனநிற்கும். இங்ஙன நிற்பதனால் இதாகிதங்களும் இவற்றுள்வரும் இருவினைகளுந் தொடரும், இத்தொடர்ச்சியால் அளவிறந்த பிறவிகளில் நெடுங்காலம் சுழல்வது இங்ஙனம் என்று அந்தப் புல்லறிவை விட்டுநீங்கிக் கானலை நீரென்று மயங்கிக் கண்டபோதும் நீரலா நீரென்றுஉள்ளபடி கண்டபோதும் தனக்குக் காட்டிநின்றது கதிரொளியென்று கண்டு நின்றாற்போல், ஆன்மா பொய்யை மெய்யென்று

மயங்கிநின்று அறிந்தபோதும், மெய்யை மெய்யென
று தெளிந்துநின்று அறிந்தபோதும, திரோபவித்தும்
அநுக்கிரகித்தும் அறிவித்துநின்றதும் திருவருளேஎன்
று, தானுள்ளபடி அறியின் தானென்பதும, இந்தமுறை
இவன் அவன் அது என்னும் முன்னிலைக்கண்ணும்
திருவருள் நடப்பிக்கின்றது என்று கண்டு அம்முன்னி
லைகளால் தனக்கோர் இதாகிதங்கள் வந்தகாலை அம்மு
ன்னிலைகளை நாடாது வினைக்கீடாயத் திருவருள் நடப்
பிக்கின்றதென்று அத்திருவருளைநாடி நிற்றலின், பிற
ரென்பதும்போய, எங்குந்திருவருளாய்க் காண்டலால
ஆகாமியம் அறும் என்பதும, ஞானசாரியர் கிருபாநோ
க்கத்தால சஞ்சிதம் அறும் என்பதும் உண்மை. முற்
சென்மம்புரிந்த வல்வினை உடலுடன் அகலும் என்று
ம் "வினைபபோகமேயொரு தேகங்கண்டாய் வினைதா
னொழிந்தால, தினைப்போதளவு நில்லாதுகண்டாய்"
என்றும் இங்ஙனம் ஈச்சுவரவாக்கியம் ஞானிகள் வாக்
கியங்கள் இருக்க, நீர் பிராரத்தவினையும் போமென்றது
என்னை எனின், ஈண்டுக்கூறியமுறையே நின்று யான்
பிறரென்பது ஒழிந்து திருவருளே கண்ணாகச்சென்று
சிவதரிசனம்பண்ணி அதில் அதீதப்பட்டுநின்ற சிவயோ
கி பஞ்சகிருத்தியங்களையுங் கடந்து பரமுத்தனைப்போ
லிருப்பன். ஆகலினும், அவன்பிராரத்தம வருவதுபோ
ல் தோன்றி அழிவதே அன்றி அவனை வாதியாது. ஆக
லினும், அவனுக்குப் பிராரத்தம் இன்றென்பதுநிகழின்

னும் அப்பர் மாணிக்கவாசகர் முதலாயினோர் சரித்திர
ங்களினுலுங் காண்க.

யான்பிறர்க்குச் செய்ததனால் வினைஏறும் என்பதற்கு உதா
ரணம். நாலடி —"மானலா தொன்றுகண்ணைக் கூடமா
னக் கருதிக்கொண்டே, யானெலாஞ் செய்தேன் ...த்தலி
னு ஞானமழு ஞானமஞ்சால், ஊனமாம் வினையடைந்தடை
யிருவினை யாலுடம்பாம், ஊனமா முடம்பானுமழுமுழி
ரு லாகாதவை' —ா". சித்தியார். —'நான்செய்தேன்
பிறர்செய்தா ரென்னதியா னென்று மிக்கோணைஞா
னவெரியால் வெதுப்பி நிமிர்த்துத். தான்செய்வினை
திடவத் தத்துவனுமேனோ தன்னையளித்தது முனைவிற்
கும் ...யொளிசிட்டோம், நான்செய்தே னெனு
மவாக்குதசானங்கின்றி நன்னுவிக்கும் போகத்தைப்
பண்ணுவிக்குங் கன்மம், ஊனசெய்யா ஞானந்தானுதி
ப்பினல்லா லொருவருக்கும் யானெனதின் கொழியா
தன்றே". சிவஞானதீபம் —"நான்செய்தேன் பிறர்
செய்தா ரெனுங்கோணீக்கி" என்றும் மற்றும் வருவ
னவற்றுற்காண்க. பிராரத்தம் இன்றென்பதற்கு உதா
ரணம். திருவருட்பயன். —"மும்மைதரும்வினைகண் மூ
ளாவாமூதறிவார்க், கம்மையுமிம்மையேயாம்" என்பத
னுலுங்காண்க.

இத்திருவெண்பாவால் ஆசாரியர் உபதேசங் கூறுமி
டத்து மாணுக்கன் சகலகேவலங்களில் தாக்கற்று நின
று சேட்டினை மூவகைவினைகளும் அறுமெனறு அறிவி
த்தவாறு காண்க. (எ)

அண்ட முதலா யநந்தம் பிறப்பின்விதம் [டின்
கொண்டுநரா யவினைகள் கூடுறுத்துத்-தொண்
சரியாதி செய்து தவச்சார்பி னிற்போர்க்
காதான பக்குவநா லாம்.

(இ-ள்.) அண்டமுதலாயுள்ள அநந்தம் பிறப்பின்விதம் கொண்டு நராயுதித்துத் தொண்டினைச் சரியாதிசெய்து வினைகள் கூறுஒத்து எ-று. அண்டசம் சுவேதசம் உற்பீசம் சராயுசம் என்னும் இந்நான்கினில் தோற்றும் எழுவகைப் பிறவியில் உண்டாகிய எண்பத்துநான்கு நூறாயிர யோனிபேதங்களினும் அநந்தம் உருக்கொண்டு மாறிமாறிச் சுழன்று அவைகளைத் தொலைத்துப் பின்பு நரவடிவு கொண்டு இவ்வடிவு அநந்தங்கோடியில் சிவபுண்ணியம் ஈட்டி அச்சிவபுண்ணியத்தால் சிவத்தொண்டு பூண்டு இச்சிவத்தொண்டினால் சரியை கிரியா யோகங்களைச் செய்து இச்சரியை கிரியாயோகங்களால் இருவினை ஒப்பு மலபரிபாகம் பிறந்து.

தவச்சார்பில் நிற்போர்க்கு அரிதான பக்குவம் நாலாம் எ-று. உயிர்ச்சார்பு பொருட்சார்புகளை நீத்துத் தவச்சார்பில் நிற்போர்க்குக் கிடைத்தற்கு அரிதாகிய மந்தம் மந்ததரம் தீவிரம் தீவிரதரம் எனப் பக்குவம் நான்குள எ-று.

இத்திருவெண்பாவால் இருவினையொப்பு மலபரிபாகம் உடையோர்க்குச் சப பக்குவம் நாலவகையா யிருக்குமென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (அ)

மேலைச் சுகம்வெறுத்து மேலொடுங்கீ ழாற்று
வெறும், சாலப்பொய் யாயுடலார் தானார்தன்-
மூலமார், என்றுதெரி விப்பாரை யெய்துவோ
மென்றிரண்டாய், ஒன்றுபடத் தேட்டமுதிக்
கும்.

(இ-ள்.) மேலைச்சுகம்வெறுத்து மேலொடுகீழ் ஆற
றுவெறுஞ் சாலப்பொய் ஆய் உடல்ஆர் தான் ஆர் தன்
மூலம் ஆர என்று எ-து. மேலாகிய வனிதாதிசுகங்களை
வெறுத்து, இனிமேல் அடையும் பதமுத்திகளினும் பூ
லோக போகத்திலும் விருப்பற்று, அவைகளை எல்லாம்
மிகவும் வெறும்பொயயாய்க்கண்டு, இவ்வுடல் தான
யாது? இதனுள இருந்த நான யாவன்? எனக்கு முதலாய்
உள்ளபதியாது ! என்று விசாரித்து (இவை எம்மால
அறியக்கூடுவதில்லை (ஆகலின்,)

தெரிவிப்பரை எய்துவோம் என்று இரண்டுஆய் ஒ
ன்றுபடத்தேட்டம் உதிக்கும் எ-து. இவற்றை அறிவி
க்கும் ஞானசாரியரை அடைவோம்என்றுகருதித்தா
ன் என்றும் சிவம் என்றும் இரண்டாய்ப் பகுத்தறிவ
தாய்ப்பின்னர் அச்சிவத்தோடு ஒன்ருக இங்ஙனம் பகு
த்தறிவித்து ஒன்ருக்கும் அந்த ஞானசாரியர் எங்கு
ளர்என்று தேடுந்தேட்டம் பிறக்கும் எ-று.

முன்போல் மெய்யாய்த் தோன்ருமையின், "வெறு
ஞ்சாலப் பொய்யாய்" என்ருர்.

இத்திருவெண்பாவால் பக்குவாக்கு ஞானாசாரியனைத் தேடுந்தேட்டம் இங்ஙனம் பிறக்கும் என்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௯)

வேர்க்குங்கண்ணீர் ததும்புங் கம்பிக்கும் மெ
யநடுங்கும், வார்த்தைதழுவு மனம்பதறும் - கார்
க்கதமாய்க், காந்து முரோமாஞ்சலியாகுங் காத
லித்தார்க், கேய்ந்தகுணங் காணிவையெட் டும்.

(இ-ள்.) வேர்க்கும் கண்ணீர் ததும்பும் கம்பிக்கும் மெய்யநடுங்கும் வாசகந்தழுவும் மனம்பதறும் கார்க்கதமாய்க் காந்தும் உரோமாஞ்சலி ஆகும் எ-து. உடற் கண்வேர்வை அரும்பும், கண்களில் ஆநந்தநீர் ஒழுகும், உளநடுங்கும், உடல்நடுங்கும், வசனம் குழறும், ஆசாரியனை என்றைக்கு அடைவோம் என்று மனம் விரைந்தோடும், மேகம்போல உள்ளே குமுறி உள்ளமெல்லாம் வெதும்பும் உடல்மயிர்க்குச் செறியும்,

இவையெட்டும் காதலித்தார்க்கு ஏய்ந்தகுணம் எ-து. ஆகிய விவை எண்வகையும் ஞானாசாரியனை விரும்பித் தேடுவோர்க்கு இயைந்த குணங்களாம் எ-று. காண் அசை.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானாசாரியனைத் தேடும்போது பிறக்குங்குணம் அறிவித்தவாறு காண்க. (௧௦)

ஆணைநோட்டன்று அகந்தை பெருமூச்ச சரியாச
சாமுட்ட மெல்லாந் துறத்தல உரைதோறு
மான மவுனம விகள மறவைசா
வானயிவை பத்துமவத்தை

(இ-ள்.) ஆணைநோட்டம் அகந்தை பெருமூச்சு அரி
ய சாமுட்டமெல்லாந் துறத்தல் உரைக்கு இறும
ரை 6-ம். மனப் பக்குவத்திலே அகமுகமாய
பிராணனை அடக்கியபோது குருவருள் ஆசாரி
யனை ஆறிப்பதால் அடையவாரியை மதிக்கணமும், அவ
ரை கண்டுத்தேறும் உட்கொப்பெரிதலும், இக
ரணவுமேலிட்டால் திறாலை அறியக்கூடாத மமே
வெழுதலும், இதனால் ஊணுறக்கமுதலிய எல்லாம்
துறத்தலும், இச்சையபிறக்கச் சபாடுகளாறு சொல்லா
ம என்று சொல்லாத அடக்கம் மானமும்,

மவுனம் விகளம் மறவை சாவு ஆன இவைபத்தும்
அவத்தைகள் எ-று. இம்மானத்தால் ஒருவரோடொன்
று சொல்லாதிருக்கும் மௌனமும், இதனக்கூறும்
விசாரமேலிட்டால் பிதற்றலும், இந்த அவத்தைகள்
படுங்காலத்தும் அந்த ஞானாசாரியார் எதிர்ப்பட்டாராயி
ன் மூர்ச்சித்தலும், இறத்தலும் ஆகிய இவைபத்தும்பக்
குவாகுத்தோறும் அவத்தைகளாம் எ-று.

மறவை சாவு என்னும் இரண்டவத்தையும் தீவிரதர
பக்குவாகக் கொள்க.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானாசாரியர் எதிர்ப்படாத போது அவர்க்கு இங்ஙனம் அவத்தைகள் தோற்றும் என்று அறிவித்தவாறு காண்க. (கக)

தேட்டந் திரண்ட திருமேனி யுட்புறம்பாய்க்
காட்டு மளவே கனைபுரண்டு-கேட்ட
அதிபக்குவத்தார்க் ககம்புற மென்றாறு
விதிவைத்த தீக்கைபா மெண்.

(இ-ள்.) உள்புறம்புமாய்த்தேட்டம் திரண்டதிருமேனி காட்டும் அளவே எ-து. தமது உயிருள் இருந்தும் தெரியாது தாம் தேடும் தேட்டமாகிய பேரானந்தந் தானே திரண்ட ஞானாசாரியர்தமது திருமேனியை அவர் கண்ணாரக்காணும்படி புறம்பாய்க் காட்டுமாத்திரத்திலே,

கனைபுரண்டுகேட்ட அதியக்குவத்தாக்கு அகம்புறம் என்று ஆறு விதிவைத்ததீக்கை ஆம் எண் எ-து. அன்பெனும் ஆறுகனைபுரண்டெழுந்து உந்த அவ்வாசாரியனைப் பலதரம் வலம்வந்து அட்டாங்கமுதலிய வணக்கஞ்செய்து பின்னெழுந்து அஞ்சலி அத்தராய் நின்று ஆநந்தக்கண்ணீர் ஒழுக அநேகதோத்திரம் பண்ணி எமது சுவாமிகளே ! அடியேங்கட்கு இவ்வுடல்வந்தவாறு யாது ! இவற்றுள் இருந்தயாம் ஆர்? எமக்கு முதலாயுள்ள மெய்ப்பொருள்யாது ? என்றுகேட்ட அதிபக்குவமுடையோர்க்கு வேதாகமங்களில் விதித்துவை

த்தபடி அவர் பண்ணுந்தீக்கை அகத்தீக்கை மூன்று புற த்தீக்கை மூன்று என்று ஆறுவகையா யிருக்குமென்று அறிதி எ-று.

தீக்கைகள் ஆறுவன திருநோக்கம், பரிசம், வாக்கு, பாவனை, நூல், யோகம் எனபன, இவற்றுள் திருநோக்கம் பாவனை யோகம் என்னும் இம்மூன்றும அகத்தீக்கை, பரிசம், வாக்கு, நூல என்னும் இம்மூன்றும் புறத்தீக்கை எனக்கொள்க. உள்ளொளபதை உயிருளளிருந்தும் எனக்கொள்க.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானசாரியர் தமக்கு எந்தோ எழுந்தருளியபோது பக்குவாவணங்கி விறைவுமுறைமையும் இவர்க்கு அவர்பண்ணுந்தீக்கை இவை என்பதும் அறிவித்தவாறு காண்க. (கஉ)

பரிசித்துஞ் சிந்தித்தும் பார்த்தும் மலமாயை
கருமத்தை யெல்லாங் கழற்றிச்-சரியாதி
வாதனையாம் போத மயக்கத்தை வாக்காலே
போதைசெய்து போக்கிவிடப் போம்.

(இ-ள்.) பரிசித்தும் சிந்தித்தும் பார்த்து மலம்மாயை கருமத்தை எல்லாம் கழற்றி எ-து. பறவைமுட்டையைச்செட்டையால் பரிசித்தல்போல் மாணாக்கனைக் கரசரணங்களால் பரிசித்தும், ஆமைகரைக்கண் இருந்த முட்டையைத் தன்மனத்திற் பாவித்தல்போல் அவனைத்தமது அருளுருவாய்ப்பாவித்தும், மீன் தனது சி

னையைப் பார்த்தல்போல் அவனைத்தமதுகிருபைப் பார்வையாறபாராதலும், ஆணவமலம மாயாமலம் கனமமமொகிய இவையெல்லாம் நீக்கி,

சரியாதி வாதனை ஆம் போதமயக்கத்தைவாக்காலே போதைசெய்து போக்கிவிடப்போம் எ-து. சரியைகிரியா யோகங்களைச்செய்யும் வாசனை ஆகிய தறபோத மயக்கததை நீக்குதறகு ஏதுவாகிய உபதேசமொழிகளைத திருவாக்காலபோதித்து நீக்கப் போம் எ-று.

யோகத்தைப் பாவனையுள் அடக்கி நூலைவாக்கில் அடக்கி அவ்வாறையும் ஈணடு நானகாய்க் கூறினார்.

இத்திருவெணபாவால் ஞாசாரியர் மாணுக்கனுக்குத்தீகைசயால மும்மலங்களையும் தற்போதத்தையும் நீக்குமுறைமை அறிவிததவாறு காண்க. (கரு)

காலமறை தேசமறை கன்மறைபோற் காண்பாருமம, பாலுணும்புள் ளிப்பிமீன் பக்கிதீக்-காலும், இரும்பினிர் மின்னலிலே யேற்றபணம் பார்ப்பார், தரும்பொருளைக் கொள்ளுவார் தாம்.

(இ-ள்.) காலமறைதேசமறை கல் மறைபோல் காண்பாரும் எ-து. முன ஓர்காலத்து ஓர்பொருளை அறியாதிருநது பின் ஓர்காலத்து அதனை அறிந்துகொள்ளும் காலமறைபோலும், ஓர்தேசத்து அறியாதிருந்தபொருளை ஓர்தேசத்து அறிந்துகொள்ளும் தேசமறைபோலும், முன்மணியென்று அறியாதிருந்தும் பின் அதின்

நோட்டம் அறிவாரோடும் பழகி மணி என்று அறிந்து கொள்ளும் கல்மறைபோலும், ஆசாரியர் அநுக்கிரகித்த பொருளை அறிந்துகொள்ளுவாரும் உளர். அஃதனறி,

பால் உணும் புள் இப்பி மீன் பக்கி தீக்காலும் இரும்பின் நீர் மின்னலிலே ஏற்றபணம்பார்ப்பார் தரும்பொருளைக்கொள்ளுவார்தாம் எ-து. பாலுணணும் அனனப்புள்போலும், சிப்பிபோலும், மீன் உண்ணுங்கொக்குப்போலும், உலையிலெழுக்காய்ந்த இரும்பின்நீர்போலும், மின்னலொளியில் ஏறகப்பட்ட பணநோட்டம் அறிவார்போலும, அவரருளிச்செய்த பொருளை அங்ஙனம் ஏற்றுக்கொள்ளும் பக்குவரும் உளர் எ-று.

ஆசாரியர் அநுக்கிரகித்த பொருள் அக்காலத்துத் தோற்றுதிருந்து சினாட்குப்பின்னா தம்முளளேதெரிந்துகோடலால் "காலமறை" எனறும், அவாகொடுதத நூலில் தெரியாதிருநது அநநூறபொருளைககூறும மறறோர் நூலில் தெரிந்துகோடலால, "தேசமறை" எனறும, தாம் கற்றநூலகற்றோரோடும பழகித்தெரிநது கோடலால், "கன்மறைபோல், எனறுங்" கூறினர். அனனம் நீராநீக்கிப்பாலை உண்டாற்போல சரியாதிகளை நீக்கி ஞானமொழியைக் கோடலான், "பாலுண்ணும்புள்" என்றும், சிப்பிசோதிமழைக்கு அங்காந்திருந்து துளி விழுந்த மாத்திரத்தில் வாய்மூடிக் கொள்ளுதல்போல் எப்போது கூறுவார் என்று இதயமலர்ந்துகேட்டு அங்ஙனங் கேட்டபொருளை உள்ளடக்கிப் பயன்படுத்திக்

கோடலான், "இப்பி" என்றும, கொக்குத்துறைக்கண் அசைவறநின்று மீனவந்துழிக்கவருதல்போல் சித்திரப்பாவைபோல் அசைவற இருந்து பயன்தருமொழிவருந்தோறும் ஏற்றுககோடலான், "மீனபகசி" என்றும், இரும்புதான் ஏற்கும் நீர்மாத்திரம் எடுத்துக்கொண்டு அதனைமீளவிடா திருத்தல்போலத் தமக்குவேண்டிய உபதேசமொழிகளை ஏற்றுக்கொண்டு மீளவிடாதிருத்தலான், "இரும்பினீர்" என்றும், கட்கூர்மையால் விரைந்து மின்னல் ஒளியில் பணம்பார்ப்பதுபோல் அறிவுகூர்மையால் ஆசிரியர்கூறிய மொழிகளின அருத்தமெல்லாம் அறிந்துகோடலின், "மின்னலிலே யேற்ற பணம்பார்ப்பார்" என்றுங் கூறினர். காலமுறையாதி மூன்றற்கும் இன்ன காலத்து இன்னபொருள் உளதென்றும், இன்னதேசத்தில் இன்னபொருள் உளதென்றும், இன்னமலைக்கப்பால இன்னபொருள் உளதென்றும், தமக்குஆப்தனுயுள்ளவன கூற அம்மொழியை உண்மையாகக் காணபார்போற காண்பாரும் உளரென்றும் ஆம்.

இத்திருவெண்பாவால் ஆசாரியர் உபதேசித்த பொருள்களை மாணாக்கர் இம்முறைமைகளாய் ஏற்றுக்கொள்வார் என்று அறிவித்தவாறு காணக. (கசு)

பகியிறக்கக் கேட்டிறந்த பத்தினிபோற் பால்
போல், அதிமோகி தீப்புகல்போ லன்பாம்-விது

வையாபோல, கன்னன் கடையிற் கொடைபோ
லக காணலாம, தன்னையிழ வாதிழத்த ருன.

(இ-ள.) பதி இறககககேட்டு இறநதபததினிபோல
பாலபோல் அதிமோகிதீப்புகலபோல எ-து. பதி இற
நதான் என்று பிறாகூறககேட்ட அககணததில் தானும்
இறநத பதிவிரதைபோலும, கடைகாலில இருநதுகவி
ழநத பாலபோலும், தனது புருடனமேல அதிமோகி
யாயிருநதுளாள அவனிறநதகாலதது அவனேடும அக்
கினிப்பிரவேச மாதலபோலும,

அனபு ஆம் விதலையாபோல் கனனனகடையில
கொடைபோலத் தனனை இழவாது இழததல கா
ணல ஆம் எ-து. புருடன இறநதுபோய பினனரும்
முனனா அனபுவிடாதிருநத விதவையாபோலும, மறு
மைகுறிதது ஈட்டிய புண்ணியமெலலாம ஓா அநதண
னுககுக்கனனன தனதேகாநதததிறகொடுதத கொடை
போலும். ஆசாரியா உபதேசிதத மொழிகளை உட்கொ
ணட பக்குவர் தம்மை ஒழியாதொழிகதும முறை
மைசாணப்படும் எ-று.

கேட்ட அக்கணதது இறநதாளைப்போல உபதேசமொ
ழியைக்கேட்ட அக்கணததில போதமிறத்தலின, "பதி
யிறக்கக் கேட்டிறந்த பததினிபோல்" என்றும், பால்
எல்லாங்கவிழ்ந்தது ஆயினும் அதனுள்வாசனை இருத்
தல்போல் போதம் இறநதது ஆயினும் அப்போதவாச
னையிருத்தலின், "பால்போல்" என்றும், கின்னுழிகை

சென்றபின்னர்த் தீப்புகலபோல் சின்னூளில்போதம் இறத்தலின், "அக்மோக்நிதீபபுகல்போல" என்றும், புருடனோடு இறவாதிருந்து தேகபோகங்களை வெறுத்து இருத்தலபோல் யான் எனது என்று எழுமபோதஎழுச்சியை அடக்கியிருத்தலின், "விதவையாபோல" என்றும, ஒன்றையுங்குறியாது கொடுத்தல்போல் ஒன்றையுங்கருதாது எல்லாவறறையும் விடுத்தலின், "களளனகடையிறகொடைபோல" என்றுங் கூறினூர். தான-அசை.

இததிருவெணபாவால ஆசாரியர் உபதேசித்தபொருளை உட்கொணடபக்குவா தறபோதம் ஒழிகருமமுறைமையை இஙஙனமெனறு அறிவித்தவாறு காண்க.

மாற்றுப் பலவகையாம் பொன்னோட வைப்பானபோல், தேற்றிச் சிவாகமத்தாற் செப்புகினும்-ஏறற, பரிபாகத் தாலே பழுப்பாம் பலவும், ஒருபாக மன்றென் றுணர்.

(இ-ள்.) பலவகை ஆம் பொன்மாறறு ஓடவைப்பான்போல் சிவாகமத்தால தேறறிச்செப்புகினும எ-து. பலவகையாய்த்தோறறும் மாறறுபபொனகளைப் பத்துமாற்று ஆக்குதறபொருட்டுப் புடம்போடும் ஒருவனைப்போலும், பக்குவர்நால்வர்க்கும் ஓர்படித்தாற் சிவாகமத்தால தெளிவித்துக்கூறினும்,

ஏறற பரிபாகத்தாலே பழுப்பு ஆம் பலவும் ஒருபாகம் அன்று என்று உணர் எ-து. மாற்று ஏற்றமாயிருக

த பொன் பரிபாகத்தால் முன்பழுப்பாகும் அன்றிக் குறைந்தமாற்று உயர்ந்தமாற்றுக்களாகிய பலபொன்களும் ஒருபாகமாய்ப் பழுப்பாகுவதன்று. அதுபோல, உயர்ந்த பக்குவனுக்குமுன்னர் ஞானம் ஏறும் அன்றி எல்லார்க்கும் ஓர் பிரகாரமாய் ஞானம் ஏறுமென்று அறிதி எ-று.

தாழ்ந்தமாற்றுப் பொன்களைப் புடம்போடுந்தோறும் இடைகுறைந்து மாற்றுயர்தல்போல, தாழ்ந்தபக்குவர்க்குச் சிவாகமத்திற் கூறும் நாலுவுபாய யுத்திகளை உபதேசிக்குந்தோறும் பாசங்குறைந்து ஞானமேறும் என்பதூஉங் காண்க.

இத்திருவெண்பாவால் ஆசாரியர் உபதேசிக்கும் மொழி ஓர்பிரகாரம் ஆயினும், பக்குவ உயர்ச்சி தாழ்ச்சிப்படி ஞானம்ஏறுவதன்றி ஓர்படித்தாய் ஞானம்ஏறுமென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (சகூ)

கல்லையுரு வாக்குங் கழற்றியிலே யில்வாழ்க்
கைச், சில்லநீர் போலத் தெளிந்துவரும்-தொல்
லுலகம், கான்றசோ றுகுங் கதலித்தண் டைக்
கனலில், ஊன்றல்போன் ஞான முதிக் கும்.

(இ-ள்.) கல்லை உருவாக்கும் கழற்றியிலே இல்வாழ்க்கைச் சில்லம் நீர்போலத் தெளிந்துவரும் எ-து. கல்லினை ஓர் பாவை வடிவாக்கும் முறைமைபோல், அருள் வடிவாக்குதற் பொருட்டு மந்தபக்குவர்க்கு உபதேச

மொழிகளால் பாசத்தை நீக்குமிடத்துத் தேறவிட்ட நீர்தெளிந்து வருதல்போல், அவர்க்கு இல்வாழ்க்கை இல்லது ஆா யாம் ஆா என்று தெளிவு பிறந்துவரும்.

தொல்உலகம் கான்ற சோறுஆகும் கதலித்தண்டைக்கனலில் ஊன்றல்போல் ஞானம் உதிக்கும் எ-து. பழையதாகவரும் இப்பிரபஞ்சம் கக்கினசோறுபோல அருவருப்பாகத்தோற்றும். வாழைத்தண்டை அக்கினியிற் சுடுதல்போல அவர்க்கு ஞானந்தோன்றும் எ-று.

பிரிந்தசேறும் தெளிந்தநீரும் கலந்துவருதல்போல இல்வாழ்க்கையில் பற்றும் பற்றின்மையும் கலந்து வருதலின், "தெளிந்துவரும்" என்றார். வாழைத்தண்டைப் பன்னாள் பலகாட்டத்தால் சுடல்போல இவர்க்குப் பன்னாளில் பற்பல உபதேசமொழிகளால் ஞானம் ஏறும் என்பதறிக. (கள)

இரும்பை வடிவாக்கு மியல்பினர்க்குப் பசைசை, மரஞ்சுடுமா போன்ஞானம் வாய்க்கும் இருந்தவிடம், நீர்த்தா மனையிலேபோ னீங்குமுலகமெலாம், பேய்த்தேர் போற்றேன்றும் பிரிந்து.

(இ-ள்.) இரும்பை வடிவுஆக்கும் இயல்பினர்க்குப் பச்சைமரம் சுடுமாபோல் ஞானம் வாய்க்கும் எ-து. இரும்பினை ஓர் பாவை வடிவாக்கும் முறைமையோல் பாசத்தைநீக்கி அருள்வடிவாக்கப்பட்ட மந்தரபக

குவர்க்குப் பச்சைமரத்தை அக்கினியால் சுடுமாறு போல் ஞானம்பலிக்கும்.

இருந்த இடம் தாமரையிலை நீர்போல் நீங்கும் உல கமெலாம் பிரிந்து பேய்த்தேர்போல் தோனறும் எ-று. தாம்இருந்த இல்வாழ்க்கை தாமரையிலையின நீர்போ ல் கூடியிருந்தும் அதிற கூடாதநீங்குவா, பிரபஞ்சமெ ல்லாம் அவர்க்கனனியமாகக் கானற் சலம்போல தோ னறும்.

சிலகாட்டததால் பச்சைமரம் சுடல்போல் சிலஉப பதேச மொழிகளால் இவர்க்கு ஞானமஏறும் என்ப தறிக. (கஅ)

மரப்பாவை போலுடம்பின் வாதனையை மாற் றிக், கரித்திக் கவர்வதுவாங் காயித்-திருந்த, மனை பொதுவின் மண்டபமாம வானோர்கள் வாழ்வும், கனவெனவே தோன்றிபிடுங் காண்.

(இ-ள.) மரப்பாவை போல உடம்பின் வாதனையை மாற்றிக் கரிததிச்கவர்வதுவும் எ-று. மரத்தினை ஓர்பா வைவடி வாக்குதலபோல், அருள்வடிவாக்குதற் பொ ருட்டுத் தீவிரபக்குவாக்கு உடம்பின வாதனையாய பொறிகரண முதலியவறறைநீக்கி, ஞானத்தை உணர் த்தக் கரிதி ஏறறுக்கொளல்போல் ஞானமஉண்டாம்.

காயித்து இருநத மனை பொதுவின் மண்டபம் ஆம் வானோர்கள் வாழ்வும் கனவு எனவே தோன்றியிடும்

எ-து. தான இசசிததிருநதமனைவாழககை நாலுபேரு
ம கூடியிருககுமபொது மணடபம போலாகும. கேள
வியால அறியபபடட இநதிராதி தேவாகள செலவமு
ம சொபபனமபோல தோறறும எ-று.

உடமபின வாககையை மாறறி எனறமையான, இவா
ககுப போகவாதனை மாறறவேணடுவது இனறெனபது
ஆயிறறு. "வாழ்ந்தோர்கள வாழவுநா ளனவெனவே தோன
றும" எனறமையான, நாவாழவு சூதததிககாட்சிபோ
ல தோனறும எனபதாயிறறு. இருநதெனபது இருதத
எனறு வலிததல விகாரமாயவநதது. காண-அசை. (

வெண்ணெயுறு பாவையர்ககு ஞானம் விளக
கின்மேல, அண்ணின்மயிர் பஞசாகு மாசையி
லை-கண்ணீா, ஒழுகும பொழுதறியா துள்ளுரு
கிவிமமி, அழுதுசிரிப் பார்புளக மாம்

(இ-ள்.) வெளளெய உறு பாவையாக்கு ஞானம் வி
ளககினமேல அணிலமயிா பஞசு ஆகும் ஆசை இலை
எ-து. வெணணெயினைப பொருநதாநினற ஓாபாவை
ஆககுதலபோல அருளவடிவாசகும் தீவிரதர பககுவா
ககு விளக்கின கொழுநதிற பிடிதத அணிலின மயிர்
போலும பனனிய பஞசுபோலும பாசசககி ஞானம்
உண்டாம். அவாககு ஒனறினும் ஆசைஇன்று.

கண்ணீர் ஒழுகும்பொழுது அறியாது உள்உருகி விம
மி அழுது சிரியபார் புளகம் ஆம் எ-து. ஆனந்தக்கண்

ணீர் ஓடும்போதும் காமறியாது உள்ளமெல்லாம் நெ
க்குநெக்குருகி விம்மி விம்மி அழுது சிரிப்பார். அவர்க
ளுடம்பெல்லாம் உரோமாஞ்சலிதமாம் எ-று.

அழுவது முன்பட்டபிறவித் துன்பங்களை நோக்கி,
சிரிப்பது துன்பங்களையெல்லாம் ஒருகணத்தில் மாற்றி
ய ஆசாரியரது அதிசயத்தைநோக்கி எனக்கொள்க.
பிரபஞ்சத்தின்மேல் இல்வாழ்க்கைமேல் உடம்பின்மே
ல் ஆகிய மூன்றிடத்தும் அவர்கட்கு ஆசை இன்மையால்
பொதுப்பட "ஆசையில்லை" என்றார்.

கல்லெனினும் திருவெண்பாமுதல் இருநான்கு திரு
வெண்பாவானும் மந்தமுதலிய நான்கு பக்குவங்களை
யும் உடையோரை ஞானாசாரியர் பக்குவப்படுத்தி அவ
ர்க்கு ஞானம் ஏற்றுமுறைமை இங்ஙனம் என்று அறி
வித்தவாறுகாண்க. (௨0)

இங்ஙனம் கூறும் பக்குவர்க்கே அன்றி மற்றையார்க்
கு ஞானம்போதித்தால் ஏறாதோ! எனின் மேற்கூறுகி
ன்றார்.

புளிசேர் பழமானற் போற்புறம்போ டுள்ளி
ன், மூளைதானும் வேறாய் மூளைபோய்க்-தொளை
மாண்ட், ஊசிக்குப்பாச மொழிந்ததுபோ லொ
ப்பாருக், காசைக்கே டாநந்த மாம்.

(இ-ள்.) புளிசேர் பழம்ஆனால் போல் புறம்போடு
உள்ளின் மூளைதானும் வேறுஆய் மூளைபோய் எ-து.

முன்னர்ப் பிஞ்சாய் இருந்தபோது ஓடும் வித்தும் பிரியாது ஒன்றாய்ச் சேர்ந்த புளி அவ்வோடும் வித்தும் பிரிபடும் பழம் ஆனாற்போல், முன்னர் அறிவு முதிராமையின் பிரிபடாதிருந்த மும்மலங்களும் இப்போது அவ்வறிவு முதிர்ந்தமையால் மாயை கன்மம் ஆகிய புறம்போடு உயிருள் இருந்த முளையாகிய ஆணவமும் தமக்கு அனன்னியமாய் நீங்கி இவற்றுள் ஏறுவதாய ஆகாமிய முளையும்போய்.

தொளைமாண்ட ஊசிக்குப் பாசம் ஒழிந்ததுபோல் ஒப்பாருக்கு ஆசைகெடும் ஆநந்தம் ஆம் எ-று. காதற்ற ஊசிக்குச் சரடு ஒழிந்ததுபோலத் தற்போதத்தோடு எல்லாப் பாசங்களையும் இங்ஙனம் ஒழிந்தோர்க்கு அப்போதத்தால் தோற்றும் ஆசை நாசமே சிவானந்தப் பேறாம் எ-று.

மாயையும் கன்மமும் புறம்பாய்க் காணப்படுதலின், "புறம்பு" என்றும், அவை நீங்கியபோதும் தான் நீங்காது உயிருள் இருத்தலின், ஆணவத்தை "உள்ளின் முளை" என்றும், ஆகாமியம் பிறவிக்கு ஏது ஆகலின் இதனையும் "முளை" என்றுங் கூறினார்.

காது அறுமுன் தொடர்ந்த பாசம் அஃது அற்றபோது ஒழிந்தாற்போல், போதம் அறுமுன் தொடர்ந்த பாசம் அஃது அற்றபோது ஒழிதலின், "ஊசிக்குப்பாசமொழிந்தாற்போ லொப்பாருக்கு" என்றார். தேகபோகங்களாகிய துன்பத்தை இன்பம்போல் மாறுபாடாய்த்தோ

ற்றுவித்த உயிர்க்கு ஆசைஉண்டாக்குவது ஆணவம். அதனது வாசனை போதம்ஒழியுமளவும் இருத்தலின், அதன் காரியமாகிய ஆசைகெடவே காரணமாகிய அவ்வாணவ வாசனையும் அவ்வாசனையால எழும்போதமும் கெடும் ஆகலின், "ஆசைக்கேடாநந்தமாம்" என்றார்.

இத் திருவெண்பாவால் பக்குவம் உடையோர்க்கே ஞானம் போதித்தால் பாசநீங்கி ஆநந்தப்பேறு உளதாம். அன்றி, மற்றையர்க்கு அங்ஙனம உண்டாகாதென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (உக)

அருண னுதயம்போற் றாம்வீழ்வா ராசை [ம்
பெருகுவபோற் கப்பல் பிழைத்துக்-கரைகாணு
ஆபோற் சிறையு மரும்பிணியு நீங்கியிடும்
ஆபோ லதிசயம்போ லாம்.

(இ-ள்.) அருணன் உதயம்போல தாம் வீழ்வார் ஆசைபெருகுவபோல கப்பலபிழைத்துக் கரைகாணும் ஆறுபோல் எ-து. மழையிருளில் நெறிதெரியாது உழல்வோர்க்குச்சூரியன் உதயமானதுபோலும், தம்மால விரும்பப்பட்ட மாதர்மேல் ஆசை உள்ளமும்மறைய மேன் மேல்வளர்தல்போலும், திசைதப்பியகப்பல தப்பித்துறைசேரக்காணு மாறுபோலும்,

சிறையும் அரும்பிணியும் நீங்கியிடும் ஆறுபோல் அதிசயம்போல் ஆம் எ-து. விடாச்சிறை இருந்தோர்

க்கு அச்சிறை நீங்கியவாறுபோலும், மாறுநோயாளர்க்கு அந்நோய் நீங்கியவாறுபோலும், ஓர் காலமுங்காணாத, அதிசயங்கண்டதுபோலும் திருவருள் ஞானம் பெற்றோர்க்குத் தோற்றும் எ-று.

முன்னர் ஆணவ இருளாற்பொய் இது மெய் இது என்று ஒன்றும் தோன்றாதிருந்தோர்க்கு இப்போது அருளொளியால் எல்லாம் மெய்யாய்த் தோற்றலின், "அருணோதயம்போல" என்றும், அவ்வருள் ஞானத்தால் தோன்றும் ஆநந்தநதியில் தாம் மேன்மேல் மூழ்குதலின், "காம்வீழ்வா ராசைபெருகுவபோல" என்றும், இந்த ஞானமுத்தியை என்றைக்கு அடைவோமென்று இருந்த தமக்கு இப்போது கிடைத்தமையின், "கப்பல்கரைகாணுமாபோல" என்றும், முன் உடலாயிருந்ததாம் இப்போது அதனுள் உட்புறமும் விளங்கும் சிவமாயிருத்தலின், "சிறைநீங்குமாபோல" என்றும், முன் இருந்த பிறவித்துன்பம் இப்போது நீங்கலின், "பிணிநீங்குமாபோல" என்றும், ஓர் காலங்களிலும் கண்டறியாத காட்சியாகலின், "அதிசயம்போல்" என்றும் கூறினார்.

இத்திருவெண்பாவால் பக்குவர்க்குப் பாசநீங்கி ஞானோதயமானபோது தோற்றும் அதிசயகுணம் இவை என்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௨௨)

பாசநீங்கி ஞானந்தோன்றினால் அவர்க்கு இக்குணங்கள் தோற்றுவது என்னை? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

௯௩ சத்திநிபாதத் துத்தமரொழிவு.

உடலபொறிக ளுட்கரணத் தோடுகுணம வாயு
விடவிடவே நாதாந்த வீடும்-நடுநிலையாய்த்
தன்னெறிவும பேரின்ப சாகரமுஞ சந்தழ்வார
ரெனபடார கண்டியாரோ

(இ-ள். உடலபொறிகளுட்கரணத்தோடு குண
வாயு விடவிடவே நாதாந்தவீடும எ-று. உடலும
பொறிகளும அந்தக்கரணங்களும அவற்றுடன் குண
ங்களும பிராணவாயுவுமாகிய இவையாவையும ஒன
றொன்றாய அறிந்து நீங்க நீங்க வரும நாதாந்த
த்தின் முடிவாகிய வீட்டினையும,

நடுநிலையாய்த் தன்னெறிவும பேரின்ப சாகரமும ச
ந்தித்தார என்பதாரகண்டு அறியார எ-று. அவ்வு
டலகளும் சுகாதீதசாக்ஷம நடுநிலையாக் தோன
றும தன் தெரிசனம சுருவ தெரிசனம், பராதெ
ரிசனம், பராயோகம், பராயோக நிஷ்டையும, இ
வற்றின்மேல தற்போத ஒழிவையும, அதன்மேல ஆநந்
தசாகரத்தையும, அநுபவமாகக்கண்டு அதன்மேலுமிவ
ற்றோடு இரண்டற நிற்கின்றார என்ன ஆச்சரியப்ப
டார. முன்னோர் காலங்களினும அவற்றைக்கண்டறி
யாதார் எ-று.

உடலத்தை உள்ளபடி அறிந்துநீங்கவே பஞ்சபூதகா
ரியமாகிய புறக்கருவிகள் இருபத்தைந்தும், ஈடணைத்
திரையங்களும் தசநாடிகளும் நீங்கும். ஞானேந்திரி

யங்களை உள்ளபடி அறிந்து நீங்கவே அவற்றான் அபக
ரிக்கப்பட்ட சத்தாதிகள் ஐந்தும், அவ்விந்திரியங்களை
அவ்விடயங்களை அபகரிக்கப்போகா தொழிற்படும் கன
மேந்திரியங்கள் ஐந்தும், விடயீகரிக்கப்பட்ட வசனாதி
கள் ஐந்தும், இவ்விருவகை இந்திரியங்கட்கும் இடமா
யின்ற பூதங்கள் ஐந்தும் நீங்கும். அந்தக்கரணங்களை
உள்ளபடி அறிந்து நீங்கவே சூக்குமையாதி வாக்கு நா
ன்கும் நீங்கும். முக்குணங்களை உள்ளபடி அறிந்து நீங்
கவே இம்முக்குணசாரமான மூலப்பிரகிருதி நீங்கும்.
மூலப்பிரகிருதி நீங்கவே இராகிதங்களாய்வரும் கன
மம் வேறின்றி நிற்கும் ஆகலின், அக்கன்மத்தைக்
கூட்டாநின்ற காலமும் அதனை வலாத்காநிற்கின்ற நிய
தியும் நீங்கும். இவை நீங்கவே ஆன்மாவிற்குப் புசிப்பி
ன்மையான் இச்சாஞானக்கிரியை சீவியாது. ஆகலின்,
கிரியையை எழுப்பும் கலையும் அறிவை எழுப்பும்வித்
தையும் ஆசையை எழுப்பும் இராகமும் ஆசைப்பட்ட
பதார்த்தத்தினை மயக்கும் புருடனும் நீங்கும். இங்ஙன
ம் கலாதிகள் நீங்கவே காலத்தையும் நியதியையும் க
லையையும் பிரேரித்த சத்திதத்துவமும், வித்தையைப்பி
ரேரித்த சுத்தவித்தையும், இராகத்தைப் பிரேரித்த ஈச்
சுரதத்துவமும், புருடனைப் பிரேரித்த சிவதத்துவமும்,
மூலப்பிரகிருதியைப் பிரேரித்த சாதாக்கியதத்துவமு
ம் நீங்கும். இங்ஙனம் சுத்ததத்துவங்கள் நீங்கவே பி
ராணவாயுமாத்திரம் இயங்கும். இப்பிராணவாயுவை

கஙஉ சத்திநிபாதத்துத்தமமொழிவு.

உள்ளபடி அறிந்து நீங்கவே தசவாயுக்களும் அசைவை நாதமும் நீங்கும் இம்முறையே தத்துவம் தொண்ணூற்றாறும் நீங்கும் ஆகலின், "விடவிடவே நாதாந்த வீடும்" என்றார்.

"நடுநிலைபாய" என்றதனாலும், "பேரின்பசாகரமும்" என்றதனாலும் தற்பெரிசனமுதலிய வருவிக்கப்பட்டன. கண்டத்தானத்தில் அந்தக்கரணங்களெல்லாம் கூடி மத்திமைவாக்கை நன்றாய் அறிதலின், மத்திமையாகத் தக்காரணமாகிய சூக்குமை பைசந்தியும், மத்திமையால் காரியப்பட்ட வைகரியும், அந்தக்கரணங்களை நீங்கவே நீங்கும் ஆகலின், அந்தக்கரணங்களை நீங்கவே சூக்குமைபாதிவாக்குகள் நீங்கும் என்று சொல்லப்பட்டன. பிராணவாயு இப்பக்கத்தை அடக்கத்தொடங்கின் அடங்காது மேன்மேலியங்கும். ஆகலின், அவ்வியக்கம் தன்னால் அறியப்படுதலானும், தன்னை அஃது அறியாமையானும், அதனைச் சடம் என்றும், அதனை அறிந்த அறிவு தான் என்றும், தனக்கறிவித்தது திருவருளென்றும் அறிந்து தான் திருவருள்நாட்டத்தில் நிற்கவே அது நீங்கும் எனக்கொள்க. "கண்டறியாரோ" என்றதனால், இப்போது கண்டென்பது வருவிக்கப்பட்டது. உ-ம். "ஐம்புலநாலா மந்தக்கரண முக்குணமிருவளி யொருங்கிய வாறேழோத்த நின்றனை" என்னும் திருவெழுகூற்றிருக்கையாற் காண்க. ஞ - சற்றதை.

இத்திருவெண்பாவால் முன் ஓர்காலங்களினும் கண்டறியார். ஆகலின், இப்போது அக்குணங்களை அவர்க்குத் தோற்றுமென்று அறிவித்தவாறுகாண்க. (௨௫)

இங்ஙனம் ஞானத்தால் பாசத்தை நீங்கிப் பதியை அடைந்தோரை மீட்டும் அப்பாசம் மயக்காதோ? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

அறிவு மறிவானு மறியா மலையும்
அறிவிற் றடையே தவர்க்குப் - பிறிவரோ
ஆகாயஞ் சூறைகொளி லஞ்சி யடுக்களைக்குள்
போகாது போலாம் பொருள்.

(இ-ள்.) அறிவும் அறிவானும் அறியாமலையும் அறியின அவாகத்த தடை ஏது பிறிவரோ எ-று. உயிர்க்குயிராய உள்ளும் புறம்பும் ஓரணுவளவேனும் விட்டு நீங்காதிருந்து அறிவிக்கும் அறிவாகிய பதியையும், தற்சுதந்தரமாய் ஒன்றினையுமறியாது அப்பதி அறிவிக்க அறிவதாகிய பசுவையும், இங்ஙனம் அறியும் பசுவிற்குத் தன்னையும் தனக்கறிவிக்கும் பதியையும் அறியவொட்டாது மறைத்திருந்த அறியாமையாகிய பாசத்தையும், அப்பதியால் உள்ளபடி அறியின், அவர்க்கு முன்போலும் தடையாது. அஃதன்றி, அப்பதியை ஓர் கணமேனும் பிறிவரோ. (ஆனால் அப்பதியை அவர்பிறியாது காடிக்கொண்டு நிற்பரோ எனின்,)

௧௫-௪ சத்திநிபாதத்துத்தமரொழிவு.

ஆகாயம் சூறைகொளில் அஞ்சி அடுக்களைக்குள்போ
காதுபோல் பொருள் ஆம் எ-று. எல்லாப்பொருள்கட்
கும் இடங்கொடுத்திருந்த ஆகாயந்தானே அப்பொருள்
களைக் கொள்ளைகொள்ளும் எனின், அதற்கு அஞ்சி அ
டுக்களைவீட்டில் புகுந்தொளிக்கக்கூடாது. அதுபோல,
அவ்வாகாயமுதலிய எப்பொருளகட்கும் ஆதாரமாகி
யிருந்துள்ள மெய்ப்பொருளதன்னை அறிந்தோர்க்கு
இடம் வேறின்மையான் அதனை விழுங்கிக்கொள்வதா
ம் எ-று.

பாசத்தை அறியும்போது முப்பத்தாறுகருவிகளையு
ம் இஃது ஈதென்று அறிந்துசென்று அவற்றின் முடிவி
னின்ற தன்னால் அவை அறியப்படலாலும், தன்னை
அவை அறியாமையாலும், தனக்கு அன்னியமென்றும்
சடமென்றும் அறியப்படும். தன்னை அறியும்போது அ
க்கருவிகளை எல்லாம் அறிந்து அவற்றை நீங்கிநின்ற
அறிவு தானென்றும். திருவருளால் அன்றிச் சுதந்
தரமாய் அறிவதில்லை என்றும், தான் கருவிகளோடு
கூடியபோது அவை மயமாயும், அவற்றைநீக்கித் திரு
வருளோடு கூடியபோது இதன்மயமாயும் இருத்தலின்,
தான் பாச அறிவும் அன்று. பதி அறிவும் அன்று என்
று அறியப்படும். பதியை அறியும்போது பெத்தமுத்தி
காலத்தினும் தன்னைவிட்டு நீங்காதிருப்பதென்றும், த
னக்கு அறிவிப்பதென்றும் பாசத்தைப் பிரேரகம்பண்
ணுவதென்றும், ஞானாநந்தசொரூபமென்றும் அறியப்

படும். இங்ஙனம் நடுநின்று அறிந்த பசுபாசத்தை நீங்கி பரிபூரணமாகிய பதியை அடைந்து அப்பூரணமெல்லாந் தானாயி நத்தலின், "அறிவிற்றனையேதவாகக்" என்றும், பிறிந்தது ஏதவாய் போதம் இறத்தலின், "பிறிவரோ" என்றும், இங்ஙனம் பிரியாதிருந்தோனை மெய்ப்பொருள் என்ம்பமாய்க்கோடலின், "அடுக்களை கருடப்போகாறுபோ னாம்பொருள்" என்றுங் கூறினர்.

பொய்போல மெய்யு மறியப் பெறும்போக
சையோகர்க் கொன்றேனு சார்பில்லை — துய்ய
விழிக்கு ளுதித்த விரிகதிர்போற் றம்மை
அழித்ததுவே யாச்சரிய மாம்

(இ-ள்.) பொய்போல மெய்யும் அறியப் பெறும்போக சையோகர்க்கு ஒன்றேனும் சார்பு இல்லை எ-து. முன்னைப் பொய்யாகிய உடலைக்கொடுங் கூடியபோது அவ்வுடலென்றும் தாமென்றும் பிரித்தறியாது அதனையாமென்றிருந்தாற்போல, இப்போது மெய்ப்பொருளையும் தம்மையும் பிரிக்கப்பெறுது இம்மெய்ப்பொருள் ஆநந்தத்தோடு கூடிக் கலந்திருந்தோர்க்கு ஓர்பொருளோடும் சார்பில்லை, அஃது எங்ஙனம் எனின்)

துய்ய விழிக்குள் உதித்த விரிகதிர்போல் தம்மை அழித்ததுவே ஆச்சரியம் ஆம் எ-து. எல்லாவற்றையும் எதிரிட்டறியும் மாசற்றவிழிக்குள்ளே முன்போல எதிரிட ஒட்டாது உதித்த சூரியனைப்போல், ஞாதுருஞான

ஞேயமென்னும் முப்பொருளையும் எதிரிட்டறிந்த ஆ
ணவபோதத்தை அங்ஙனம் எதிரிட்டொட்டாது இத
னுள் சிவசூரியன் உதித்து அப்போதத்தை அழித்துத்
தானாயிருந்ததுவே மிகவும் அதிசயமாம் எ-று.

கதிர்ப்புறம்பு உதிக்கப்போதுகண்ட கட்குள் உதித்த
போது காண்டற்கு இடமின்மைபோல் போகத்தால்
புறம்போல் தோற்றிய ஞானசூரியன் இப்போதலுள்
ளையத் தன்னொளியால் மன்றச்ச உயிர்க்கண் உதித்தமை
யான் இஃதுக்கும் எதிரிகோத்து இடம் இன்றென்பதறிக.

தன்னை யிழப்பாகக்கொள்ளச் சாவூழி சங்காரம்
என்னிலொளித் தெங்கே யிருக்கலாம் - புன்னே
புலிபாகக்கப் போனசத்தைப் போலிமையா நாட்டம்
சலியாமன் மூடுந் தனை

(இ-ள்.) தன்னை இழப்பாகச் சாவுள்ள ஊழிச்
சங்காரம் என்னில் ஒளித்து எங்கேயிருக்கலாம் எ-து
தற்போதம் ஒழிப்பாகு மரணச்சார்புகள் என்னே
உள்ளன முப்பத்தாறு தத்துவமென்பதும் அவற்றின்
முடிவில் நின்றதாம் என்பதும் கமக்கு அறிவித்த அரு
ளென்பதும் இதனைக் கடந்த ஆநந்தம் என்பதும் இன்றி
ஆநந்தாதீதராயிருத்தலின், அவர்க்கு அதுவே சர்வசங்கார
காலமென்று மெய்ஞ்ஞானிகள் சொல்லுவார். எனின்,
அவர்க்கு எவ்விடத்து ஒளித்திருக்கலாகும். ஆனால் சிவ
த்தை அருளால் அறிந்து அடையவேண்டும் என்பது
என்னை எனின்.)

முன்னே புலியாகப் போனகதைபோல தன்னை இமையாநாட்டம் சலியாமல் மூடும் எ-று. முன்னே புலியினைப்பார்க்க அறியச்சென்று ஓர்புருடன் அஃதிருந்த முழைக்கு எதிர்ப்பட்ட சுறுவாயில் அவன் தேசப்பறைப்பற அது பிடித்துக்கொண்டதென்று கூறுமக்கதைபோல, சிவத்தை அறியவேண்டுமென்று முப்பத்தாறு கருவிகளையும் கடந்துசென்று அருளோர் நிற்கும் சுறுவாயில் இவன்றன்னை இமையா நாட்டமாகிய அச்சிவத்தேனே இவனது போதப்பறப்பு அறம்படி மூடிக்கொள்ளும் எ-று.

இமைக்கல் விழிக்கலின்றிய இமையா நாட்டம்போல, மறப்பு நினைப்பின்றிய பேரறிவாகலின், சிவத்தை "இமையாநாட்டம்" என்றார். புலிமுழைவாய் நின்றோரைப் பற்றிக்கொள்ளல்போல, அருளோர் நின்றோரைச் சிவமூழ்கக்கோடலான், அந்நனம் உவமை கூறினார்.

அறிவு மறிவானும் என்னும் திருவெண்பா முதல இம்மூன்று திருவெண்பாவானும் தற்போதம் இழந்த ஞானிகள் சிவமடமாயிருப்பாரோ அன்றி அவரைமீட்டும் பாசமயக்காதென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௫)

அறிந்ததுவாய் நின்ற வறியாமை கண்டு
மறந்தறியார் வாழாது வாழ்க்க-வெறும்பாழ்
விளைந்தசுகஞ் சொல்லில வெளியைப் படியால்
அளந்தறியு மாபோல வாம்.

(இ-ள்.) அறிந்தது ஆய நின்ற அறியாமைகண்டு மறந்து அறியா வாழாது வாழ்ந்த எ-து. முப்பத்தாறு கருவிகளையுநீங்கி அவற்றின் முடிவிலேநின்ற தம்மை அருளாலே அறிந்து அவ்வருள் தெரிசனம் பண்ணி தெரிசனம் ஆதாகப் பேறாகிய இவற்றையுங் கடந்து சிவமாய் முனைவர்கள் நின்ற சாதலிகளை மீட்டுங் கண்டு அசிவங்களை மறந்தும் பின்னும் முச்கருவிகளை நீக்கி அசிவத்தைச் அறியாதார் இப்பிரபஞ்சம் சிறிதுந்தோன்றாது அசிவத்தோடும் வாழ்வற வாழ்ந்த.

வெறும்பாழ் விளங்குங்கட் சொல்லின் வெளியைப் படியால் அளந்து அறியும் ஆற்றலில் ஆம் எ-று. ஓர் பொருளோடும் தொடர்வின்றிய வெறுவெறுஞ் சூனியத்தால் உண்டாகிய பேராகாசத்தை யளக்கச் சொல்லாம் எனின், ஆகாயத்தை நாழியால் அளந்து அளவிடுமாறு போலுமாம் எ-று.

"அறியாமை கண்டு மறந்தறியா" என்றமையால் கருவிகளினீளாது சிவமாய் எக்காலமும் இருப்பார் என்பதாயிற்று. வெளியை அளக்கும்படிக்கு அவ்வெளி நிறைந்திருத்தலின், அதனை அளக்கக்கூடாது. அதுபோல, கருதிக்கூறும் மனவாக்கெல்லாம் அவ்வானந்தம் நிறைந்திருத்தலின், அதனைக்கூறக்கூடாதென்பது அறிக.

இத்திருவெண்பாவால் அங்ஙனம் இருந்த ஞானிகள் பெற்ற இன்பத்தை இங்ஙனம் இருக்குமென்று அவரால் கூறக் கூடாதென்று அறிவித்தவாறு காண்க. ()

அறிவுக் கறிவென்று மாகமங்கள் சுத்த
அறிவென்னும் வேதத்தி னந்தம்-பிரியா
நிலைக்குச் சரியாகு நீயென்று நானென்
றலைக்கு மரிபிரமனா.

(இ-ள்.) அறிவுக்கு அறிவென்றும் ஆகமங்கள் வேதத்தின் அந்தம் சுத்த அறிவென்னும் பிரியாநிலைக்குச் சரி ஆகும் எ-து. சச்சிதானந்த சிவத்தை உயிராகிய அறிவுக்கு அறிவிக்கும் அறிவென்று கூறும் ஆகமாந்தங்கள். வேதாந்தங்கள் அறியும் அறிவும் அறிவிக்கும் அறிவும் சுத்தஅறிவு தானேயென்று கூறும். தற்போதம்போய்ச் சிவத்தைப் பிரியாத நிலைக்கும் சிவத்துவம்போய்ப் பிரமத்தைப் பிரியாத நிலைக்கும் அவ்வாகம வேதங்கள் கூறிய வாக்கியங்கள் சரியே ஆகும்.

நீயென்று நானென்று அரிபிரமனா அலைக்கும் எ-து. ஆதிநிலையில்லாத வாசகஞானமாக நீ அதுவென்றால் அது நானென்று இங்ஙனம் விண்டு பிரமாதிகளையும் அலைக்கும் எ-று.

நீ அதுவென்பது ஆகமம், அது நான் என்பது வேதம்.

இத்திருவெண்பாவால் பரஞானத்தால் சிவத்தினைக் கூடிப் பிரியாதிருந்தோர்க்கு வேதாகமங்கள் கூறும் ஞா

னம் இரண்டும் சரியென்பதும் அபர ஞானிகட்குச் சரி
யன்றென்பதும் அறியத்தக்கவாறு காண்க. (உஅ)

உ - ம் அதிகாரம்.

சத்திநிபாதத் துக்கமொழிவு-முற்றும்.

ஆ அதிகாரம் உ-இ-திருவெண்பா - கக.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

ந - ம் அதிகாரம்.

யோகக்கழற்றி.

சரியாதியில் நிற்போர்களுள் ஒவ்வொருவர் முன்விட்ட குறையால் ஞானக்கிரகப் பக்குவராய் வருவார்கள். அவர்கட்குச் சற்போதத்தை உதித்து ஞானம் வருவித்தற்பொருட்டு அசற்போதத்தால் செய்யும் சரியாதிகளைப் போதனைகளாலே நீக்கவேண்டும். ஆதலின், அவ்வதிகாரத்தின் பின்னர் இவ்வதிகாரங்கள் வைக்கப்பட்டன. ஆயின், முறையே வைத்துக்கூறாது யோகக்கழற்றியை முதற்கண் வைத்தது என்னை? எனின், யோகம் ஞானத்திற்கு அருகாம் ஆகலினும், இவ்யோகத்தினின்று ஞானபக்குவன் அதிபக்குவன் ஆகலினும், முதற்கண் வைக்கப்பட்டது.

இவ்வதிகாரம் யோகத்தைக் கழலப் பண்ணினமை
யான் இதற்கு யோகக்கழற்றியென்று பெயராயிற்று.
இதனை பின்னாகக்கூறும் ஆரணெடுத்தாரத்திற்கும் அதிகா
ரவனைவும் பெயரும் இம்முறையே கொள்க.

சரியை கிரியைகளைச் சற்றகற்றிச் சாகாக்
கருமயோகத்தைக் கழற்ற—அரிதவர்க்குத்
தோன்றியது பொய்யாகக் காணுகையிலே தோ
ஊன்றியபோ தங்கழலுமோ. [ன்றுத

(இ-ள்.) சரியைகிரியைகளைச் சற்றகற்றிச் சாகாக்
கருமயோகத்தைக் கழற்ற அரிது எ-று. சரியை கிரி
யைகளைச் செய்வது அறமெனக்கருதி உடல் நாசமா
காவகைசெய்யும் யோகிகளது கிரியாயோகத்தை யா
வராலும் நீக்குதற்கு அரிது.

அவர்க்குத்தோன்றியது பொய்யாகக் காணுகையி
லே தோன்றுதவூன்றியபோதங் கழலுமோ எ-று. அக்
கிரியாயோகிகளுக்கு ஆறுதாரங்களினும் ஓர் மூர்த்தி
யைத் தியானித்து அதனைவிட்டு மற்றொருமூர்த்தியைத்
தியானிக்கும்போது முன்தியானித்தது பொய்ப்பொ
ருளாய்ப்போகத் தமக்கு அநுபவமாகக் காணுமிடத்
தும் தெரியாது அதனை மெய்ப்பொருளாய்ப் பிடித்த
போதம் எவ்வனங் கழலும் எ-று.

இத்திருவெண்பாவால் போதம் யாதொன்றினைப் ப
ற்றினும் விடாதென்பதும் அப்பற்றைப் பிறராலும் வி
டுவித்தல் அரிதென்பதும் அறிவித்தவாறு காண்க. (க)

அட்டமா சித்திகளு மத்துவா மூர்த்திசாரும
கிட்டிலத்தை சங்கங்கே கீழ்மேலாய விட்டு
வருமபோதுந் தூக்கமாய வந்துவந்து மாயந்து
பெருமபாவஞ் செயயப் பெறும

(இ-ள்.) அட்டமாசித்திகளும் அத்துவாமூர்த்திக மகிட்டில் எ-து அங்கியா யோகசாரல் அணிமாமு தலிய அட்டமாசித்திகளும் சிவ சக்கரத்தைவலால் மா கள் கிடைப்பினும் வியாபகரூபமுதலிய ஆதாரத்துமூர் த்திகளையும் சட்டாதாரங்களில் வழுவறத் தியானிக்கக் கிடைப்பினும்

அதற்கு அங்கே அங்கே கீழ்மேலாய் விட்டு வரும் போதும் தூக்கமாய் வந்து வாய்ந்து மாயந்து பெருமபா வம் செயயப்பெறும் எ-து. அச்சித்தியால் எங்கும் உருவங்களை ஒருருவாக ஒன்றுசேர்ந்தும் உயா ஆம் தோற்ற அவ்வுருவுகளை ஆங்காங்கு விடுத்து வரும் போதும் ஏகமாயும் மூர்த்திகளை ஓர் காரணத்தி னும் வெவ்வேறாய ஆங்காங்குக் கீழுமேலுமாய் தியா னித்து விடுத்துவருமபோதும் தூக்கமாய அவ்வுரு வெ டுக்குமபோதும் அதனை விடுக்குமபோதும் அமமூர்த்தி களைத் தியானிக்குமபோதும் விடுக்குமபோதும் பிற ந்து பிறந்து இறந்து இறந்து இவற்றாலமிகுந்த பாவங் கள் செயயப்படும் எ-று.

சித்தியால் ஒருருவை மறைத்து ஒருருவைக் காட்ட லும், தியானத்தால் ஓராதாரமவிடுத்து ஓராதாரஞ்சே

றனும் பேரியக்கத்திற் பொறிவிடையமயக்கமும், ஓ
வியங்களைக் கண்ட ஒவ்வாச்சைகளை எய்தும்போல் இரு
த்தலின், "யந்த் வாக்க மாயகம்" எனவும், சித்தியான
சம்பூரண்யிய உபாயமெனும் புரியு பிரகாசம்போல
பிறப்பாசப்பிரளவாதம், சமமைப்படைச் சகழிக்கும்முறை
தன்னைச் சாமம்படைத்த அழிந்தலாலும், பாவமயக்க
மின், "பெருமயானத்தை செய்யப்பெறும்" என்றும், கூ
றினார். வரும்போதம் ஆகமமென்பதனை ஆக்கிரமச
க்கம் வந்தென்று நினைவருமபோதும் என்னவு
மாளக. சமுத்திரத்தில் செய்யும் தொழில்போன்று
அக்கமுத்தை செய்கலால் நக்கமென்றார். அட்டமா
சித்திகளாவன அணிமா, இலகிமா, கரிமா, மகிமா,
பிராப்தி, பிராகாமியம், ஈசத்துவம், வசித்துவம், ஆகிய
இவை எண்வகையும் எனக்கொள்க. அதற்கென்று
கான கரந்தைப அதற்குலென்று மேன்றனுருபாகக் கொ
ள்க. (உ)

அறிவடங்கா வாய் அடங்கவசை வற்றுத்
தறியிருந்தாற் போலச் சமாதி-பெறுகில்
நடந்த குருட்டும் அனுசருத்திப் பாழாக
கிடந்தகுழிப் புக்கதினுங் கேடு

(இ-ள்.) அறிவுஅடங்காவாய அடங்க அசைவுஅற்றுத்
தறிஇருந்தாலபோலச் சமாதிபெருகில எ-து. தமது
அறிவான் அதன இச்சைப்படி சென்று அடங்காத பிரா

னவாயுவைத் தமது இச்சைப்படி இரேசித்தும் பூரித்தும் கும்பித்தும் உள்ளடங்கச்செய்து தாமும் அதனோடு அசைவறக் கம்பம் இருந்ததுபோல சமாதி பெறுவர். ஆயின. (இ-சமாதி.)

நடந்த குருட்டூமன் நஞ்சருந்திப் பாழூர்க் கிடந்த குழிப்புக்க தனினுங் கேடு எ-று. நடக்கப்பட்ட பிறவிக்குருடாகிய ஊமையன் விடத்தினைப் புசித்துக் குடிபோகிய ஊரின்கணுள்ள பாழுங்கிணற்றில் எடுப்பாரற்று வீழ்ந்துகிடந்த அதனினும் கேடாம் எ-று.

வாயு அடக்கல் முதலிய தொழில்செய்தலின், "நடந்த" என்றும், அதற்குமேலாய ஞானமின்மையால், "குருடு" என்றும், அந்தஞானங்கூடும் சாதனம் அறியாமையான், "ஊமன்" என்றும், சடமாயுள்ள வாயுவுடன் கூடினமையால், "நஞ்சருந்த" என்றும், முன்செய்த தொழில் மறந்தமையானும் ஆண்டுத் திருவருள் விளக்காமையானும், "பாழூர்க்கிடந்த குழிப்புக்கு" என்றும், இங்ஙனம் உவமைகூறினார். இவற்றுள் நடந்த குருட்டூமன் என்பது அவர்க்கு உவமையும், நஞ்சருந்திப் பாழூர்க்கிடந்த குழிப்புக்கு என்பது அவர் சமாதிக்கு உவமையும் எனக்கொள்க. அவன் அறியான் வீழ்ந்தவன்; இவர் அறிந்து வீழ்ந்தவர்; ஆகலின், அதனினுங் கேடென்றார்.

இவ்விரண்டு திருவெண்பாவானும் கிரியாயோகஞ் செய்வது துன்பமென்றும், அங்ஙனம் துணபப்பட்டுச் செயினும் ஆன்மலாபம் இன்றென்றும, தனது கருத்தை எடுத்துஅறிவித்து அவ்வியோகத்தை மறுத்தவாறு காண்க. (கூ)

கவிபபயனு மாதனமுங் கண்சிமிட்டா நோக்கும், தவப்பகடி யாட்டங்காண் சார்வைத்-தவிர்க்கின், மறந்தறிய லாகா மலட்டறிவாய் வான் போல, நிறைந்து துளும்பாம லில்.

(இ-ள்.) கவிபபயனும் ஆதனமும் கணசிமிட்டாநோக்கும் தவப்பகடி ஆட்டம் சார்வைத் தவிர்க்கின் எ-து. யோகநூலைக் கறறுக்கொண்டு பிறர்க்கு அதன் அருத்தங்கூறுதலும், பதுமாதனமுதலிய ஆதனங்கட்டலும், மனத்தை ஓர் தானத்தில்நிறுத்தி இமையா நாட்டமாய்ப் பார்த்திருத்தலும், இவைமுதலிய நீ செய்யும்தொழில்கள் ஞானதபோதனர் முனனர்த் தவப்பகடிக் கூததுக் கட்டியாடுவதாம். இனி இவ்வியோக வாதனையை நீங்குதியெனின் (நேரோ வீட்டைதற்கு ஒருபாயமுண்டு. அஃது யாங்ஙனம்எனின்.)

மறந்து அறியல் ஆகா மலட்டறிவுஆய்வான்போல் நிறைந்து துளும்பாமல் நில் எ-து. நீ யோக சமாதிகூடும்போது ஓர்கால் நினைந்தும் ஓர்கால் மறந்தும் முன்னர் அறிந்ததுபோல் அறியாது, இப்போது அந்நினைப்

புமறப்பு முதலிய ஒன்றும் தோன்றாத அறிவாயெங்கும் பூரணமாய் ஒன்றோடும் தாக்கற்று அசைவற்றிருந்த ஆகாயம்போல, நீயும் எங்கும் பூரணமாய் ஒன்றோடும் தாக்கற்று அசைவற்று நிற்றி எ-று.

'கண்சிமிட்டாநோக்கரும்" என்றது, நாசிநுனி புருவமத்தியங்களிலே பார்த்துக்கொண்டிருத்தல். கல்லுக்கூத்தாடுவானொருவன் அவன்வேடம் தானும் போட்டுக்கொண்டு அக்கூத்திற்கு மாறாய அக்கியக் கூத்தாடுவானைப்போல, ஞானிகளைப்போலும் வேடமும் நடையும் காட்டி, அவரது பூரணஅறிவுக்கு மாறாக் கிஞ்சிக்கிய அறிவோடிருத்தலின், "சயப்பகடிப்பாட்டம்" என்றார். மலட்டறிவு ஒன்றாய்க் கலவாத அறிவு.

இத்திருவெண்பாவால் கேவலசகலங்கள் தாக்காது அருள்வடிவாய் நிற்றற்கு உபாயங்கூறியவாறுகாண்க.

இங்ஙனம் இருவருக்கும் சமாதிகூடுதல் சரியெனின் யோகியை ஞானிகள் இகழ்ந்து கூறுவது என்னை? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

தத்துவமுட் டாக்காய்ச் சமாதியினைச்சார்போ
தப், பித்தனென்பார் பேரிற் பிழையுண்டோ-புத்
திபோய்க், கம்பக் களிறுகட்டக் கலதினர் காணு
மிவர், அம்பரத்தை வந்துபிடிப் பார்.

(இ-ள்.) தத்துவம் முட்டாக்குஆய்ச் சமாதியினைச் சார்போதப் பித்தன்என்பார் பேரில் பிழைஉண்டோ

எ-து. தத்துவங்களெல்லாம் நியதிப்பண்ணி நீங்கித் தம்மை அருளால் அறியும் அறிவின்றி, அந்தத் தத்துவங்களைத் தன்மேல் முட்டாக்காய் மூடிக்கொண்டு, சமாதிகூடும் கரியர் யோகப்பச் சாரபோதமறிய பித்தனென்று கூறும் ஞானிகள்மேல் குற்றம் யாது.

புகழ்ப்போய்க் கம்பக்கேறிக் கட்டக் கல்லினர் நார் அம்பரத்தை வந்துபிடிப்பாரே யார் எ-து. யூகபுத்தியின்றிக் கம்பத்தினைக் கட்டுங்கார் மதக்களிற்றைக் கட்டுதற்குக் கல்லினைக் நாருரிப்பாரும், தாம் இருத்தற்கு இடங்கொடுத்திருந்த ஆகாயத்தைச் சென்று பிடிப்பாரும் இவர் எ-று.

'சத்துவமுட்டாக்காய்ச் சமாதி' என்றது. மனத்தால் வாயுவை வாங்கி உ நிறுத்தி அதனுள் தாம் மறைந்திருத்தலின், இங்ஙனம் இருப்போர்க்கு அறிவிக்க அறியும் போகமே இன்மையால், எங்ஙனம் சிவத்தை அறிவாரெனப்படக் குறித்து, "கம்பக்களிறு கட்டக் கல்லினுரி" என்றும், தம் உயிருள் பூரணமாயிருந்த சிவத்தை அறியாது மறந்தொளிந்திருப்பதாய்க் கருதி அதனைப் பிடிக்கச் சேறலின், "அம்பரத்தை வந்துபிடிப்பார்" என்றுங்கூறினார். சாரபோதம் சேர்ந்த கருவிமயமாயிருத்தல், மனமும் பிராணவாயுவும் இருந்தவிடத்து எல்லாக்கருவிகளும் இருக்கும். ஆகலின், "தத்துவம்" என்று பொதுப்படக்கூறினார். காணும், அவை.

இத்திருவெண்பாவால் சமாதிகூடுதல் இருவருக்கும் ஒத்ததாயினும், யோகி இங்ஙனம் செய்தலால் ஞானிகளான் இகழ்ந்து கூறப்பட்டான் என்று அறிவித்தவாறு காண்க.

நெய்யி னிழல்போ னிழலிற் புருடனைப்போல
பொய்யில் விகற்பம் புகுவதுவும்-துய்ய
ஒளியோசை யாகி யொடுங்குவதுந் தம்மைத்
தெளியாதார் செய்யுஞ் செயல.

(இ-ள்.) நெய்யில் நிழல்போல் நிழலில் புருடனைப் போல் பொய்யில் விகற்பம் புகுவதுவும் எ-து. நெய்யின்கண் தோற்றும் நிழலைப்போலும், அந்நிழலைப்பார்த்து ஆகாயத்தைப்பார்க்கில் அந்நிழலைப்போல தோற்றும் சாயாபுருடனைப்போலும், கருவிகளாகிய பொய்யிற்கூடிய தற்போதவிகற்பத்தால் தாமும் தமமால தியானிக்கப்பட்ட மூர்த்திகளுமாய் ஆறுதாரங்களில் தோற்றுவதும்,

துய்ய ஒளி ஓசை ஆகி ஒடுங்குவதும் தம்மைத் தெளியாதார் செய்யும் செயல் எ-று. நிருமலமாகிய விந்துதரிசனமும் நாததரிசனமுமாய்த் தோற்றி, அங்ஙனம் தோற்றியவாறே நில்லாது, மீட்டும் ஒடுங்குவதும் ஆகிய இச்செயல்கள் எல்லாம் தம்மை அருளால் தெளிந்தறியாதார் செய்யும்செயல்களாம் எ-று.

நெய்போல் கருவிகள், அதில் தோற்றும் நிழலும், அந்நிழல்போல் ஆகாயத்தில் தோற்றும் சாயாபுருடனும் போல தாமும், தமமால தியானிக்கும் மூர்த்தியும் என்பதறிக. விந்துநாததரிசனம் மாயையுள் தோற்றுவது. ஆகலின், அதுபொருள் அன்று என்பதுங்காண்க. (௮)

சாக்கிரத்தே கேவலத்தைச் சார்ந்துவிட்டுத் தத்துவத்தை, நூக்கியொழிப் பார்போ னுழைவதையும் – நீக்கியே, கண்ணாடி பார்த்த குரக்கறிவாய்க் காண்பதையும், எண்ணா ரவத்தையறியில

(இ-ள்.) சாக்கிரத்தே கேவலத்தைச் சார்ந்துவிடத் தத்துவத்தை நூக்கி ஒழிப்பார்போல் நுழைவதையும் எ-து. சாக்கிரத்தில் அதீதத்தைப் பெறும்பொருட்டுத் தத்துவங்களைத்தள்ளி ஒழிப்பாரபோன்று, அவற்றுள் தாம் மறைந்திருப்பதையும,

கண்ணாடி பார்த்த குரங்கு அறிவதாய்க் காண்பதையும் அவத்தையை அறியில நீக்கி எண்ணார் எ-து. கண்ணாடிபார்த்த குரங்கு அதனுள் தோற்றிய நிழலைத் தன் நிழல் என்று எண்ணாது, மற்றோர் குரங்கென்று அதனை மெய்யாகக்கருதும் அதன அறிவுபோல, தற்போதத்தால் தியானித்தறியும்பொருளை அத்தியானத்தின்படி கருவிகளில் தோற்றுவதென்று அறியாது, அதனை மெய்ப்பொருளாய்க் காண்பதையும் சுத்தாவத்தையின் இல

க்கணும் அறிவார் எனின், அவர் பொய்யெனநீக்கி ஓர்
பொருளாய் எண்ணார் என்க.

ஆதாரம் ஆறையும் ஊடுருவி நிற்கின்றோம் தத்துவங்களை எல்லாம் கடந்தோம் என்று கருதிய பிராணவாயுவில் மறைந்திருத்தலின், "நாசி யொழிப்பார்போனுழைவதையும்" என்றார். சுத்தாவத்தைக் கயிலை அருள்மயமாய் நிற்போர்க்கு எதிர்ப்பட்டவை எல்லாம் மெய்யாகலின், "அவத்தையறிவிலெண்ணார்" என்றார். ஏ-அசை.

இவ்விரண்டு திருவெண்பாவானும் சகல கேவலங்களை நீக்கித் தம்மை அருளால் அறிந்து சுத்தாவத்தையில் நிற்போர் யோகி கருதிய பொருளை எண்ணுமென்று அறிவித்தவாறு காண்க என்க. ௭)

உபதேசப் பித்தோ வுபமானப் பித்தோ
விபரீத மோபழக்கோ வேறோ - தபசிநீ
கண்மூடா வினைமூடத் தேடுங் சவுசனைபோல
எண்மூடா யோகமிது வென்.

(இ-ள்.) உபதேசப் பித்தோ உபமானப் பித்தோ விபரீதமோ பழக்கோ வேறோ தபசிநீ என்க. உனக்குக் குருசொன்ன உபதேசப்பித்தமோ! சாத்திரங்கூறிய உபமானப்பித்தமோ? உனது விபரீதபுத்திதானோ! முற்சனனங்களில் தொன்றுதொட்டு நீ செய்துவந்த பழக்கந்தானோ! அஃதன்றிப் பிறர்செய்வதுகண்டு பாவனையாகச்செய்தல் முதலிய மற்றியாதோ? தவவேடம்

பூண்டு தவத்தைப்பண்ணுநின்ற நீ (அத்தவத்திற்கு உரிய ஞானயோகம் புரியாது)

விண்மூடத் தேடும் கண்மூடா கவுசனைபோல் எண்மூடா யோகம் இது என் எ-து. வினையை மூடவேண்டிநின் அதனை நாடுங் கண்ணை மூடாதுவைத்து, அவ்வினையை மூடித்தற்குக் கவுசனை தேடுதலபோனறு எண்ணுகினற மூடனே! பஞ்சபூதாதிகருவிகளை ஒழிக்கத் தொடங்கிய நீ அவற்றைநாடும் தற்போதத்தைக் கட்கிமைபோல் உனதுயிரைவிட்டு நீங்காதிருந்த அருளில் மறைந்து அடக்காது, இத்தற்போதத்தால் அப்பஞ்சபூதாதிகருவிகளை ஒழிப்பல் எனறுகருதிப் பிராணவாயுவை உளமறித்து, இந்நேனும்போராடி நீ செய்யும் யோகம் இதென்னைகொல எ-று.

அருளில் மறைந்து அசைந்தோனுக்கு அவ்வருளே தோன்றும். கருவியில் மறைந்து அசைநதோனுக்கு அக்கருவியே தோன்றும. ஆகலின், அவ்வியோகத்திற்கும் இவ்வியோகத்திற்கும் பேதம் இவ்வாறுபவத்தானுங் காணக. ஒகாரம் அடுக்கிவநது இது என்னென முடிந்தது. (அ)

வாலே முகமாய் வரவானை யேயினன்
போலேயுன் போதமோ போய்த்தீண்டும்-சாலப்
பெருஞ் சிரிப்பாந்தன்னைப் பிடித்தாட்டும் மே
தெரிஞ்சிருக்கத் தேடுஞ் செயல். [யைத்

(இ-ள்.) வாலேமுகம்ஆய்வர ஆனை ஏறினன்போலே உன போதமோ போய்ததீண்டும் எ-து. தான்கருதிய ஊருக்குச்செல்லத் தலைபபுறத்தைபபினனிட்டு வாறட றமுகமாய் ஆனையேறி னைப்போலும், நீ கருதியசிவ ததை அடைதறகு அருளைப பினனிட்டு உனபோதத்தை முனனிட்டுச் செனறால, உனபோதமோ ? அச்சிவததை பபோய்த தீணடுவது. (ஆயின் அவ்வருளைத தான அடையவேணடாவோ ? எனின.)

தனனைபபிடிதது ஆட்டும்பேயைத தெரிஞசுஇருக்கத தேடும் செயல சாலப்பெருஞ்சிரிபபுஆம எ-து. தனனை விடாதுபறறிநினறு அதனது இசசைபபடி ஆட்டும் பேயை எதிரிட்டு அறிநதிருக்க, அஃது எஙகுளதெனறு தேடும்ஒருவனது அறியாமைபோல,பெதத முகதிகளினும் உனதுயிரைவிட்டு நீங்காதிருநத ஊட்டிஉறககி உபகரித்து வீட்டைககொடுககும திருவருளை வேறுபிரிதது, இஃது எங்குளதென்று தேடுவது இததிருவருளஞான ம பெறறோர்க்கு மிகவும் நகையாம் எ-று.

வாறபுறமுகமாய் ஏறினனை அவன்கருதிய ஊருக்கு மாறுகிய ஊரைச்சார்விக்கும், தலைப்புறமுகமாய் ஏறினனை அவன கருதிய ஊருக்கேகோ சார்விக்கும். அது போல், அருளைப்பின்னிட்டுப் போததததை முன்னிட்டுச் சென்றானைக் கருவிகளைச் சார்விக்கும், அததிருவருளை முன்னிட்டுப் போதத்தைப் பின்னிட்டுச் சென்றானைச் சிவத்தைச்சார்விக்கும் என்பதறிக. (க)

குறங்குகுத்திக் கொண்டு குறேருக்கைகத்திக்
கூட்டை, மறந்தழைத்தாற் றூக்கம் வருமோ-
வெறுங்கெடுவீர், தன்னை யழித்தெழுந்த சச்சி
தா நந்தத்தை, உன்னி லொளித்துவிடா தோ.

(இ-ள்.) குறங்கு குத்திக்கொண்டு குறேருக்கைகத்தி
க்கூட்டை மறந்து அழைத்தால் தூக்கம்வருமோ எ-து.
பாயலில் படுத்துக்கொண்டு தொடையைக் குத்திக்கொ
ண்டு குறேருக்கை விட்டுக்கொண்டு உடம்பை மறந்ததா
கப் பாவித்துக்கொண்டு தூக்கமே! நீ வாராய்; என்று அ
ழைத்தால் அத்தூக்கம்வருமோ. அங்ஙனம் நினைத்துச்
செய்யும் நினைவை அழித்தெழும் கேவலம் வந்தாலன்
றி, அதுபோலும் உனதுபோதத்தால் பிராணவாயுவை ம
றித்துநீ செய்யும் யோகத்தால ஆநந்தநித்திரையை வா
சசொன்றால் அந்நித்திரை வருமோ. அபபோதத்தை அ
ழித்தெழாநின்ற அருட்கேவலம் வந்தாலன்றி, (அவ்
வருட்கேவலம் எங்ஙனம் வருமெனின்.)

வெறுங்கெடுவீர் தனனை அழித்து எழுந்த சச்சிதாநந்
தத்தை உன்னில் ஒளித்துவிடாதோ எ-து. அநதோ வெ
றுங்கெடுவீா ! தற்போதத்தை அழித்துத் தானுயிருக்கு
ம் சச்சிதாநந்த வடிவாகிய சிவத்தை உன் போதத்தால்
உனனில், உன்னையறியாது உனக்குள் ஒளித்துத் தன்னை
விட உன்னை ஒருமுதலாக்கிப் பிறித்துவிடும். (ஆகலின்,
உனதுயிர்க்குள் இருந்து அறிவிக்கும் பூரணம்எனக்கா
ணடி.) எ-று.

சுபாவ நித்திரைபண்ணுவோன் செயலெல்லாங்காட்டி நித்திரைபண்ணுகிறதோனைப்போல, ஏகாந்தத்திருத்தல் ஆதனங்கட்டல் அசைவற்றிருத்தல் முதலிய ஞானிகள் நடையைக்காட்டி, அவரைப்போலும் ஆனந்த நித்திரைபண்ணாது தற்போதத்தோடும் இருத்தலின், இங்ஙனம் உவமை கூறினார்.

உபதேசப் பிரசோதனென்னும் திருவெண்பாமுதல் இம்மூன்று திருவெண்பாவானும் குருவருளை அறிதற்கும், தற்போதம் ஒழிதற்கும், உபாயம் யாது கூறினும் தெளிந்துகொள்ளாத யோகியைப்பார்த்து வெறுத்துப் போதத்தை அறிந்தடக்கினால் அனாதி கருவிகள் அடங்காதென்பதும், அப்போதத்தைப் பின்னிட்டு அருளை முன்னிட்டுச் செல்லவேண்டும் என்பதும், அவ்வருளை முன்னிட்டுச் சென்றபோதும் அதனைத் தற்போதத்தால் எதிரிட்டுப் பார்க்கலாகாது என்பதும், அறிவித்தவாறு காண்க. (௧௦)

நீர் கூறியவாறே யோகிகளும் சிவம் வாக்குமனாதீத கோசரமென்றுகூற நீர் அவரை மறுப்பதென்னை? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

மனவாக்குக் காயத்தான் மாய்ந்தளவை மாண்
ட, தெனவாய்ப் பறைபறையி லென்றும்-நினைவ
தெலாம், சாக்கிரப் பொய் தானுந் தனியனலன்
றற்பரமும். நீக்கமற்ற பூரணமென் னில்.

(இ-ள்.) மனம் வாக்குக் காயத்தால் மாய்ந்த அளவைமாண்டது என வாய்ப்பறை ஆற்றயில் என ஆம கினைவது எலாம் சாக்கிரப்பொய் எ-று. மனவாக்குக் காயத்தால் வருந்தி யோகசமாதிகூடிச் சிவத்துவத்தைப்பெருது, அம் மனவாக்குக்காயங்களால் அளவிடப்பட்ட அளவைகளை எல்லாங்கடந்தது. அச்சிவம், என்னப்பிறர்க்கு வாய்ப்பறைஆறைந்து கூறிய ஆற்றான், அவர்க்குப் பயனொன்றோ உண்டாம். அவர் பாவிப்பதெல்லாம் சாக்கிரப்பொய். ஆகலின்,

தானும் தமியன அல்லன தற்பரமும் நீசம் அற்றபூரணம் என்னில் எ-று. ஆன்மாவும் சிவத்துவத்தைவிட ஓர் தனி முதல்வன் அன்று என்றும், அச்சிவமும் ஆன்மாவைவிட்டு நீங்காது உடபுறமாய் நிறைந்துள்ள பரிபூரணம் என்றும் வேதாகமங்கள் கூறும் எனின் எ-று.

கூறும் எனின் பொய்யாகலின் பயனொன்றோ உண்டாம் என முடித்துக்கொள்க.

மனத்தால் வருந்துவது வாயுவை உண்மறித்தல், வாக்கால் வருந்துவது சாத்திரம்பாரத்தல், காயத்தால்வருந்துவது ஆதனங்கட்டல் ஔடதம் புசித்தல் முதலியன. அளவை என்பது காட்சி அநுமானம் ஆகமம் முதலியன. அவ்வளவைமாண்டது ஆன்மாவும் சிவமும் இரண்டற்றிருந்த இடம். அதனை அறியாது மானதக்காட்சியில் நின்று அளவைமாண்டது என்றமையால், "வாய்ப்புறை யறையிலென்னும்" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் அவர் அங்ஙனம் கூறினாராயி னும் மனாதிகளைக்கடந்துநின்ற பூரணத்தை உணர்ந்த வரலர் என்று அறிவித்தவாறுகாண்க. (கக)

வாயுமனங் கண்ணசையா வாறடக்கி மக்கின
மாய், நீபுதைந்து போய்க்கூட னீதியோ-காயத்
துக், குட்புறம்பாய் நீதானு யுண்டில்லை யாயதற்
கும், அப்புறமாய்த் தாக்கற்ற தை.

(இ-ள்.) காயத்துக்கு உள்புறம்பு ஆய் நீ தான் ஆய் உண்டு இல்லை ஆய் அதற்கும் அப்புறம் ஆய்த் தாக்கு அற்றதை எ-து. வெறுங்கடத்திருந்த ஆகாயம்போன்று இக்காயத்திற்கு உள்ளும்புறம்புமாய், நீ அருள் தானாகியகாலத்து உண்டென்றும் இல்லையென்றும் சொல்லப்பட்ட அநுபவமாய், அதறகும் அப்பாலாய் ஒன்றோடும் தாக்கற்றிருந்த சிவத்தை,

வாயுமனம் கண் அசையா ஆறு அடக்கிமக்கினம் ஆய் நீபுதைந்து போய்க்கூடல் நீதியோ எ-து. வாயுவும் மனமும் கண்ணும் சிறிதும் அசையாவாறு அடக்கி, அங்ஙனம் அடக்கியபோதமும் தோன்றாது அவற்றுள் மறைந்து, நீ சென்று அடையத்தொடங்குதல் முறைமையோ எ-று.

ஆன்மா அருள்வயப் பட்டபோது எல்லாம் அவ்வருள் வடிவாய்த்தோற்றலான் உண்டென்றும், அங்ஙனந் தோற்றிய அருளை இன்னபிரகாரமாய் இருக்கின்றது

என்று சொல்லக் கூடாமையான், "இல்லையாய்" என்றும், அதனையும் கழன்று சாட்சீதப்படுதலின், "அதற்கும் அப்புறமாய்" எனவும் கூறினார்.

இத்திருவெண்பாவால் பூரணத்தைத் அடைதற்கு ஈது உபாயம் அன்றென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (கஉ)

ஒட்டா திருக்கவென்று லொட்டா துறக்கமாம்
சுட்டா திருக்கிற் சுடர்க்கொழுந்தாம் - துட்ட
மனத்தோடு வாயுவைநீர் மண்டையிலே வைக்க
நினைப்பீ ரிதென்ன நிலை.

(இ-ள்.) ஒட்டாது இருக்கஎன்றால் ஒட்டாது உறக்கம்ஆம் சுட்டாது இருக்கின் சுடர்க்கொழுந்தும்ஆம் எ-து. உமது யோகத்தால் கருவிகள்ஒன்றும் தாக்காது ஒழிந்திருப்போம்என்று நீர் கருதினால், அக்கருவிகள் ஒழிந்தபடி நிற்க வொட்டாது; கேவலம்வந்து சாரும்; அக்கருவிகள் ஒன்றையும் எதிரிடாது பார்த்திருப்போம்எனில் ஆண்டு ஓரொளிதோற்றும். (மனத்தால் வாயுவை அடக்கி நிற்பின் அங்ஙனமாம்எனின்.)

துட்ட மனத்தோடு வாயுவைநீர் மண்டையிலேவைக்கநினைப்பீர் இதுஎன்னநிலை எ-து. அக்கொடிய மனத்துடனே வாயுவையும் பிரமரந்திரத்தில் நிறுத்துதலே முத்திஎன்று அப்பிரமரந் திரத்தில் அவற்றை நிறுத்தக் கருதுவீர்! இஃதென்ன உண்மைநிலை எ-று.

மனத்தையும் வாயுவையும் பிரமரந்திரத்தில் நிறுத்தினால் கருவிகளெல்லாம் ஒழியும்; அவையொழியவே கேவலம் மூடும்; அது மூடவே சம்மோடு தமக்குள் இருந்த அறிவுக்கும் இருவருணுமை தெரியாது. ஆகலின், அந்நிலையை, "ஏதென்னநிலை" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் யோகியரது கருத்தை எடுத்துக்காட்டி, இங்ஙனம் நிரயின ஆங்ஙனம் தோற்றும் எனின், எங்ஙனம் நிலையைப் பெறுவீரென்று அவரை மறுத்தவாறுகாண்க. (கஉ)

வாயுவைவிட்டு மனத்தைமாத்திரம் நிறுத்தினால் சிவத்தைப் பெறலாமோ? எனின், மேற் கூறுகின்றார்.

கூட்டிற் குரங்கைநிறுத் தோபணிக்கூத் தாமனத்
தாட்டிப் பிடித்தா ரடக்குவார் - காட்சியறச [தை
சும்மா விருக்கி லசையாது சுற்றுவிறி
சம்மானை பம்பரங்கா ணும்.

(இ-ள்.) காட்சியறச் சும்மாஇருக்கில் அசையாது சுற்றுவிறிசு அம்மானை பம்பரம் எ-று. போதம்ஒன்றையும் எதிரிட்டு நாடாது சும்மாஇருப்பினும் ஒருவர்பிடித்து அசைக்காததானே சுற்றுகின்ற விறிசுபோலும், ஒருவர் எறிந்து பிடியாததானே சுழலும் அம்மானைபோலும், ஒருவர் ஆட்டாததாலும் பம்பரம்போலும் (தானேவிளைந்தெழுந்து அசைவதனின்)

கூட்டில் குரங்கைநிழல் கோரணிக்கூத்தாம் மனத்தைத் தட்டிப்பிடித்து ஆர் அடக்குவார் எ-று. கூட்டில் அடைத்துவைத்த குரங்கைப்போலும், நிழற்பாவைக் கோரணிக்கூத்தைப்போலும், ஒருவர் பிடியாதிருக்கவும் தானே சேட்டிக்கும் மனத்தைப் போதத்தால் பற்றிப் பிடித்து ஆட்டியாவர் அடக்கிக்கொள்வார் எ-று.

உடம்பிலநின்று சேட்டித்தலின், "கூட்டிற் குரங்கை" என்றும், நிழற்கோரணிக்கூத்தைக் காண்டல் மாத்திரம் அன்றிப் பிடிக்கக்கூடாததுபோல, மனத்தினது போக்குவரத்து அறிவதேயன்றி அதனை அறிந்து பற்றக் கூடாமையின், 'நிழற்கோரணிக்கூத்து" என்றும், பன்முகமாய்ச் சிதறிப் போதலின், "விறிசு" என்றும், குதித்துக் குதித்தெழுதலின், 'அம்மானை" என்றும், ஓர்கணத்தில் அநேகசுற்றாகச் சுழலுவதனால், "பம்பரம்" என்றும் கூறினார்.

கூட்டிற் குரங்கையும் நிழற்கூத்தையும் தூலமாகலின், போதம் அசைந்துவிட்டது அதனது அசைவிற்கு உவமையும், விறிசு அம்மானை பம்பரத்தையும் சூக்குமம் ஆகலின், போதம்சிறிதடங்கிய இடத்து அம்மனத்தின் அசைவிற்கு உவமையுமாகக் கொள்க. (கஅ)

பற்ருத போதும் பதறும் பழக்கமதைக்
கற்ரு லென்ருகக் கலக்காது-சற்றேநீ

தீண்டிவிடற் றான்காண் சென்ன மரணமது
மாண்டுவிடி னீசிவமா வை

(இ-ள்.) பற்றுந்தபோதும் பற்றும் பழக்கமதைக் கற்றால் என்னாக்கக் கலக்காது எ-து. ஒரு பொருளையும் போதங்கருதாது அசைவற நிற்கும்போதும் முன்னா அசைந்த அப்போதத்தோடுகூடிய பழக்கத்தால் விளைந்தெழும் மனத்தைப் போதத்தால் பிடிச்சுச் சாதித்து அடக்குவனெனின், உன்னை எங்ஙனம் மயங்காக் கலக்காது,

நீ சற்றே தீண்டிவிடின் றான் சென்னமரணம் அது மாண்டுவிடின் சிவமாவை எ-று. நீ உன்போதத்தால் அம்மனத்தினைக் கணப்போதாயினும் பிடித்து விடுத்தி யெனின், அதுதானே பிறப்பும் இறப்பும் ஆம். அங்ஙனம் பிடித்து விடுக்கும்போதும் இறக்கும் உபாயம் அறிந்து இறத்தியெனின், அம்மனமும் இறக்கும் நீயும் சிவமாவை.

பிடித்தபோது நினைப்பும் விடுத்தபோது மறப்பும் வருதலின், "சென்னமரணம்" என்றார்.

இவ்விரண்டு திருவெண்பாவானும் தற்போதத்தால் மனத்தை அடக்கக் கூடாதென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (கரு)

அறிவா யிரீர்மயக்க மாகா தசையில்
விறிசாய விடாதோ விகற்பம்-பிறியாத்
தராசி னுனிபோற் சமாதிவரின் ஞான
இராசனுமக் கொப்பா ரெவர்.

(இ-ள்.) அறிவு ஆய்இரீர் மயக்கம் ஆகாது அசையில் விகற்பம் விரிசு ஆய்விடாதோ எ-ற. கருவிகளெல்லாம் நீங்கி நின்ற உயிர் அறிவை விட்டுநீங்காத அருள்அறிவாயிருந்தோம்; அங்ஙனம் இருந்தீரெனின், மயக்கம்வந்தடாது. அவ்வுயிரறிவைப பிரியா அறிவைத் தற்போதத்தால எதிரிட்டுப் பார்ப்பதாய் அசையில் விகற்பஞ் சுழல விரிசுபோலாய்ச் சுழலும். (ஆகலின, அங்ஙனம் பாராது அசையாது.)

பிரியாத்தராசின் நுனிபோல் சமாதிவரின்ஞான இராசன உமக்குஒப்பார்எவர் எ-து. இரண்டுதட்டிலும் இட்டபொன்னும கலலும் சரியானபோது கீழ்நின்ற முள ஓர்பால்சாயாது மேலநின்ற முளளைப் பிரியாதிருந்த அததராசின்முள் நுனிபோல, மயக்கமும் விகற்பமும் அடாது அவ்வருளறிவின நேரே உமதுபோதம் அசைவற்று இருக்கும் சமாதி வருமாயின், அப்போது நீர் ஞானராசன ஆவீர்; அஃதன்றி இவ்வுலகத்து உமக்கொப்பாரும் யாவர் எ-று.

கல்போலும் கேவலம், பொன்போலும் சகலம், அக்கல்மிகுந்தபோது கல்தட்டுப் புறத்தும பொன்மிகுந்தபோது பொனதட்டுப் புறத்தும் சாயும். கீழ்நின்ற முள்போல் ஆன்மா, இம்முள் சாய்ந்தபோதும் சாயாது அசைவற நேரேநின்றபோதும் அசைவற்றுமேல்நின்ற முள்போல் அருளென அறிக. மேல்நின்ற முள்போல் கீழ்நின்றமுள்ளும் அசைவற்நேரே நிற்றல்போல் ஆன்மா,

அருளில் அசைவற நிற்கவேண்டும். ஆகலின், "தராசு நுனிபோல்" என்றார். இங்ஙனம் நிற்கின்ற சமாதிவருதல் அரிதாகலின், "வரின" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் கேவலசகலங்கள் தாக்காது திருவருட்கண் நிற்றற்கு உபாயங்கூறிய வாறுகாணக.

இங்ஙனம் கேவல சகலங்களை நீக்கித் திருவருளில் அசைவற நிற்கக்கூடாது. ஆயினும், அந்தக்கரணங்களை அடக்குதற்கு உபாயம் மேற்கூறுகின்றார்.

நீர்க்குப் பதமு நெருப்புச் சுடுந்தொழிலும்
காற்றைச் சலிக்கவுமார் கற்பித்தார்- ஆக்குமிது
போகா மறுதி புதைக்குநிழல் போலாநீ
ஆகாயம் போற்பா ரறும்.

(இ-ள்.) நீர்க்குப்பதமும் நெருப்புச்சுடும் தொழிலும் காற்றைச்சலிக்கவும் ஆர்கற்பித்தார் ஆக்கும் இது மறுதிபோகா எ-று. நீர்க்குக்குளிர்ந்து பதஞ்செய்யும் குணமும், நெருப்பிற்குச் சுட்டொன்றாவிக்கும் குணமும், காற்றிற்குச் சலித்துத் திரட்டும் குணமும் கற்பித்தார்யாவர்? அவற்றிற்கு இக்குணங்கள் இயல்பானவாறுபோல், மனத்திற்கு ஓர்பொருளைப் பற்றும் குணமும், புத்திக்கு அதுபற்றியபொருளை நிச்சயிக்கும் குணமும், அகங்காரத்திற்கு அதுநிச்சயித்தபொருளை அபிமானிக்கும் குணமும், சித்தத்துக்கு அஃது அபிமானித்த பொருளைச் சிந்திக்கும் குணம் இயல்பாம். ஆகலின்,

யாவர்க்கும் இம்மனமாதி அந்தக் கரணங்கள் நீங்கா; ஆயின், (நீர் இங்ஙனங் கூறியவாறருளா அக்கரணங்கள் அங்ஙனம் இருப்பன அன்றி அவற்றை நீக்கவேண்டா வோ? எனின்.)

புதைக்கும் நிழல்போல் ஆம் நீ ஆகாயம்போல்பார் அறும் எ-று. தன்னைப் புதைக்க மணைபோடும் தோறும் அம்மண்மீது மேன்மேல் எழுப்பிட்டுப் புதைக்கும் நிழல் போலும் அக்கரணங்களை உன்போதத்தான் அடக்கும் தோறும் இப்போதத்தினாலே மேன்மேல் எழுவதாம்; ஆகலின், உனது உயிர்தனைப் பிரிவறநிறைந்த அருளை உட்புறமுழுவதும் தாக்கறநிறைந்த ஆகாயம்போல், அவ்வருண்ஞானக்கண்ணால் நோக்கிப் பிரபஞ்சங்களை எல்லாம் நிரந்தரமாய்ப்பார்; இங்ஙனம் பார்த்தபோது அக்கரணங்கள் அறும் எ-று.

இதனால் அந்தக்கரணம் பொறிவழிச்சென்று பிரபஞ்சத்தைத் தாக்கும்பொழுதும், அங்ஙனம் செல்லா விடத்து அவ்வாசனையால் உள்ளே அசையும்போதும், தற்போதத்தால் அடக்கின் அடங்காது மேன்மேல் எழும். ஆகலின், புறம்பும் உள்ளும் திருவருளைப் பரிபூரணமாய்க் காணின் அகக்கரணங்கள் அடங்கும் என்பதாயிற்று. நீராதி இயற்கைக்குணங்களைப் போதத்தால் அடக்கக் கூடாததுபோல், மனாதி இயற்கைக் குணங்களையும் இதனால் அடக்கக்கூடாதென்பதூஉங் காண்க.

இத்திருவெண்பாவால் திருவருளை உள்ளும் புறனும் பரிபூரணமாய்ப் பாவித்தால் கரணம் அடங்கும் என்று அறிவித்தவாறுகாண்க. (௧௭)

இங்ஙனம் உள்ளும் புறனும் பரிபூரணமாய்ப் பாவிப்பது அருளன்றோ! எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

மண்ணை மலையை மறிகடலை வானகத்தை
எண்ணி லளந்தறிய வொண்ணுமோ உண்மையைநீ
உண்டென்னி லோவாத்தகை யுண்டல்லா துன
னொழிவைக், கண்டறியி லெளியமாங் காண்.

(இ-ள்.) மண்ணைமலையைமறிகடலை வானகத்தை எண்ணில் அளந்து அறிய ஒண்ணுமோ எ-று. மண்ணக முழுதையும் வானகமுழுதையும் நீட்டல் அளவையானும், மலையை எடுத்தல் அளவையானும், மறிகடலை முகத்தல் அளவையானும், எண்ணறிந்த ஒருவரால் இவ்வளவென்று அளவிட்டறியக் கூடுமோ. அதுபோல,

உண்மையை நீ உண்டென்னின் ஓவாத்தகை உண்டு அல்லாது உனதொழிவைக்கண்டு அறியின் எளியம் ஆம் எ-று. இருநூற்றிருபத்துநாலு புவனங்கட்கும் அவற்றுள் இருந்த சராசர உயிர்கட்கும் உட்புறம்பாய் நிறைந்துள்ள திருவருளை நீ உண்டென்று சொற்றினை, அவ்வாறு சொல்லும் உடைமையன்றி இச்சொற்றுப் பொருள் இது என்று உணர்ந்ததால் இதனை ஆகாசத்தில் தோற்றும் அவ்வருளைக் கண்டு அளவிட்டு

அறியக் கூடுமோ! அங்ஙனம் அன்று; அளவிட்டறிவே
ன் எனில், உனக்கு அனனியமாய் இருந்த அவ்வருள்
அனனியமாய் நீங்கும் எ-று.

இதனால் போகத்தாற் சிறிகளவிட்டப்படும் மண்ணாதி
பொய்ப்பொருளையே முற்றும் அளவிடக்கூடாது எனி
ன், அப்போத நாசத்திருந்த மெய்ப்பொருளை எங்ஙன
ம் அளவிடக்கூடும் என்பதாயிற்று. அருள் அனனிய
மாயிருந் துள்ளது; ஆயினும், போதந் சடித்தபோது
மலவாசனை தோன்றும், இம்மலவாசனையோடுங் கூடிய
போதத்திற்கு மலரஞ்சிதமாயிருந்துள்ள அவ்வருள்தோ
ன்றாது. ஆகலின், "அனனியமாங்காண் என்றார். காண்
அசை.

இத்திருவெண்பாவால் அருளை எதிரிட்டு அறியின் அ
னனியமாம் என்று அறிவித்த வாறு காண்க. (கஅ)

உதித்தொடுங்கும் பொய்க்கா ருபாதான மென்று
துதிப்பை யுதிப்பா லொடுக்கின்-பதைத்தெழுந்
த, பந்தன்றே சாட்சியைப்போற் பார்வேர் பதி
கொந்தலர்ந்து காயாதொக்கும். [த்தமரம்

(இ-ள்.) உதித்து ஒடுங்கும் பொய்க்கார் உபாதானம்
என்று உதிப்பைஉதிப்பால் ஒடுக்கின் பதைத்து எழுந்
தபந்து அன்றேசாட்சியைப்போல் பார் எ-து. ஆகாய
த்தில் தோன்றி மறையும்கார்போல், மாயையில் தோ
ன்றி ஒடுங்கும் பொய்யாகிய கரணங்களையும் அம்மா

யை என்று அருளால்கண்டு நீக்காது; அதனை மெய்போல்கருதி அக்கரணங்களைப் போதத்தால அடக்கில், அவைகரத்தால் அறையுந்தோறும் விசைந்தெழுந்த பந்து போல் ஆகாவோ! அப்பந்தைக்கரத்தா லறையாதுவிடுத்தால் நிலத்திற்கிடக்கும். ஆதலின், இதன்சாட்சியைப போல் உன்போதத்தால அவற்றை அடக்கின,மேன் மேலெழும் என்பதையும், உன்போதம் சும்மா இருப்பின் அவைதாமே அடங்கும் என்பதையும், பார்த்தறிதி, (அஃதனறியும்.)

வேர்பறித்தமரம் கொந்து அலர்ந்துகாயாது ஒக்கும் எ-து. நிலத்தில் ஊன்றிய முதல்வேர்பறிந்தமரம பூத்துக் காயாது. அதுபோலும், உன்போதம்அற்றபோது கரணஇந்திரியங்கள் ஒன்றும தோன்றாது அறம்.

உபாதானம் என்றது மாயையை, அதுகாரியத்தலைக் காரணமாகக்கூறியது. கரணம்போல தோன்றி மறைதலின போதத்தையும், "உதிபுஎன்றார்" கரணங்கள போதம்இருந்தபோது இருந்தும் இறந்தபோது இறந்தும்வருதலின், போதத்தைவேர்க்கு உவமையாகக்கூறினர்.

இததிருவெண்பாவால் அருளால் கருவிகளினது உண்மையை அறிந்துநீக்கினல் நீங்குமென்பதும், போதத்தால அடக்கின்மேன்மேலும் எழும்என்பதும், கருவிகளை நியதிகளைந்து தற்போதத்தையும் அடக்கினல் மீட்டும் கருவிகள் தோற்றாவென்பதும், அறிவித்தவாறு காண்க. (கக)

இங்ஙனங் கருவிகளும் போதமும் இறந்துநின்ற இடத்துவரும் இலாபம் என்னை ? எனின, மேற்கூறுகின்றார்.

சுட்டுப்போ தங்கழன்ற சுத்தமரை மாத்திரையில
மட்டுத்தா னற்றநிட்டை வாய்க்குமால்-கெட்டேன்
தலைச்செய்யு மாநந்தஞ் சற்றேபால்வாரி [ன்
முலைக்கண்ணிற் றோன்று முறை.

(இ-ள்.) சுட்டுப்போதம கழன்றசுத்தம் அரைமாத்திரையில மட்டு அற்றநிட்டைவாய்க்கும் கெட்டேன் தலைச்செய்யும் ஆநந்தம் சற்றே எ-து அரைக்கணப்போது ஆகிலும் இது அது என்றுசுட்டி அறியும் தறபோதம் ஒழிந்த ஓவரம்பின்றிய சுத்தமாகியநிட்டைவாய்க்கும. ஆயின, கெட்டேன் ஆண்டுப் பிரவேசிக்கும் பேராநந்தம அற்பமோ?

முலைக்கண்ணில் பால்வாரிதோன்றும் முறை எ-து. முலையினது சிறியகண துவாரத்தில் பெரியபாற்கடல் உதயமான முறைமைபோல் பரிபூரணமாய்த்தோற்றும் எ-று.

ஈண்டுச்சுத்தம்என்றது பரையோகம், இப்பரையோகத்தில் ஆன்மபோதம் மிகவும் சேய்ந்திருத்தலின் அதனை, "முலைக்கண" என்றும், இங்ஙனம் இருந்தபோது அரைக்கணத்தில் அப்பரையோகம்நீங்கிப் பரிபூரணாந்த

ம் அநுபவமாய்த்தோற்றலின் அதனை, "பால்வாரி" என்றுங்கூறினார். தான், ஆல், அசை.

இத்திருவெண்பாவால் கருவிகளும் போதமும்இறந்த நிலையிலன்றல ஆநந்தலாபம் உண்டென்று அறிவித்தவாறு காண்க.

ஆகாயத் தேபலவுந் தோன்றி யடங்காதோ
நீகாயத் தோட்டழுந்தி நீங்கியருள்-ஆகாதோ
என்றுசலிப் பானேன் னெதிரற்ற பூரணத்தே
ஒன்று மில்லைக்கா ணுனக்கு.

(இ-ள்,) நீ காயத்தோடுஅழுந்தி நீங்கிஅருள்ஆகாதோ என்று சலிப்பான் ஏன் எ-து. நீ காயத்தோடு பொருந்தி இருப்பதாய்க் கருதி இக்காயம் நீங்கி எனக்கு ஓர்காலம் திருவருள்வடிவம் ஆகாதோ? என்று சலித்துத்துயர் உறுவானேன.

ஆகாயத்தேபலவும் தோன்றி அடங்காதோ எதிர் அற்றபூரணத்தே உனக்கு ஒன்றும் இல்லை எ-து ஆகாயத்தினிடமாய்ச் சராசரதேகங்கள் பறபலவும் தோன்றிநின்று அழியாதோ? அதுபோல, உனபோதம் ஓர் பொருளையும் எதிரிடாத அற்றபோது உன்னை விழுங்கிநின்ற அருட்பூரணத்தில உனககு அத்தேகாதி பிரபஞ்சங்கள் ஒன்றும் இல்லை எ-று.

ஆகாயத்தினிடமாய்த் தோன்றி ஒடுங்கும் காயங்கள் அவ்வாயுாகத்திற்கு அனலியமானதுபோல், மூன்

தேகாதிகளை யானெனது என்று பற்றிநின்ற போதம் திருவருளில் அழுந்திய பூரணமாய்ப்போகத் தேகாதி பிரபஞ்சங்கள் அனனியமாயத் தோற்றும ஆகலின், ஆகாயத்தே பலவுந்தோன்றி யடங்காதோ" என்றும், பொய்யாய்த் தோற்றலின, "ஒன்று மிலைக்காண்" என்றுங்கூறினர். காண-அசை.

இத்திருவெண்பாவால் அருள்வடிவமாய எனறைக் கிருப்பன் எனறமாணாக்கனுக்கு அவ்வருள்பூரணமெனறும், உனசுட்டிப்போதம் அறறால அதனைவிட நீ ஒருமுகலஅன்று என்றம் அறிவித்து, அவனதுதுயரை மாறறியவாறு காணக. (உக)

அவன் யோகபபழக்கம் நீங்கற் பொருட்டுப் பழக்க இலக்கணம் எடுத்து மேறகூறுகின்றார.

பழக்கங் கொடியதுபார் பாறையினுங் கோழி
கிழிக்கும் பொலியைக் கிளறும் விழித்தும்
குருடாக் கொளிபகையாய்க் கூசிக்கோல போ
அருளைப் பகுக்குமான் மா. [டார்

(இ-ள்.) பழக்கம் கொடியதுபார் பாறையினும் கோழி கிழிக்கும்பொலியைகிளறும் எ-து யாவர்க்கும் பண்ணுள் தொன்று தொட்டுவரும் பழக்கம் நீக்கக்கூடாமையின் மிகவும் கொடியது. அதனை நீபார்த்தறிதி, அஃதெவ்வனம் எனின், பண்ணுள் குப்பைசீத்தபழக்கத்தை

ல் கோழி கற்பாறையாயினும் சீக்கும், நெற்பொலிமே
லவிடுபினும் சீக்குறா, அஃதென்றி.

விழித்தும் குருடர்க்கு ஒளிப்பகையாடக் கூசிக்கோல
போடார் அருளை ஆணவமாப் பகுக்கசம் எ-று. காசநோயப
டர்ந்த குருடர் கண்ணேயிருந்து விழித்தபோதும், கதி
ரொளி இருட்பகை போலாய்க்கூசி முனபிடித்தகோலை
கசைவிடார். அவர்போல, அருளையடையார் முன்னா
அது இது என்று நானுவாயப் பகுத்த பழக்கத்தால், இப
போது பகுத்தற்கு இடமின்றி, எங்குந் தானாயிருந்த
அவ்வருளை அடைந்தும், ஆணமா அதனைப் பகுத்துநா
டும் எ-று.

சீக்கக்கூடாத பாறையைச் சீத்தல்போல பகுக்கக்
கூடாத அருளைப் பகுத்தலானும், கிளறவேண்டுவது இ
ன்றி நின்ற தன்னுடைய பொலியைக் கிளறுதல்போல,
பகுக்கவேண்டுவது இன்றி இருந்து அருளாநந்தத்தை
அநுபவியாது அவ்வருளைப் பகுத்தலானும், காசமிகுந்த
போது கூசிப்பிடித்தகோலை அக்காசநீங்கிக்கதிரொளி
கண்டும், இவ்வொளி முன்தோன்றிய இருளாயக் கூசி
க்கை விடாதபோலும், முன்னர் ஆணவமறைப்பானது
இதுவென்று பகுத்த போதத்தை இப்போது அவ்வாணவ
ம்நீங்கி அருளொளிகண்டும், இவ்வருளொளியை முன்
னர் ஆணவ இருள்போல் பாவித்துவிடார். ஆதலினும்,
இங்ஙனம் உவமைகூறினார்.

தேசாதிபிரபஞ்சங்களை எல்லாம் திருவருள் வடிவா ய்க்காண்பதே அன்றி, அவற்றை நானுவாய்ப் பகுப்பினு ம இவ்வருளைப் பகுப்பதாகாதென்பதூஉ காண்க. (உஉ)

கட்டியநாண் விட்டாலுங் கந்தலாக் கன்றுக ளைத், தட்டிப் புறப்படுத்துந் தன்மைபோல் – ஒ ட்டொழித்து, நின்றாற்போ னீசிவமாய் நில்லெ ன்று நீக்கமறுத், தொன்றாக்கி லொன்றிரண் டாகும்.

(இ-ள்.) கட்டியநாண்விட்டாலும் கந்து அகலாக்கன் றுகளைத தட்டிப் புறப்படுத்தும் தன்மைபோல் எ-து. தறியோடுங்கட்டிய தாம்பைதெறித்து விடப்பினும் முனகட்டி யிருந்ததுபோல கருதி, அததறியைவிட்டு நீங்காத கன்றுகளைக் கரத்தால் தட்டி ஒட்டிவெளியில புறப்படுத்தும் முறைமைபோல.

ஒட்டொழித்து நின்றால்போல் நீசிவம்ஆய் நில்என்று நீக்கம் அறுத்து ஒன்று ஆக்கில் ஒன்று இரண்டு ஆகும் எ-து. முன்பந்தமா யிருந்துள்ள முப்பத்தாறு கருவி களையும் விடுத்துத் தனனையும் திருவருளையும் அறிவித் து அவ்வருளோடும் சேர்த்தி, அவ்வருள் அசைவறநின் றாற்போல் நீ உனபோதம் அசைவற்றுச் சிவமயமாய் நில்லெனறுகூறிச் சிவத்தைவிடத் தானொரு முதல்என் றுகருதும் அவிதபாவனையை மாற்றி, அச்சிவத்தோடு ஒன்றாக்கினும் போதஒழிவால் அதனோடுஒன்றான ஆன்

மா போதஅசைவால் இரண்டாகும். ஆகலின், இதனது போதம் இருந்தவாறு என்னை எ-று.

தம்புசெறிந்து விடுவித்தபோதே தாயைச்சென்று கூடிப்பால் உண்ணும் கன்றுபோல, ஒட்டொழிந்தபோதே தற்போதம் ஒழிந்து அருள்வழிச்சென்று சிவத்தைஅடைந்து பேரின்பத்தைப்பெறும் பக்குவர்போலாகாது, கட்டியநாண் விட்டாலும் அகன்றகலாது நின்ற கன்றுகளைக் கரதகாலகட்டி வெளியிற் புறப்படுத்தித் தாயோடுஞ்சேர்த்து முலையைப் பிடித்துண்ண விடுப்பினும் உண்ணாது மீளுமாறுபோல, ஒட்டொழிந்தலும் தன்றி அருளோடுஞ்சேர்த்தித் துவிதபாவனையைமாற்றிச் சிவத்தோடொன்றாக்கினும் தசிவத்தோடு இரண்டற்றிருந்த ஆநந்தப்பேற்றை அடையாது தற்போதஅசைவான இரண்டாகலான், இவர்க்கு இக்கன்றுகளை உவமைகூறினர்.

குரங்கை நினையா திருவென்று கூறத்
திரும்பி யதுவே தியானம் வருங்கதைபோல்
நீசிவமாய் நில்லென்று நீங்கியது வாய்நினைந்து
மாய்வையது வன்றோ மலம்.

(இ-ள்.) குரங்கைநினையாது இருஎன்றுகூறத் திரும்பிஅதுவே தியானம்வருமகதைபோல் எ-து. ஓர்புருடன் ஓர்பேதைக்குக் குரங்கை நினையாது இருக்கின் என்றுகூற, அவன் அங்ஙனங்கூறிய மாத்திரத்தில் மீண்டு

அக்குரங்குத்தியானமே இவனுக்கு மனத்தில் குடியா
யிருந்ததென்று உலகத்தில் வழங்கும் கதைபோல.

நீ சிவம் ஆய் நில்லென்றால் நீ நீங்கி அது ஆய் நினைந்து மா
ய்வை அது அன்றோ மலம் எ-டு. நீ வேறொன்றையும் எதிரி
டாது சிவமயமாய் நில்லென்று கூறினால், அங்ஙனம்
எதிரிடும்போதம் ஒழிவித்து அச்சிவமயமாய் நிற்பது எ
ன்று அறியாது, போகக்கால் சிவத்தை எதிரிட்டுப் பார்
த்துயான் சிவமயமாயினேன் ஆயினேன் என்று கருதி
வருந்துவாய்; இங்ஙனம் கருதி வருந்தப்பண்ணுவது
அன்றோ மலமாவது எ-று.

கூரியபுத்தி உடையோனுக்கு நீ குரங்கை நினையாதி
ருவென்று கூறினால், அக்கணமே அந்நினைவை ஒழித்திரு
ப்பன். அதுபோல, தீவிரதர பக்குவனுக்கு நீ சிவமாய்
நில்லென்றால் அக்கணமே சிவமென்றுந் தானென்றும்
கருதும் துவிதபோதமொழிந்து சிவமாய் நிற்பனென்று
அதற்கு எதிர்மறையும் வருவித்துக்காண்க. (உச)

மணிப்பாம் பிருளின் மறைந்திருக்கந் தேடும்
கணக்காந்தற் போதத்தைக் காட்டி-உணர்த்துநி
நீரிற்கிணறு நிழலுயுத்தமும் போலாம் [னும்
ஆரித்தை நீக்கியிருப் பார்.

(இ-ள்.) மணிப்பாம்பு இருளில் மறைந்துஇருக்கத்தே
டும் கணக்குஆம் தற்போதத்தைக்காட்டி உணர்த்துநி
னும் எ-று. சென்னியின் மீது மணியையுடைய பாம்பு

தான் இருளிடத்து மறைந்திருப்ப இருளைத்தேடும் மு
றைமைபோலாகும். நீ உன்போதத்தை முனைவிட்டு அரு
ளிடத்து மறைந்திருப்ப அருளைத்தேடும் முறைமையென்று
போதஞ் செவிப்பதைக்காட்டி, அருளையும் உன்னைவிட்டு
நீங்காச பரிபூரணமென்று அறிவிப்பினும் தெளிந்து
கொள்ளாது.

நீரிலிணைறும் நிழல உயக்சமும்போலஆம் ஆர இத்
தைநீக்கி இருப்பார் எ-று. பிரளயமாயகேசாதத்தின
ற சுத்தசலத்தில் கிணறுதொட்டு நீர் தேடும் ஒருவனை
ப்போலும், சனாந்மூலை எதிராயக சருகு அதந்ஞறி
உயுத்தஞ்செய்யும் ஒருவனைப்போலும், பின்னரும் உன
போதஞ் செவியாநிறகும். ஆகலின், இப்போதத்தை நீக்
கிச்சிவமாயிருப்பார் யாவர் எ-று.

சென்னியின்மீது மணிச்சுடரை உடைய பாம்புஇரு
ளைத்தேடுந்தோறும் அவ்விருள் நீங்குவதன்றி நில
லாது. அதுபோல, தற்போதத்தை முனைவிட்டு அருளைத
தேடுந்தோறும் இவ்வருள் நீங்குவதன்றி நில்லாது
என்பதும், அப்பாம்பு சென்னிமணியைப் புறவழிக்
கொணராது வாய்க்குள் அடக்கின், இருள்தேடவேண்டு
வதின்று. அதுபோல, முனைவிட்டபோதத்தைப் பின
விட்டால் அருள்தேட வேண்டுவது இன்று என்பதும்,
அவ்விருள் நிலைந்தாற்போல் இவ்வருள் நிறைந்திருப்ப
தென்பதும், நீர் வெள்ளமாயிருக்கவும் அந்நீரில் கிண
றுதொட்டு நீர் சம்பாதிக்கத் தொடங்கினவனைப்போ

ல், அருளெங்கும்பிரிவறப்பூரணமாயிருக்கவும், அவ்வரு
ளுளதேடி அருளைச்சம்பாதிக்கத் தொடங்கினேனென
பதும், தன்தேக அசைவால் நிழலசைவது என்று அறி
யாது அதற்கு ஓர் அசைவு வேறுளதென்று கருதி அத
னோடு யுத்தஞ் செய்வானைப்போல், தன்போத அசை
வால் கருவிகள் அசைவதென்று அறியாது அதற்கு ஓர்
அசைவு வேறுளதென்று கருதி அவற்றை அடக்கத்
தொடங்கினேனென்பதும், இவ்விரு உவமைக் குறிப்புகளா
ற் காண்க. இவ்வண்ணம் எம்போதம் ஒழிப்பார் அரியர்.
ஆகலின், 'அரிதனைநீக்கப்பிறப்பார்'' என்றார். "மணிப்
பாம்பிருளையென்பது'' சம்பாதத்தைமுன்னிட்டு அரு
ளைநாடுதற்கு உவமை, "கீறிறவன்று'' என்பது அருளை
க் கடேசமாகநாடுதற்கு உவமை, "நிழலுயுத்தம்'' என்
பது தன்னை அருளுக்கு ஊணாக்கொடுத்து நிற்கவே
கருவிகள் ஒழியுமென்று அறியாது, தற்போதத்தால்
அவற்றை அடக்கத்தொடங்குவதற்கு உவமையெனக்
கொள்க.

பழக்கங் கொடியது பாரென்னும் திருவெண்பாமுத
ல் இந்நான்கு திருவெண்பாவானும் அளவில் காலம்தற்
போதத்தால் அத்துவிதநாட்டத்தில் பழகிவருதலின்,
அப்போதமொழிதலுஞ் சிவத்தோடு இரண்டற்று இருத்
தற்குஉபாயம் யாது கூறினும், பழக்கமிகுதியால் ஆன்
மாக்கள் அத்துவிதநாட்டமொழிதல் நிற்றல் மிகவுமரி
தென்று அறிவித்தவாறுகாண்க. (உரு)

ஆயின் இப்பழக்கம் நீங்குமாறு எங்ஙனம் எனின்மே
றகூறுகின்றார்.

உட்புறம்பாம் பூசனையு மியோக சமாதிகளும்
சுட்டறிவு கெட்டவா போற் றாங்குவதும்-விட்டு
பகல்விளக்கு முச்சிப் படிகமும்போற் பாசம் [ப்
அகலநிற்பார்க் காசரி யொப்பார் யார்.

(இ-ள்.) உள்புறம்பு ஆம் பூசனையும் யோகசமாதிக
ளும் சுட்டு அறிவு கெட்டவாபோல தாங்குவதும் விட்டு
எ-து. அந்தரியாகம் பகிரியாகமாயச் செய்யும் பூசை
களும், ஆறாதார யோகசமாதிகூடுதலும், இது
அதென்று சுட்டிஅறியும் சற்போதம் கெட்டுப் பரமா
நந்தநித்திரை பண்ணும் மெய்ஞ்ஞானிகளைப்போல, ம
னத்தால் பிராணவாயுவை உள்ளடக்கிப் பிரமரந்திரத்
தில் அதனுள் மறைந்து தாங்குவதும் ஆகிய இவற்றை
எல்லாம் பொய்யென்று விட்டொழித்து.

பகல்விளக்கும் உச்சிப் படிகமும் போல் பாசம் அகல
நிற்பார்க்கு ஆர் சரிஒப்பார் எ-து. பகற்காலத்தேற்றி
ய தீபம்போலும், உச்சிக்காலத்துப் படிகம்போலும்,
கருவிகள் முப்பத்தாறும் அகலாமற்போகத் திருவருளில்
அசைவற நிற்போர்க்கு இணையொப்பார் யாவர் எ-று.

இருளில் தோன்றியதுபோல அன்றிச் சூரியப்பிரகா
சத்தால் முதல்கெடாது ஒளிகெட்ட பகல்விளக்குப்
போல், முன்னர் ஆணவ அந்தகாரத்தில் தோன்றியது

போல் அன்றி அருட்பிரகாசத்தால் முதல் கெடாது போதங்கெட்டு நிற்றலின், "பகல்விளக்குப்போல்" என்றும், பொழுதேறுகாலம் சாயங்காலத்து அன்றி உச்சிக்காலத்தில பஞ்சவன்னங்களையுங் கவராத படிகம் போலச் சகலகேவலத்துஅனறிச் சுத்தமாகிய அருள் சேரே கருவிள்ஒன்றேனும் தாகஙறறுநிற்றலின, "உச்சி படிகம்போல்" என்றும் "பாசமகலநிறபார" என்று ங்கூறினார். பகல்விளக்கென்றது தறபோதம் சீவியாது அருளிலநிற்றற்கு உவமையும், உச்சிப்படிகம்போல் என்றதுகருவிகள் ஒன்றேனும் தாக்கறறு நிற்றற்கு உவமையும் ஆககொள்க.

இத்திருவெண்பாவால் நீ இடைநாட்பழகிய யோகப்பழக்கத்தைவிட்டு ஞானயோகததில் பழகுதிஎனின் சிவ ததைப் பெறலாமஎன்று அறிவிததவாறுகாண்க. (உசா)

ஆயின் ஒன்றையும் கருதாது சும்மாநிற்பின் சிவத்தை அடைவது எங்ஙனம் எனின்மேற்கூறுகின்றார்.

இருட்கே வலத்தின் றெழுப்பியெதி ரிட்ட, மருட்கே வலசகல மாற்றித்-திரிச்சுடர்போல், த ன்னறிவு நின்னிக்குத் தானுணவாய்ப் போவத ல்லால், உன்னுதலே யொட்டுதல்கா ணும்.

(இ-ள்.) இருள் கேவலத்து இன்று எழுப்பி எதிரிட்ட மருள்கேவலசகலம் மாற்றி எ-று. கருவிகள்மூப்பத்தாறும் இறந்து ஆன்மபோதமும் இறந்து அந்தகா

ரமாயிருந்த கேவலத்தில் நின்றும் இப்போது தனது அருட்சத்தியால் கருவிகளைக்கூடப் பண்ணிச தற்போதத்தைஎழுப்பிச் சுருதிசுருவாகிய படர்க்கை முன்னிலையாய்நின்று ஞானசமாதிகூடப்பண்ணி அத்தற்போதத்திற்கு எதிரிட்ட மருளாகிய கேவலசகலங்களைப் பூரணமாகிய தன்மையாய்நின்றுமாற்றி.

திரிச்சுடர்போல் தன அறிவுதின்னிக்குத் தானுணவுஆய்ப்போவது அல்லால் உன்னுதலேஒட்டுதல் எ-று. விளக்குத திரிமேலேறிய சுடர் சிறுகச்சிறுகத் தின்று வந்து முடிவில் அத்திரிமுழுதையும் விழுங்குதல் போல, தன்னை அருளால் அறிவித்தபோது தான் இவ்வருள் வழிவரவரச் சிறுகச்சிறுகத்தின்றுமுடிவில தனதுபோதமெல்லாம் விழுங்கித் தானுயிருக்கும் சிவத்திற்குத தான் புசிப்பாய்ப்போவதுஅன்றித் தான் வேறொரு முதலாய்நின்று அச்சிவத்தை எதிரிட்டு நாடுதலே அதனை நீக்குதல் எ-று.

கருவிகளும் போதமும்இறந்து கேவலஇருளில் கிடந்த நீ கிஞ்சிக்கியனுகலின், அவ்விருளை நீக்கக் கருவிகளைக்கூடமாட்டாய்; கருவிகள் சடமாகலின், உன்னை அவைவந்து கூடிஎழுப்பமாட்டா. ஆகலின், சுதந்தரமாயுள்ள அருட்சத்தி கருவிகளைக்கூட்டி உன்னை எழுப்ப இக்கருவிகளோடுங்கூடி நீ சாக்கிரத்தனுவை. இங்ஙனம் உனக்குப் பெத்தநிலைசயில சுதந்தரம் இன்மைபோல் முத்திநிலைசயினும் இன்றாகலின், நீ உன்போதத்

தால் ஒன்றையும் எதிரிடாது அசைவற நிற்றியெனின், அச்சிவந்தானே உன்னை விழுங்கிக்கொண்டு நிற்கும் என்று அறிவிக்கவேண்டி, "இருட்கேவலத்தினெழு பசி" என்றும், "கன்னறிவுசுகனி" என்றுங் கூறினார். "இன்றெழுப்பி" என்றதனால் அநாதியில் எழுப்பியதும் இவ்வாறெனக்கொள்க. காணும்-அசை.

இத்திருவெண்பாவால் சுட்டறிருந்தால் அன்றிச் சிவத்தைப் பெறக்கூடாதென்பதும், அங்ஙனம்நிற்பின் சிவம் தம்மை விழுங்கிக்கொள்ளுமென்பதும், அறிவித்தவாறு காண்க. (உஎ)

ஆயின் நீர் இங்ஙனங்கூறிய ஆறனுள் வேதாந்திநிலையென்னுமென்ற மாணாக்கனுக்கு மேற்கூறுகின்றார்.

அறிந்ததெல்லாம் பொய்யென்ற வத்துவிதி
யார்க்கும், வெறும்பாழி லூன்றல விடாது - பிற
ந்திறப்பை, ஆனு லொழிவு மானந்தமாமுதிப்
பும், போனலகா ணுன்மெய்ப்பும் போம்.

(இ-ள்.) அறிந்ததெல்லாம் பொய்யென்ற அத்துவிதியார்க்கும் வெறும்பாழில் ஊன்றல்விடாது பிறந்து இறப்பைய ஆனல் எ-று. தம்மால் எதிரிட்டு அறிந்ததெல்லாம் கனவினால் அறிந்த காட்சியெல்லாம் கனவுகாதவாறுபோல யாம் அல்லோம், இவை மித்தியாரூபம் என்று அவற்றை நீக்கிநின்ற வேதாந்தியாருக்கும் அங்ஙனம் எதிரீடாய்த் தோற்றுவனயாவும் இன்றிச் சர்வ

சூனியமாயிருந்த பிரமம் நாமென்று இச்சூனியத்தில்
தற்போதமின்றி நிற்றல் அவாகரும்விடாது. ஆகலின்.
நீ அவர்போல நிற்றி, ஆயினும், செனனமரணப்பதில்லை,
இங்ஙனம்நிற்பினும் உற்பத்திநாசம் உளவென்னின் இனி
உற்பத்திநாசம் இன்றாய முத்திபாதனெனின்.

உனதுவழியும் ஆநந்தமதனும் உதிப்பும் போனால் உன
பிறப்பும்போம் என்றது. உனது போக வழிவாகிய பரா
யோகமும் இப்பராயோகத்தில் மேலிடும் ஆநந்தோ
தயமும்போனால் அப்போது உன்பிறப்பும்போம் என்று.

பராயோகமும் ஆநந்தப்பேறும் ஆன்மாவிற்கு அநு
பவமாய்த் தோற்றலானும், அவ்விடகாசனில் ஆன்மாவி
ற்குச் சிவத்தோடு அத்துவிதம் இன்றாகலானும், "போ
னால்காணுன்பிறப்பும்போம்" என்றார். அவைபோனவி
டரு சகாதிதம். காண்க-அலசு.

இத்திருவெண்பாவால் வேதாந்திகள் இங்ஙனம் நிற
றலின் அவர்க்குப் பிறப்புநீங்காதென்பதும், பிறப்பும்
இறப்பும் நீங்குமிடம் இவ்விடமென்பதும், அறிவித்த
வாறுகாண்க. (உஅ)

அறிவுக் கறிவா யகண்டமாய் நின்ற
நிறைவைக் குறைய நினைந்து-மறைவையுமாய்த்
தாமே சிவத்தைப் படைத்தழிப்பார் தற்றேட்டம்
போமா றிலைப்பிறப்பேன் போம்.

(இ-ள்.) அறிவுக்கு அறிவுஆய் அகண்டம்ஆய்நின்ற நிறைவைக்குறைய நினைந்து மறவையும்ஆய் எ-து. உயிர்களுக்குஉயிராய்நின்று அறிவிக்கும்அறிவாய், கண்டிதமெல்லாங் கடந்ததாய், குறைவுஇன்றி ஒரியல்பிறாய் எக்காலமும் விளங்காநின்ற பரிபூரணசிவத்தை ஏகதேச வடிவாய்த் தற்போதத்தால தியானித்து, அங்ஙனம் தியானித்த வடிவை மறந்துபோம் தன்மை உடையருமாகி.

தாமே சிவத்தைப்படைத்து அழிப்பார் தன்தோடம் போம் ஆறு இலைப்பிறப்பு ஏன போம் எ-து. தம்மைப் படைத்தழிக்கும சிவத்தைத்தாமே படைத்தழிப்பார். ஆகலின, அவர் இங்ஙனஞ்செய்தலான் வரும் தமதுபாவமே நீங்குமாறு இல்லை எனின் பிறப்பெனனை நீங்கும் எ-ற.

தியானித்தபோது வடிவுதோன்றியும், விடுத்தபோது அவ்வடிவு நீங்கியும் வருதலின், "படைத்தழிப்பார்" என்றும், சிவத்தைப் படைத்தழிப்பது தோஷமாகலின் "தோடம்" என்றுங்கூறினார்.

இத்திருவெண்பாவால் யோகியினது கருத்தை எடுத்துக்காட்டி, இங்ஙனம் ஞானபக்குவன் செய்வதுபாவம் என்று அறிவித்தவாறு காண்க. (உக)

மறப்பு நினைப்பு மயக்கும் விகற்பும்
வெறுப்பும் விருப்பும் விடாமல் – விறப்பேனைப்

பானுவும் வேதியும்போற் பார்த்தும் பரிசித்தும்
ஞானபந்தன் றாக்கினா னென்

(இ-ள்.) மறப்பும் நினைப்பும் மயக்கமும் விகற்பமும் வெறுப்பும் விருப்பும் விடாம லிருப்பேனை எ-து. மறப்பும் நினைப்புமாயுள்ள கேவலமும் சகலமும் மாறிமாறி வருதலால், தேகாதிப்பிரபஞ்சங்களின்மேல் விருப்பும் வெறுப்பும் சனனங்கடோறும் விடுநீங்காமல் துன்பத்தை அநுபவிக்கையினும் அதனை ஆணவத்தால் இன்பமெனக்கருதி இறுமாந்து கொண்டிருப்பேனை,

பானுவும் வேதியும்போல் பார்த்தும் பரிசித்தும் ஞானபந்தன் தான் ஆக்கினான் எ-து புகவிருளை நீக்கும் பானுவையும் கனலைச் சேர்ந்த செம்பைப் பொன்னாக்கும் பரிசவேதியையும்போன்று, தமது ஞானப்பிரகாச நோக்கத்தாற் பார்த்தும், கரசரணங்களாற்பரிசித்தும், மும்மலங்களையும் நீக்கத் திருவருளால் என்றனைத் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தமது திருவடியில் ஒன்றாக்கினார் எ-று.

தான் அல்லாத தேகத்தை யானென்றும், தனது அல்லாத போகத்தை எனதென்றும் கருதப்பண்ணுவது மயக்கம். அத்தேகபோகங்களில் வெறுப்பும் விருப்பும் வரச்செய்வது விகற்பமதுகலின், இவற்றைத் தொடர்ந்து நின்று இருவினைகளும் இவ்விருவினைகளால் பிறப்பிறப்பும்விடாது வருதலால், "மயக்கமும் விகற்பும் வெறுப்பு

ம் விருப்பும் விடாமல்" என்று இம்முறைவைத்துக்கூறி னார். ஞானதீக்கை பண்ணும்போது கிருபாநோக்கம் வைத்துத் திருவடிசூட்ட வேண்டுமாகலின், "பார்த்து ம்பரிசித்தும்" என்றார். அங்ஙனம் பண்ணுந்தீக்கையில் பாவனையும் இருத்தலின், அது கூறாராயினார். அப்பாவ னையால் தம்மோடு ஐக்கம்பண்ணிக்கோடலின், "தாளு க்கினான்" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் தமதாசாரியர் தீக்கையினால் தம்மைத் திருவடிக்கண் ஐக்கியமாக்கிய முறைமை அ றிவித்து, நீயும் ஞானதீக்கை பண்ணிக்கொளளுதி என் று அறிவித்தவாறுகாண்க. (௯0)

யோகக்கழற்றி முற்றும்.

ஆ அதிகாரம் ௯-இ திருவெண்பா - க௨க.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

௪ - ம் அதிகாரம்.

கிரியைக்கழற்றி.

தத்துவத்தை யெல்லாஞ் சடமென்று தாக்க ற்றுச், செத்தசத்தின் கண்போற் றிரியாது-வை த்தெடுத்தும், பூரணமே யென்றழைத்துந் தேடி

ப் புரண்டழூதும், கோரணிகாட் டுமெபேய்க்கு வால.

(இ-ள) தததுவததைத எலலாம சடம எனறுதாகரு அறறுச செதத அசததின கணபோல திரியாது எ-து ததது்வஙகளை எலலாம இது இது எனறு கணடால அறி யபபடலாறும, தனனை அவைகள அறியாமையாறும அவறறைச சடமெனறு அறிநது அவைகள ஒனறேடுபட தாககறறுச செததாடடுககணபோல பட்டறிவுகெடடு ச சுமமாதிரியாமல,

வைதது எடுததும பூரணமே எனறு அழைததுமதே டிபபுரணடு அழுதும பேயககுவால கோரணிகாடடுமெ எ-து. தறபோத ஙாசததிநத பூரணசிவகதைை அப போததாலெ ஓாவடிவில ஆவாகனமபணணி, அதனைமீ டடும தியானமபணணி, இஙஙனம பூசனைபுரிநதும, அ வவடிவைப பரிபூரணசொருபமெனறு ஒலமிடடழை ததும, அசசிவம எஙசணும இலலை மகாதலஙகளில உ ணடெனறுகருதி அததலஙகளில தேடிசசெனறும, நில ததிலவீழநது புரணடழுதும, இஙஙனம கிரியையாள ரெனனும பேயககூடடஙகள கோரணிககூததாடிக கா ட்டுமெ எ-று.

செததசததினகண உயிா அசததினகணபோல இரு ப்பினும இததது சுட்டறிவு அதறகு இனமைபோல மெயஞஞானிகள பிரபஞசிகளபோல இருபபினும, இவ

ாது சுட்டறிவு அவர்க்கு இன்றி இருப்பர். அவர்போல் நீரும் இராது என்னைசெய்கின்றீர்என்று அவரது நடையை இவர்க்கு அறிவிக்கவேண்டி, அந்நடையின்றிய இவரைப்பார்த்து, "செத்தசத்தினை கண்போற்றிரியாது" என்றார்.

சுட்டறிவு கெட்டுநிற்பது அருள், சுட்டச்செய்வது மருள் ஆகலின், இவரைப் பேய்க்குவால், என்றும், இவர்தொழிலை, "கோரணிக்கூத்தென்றும்" இவர்க்கு ஆணவமலாபம் இன்மையால பிறர்க்கு, "காட்டும்" என்றுங் கூறினார்.

இத்திருவெண்பாவால் கிரியையாளரைப் பார்த்து ஞானிகள் நடையை எடுத்துக்காட்டி, இவரைப்போல் நீரும் செய்யாது என்செய்கின்றீர் என்று இகழ்ந்து கூறியவாறுகாண்க. (க)

கிரியைக் கிளைத்துவந்து கேட்டவர்க்குச் சும்மா
திரியச் சுகம்விளைத்த சீமான் - குருவன்றிச்
சற்றே பதைப்பத் தரினுஞ் சகம்படைக்கக்
கற்றானுங் காலனுமாங் காண்.

(இ-ள்.) கிரியைக்கு இளைத்துவந்து கேட்டவர்க்குச் சும்மா திரியச் சுகமவிளைத்த சீமான் குருஅன்றி எ-து. மனத்தால் பாவிக்கும் தொழிலும், வாக்கால் தோத்திரம் பண்ணும் தொழிலும், காயத்தால் அருச்சனையாதி செய்யும் தொழிலும ஆகிய இக்கிரியைகளால் மிகவும்

மெலிந்து இவற்றை வெறுத்து, ஞானத்தை விரும்பிவந்
தடைந்து கேட்ட அதிபக்குவர்க்கு இம்மனவாக்குக்கா
யங்கள் அசைதற்கேதுவாய தற்போத அசைவை ஒழி
த்து அருள்வடிவாக்கி, எனக்கு இன்னதுவேண்டும் எ
ன்பது ஒன்றும் இன்றிச் சும்மா சஞ்சரிக்கவைத்துப்
பேரின்பத்தை உண்டாக்கிய இவ்வானந்தச்செல்வனே
ஞானகுரு அன்றி,

சற்றே பதைப்பத் தரினும் சகம்படைக்கக் கற்றானு
ம் காலனும் ஆம்காண் எ-று. அப்பக்குவர்க்கு ஓரணுவ
ளவேனும் தற்போதம் அசைதற்கேதுவாய உபதேசங்
களைக் கொடுப்பினும், அக்குரு சகத்தைப் படைத்தற்கு
க் கற்றுள்ள பிரமனும், இவனால் படைத்துள்ள சகத்தி
ல் உண்டாகிய உடல்களை அழிக்கும் காலனும் ஆவன்.
அன்றி ஞானகுரு அல்லன் என்று அறிக எ-று.

போதம் பதைத்தற்கு ஏதுவாகிய உபதேசங்களைக்
கூறலின், சகலகேவலங்கள் நீங்கா; இவை நீங்காமை
யால் பிறப்பிறப்பு உண்டாம். ஆகலின், "கற்றானுங்கா
லனுமாங்காண்" என்றார். சீவன்முத்தராய் நிலத்திற்
சஞ்சரித்தலின், "திரிய" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானபக்குவனுக்கு முன்னி
ருந்த சரியாதிவாதனைகளை எல்லாம் போக்கி, தற்போத
ம்பதையாது மௌனமாயிருக்கும்படி போதிப்பவனே
ஞானகுரு என்றும், போதஞ்சிறிதேனும் பதைப்பக்கூ
றும் அவன் குருஅலன் என்றும் அறிவித்தவாறுகாண்க.

அக்கினி தேவற் கசீரணமென்று சுக்கிரனைத்து
வைசகோலான் மூடி மலையம்பின் - துக்கியாய
நீராக கழுவி நிழலைப் புகைத் தளப்பாரா
ஆரைப்போல வாரென்னலாம

(இ-ள்.) அக்கினிதேவற்கு அசீரணமென்று சுக்கிரனை
த்து வைகக்கோலாலமூடி மலைஅம்பின் துக்கமுயன-று.
அக்கினிதேவனுக்கு அசீரணம் பிறந்ததென்று கருதி,
அது போதற்குச் சுக்கிரனைத்துக் கொடுத்து, சீரணம்
பிறந்ததென்று அவனை வைகக்கோலால்மூடி அவனுக்கு
முன்னரோ இங்ஙனம் செய்யாதிருந்தோமென்று மலை
வந்து தம்மேல் அடித்ததுபோலும் துக்கத்தை உடைய
வராகி.

நீராகக்கழுவி நிழலைப்புகைத்து அளப்பாரா ஆரைப
போலவார் என்னலாம் எ-து. நீரை நீரால்கழுவித்த
மதுநிழலை மண்ணு-புகைத்து அந்நிழலைத் தமமடியா
ல அளந்து இவ்வளவுஎன்று அளவிடுவாரை யாவரைப
போலவாரென்று கூறலாம் எ-று.

எவரோவா புசித்த புசிப்புகளெல்லாம் அவரவர் வயி
ற்றிலிருந்து சீரணிக்கப்பண்ணும் அக்கினிதேவனுக்கு
அசீரணம் பிறந்ததென்று உபசரிக்கு முறைமைபோல,
உயிர்கட்கெல்லாம் உயிராயிருந்து ஊட்டி உறக்கி உப
சரிக்கும் சச்சிதானந்த சொரூபமாயுள்ள சிவத்திற்கு
ஓர் குறைஉள்ளதுபோறகருதி, அட்டவிதார்ச்சனை சோ

டச உபசாரங்களைச் செய்தலான், "அக்கினிதேவற்க கீர்த்தியென்று சுக்கனாத்து வைக்கோலானமுடி" என்றும், இன்றைக்கு இந்நாழிகை அளவும் பூசைசைநவேத்திய உபசாரங்களைச் செய்தலமென்று மனத்தில் துயருறலால், "துக்கியாய" என்றும், அசுத்தக்கதைஎல்லாம் சுத்தமாகவும் நீலைக்கழுவிச் சுத்தமாக்கத் தொடங்குவானைபோன்று தன்னைச் சேர்ந்த உயிர்களினது மும்மலங்களையும் அடைந்து நின்மலமாகவும் சிவத்தை நீராட்டி நின்மலமாக்கத் தொடங்கினார். ஆகலின், "நீலைக்கழுவி" என்றும், புகைப்பதற்கு அகப்படா நிழலைப்புதைக்கத் தொடங்கினற்போல், ஒன்றினதும் அகப்படாதபொருளைத் தற்போதத்தால் அகப்பட்டதுபோல் பாவித்து ஆவாகனமபண்ணலின், "நிழலைப்புதைத்து" என்றும், தன்நிழலை அளந்து செல்லுந்தோறும் அந்நிழல்கடந்து கடந்துசேறல்போல், ஆசனம் இருக்கும்என்று சிவத்தைச் சிரமனிசெருந்தோறும் அத்தியனங்களுக்கு அப்பால் அப்பாலசேறலின், "நிழலளப்பார் என்றுங் கூறினார். சிவத்தின் உண்மையைக் கேட்டிருந்தும இங்ஙனம் செய்தலான் "ஆரைப்போலவாரென்னலாம்" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் மலாகிசமாய் ஆநந்தவடிவாயிருந்த சிவத்திறத்து மாயாகாரியமாகிய நீராதி உபசாரங்களால் சுத்தமும் சுகமும் உண்டாகாவென்பதும், அதனைப் போதத்தால் அளவிட்டறியக் கூடாதென்பதும் அறிவித்தவாறுகாண்க. (௫)

நீர்க்கும் வழிக்குந் துயரில்லை நீந்திநடந்
தார்க்குத் துயரென் றறிவறியா-மூர்க்கருனை [க்
யாற்றுக்கு வாய்கட்டி யம்பரத்துக் கேணியிட்டு
காற்றுக்குக் காலபிடித்தல் காணை.

(இ-ள்.) நீக்கும் வழிக்கும் துயரில்லை நீந்தி நடந்தார்க்குத் துயரென்று அறிவறியா மூர்க்கருனை எ-து. வெள்ளமாய் நிறைந்துள்ள நீருக்கும் ஒருவர்க்குச்செல்லும் வழிக்கும் துன்பம் ஏதுமில்லை. அவ்வெள்ளத்தை நீந்திச் செல்வோர்க்கும் அவ்வழி நடந்து செல்வோர்க்கும் துன்பமென்று அறிவதுபோல, பூரணமாய் மௌனமாய் அகண்டமாயிருக்கும் சிவத்திற்கு ஓர் துன்பமும் இன்று. அந்தத ஓர் துன்பம் உளதுபோறக் கருதி, பூசை நைவேத்திய உபசாரங்களைச் செய்யத்தொடங்கும் எமக்கே துன்பமென்று அறிந்து, இங்ஙனம்செய்யும் பூசனையாதிகளை விட்டு நீங்கி, அச்சிவத்தை அறிவித்தற்கு ஏதுவாய ஞானாசாரியனை அடைந்து, திருவருள் ஞானத்தை அறியாத கிரியாகுருவாகிய துர்ச்சனா பிறர்க்கு உபதேசம்போறக் கூறும் உனா.

யாற்றுக்குவாய்கட்டி அம்பரத்துக்குஏணிஇட்டுக் காற்றுக்குக் காலபிடித்தல் எ-து. பிரளயமாய்ச் செல்லும் ஆற்றுக்குவாய்கட்டி அதனை அடக்கச் சொல்லுதல்போலும், ஆகாயத்தின்கண் ஏணிநாட்டி இதன்மேல் ஏறி அதனைப்பிடிக்கச் சொல்லுதல்போலும், காற்றுக்குக்

காற்பிடித்தல் முதலிய உபசாரங்களைச் செய்யச்சொல்லுதல்போலும் ஆம் எ-று.

மலைக்கண்ணின்று கடலளவும் ஊடுருவிக்கோத்து நின்ற ஆற்றுக்கு வாய்கட்டி அடைக்கச்சொன்னதுபோல், பிருதிவிமுதல் முப்பத்தாறு கருவிகளையும் ஊடுருவிப் பேரானந்தக்கடலாய் நிறைந்திருந்த சிவத்தை ஓர்வடிவத்து ஆவாகனம்பண்ணச் சொல்வதனாலே, "ஆற்றுக்குவாய்கட்டி" என்றும், ஏணிநிற்றற்கும் அதன்மேல் ஏறிச்செல்வோனுக்கும் இடங்கொடுத்துநின்ற ஆகாயத்தை அவ்வேணிமேல் ஏறிப்பிடிக்கச்சொன்னதுபோல், அந்தரியாகபூசைக்குத்தான் சொல்லுந் தானத்திற்கும், அத்தானத்திருந்து பூசனைசெய்வோனுக்கும், உட்புறம்பாய் நிறைந்துள்ள சிவத்தை இங்ஙனம் இருப்பதென்று அறியாது, அப்பூசனையால் அறி என்று சொல்வதனாலே, "அம்பரத்துக்கேணியிட்டு" என்றும், அருவமாயிருந்த காற்றிற்குக்காலின்று, அஃது அங்ஙனம் இருப்பவும் அதற்குக்காற்பிடித்தல் முதலிய உபசாரங்களைச் செய்யச்சொல்வதுபோல், உருவம் அருவம் உருவருவங்களை எல்லாம் கடந்துநின்ற சிவத்திற்கு வடிவேயில்லை, அஃது இங்ஙனம் இருப்பவும் இதற்குச்சோடசோபசாரங்களைச் செய்யச்சொல்வதனால், "காற்றுக்குக்கால்பிடித்தல்" என்றுங் கூறினார். உபசாரஞ் செய்தலை இருவகைப்பூசைக்கும் பொதுவாகக்கொள்க.

காண் - அசை.

இத்திருவெண்பாவால் கிரியாகுரு உபதேசத்தால் ஆன்மலாபம் இன்றெனறு அறிவித்தவாறு காண்க. ( )

ஆயின் ஞானிசருக கிரியைசெய்ய வேண்டாவோ? எனின், மேறகூறுகின்றார்.

ஆகாயம் போவார்க்கு மாவிகையோ வாழ்க
டலோ, மீகாமன் போற்றிரிய வேண்டுமோ-யோ
கிக்கும், கன்மமோ பூரணன்காண் காலமுமா
காயமும்போய், என்ன தொழிலையியற் றும்.

(இ-ள். ஆகாயம் போவார்க்கு மாவிகையோ ஆழ்க டலோ மீகாமன் போலதிரிய வேணடுமோ எ - று. ஆகாயகமனம் பணணுவோாககும் ஓர் பற்றுக்கோடோ? அவ்வாகாயம் ஆழ்கடலோ? அவ்வாழ்கடலிற்செல்லும் மீகாமனைப்போல பறறுக்கோடபற்றி ஓடதுறை சார்தறபொருட்டுத் திசைகாடி இங்ஙனம்சுழல அவர்க்குவேண்டுமோ, (அதுபோல)

பூரணன் யோகிசரும் கன்மமோ காலமும் ஆகாயமும்போய் என்னதொழிலை இயறறும் எ-று. சிவயோகி ஆநநதபூரணன் ஆகலின், தேகாந்தனு யிருந்துள்ள கிரியையாளனைபபோல், அவனுக்கும் கிரியைசெய்ய வேண்டுமோ. அஃதனறி, காலமும் ஆகாயமும் தாம் இருந்தபடி இருப்ப, தம்மிடத்தில் பிறபொருள்கள் தொழிறபடுவன அன்றி, தாம் சென்று யாது தொழிலைச்செய்யும். அதுபோல், பூரணனுகிய அச்சிவயோகி

சந்நிதானத்தில் கருவிகள் தொழிற்படுவன அன்றி, தான் ஒருகருவிகளோடும் கூடித்தொழில் செய்யான் எ-று.

ஆகாயகமனம் பண்ணுவோன் தானநினைத்த தானத்தில வாயுவினால சென்றிருத்தலபோல, சிவயோகி தான் கருதியவீட்டை அருளால அடைந்திருத்தலின், "ஆகாயம்போவார்க்கு மாவிகையோ" என்றும், ஆழ்கடலிற்செலலும் ரீகாமனுக்குக் கப்பலாகிய பறறுக்கோடுபற்றி ஓர்துறைக்கண சாாதற பொருட்டுத் திசைநாடிச் செல்லவேண்டும். அதுபோல, கிரியாவானுக்கோர் வடிவைச் சிவமாயபாவித்து ஓர்பதவியை அடைதற பொருட்டு அதறகு விதமாாக்கமாய அருச்சனை யாதிகளைச் செய்யவேண்டுவதுபோல், அவாக்குச் செய்யவேண்டுவது இன்றாகலின், "மீகாமனபோறதிரியவேண்டுமோ" என்றுங்கூறினர். சிவயோகி தான அறிவாயும் ஆநந்தம் சிவமாயுமகண்டு, அறிவாகியதான் ஆநந்தமாகிய சிவத்தில கலந்திருப்பன். கிரியாவானதான தேகமாயும் சிவம் சிலையாதிகளாற செய்யும் ஓர் வடிவாயும்கண்டு, அதனைத் திரிகரணங்களால் வழிப்பட்டு இனிமேல ஓர்பதவியை அடையக்கருதி இருப்பன். ஆகலின, இவர்இருவருக்கும் இஙஙனம் உவமைகூறினர்.()

நெருப்பில் விறகுதியா நெய்யிற்பா ரேன்று,
அருக்க னிருளை யடர்த்தாற்போல்-மருட் கெடு

த்த, ஞானத்தின் பேர்கிரியை நாசமெனின் ஞா
னிகளும், ஊனத் தொழிலுழைப்பா ரோ.

(இ-ள்.) நெருபபில் விறகுஉதியா நெய்யில் பால
தோனறு அருக்கன் இருளையடர்த்தால்போல் மருள
கெடுத்த ஞானததின்பேர் கிரியை நாசமெனின் எ-து.
நெருப்பினகண் விறகு தோன்றுது அதுபோலும், நெ
யயில பால்தோனறுது அதுபோலும், ஆதித்தன் புூத
விருளை அழித்து எழுந்தாறபோல் மும்மலமாகிய இரு
ளை அழித்து எழுந்தஞானம் அவராறினாது காரியமாகிய
கிரியையையும தோன்றுது அழிக்குமெ. ஆகலின், இநத
ஞானத்தின்பேர் கிரியாநாசமெனறு வேதாகமங்களகூ
றும் எனின்.

ஞானிகளும் ஊனத்தொழில உழைபபாரோ எ-து.
இநதஞானத்தைப்பெறறு இதுவே வடிவாயிருந்துள்ள
மெஞ்ஞானிகளும் குறறம் பொருநதிய கிரியைத்தொ
ழிலைச் செய்வாரோ (செய்யார்) எ-று.

விறகை அழிதது எழுந்தநெருப்பில் விறகும, பாலை
அழிக்து எழுநதநெய்யில பாலும்தோன்று. அதுபோ
ல, கிரியையை அழிகது எழுந்த ஞானததில் கிரியை
தோன்றுது. ஆகலின், இங்ஙனம் உவமைகூறினர்.
கிரியை பிறவித்துன்பத்துக்கு ஏது ஆகலானும், அதனு
ல் ஆன்மலாபமாகிய ஆநந்தம் இன்மையானும், "ஊன
த்தொழில்" என்றும், "உழைப்பரோ" என்றுங் கூறி
னர்.

கஅ

இவ்விரண்டு திருவெண்பாவானும் ஞானிகளுக் கிரியைசெய்யவேண்டுவது இன்று என்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௫)

கிரியையான் ஞானங் கிடைத்தாலுங் கேடு
கருவால் வருவதுபோற் காணும் - ஒருகோடி
சூரியனைக் கூரிருளா லேசுருட்ட னீரகில
காரணனைத் தீண்டவினைக் கை.

(இ-ள்.) கிரியையால் ஞானம் கிடைத்தாலும் கருவால் வருவதுபோல் கேடு காணும எ-று. கிரியைத் தொழிலால ஞானங்கிடைத்தது. ஆயினும், அந்த ஞானத்திறருக் கெர்ப்பத்தின்கண் உறபத்தியாய் வரும்பொருள்கள்போல் கேடுண்டாம் (அஃதனறி),

நீர் அகில காரணனைத் தீண்ட வினைக்கை ஒருகோடி சூரியனைக் கூர் இருளாலே சுருட்டல் எ-று. சடசித்துக்களாயுள்ள பிரபஞ்சங்களையெல்லாம் கடந்துநின்றும் அவற்றை நடத்தும் காரணனாகியிருந்த சிவனை நீர் உமது கிரியையாலதொடர்ந்து பற்றக்கருதுவது ஒருகோடி சூரியனை மிகுந்த இருளினால் சுருட்டிப்பிடித்தல்போலும் எ-று.

சரியை கிரியா யோகங்கள் ஞானசாரியனை அடைதற்குப் பக்குவம் ஆக்குவன அன்றி, ஞானத்தைக்கொடா; ஆயினும், முன்விட்டகுறையால் கிரியை அநுட்டிக்குங்காலை ஓர்கால் ஞானம் தோன்றிற்றாயினும், அந்த

ஞானம் ஞானாசாரியரால் பெறுமையானும், தான்செய்யும் கிரியை மேலீட்டானும் நிலைபெறாதுமறையும். ஆகலின், "கிரியையானஞானங்கிடைத்தாலும்" என்றும், "கருவால்வருவதுபோறகேடு" என்றுங் கூறினார். ஞானத்தால் சிவத்தைப் பெறவேண்டும் என்பது அறியாது மாயாகாரியமாகிய கிரியையால் அதனைப் பெறத்தொடங்கலின், "ஒருகோடி சூரியனைக் கூரிருளாலே சுருட்டல" என்று உவமைகூறினார். கிரியை ஏதுவால் ஞானம்வந்ததாயினும்" நண்டு இப்பி முதலிய தமது கருவால் நாசமாவனபோல், அந்த ஞானமேலீட்டால் கிரியைகெடும் என்பதும் ஆம்.

இத்திருவெண்பாவால் கிரியை அநுட்டிக்குங்காலத் தெய்வகதியாய் ஞானந்தோன்றிற்று. ஆயினும், அக்கிரியைமேலீட்டால் அந்த ஞானம் நிலைபெறாதில்லாது மறையும் என்று அறிவித்தவாறு காண்க. (எ)

சுகாதீதம் வேண்டிற் றொழில்செய்வோ மெ
ன்றால், நகாரோ துயில்வார் நடந்தோ — விகார
மெனச், சாத்திரமும் பூசைச் சமாதிகளுஞ் சா
ரம்போதக், கோத்திரங்காண் மாயைக் குழாம்.

(இ-ள்.) சுகாதீதம் வேண்டின் தொழில்செய்வோம் என்றால் நகாரோ நடந்தோ துயில்வார் எ-து. ஆநந்தாதீதமாகிய வீட்டையவிரும்பின், அதனை அறிவிக்கும் ஞானாசாரியரை அடைந்து அருள்ஞானம்பெற்று, இவ்

வருள் ஞானத்தால் அவ்வீடடையாது விடுத்து, கிரியைத்தொழிலான் அவ்வீடடையலாம் என்று கருதி அக்கிரியைகளைச்செய்வோம் எனின், மெய்ஞ்ஞானிகள நகையாரோ? அஃதென்னெனின், நித்திலா பணவேண்டினோர் ஓரிடத்தப் படுத்துக்கொண்டு நித்திரையணுவது அன்றி, ஒருர்வழிநடந்து சென்றோ? நித்திலா பண்ணுவார் (அஃதன்றி,,

விகாரம் எனச் சாத்திரமும பூசைச் சமாதிகளுஞ் சார்போதக் கோதத்திரம் மாயைக குழாம் எ-து. ஞானிகளோடு மாறுபட்டதுபோன்று நீர் ஓதும்சாத்திரமும், அங்கிரியாக பூசையில ஓவாடிவைத்தயானித்து நீ ச மாதிகூடுதலும, உமது சாரபோதத்தின கூட்டமும. மாயைக்கூட்டமும் அவை எ-று.

போத ஒழிவில்நின்ற சுகாதீதத்தை விரும்பினோா க ருவிகள் ஒழிந்தபோதும் அசைவுறுதபோதும, அவைக ளோடுங்கூடித தொழில்செய்தால, அப்போதம நெய சொரிதழலபோல் மேனமேல்வளர்தலின், "சுகாதீதம் வேணடிற ரொழிலசெய்வோமென்றல" என்றும், இத் தொழிலால் அச்சுசாதீதம் பெறுதல் அரிதெனபதும் ஞானிகளறிவார்ஆகலின், "நகாரோ" என்றுங் கூறினா. தேகமசைந்து செல்லும்போது நித்திரைவரினும், அவ்வசைவு அந்நித்திரையை வரவொட்டாது தடுத்தல் போல, கருவிகள் அசைந்து தொழில் செய்யும்போது தெய்வகதியால் ஆநந்த நித்திரைவரினும், இத்தொழில்

அநநித்திரையை வரவொட்டாது தடுக்கும் ஆசமிலும், தேகம் அசைவற ஓரிடத்துக் கிடந்தபோது நித்திரை நன்றாய் வருவதுபோல், கருவிகள் தொழில்செய்யாது அடங்கியபோது ஆநந்தநித்திரை நன்றாய் வருமாகலி னும், "துயில்வார் நடந்தோ" என்றா. போதம் ஒன்றா யினும் அடுத்த கருவிகள்தோறும் அதனதன் மயமாய்ச் சென்றிருத்தலின், "சார்போதக்கோத்திரம்" என்று பன்மையாகக் கூறினர். "மாயைக்குழாம்" என்றது கருவிகளை, போதமும் கருவிகளும்கூடிச் செய்தலான் இரண்டையுங் கூட்டிக்கூறினர். பாசஞானம் பசுஞா னம்என்றும் ஆம்.

இத்திருவெண்பாவால் கருவிகளையும் போதத்தை யும் கடந்துநின்ற சுகாதீதமுதநிலையை அவற்றாற்செய்யும் கிரியைகளான் அடையக்கூடாதென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (அ)

தொழிலிறுதி தானே சுகவுதய மென்றால்,
தொழிலுதயந் துக்கமெனச் சொல்லோம்-தொ
ழில்செயினும், வந்திப்போ கம்போல வுண்டுடுத்
தன் மாத்திரமாய்ச், சிந்திப்பா ரைப்பேணிச்
செய்.

(இ-ள்.) தொழில் இறுதிதானே சுகஉதயம் என்றா ல் தொழில்உதயம் துக்கம்எனச் சொல்லோம் எ-று. இம்மையைக் குறித்துச்செய்யும் உழவாதி அலுவலைத்

தொழில்களும், மறுமையைக் குறித்துச் செய்யும் சரியாதி தொழிலகளும், வீட்டைககுறிததுச் செய்யுங்கருவிகளை நியதிகளைதலாகிய தொழில்களும், அதறகுமேல் ஞாதரு ஞானஞேயமாய் நிறகும் போத அசைவுகளும அறற இடந்தானே சிவாநந்தோதயம் எனறு வேதாகமஙகள கூறும. எனின், உணுவளவேனும் தொழில் உதயமான இடததுத துனபம உணடாம் எனறு யாம்கூறுகிலோம். ஆண்டுத துன்பம் உணடெனபது தொழிலிறுதிதானே சுகவுதயம் எனற மொழிதானே விளககலின,

ஆயின நீரிஙஙனங் கூறியஆற்றுன தொழில சிறிதேனும் செய்யவேணடாவோ ? எனின.

தொழில்செயினும் வநதிப்போகம்போல உண்டு உடுத்தல் மாத்திரம்ஆய்ச் சிநதிப்பாரைப் பேணிச்செய எ-து. இனறிஅமையாத சிற்சில தொழிசளை நீ செய்யினும் இனி மேலைக்குவேண்டும்என்று ஒன்றையும் கருதாது, உண்டு உடுக்கும் வந்திப்போகம்போல் இமமைமறுமைப் போகஙகளில ஒனறையும் சிந்தியாது, காடி கூழேனும் கிடைத்ததை உண்டலும, கரிததுணி கந்தையாதேனும் கிடைததை உடுத்தலும்ஆகிய இம்மாத்திரமே சிந்திக்கும் பெரியோரைப்பார்த்து அவரைப்போல நீயும்செய்தி எ-று.

ஓர்தொழிலும் செய்யாது நிழற்கண்இருப்பது சுகம் என்றால் எழுந்து வெயலிற்சென்று தொழில்செய்தல்

துனபம் என்பது சொல்லவேண்டுவது இன்றாகலின, "தொழிலுதயங் கைக்கமெனச் சொல்லோம" எனறார், வந்தி சுத்தைச் சுதர்இனமையால் மேலைக்கு ஒன்றை யும் குறியாததுபோல், ஞானிகட்கு இகபரங்க ளெல் லாம் பொய்யாகலின், இவரும் ஒன்றினையும் குறியா ர ஆகலினும் அவள உண்டு உடுததல் மாத்திரமா யிருத் தலபோல, இவரும் உண்டு உடுத்தல்மாத்திரமா யிருதத லினும் இங்ஙனம் உவமை கூறினர். "சிந்தப்பாரைபபே ணிச்செய்" என்பது, நீ தொழில்செய்தி ஆயினும் ஞா னிகள நடையைப்பார்த்து அவர்செய்யும் தொழில்மா த்திரமே அன்றி அதிகஞ்செய்யறக என்பதெனகெொ ள்க.

இசதிருவெண்பாவால் ஞானக்கிரியைமாத்திரம் மே லைப்பயன் குறியாது செய்க எனறு அறிவித்தவாறுகா ணக. (கூ)

சும்மா விருக்கவைத்த சூத்திரமாஞ் சாத்திர த்தை, விம்மாக் கதறுவதும வேலைகளும் - தம் மறிவால், நீட்டிப் பிடித்திருக்கு நிட்டைகளு ஞானிகண்முன், காட்டும் பரியாச கம்.

(இ-ள்.) சும்மா இருக்கவைத்த சூத்திரம் ஆம் சாத் திரத்தை விம்மாக் கதறுவதும் வேலைகளும் தம் அறி வால் நீட்டிப்பிடித்து இருக்கும் நிட்டைகளும் எ - து. தற்போதத்தை ஒழித்து ஆநந்தமௌனமாயிருக்க ஓதி

வைத்த உபாயமாகிய சாத்திரஙகளை விம்மி அழுது ஓதலும, நீராடல் ஆதிகிரியைகளைச் செய்தலும; தமது போததால் ஓர்வடிவைத் தியானித்து உடலை நீட்டிப பிடித்து ஆசனங் கட்டியிருக்கும் நிட்டைகளும் ஆகிய இவை எல்லாம்,

ஞானிகள்முன் காட்டும் பரியாசகம் எ-து. இவைக ள் ஒன்றும் இன்றி மௌனாநதமாயிருக்கும் மெய்ஞ் ஞானிகள் முன்னர்க் காட்டப்பட்ட பரியாசகமாம எ-று.

வேதாகமவழிகூறும் ஞானசாத்திரஙக ளெல்லாம் தற்போதத்தை ஒழிததுச் சிவமாயிருககறகு உபாயங கூறும். ஆகலின, "சுமமாவிருக்கவைதத சூததிரமாகு சாததிரத்தை" என்றும், ஞான சாததிரததின அருதத ங்களை நாடிக சுழ்தலான, "விம்மா" எனறும், அவ்வ ருததப்படி நில்லாமையான, "கதறுவது எனறும், கிரி யைகள் யாவும் அறிவனறு ஆகலினும, உலகா வேலை யோடு இதுவும் ஓர்வேலை ஆகலினும், "வேலைகள என னும்" தறபோதத்தால்கூடும் நிட்டை ஞானநிட்டை அ ன்மையால் "நீட்டிப்பிடிததிருக்கு நிட்டை" எனறும, இவைஎல்லாம் ஞானிகட்குப் பரியாசகமா யிருததலி ன, "பரியாசகம" எனறுங்கூறினர். "தம்மறிவானீட் டிப்பிடித்திருக்கும்" என்றமையான் அருளறிவால நிட் டைகூடுதல் நிட்டை என்பதாயிறறு.

இத்திருவெண்பாவால் போதம் இறந்து நிற்பதே நி ட்டையென்றும், போதத்தோடுங் கூடிச் செய்வது நிட் டை அன்றென்றும் அறிவித்தவாறுகாண்க. (௪0)

குடையுஞ் செருப்புங் கொடுநடப்ப தல்லால்
படியும் விசும்பும் பரப்பி-இடையாடும்
மாத்திரமேபோ லேசமய வாதமனம் போதாத
சாத்திரங்கற் றார்வீடுற் றார்

(இ-ள்.) குடையும் செருப்பும் கொடுநடப்பது அல் லால் படியும் விசும்பும் பரப்பி இடையாடும் மாத்திரம் போலே எ-து. ஓர் ஊருக்குச் செல்லவேண்டினோன் உடம்பில் மழைவெயிலாதிகள் படாது கையில் குடை யும் பிடித்துக்கொண்டு, காலில் கல்முள் மணதாக்காது செருப்பும் தொட்டுக்கொண்டு நடப்பதேயன்றி, ஆகா யம் எங்கும் குடை பரப்பிப் பூமியெங்கும் தோல்பரப் பி அவற்றிற்கு இடையேசெல்லு மாத்திரம்போலே.

சமயவாதம் மனம்போதாத சாத்திரம்கற்று வீடு உற்றார் ஆர் எ-து. சமயிகள் நானாவாகக் கூறும் தரு க்க வாதங்களையும், அத்தருக்கவாதத்தால் அநந்தபேத மாய்த் தோற்றும் மனோவுத்திகளையும், அளவு கூறினும் அவ்வளவு போதாத சாத்திரங்களைக் கற்று வீடடைந் தார் யாவர் எ-று.

ஓர் ஊரை அடையக்கருதினோன் மேலுக்கும் காலு க்கும் துன்பம் அணுகாவகை குடையும் செருப்பும் பி

டித்திட்டுக் கொண்டு சென்று அவ்வூரை அடைவது போல், வீட்டையக் கருதினேன் ஆசாரியர் கூறும் உபதேச மொழியையும் அவர்கொடுக்கும் ஓர் சாத்திரமும் கொண்டு, அவற்றின அருத்தப்படி திரிகரணங்களால ஒன்றையும் வருந்திச் செய்யாது சற்போதத்தையே ஒழித்து அவ்வீட்டை அடையாது, அளவிடப்படாத ஆகாயத்தினும் பூமியினும குடையும் தோளும்பரப்பி நடுவிடைசசெல்லத தொடங்குவோனைப்போலும், தருககவாதங்களையும் அவ்வாதத்தாலெழும மறுவுத்திகளையும அளவிடினும் அளவிடப்படாத சாத்திரங்களைக்கற்று நீர் வீட்டையத்தொடங்குவது எனபதும், சிலகறபினும் அதனால் வீடு கூடாதெனபதும இசசூறகாண்க. சாத்திரங்களை மிகவுங் கறறோர்க்குத தருக்கவாதமும் மறுவுசத்தியும் மிகவும விரியுமாதலின, சாத்திரங்கட்கு அளவுகூறுவார் வேறுகூறாது அவறறையே அளவு கூறினர், வாதம் எனபதும் மனம எனபதும் ஆகுபெயர்.

இத்திருவெண்பாவால் அபரஞானத்தால வீடடைய க்கூடாது என்று அறிவித்தவாறு காண்க. (கக)

அறிவாலே பற்றி யனுபவித்து விட்ட
கிறியால் வருமோ கெடுவீர்-அறிவாய்நீர்
ஆம்போ தறிவிப்பான் றானு யவையிரண்டும்
போம்போதும் வாராப் பொருள்.

(இ-ள்.) அறிவாய்நீர் ஆம்போது அறிவிப்பான் தான் ஆய் அவைஇரண்டும் போம்போதும் வாராப்பொருள எ-று. கருவிகள் முப்பத்தாறையும் நீக்கி அவற்றின் முடிவில்நின்ற அறிவு யாம் என்று அவ்வறிவாய் நீரா கும்போது உம்மையும் தன்னையும் அறிவிப்பான் தா னாகி அந்த அறியும் அறிவும் அறிவிக்கும் அறிவும்ஆகிய இவைஇரண்டும் நீங்கியபோதும் வாராத சிவனாகிய மெய்ப்பொருள்,

கெடுவீர் அறிவாலேபற்றி அனுபவித்துவிட்ட கிறியா ல்வருமோ எ-து. கெடுவீர்காள்! தற்போத அறிவால் ஒன்றைப் பாவித்துப் பற்றி, இஃது இங்ஙனம் இருப்ப தென்று அப்போதத்தால் அநுபவித்து அறிந்து, மீட்டு ம் அப்பாவனையைவிடுத்த பொய்யினால்வருமோ எ-று.

பாவனையில்தோன்றும் வடிவு மாயை, அவ்வடிவில் இதம்பிறத்தல் கருமம், அவ்வடிவை மெய்யாகக் கருத பண்ணுவது ஆணவம் ஆகலின், "கிறியால்வருமோ கெடுவீர்" என்றார். அருளும் ஆன்மபோதமும் நீங்கிய போது ஆன்மா சிவமயமாயிருக்கும் ஆகலின், "அவை யிரண்டும் போம்போதும வாராப்பொருள்" என்றார்.

இத்திரு வெண்பாவால் அருளையும் போதத்தையும் கடந்துநின்ற சிவம் போதத்திற்கு அகப்படாதென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (கஉ)

அழிப்பே யவனுக்கு மிச்சையது வானல்
இழப்பே யுனக்கிச்சை யென்னாய் - இழப்பை
அறியா ததுகா ணறியாவஞ் ஞானம்
கிறிகேளுன் போதங் கெடல்.

(இ-ள்.) அழிப்பே அவனுக்கும் இச்சை அது ஆனல் இழப்பே உனக்கு இச்சை எனாய் எ-து. உனபோதத்தை ஒழிப்பதே சிவனுக்கும் இச்சை, அவனது ஐஞ்-சத்தி தொழிலும் அதுவானால அவனாது இச்சைபோல் உன்போதத்தை ஒழிப்பதே உனக்குமு இச்சையாய்க் கருதுவாய். நீ வீடடைய விரும்பினை எனின்,

(ஆயின நீர் இங்ஙனங்கூறிய ஆறரல் அஞ்ஞானங் கெடுதல் வீடு அன்றென்பதும், போதங்கெடுதல் வீடு என்பதும் ஆயிறறு. இனி அஞ்ஞானமாவது யாது எனின்)

இழப்பை அறியா அறியாதது அஞ்ஞானம் கிறி உன போதம் கெடல கேள் எ-து. அப்போத இழப்பை அறியாது கிரியையாதிகளை நீ செய்கலே அறியாமையாகிய அஞ்ஞானம் என்று அறிதி ஆயின், அப்போத இழப்பை அறிதற்கு உபாயம் எங்ஙனம்எனின், பொய்யனே! இனி உனபோதங்கெடுதறகு உபாயம் சொலலுதும் நீ கேட்டி எ-று.

சிவனபெத்த நிசையில் உடலை ஒழித்து மாயையில் வைத்து இளைப்பாற்றுதல்போல், முத்திநிசையில் போ

தத்தை ஒழித்து ஆநந்தக்கடலில் வைத்து இளைப்பாற்றுவன். ஆயினும், அவன் ஒழிக்கும் இச்சைபோல் தன்னை இழக்கும் இச்சைவைத்த ஆன்மபோதத்தை ஒழிப்பன் அன்றி, அப்போதத்தை ஒழிக்கும் இச்சை இன்றிய ஆன்மபோதத்தை ஒழியான் ஆகலின், "இழப்பையுனக்கிச்சையென்றாய்" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் தற்போத நாசத்தை விரும்பினோர்க்கு மெய்ப்பொருள் கிடைக்கும் என்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௧௫)

மருந்து பிணியோடே மாண்டு புகைதீ
எரிந்த விறகோ டிறக்கில் - விரிந்த
தொழின்மனத்தின் மட்டேநீ தோயும்தென் ஞ
நிழல்புதைத்தாற் போலெதிர்போய் நில். [டு

(இ-ள்.) மருந்து பிணியோடே மாண்டு புகைதீ எரிந்த விறகோடு இறக்கில் எ-று. பிணிமாண்டபோது அது நீங்கறபொருட்டு உண்டமருந்தும் அப்பிணியோடு மாண்டுபோம் எனில், எரிந்தவிறகு இருந்தால் அவ்விறகோடும் புகையும் தீயும் இறக்கும் எனில் அவைபோல், உன்போதம் இறந்தால் அப்போதத்தோடும் கிரியை இறக்கும் என்றும் கிரியை இறந்தால் அதனோடும் கருவியும்போதமும் இறக்குமென்றும் அறியாது உன்போதத்தால் கிரியை செய்யாநின்றனை,

விரிந்த தொழில்மனத்தினை மட்டே நாடி சோயுமது என நீ நிழலை புதைத்தாற்போல எதிர்போய்நில எ-து. நாளுவாய் விரிந்த உனது கிரியைத்தொழில்கள் மனத்தினளவே அன்றி வாறு இனறு. ஆகலின், கருவிகள் முப்பத்தாறையும் போதத்தையும் கடந்துநின்ற சிவத்தைக் கிரியை ஏதுவாகக்கொண்டு அப்போதத்தால் நாடி, அச்சிவத்தை அடையத்தொடங்கும் உன கருத்து என்னை, நீ அக்கருவிகளை நியதிகளோடு அவற்றின் முடிவில்நின்ற உனை அருளால் அறிந்து, பெரியநிழலில் சிறியநிழல் மறைந்தாற்போல நீ அத்திருவருளில் மறைந்து எதிர்ப்பட்டலாமபோய் நிற்றி, இங்ஙனம்நிற்றி எனின், போதம் ஒழித்தற்கு உபாயமும் சிவத்தைப்பெறுதற்கு உபாயமும் இதுவேயாம எ-று.

போதம் தோன்றியபோது கிரியைதோன்றும். அப்போதம் சிவத்தில் இறந்தபோது அப்போதத்தோடும் கிரியை இறக்கும். ஆகலின், போதத்தைப் பிணியாகவும், கிரியையை மருந்தாகவும் வைத்துக்கூறினா. விறகு எவ்வள விருந்தது அவ்வளவும் புகையும் தீயும் இறவா, அவ்விறகிறந்தபோது அதனுடனே புகையும் தீயும் இறக்கும், அதுபோலக் கிரியை எவ்வளவு இருந்தது அவ்வளவும் கருவிகளும் போதமும் இறவா, அக்கிரியை சிறிதும் தோன்றாது இறப்பின் அதனோடும் இக்கருவிகளும் போதமும் இறக்கும்ஆகலின், "புகைதீயெரித்த விறகோடிறக்கில்" என்றார். கிரியை இறந்தபோ

து கருவிகளும் போதமும் இறக்குமென்றது எங்ஙன மெனின், கிரியை இருந்தபோது போதம் வளர்வதே அ ன்றி இறவாது, அக்கிரியை இறந்தால் போதத்திற்கு அ சைவின்றிக்கெடும். இப்போதம்கெடவே இதனைத் தொ டர்ந்துநின்ற கருவிகளுமகெடும. ஆகலின், இங்ஙனமெ னறு அறிக. பெரியநிழலில் சிறியநிழல புறம்போகா து அடங்கின மறையுமதுபோல பூரணமாகிய சிவ போததில் கிஞ்சிக்ஞ மாகிய ஆனமபோதம் எதிரிட் டசையாது அடங்கின் அதில் மறையுமாகலின, "நிழ லபுதைத்தாறபோல்" என்றார். நீங்கிநின்ற கருவிகளை யும் அடைந்துநின்ற திருவருளையும் எதிரிடாது நிறக வேணடு மாகலின், "எதிர்போய்நில" எனறார்.

இத்திருவெண்பாவால் போதம் அடக்குதற்குபாயங் கூறியவாறு காண்க. (கசு)

காணு மறிவுநீ காட்டறிவு நாமவற்றைக்
காணக் கழலுங் கழற்றியிலே-நாணி
நமைத்திரும்பிப் பாராதே நான்றானென் றேதே
அமிழ்த்துகர கம்போனிற் பாய்.

(இ-ள்.) காணும் அறிவுநீ காட்டு அறிவுநாம் அவற் றைக் காணக்கழலும் கழற்றியிலே எ-து. கருவிகளை இதுஇது என்று காணும்அறிவு நீ, அவற்றை உனதுயிர் க்கு உயிராயிருந்து உனக்குக்காட்டும் அறிவு நாம்

அககருவிகளினது குணஙகளை நீ காணக்காண அவைவ களௌல்லாம உனக்கனனியமாய நீங்கும் நீக்கதுில அ வறறின முடிவிலநினற உனனைசசகணடபினனா.

நாணி நமைததிரும்பிபபாராதே நானதான் எனறு தே அமிழ்ந்தது சரகமபோலநிறபாய் எ-று. அககருவிக ளை அறிநது நீஙகவும எனனை உளளபடி அறியவுமயா ன காணும அறிவுஆகலின, எனகசச சுகநதரம ெனை மைஎனறு நீ நாணி எனயைநதுசகாட்டும அறிவு ஒனறு உளது எனறு எம்மை எதிரிட்டுபபாராதே. அஙஙனம காணுமறிவும் காட்டும் அறிவுமாய இருநதோம. ஆயிஙஙனம, கண்ணொளியும ஆதிததன ஒளியும பிறிபடா தது போல் பிறிபடாதிருப்போம ஆகலின, அஃதனறி இஙங னம் பிறிபடாதிருந்த பரிபூரணததை நானகானெனன று சருதாதே. கடலில அமிழுததியகரகம் சலத்தைஉள ளே மொணடு அக்கடலில் மறைநதாறபோல, நீயும அ பபரிபூரணததுக்குள்ளே அமிழநது நீதோனறுறு அத னுள்மறைநது நிறபாய் எ-று.

கருவிகளினது குணஙகளை எதிரிட்டு அறியாத போது அவைகள ஆனமாவிறகு அனனியமாய நீஙகா து ஆகலின, "காணககழலும" எனருா. கருவிகளை எல லாம் நீங்கி ஆன்மா அருள்வடிவாயபோது அவ்வருட் பூரணம்எல்லாம் தானாய்த்தோறறும் ஆகலின், நான னெனனுதே" என்றா்.

இத்திருவெண்பாவால் கருவிகள் நீக்குதற்கு உபாயமும். அவற்றை நீக்கித் தன்னை அருளால் அறிந்து அருட்பூரணம் விளங்கியபோது போதம் சீவியாது அருளி லமைந்து நிற்றற்கு உபாயமும் அறிவித்தவாறு காண்க. (கரு)

வதுவைச் சடங்கதனை மைதுனமாகக் கொண்ட
புதுமைச் சிவானந்தம் போதும்—பதையா [ல
விளக்கொளியி லெண்ணெய் வியாபியா னாற்போ
கொளக்கொடுத்தல் சத்தியமாகக் கொள்.

(இ-ள்.) வதுவைச் சடங்கதனை மைதுனமாகக் கொண்ட புதுமைச் சிவானந்தம் போதும் எ-து. தன் புருடனைக் கூடி இன்புறுதற்கு ஏதுவாகச் செய்யும் கலியாணச் சடங்கினை அவனோடும் கூடி இன்புறுதலாகக் கருதிக்கொண்ட பேதைப்பெண்போல, சிவமாகிய புருடனை ஆன்மநாயகி கூடி இன்புறுதற்கு ஏதுவாகச் செய்யும் கிரியைத்தொழிலை அவனோடும் கூடி நீ இன்புறுதலாகக் கருதிக்கொண்ட இந்தப் புதுமையாகிய சிவானந்தம் அமையும். (இனிக்கிரியையைச் சிவானந்தமாகக் கருதும் கருத்தைவிட்டு)

பதையா விளக்கு ஒளியில் எண்ணெய் வியாபி ஆனாற்போல் கொளக்கொடுத்தல் சத்தியமாக் கொள் எ-து. அசையாது நின்று விளக்கொளிக்குள் எண்ணெய் வியாபியானாற்போல், நீ சிவத்தில் வியாபியாய் அசைவற

நின்று அது விழுங்கிக்கொள்ள உன்னைக் கொடுத்தல் ஈனமையாயுள்ள முத்தி என்று அறிந்துகொள்ளுதி, எ-று.

விளக்கொளியில் மெழுகை வியாபித்துக்கொண்டு நிற்க, இவ்வியமெழுகை அவ்வொளி விழுங்கித் தான் பிரகாசிக்கும்போல, அச் சம்பூரணத்தில் ஆன்மா வியாபித்து அதைச் சுபிரகாசமாய் அச் சம்பூரணம் இவ்வான்மாவை விழுங்கித் தானே பிரகாசிக்கும். ஆகலின், "விளக்கொளியில் மெழுகை வியாபிக்குற்றபோற் கொள்ளக்கொடுத்தல்" என்றார். கொள்ளக்கொடுப்பது சத்தியம் எனவே தன்னுறச்செய்யும் கிரியை அசத்தியம் என்பது தானே ஆயிற்று.

இத்திருவெண்பாவால் போகத்தைச்செய்யும் கிரியை முத்திக்கு ஏதுஅன்று என்பதும், போகத்தைச் சிவனுக்கு ஊணாகக்கொடுத்து நிற்றலே ஏது என்பதும் அறிவித்தவாறு காணக. (கரு)

கிரியைக்கழற்றி முற்றும்.

ஆக அதிகாரம் ௪-இல் திருவெண்பா - கஙரு.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

ரு - ம் அதிகாரம்

சரியைக்கழற்றி.

நடந்துங் குளித்துமிது நல்லநா ளூணை, விடு
ந்தொழிலான மெய்வருந்தி வீடென் - றடங்கா
தார், என்றுசுக மேயிருப்ப ரிப்போதே துக்கமி
வர்க், கென்றெதிர்போ யின்பமுதிக் கும்.

(இ-ள்.) நடந்தும் குளித்துமு இதுநல்லநாள் ஊணை
விடும் தொழிலால் மெய்வருந்தி வீடு என்று அடங்கா
தார் எ-து. பூப்பிரதக்ஷிணமாய் நடந்துசென்றும், க
ங்கைமுதலிய தீர்த்தங்களாடியும், இது நல்லநாள் என்
ன ஊணைவிடுதலும், இவைமுதலியன செய்யும் சரியை
த்தொழிலால் மெய்வருந்த, இங்ஙனம் செய்வனவே
வீடென்று துணிந்து நற்போதம் அடங்காதார்,

என்று சுகமே இருப்பர் இப்போதே துக்கம் இவர்க்
கு என்று எதிர்போய் இன்பம் உதிக்கும் எ-து. எக்கா
லம் ஓர்தொழிலையும் செய்யாது சுகமே இருப்பர். இத்
தொழில்களான் இவர்க்கு இம்மைக்கண்ணே துன்பம்,
இத்தொழில்வாசனை மறுமைக்கண்ணும் தொடரும். ஆ
கலின், எக்காலம் தான் என்றும் சிவம் என்றும் எதிரிடு
ம்போதம் ஒழிந்து ஆநந்தம் தோன்றும் எ-து.

தாம் குறித்தது விட்டினபமாயிருந்தும் அதனைப்பெறுதற்கு ஏதுவல்லாத சரியைத்தொழிலை மிகவும் மெய் வருந்திச் செய்தலான், அவ்வினைப்பயனைப் பெறுதற்கு ஏதுவாய கற்பாசத்தையும் எளிதில் ஒழித்து, அதனை எக்காலமும் பெறுவர் என்னும் காருணியத்தால், "என்றைக்கோ பாவினைமுடிக்கும்" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் வீடடையத் தொடங்கினோர் அறியாமையான் இத்தொழிலைச் செய்து வருந்துகின்றார், அந்தோ என்று இரங்கிக் கூறியவாறுகாண்க. (௧)

உடலா லுழைத்தா லுடலொழியு மென்று
கெடுவீ ரிதையெங்கே கேட்டீர் — உடலே
நடையா டியபிணம்போ னான்போய்த் திரியக்
கிடையாதோ வென்றுகே ளீர்.

(இ-ள்.) உடலே நடை ஆடிய பிணம்போல் நான போய்த் திரியக் கிடையாதோ என்று கேளீர் எ-து. இந்த உடலதானே நடையாடிய பிணம்போலத் தற்போதம் கெட்டு நிலைத்தினகண் உலாவ எமக்கு உண்டாகாதோ? என்று ஞானசாரியரைக் கேளாத நீங்கள்,

கெடுவீர் உடலால் உழைத்தால் உடல் ஒழியும் என்று இதை எங்கே கேட்டீர் எ-து. கெடுவீர்காள், உடலால் வருந்தி யாத்திரை சேறல் முதலிய இச்சரியைத்தொழிலைச்செய்தால் பிறப்பு நீங்கும் என்று இந்த உபதேசத்தை எந்தக் குருவினிடத்துக் கேட்டீர் எ-று.

ஞானசாரியரை அடைந்து அநுக்கிரகம்பெற்ற மெய்ஞ்ஞானிகட்குக் கருவிகள் முப்பத்தாறும் தற்போகமும் கெடலான், அகக்கருவிச் சேட்டையும் போகச்சேட்டையும் இன்றாம். ஆகலின், அவர் தந்திருமேனி உள்ளும் புறமும்வாயுங் கடந்து ஆகாயம்போல் சிவமே நிறைந்திருக்கும், அவர் நிலத்தில் சரிக்கும்போதும் அக்கடம் ஆகாயத்தில் செல்வதுபோல் தோற்றும். ஆகலின், "நடையாடிய பிணம்போலுனை போய்த்திரிய" என்றார். கேளீர் எங்கே கேட்டீர் என முடிக்க. வீட்டையத் தொடங்கி இங்ஙனம் செய்தலால், "கெடுவீர்" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் அவர்கேட்ட உபதேசத்தை மறந்தவாறு காண்க. (௨)

எந்தவூர் நீரென்றா லிப்போ திருந்துநாம்
வந்தவூர் தன்னை மறந்தோமேல் - அந்தவூர்க்
கின்றுநாம் போம்வழியே தென்னினுமக் கேழு
ஒன்றுபோ லொன்றுதோன் றும். [லகும்

(இ-ள்.) நாம் எந்தஊர் நீரென்றால் இப்போது இருந்து வந்தஊர்தனை மறந்தோமேல் எ-து. யாம் இந்தஊரிலிருந்து மற்றோர் ஊருக்குச்சென்றபோது, அவ்வூரில்இருந்தான ஒருவன் எந்தஊரா நீரென்று எம்மைக்கேட்டால், இப்பொழுது இருந்துவந்த ஊர்தன்னை அவனுக்கு இன்னஊரென்று சொல்ல மறந்தோமெனின்.

அந்தஊர்க்கு இனறுநாம் போம்வழி ஏது என்னின் உமக்கு ஏழுலகும் ஒன்றுபோல் ஒனறுதோனறும்எ-து. முன்னிருநது வந்தஊருக்கு இப்போது நாம்போதறகு வழியாதெனறு நீர் நாடின, உமக்கு ஏழுலகும் ஒனறு போல் தோனறி அந்தஊருக்குச் செல்லுமவழிபோல் மற்றோர் ஊருக்குச செலலுமவழி தோனறும எனின, இஙஙனம கேட்டோனுக்கு ஊர்பபெயருமசொலலமறந்து அவ்வூருக்குசசெலலும வழியும்தெரியாதமயங்கிய இபபோதம்கொணடோ திரிகரணஙகளையும் கடநதுநின்ற பூரணசிவததை நீர் அடையத்தொடங்கினீர்.

அவர்க்குத் தம்மைப்போல இவரும் தோறறலான அவரை இவர் தம்மோடுங்கூட்டி, "மறநதோமேல" என்றார். ஊர்ப்பெயர் சொல்ல மறந்துபோவது தூலபுத்தியால் தெரியாது யாம் அங்ஙனம்மறபபது இலமெனறு அவரைத் தம்மைவிடப்பிரிததுநோக்கி, உமக்கு ஏழுலகும் ஒன்றுபோல ஒன்றுதோனறும் எனத தூலமாகிய வழிததிலகப்பை எடுத்துக்காட்டினர். நெறிக்கண்திசைதப்பியபோது முனபோல் நானகுதிசையும் பிரிந்துதோன்றுது. ஆகலின், "ஏழுலகு மொன்றுபோல" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானசாரியரால் அன்றி ஆன்மாக்கள் சுதந்தரத்தால் வீடடையக்கூடாதென்று சுதந்தரனை மறிவித்தவாறுகாண்க. (௩.)

வேட்டியுந் தாழ்வடமும் வெண்ணீறும் வெண்பலலும், காட்டுவது ஞானக் களவுகாண்-தேட்டமற்றோன், பூரணனாண் சிறறறிவன் பொய் பாச மென்றறிந்தார்க், கோர்வடிவும் வார்த்தை யுமுண் டோ.

(இ-ள்.) வேட்டியும் தாழ்வடமும் வெண்ணீறும் வெண் பல்லும் காட்டுவது ஞானக்களவு எ-று. காவிவேட்டியும், உருத்திராக்கத் தாழ்வடமும், மெய்ம்முழுது ம் பூசும் வெண்ணீறும். அடைக்காய தின்னுந் வெ ண்பல்லும் ஞானப்பூசலிய வேடங்களை மெய்யிறக் காட்டுவது ஞானக்களவு,

தேட்டம் அற்றோன் பூரணன் சிறறறிவன் பாசம் பொய் என்று அறிந்தார்க்கு ஓர்வடிவும் வார்த்தையும் உண்டோ எ-று. ஓர் பொருட்களினும் விருப்பம் அற் றோனாகிய சிவன் பரிபூரணன், சீவன் சிறறறிவன், பா சம் பொயயென்று அறிந்த ஞானிகட்கு ஓர்சமய வேடமு ம் சமய அபிமான வார்த்தையும் உளவோஇல எ-று.

அகத்து ஞானம் இன்றிப் புறத்து வேடத்தானும் வச னத்தானும் ஞானிபோறக் காட்டினமையால, "ஞானக்க ளவுகாண" என்றார். அகத்துஞானமும் புறத்துவேடமு ம் உளஎனின், ஞானககளவு அன்று என்றாயிற்று. சிவம் அணுதிரண முதலிய பொருள்கட்கெல்லாம் உட்புறமா கிய பரிபூரணஅறிவாகலின, அதற்கோர்சமயம் இல்லை.

சிற்றறிவுபொய்யாகிய பாசத்தைவிட்டுநீங்கிஅப்பரிபூர
ண அறிவோடுங்கலந்தபோது, அப்பரிபூரண அறிவாய்நி
ற்குமன்றி அந்நிதனெனும் பசப்பிலை ஆகலின், "ஓ
ரவடிவும்வாராததையுமுண்டோ என்றார் காண்-அதை.

இத்திருவெண்பாவால் வேடத்தால் மிகவும் சிறப்பு
ள்ளாரானினும். அகத்துஞானமுள்ளாரெனின் சிறப்பிலா
ரென்பதும், வேடமியாதுமில்லாராயினும், அகத்துஞான
முடையார் சிறப்புள்ளாரென்பதும் அறிவித்தவாறுகாண்க.

கல்விய[illegible] புத்தகமாய்க் காவிகடுக் குட்கட்
டாய்ப், பல்வினைவெரூஉப் பொத்த பசுமாக்கம்-
எல்லை, கழன்ற கியானத்திற் கண்சிமிட்டு மாங்
காண, சுழன்றபெரு மாயைத் தொழில்.

(இ-ள்.) கல்வி ஆய புத்தகம் ஆய்க் காவி கடுக்கனுள்
கட்டு ஆய்ப் பல்வினை வெரூஉப்பொத்த பசுமாக்கம் எ-று.
தாமகற்ற கல்விகளைப் பேசுவதாய புத்தகம் கையிற்
கொள்வதாய்க் காவிவேட்டி உடுப்பதாய்த் திருமேனி
க் கடுக்கன் காதிலே இடுவதாய்க் கண்டசத்தில் கெவுட
ம் கட்டுவதாய்ப் பேசிற்சம வேடத்திற்கும் ஏற்பப்
பல வெரூப்பும் ஒத்திருந்த பசுஞான நெறியினை உ
டையார்.

எல்லை கழன்றகியானத்தில் கண்சிமிட்டும்ஆம் சுழன்
ற பெருமாயைத்தொழில் எ-று. பிருதிவிமுதல் நாதம்
ஈறுஎன்று அளவுகூறப்பட்ட கருவிகள் முப்பத்தாறை

யும் சுழன்ற சிவசத்தியானதனை உடையவரைப்போலக் கண்மேற்செருந்த ஆசனங் கட்டிக்கொண்டு இருப்பர். இவர் இங்ஙனம் இருப்பதாம். எறும்புபோலச்சுழலாநின்ற பெரிய மாயையினூடு தொழிலாவது எ-று.

ஞானம் இன்றி வேடத்தோடு வேடதாரிகளோடு ஒப்பு ஆகலின், "பசுமாத்திரர்" என்றார். அத்தப் பரிபூரணஞானம் இன்றிக் கர்மம் விட்டுப் பதத்திரியைகளையும் உபபோகட்டுக் ஆசனங்கட்டி இருப்போரைச் சூழ்ன்ற ஞானேந்திரியங்களால் அறிந்து, கன்மேந்திரியங்களால் தொழில்செய்யுமனம் அப்பத்திந்திரியங்களும் அடங்கலின், அவற்றின் வாசனையோடு முன்னாஏறிய வாசனையோடும் உள்ளே சுழலும் அன்றி அடங்காது. ஆகலின், "சுழன்றபெருமாயைத்தொழில்" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானநிட்டை இன்மையான் அவரது நிட்டையை மறுத்தவாறுகாண்க. (ரு)

ஞானக் கிரியை நடிப்பவர்க்கு நாடோறும்
போனத் தளவே புசிப்பன்றி ஏனும்
துறவா யவாவறுத்து மெய்யுணர்ந்த தூய
அறிவார்க் கறியாவின் பம்.

(இ-ள்.) ஞானக்கிரியை நடிப்பவர்க்கு நாளதோறும் போனததளவே புசிப்புஅன்றி எ-று. அகத்துஞானம்இன்றிய புறத்து ஞானசாரமாய் நடிப்பவர்க்கு எ

க்காலமும் அன்னபானத்தளவு வரும் விடயானந்தாநு பவம் அன்றி,

துறவு ஆட் அவா அறுக்கு மெய்உணர்ந்தூய அறிவா ராகத் தின்பம் ஏன்னும் எ-று. துறவினை உடையராகித் துறந்த அப்பொருள்கள் மேல் முன்னர் வாசனையால் எழும் அவாவினை அறுத்து மெய்ப்பொருளை உணர்ந்த நிருமல ஞானிகட்கு மெஞ்ஞானமுத்த சொரூபானந்தாநு பவம் ஏன உண்டாம் எ-று.

இவர் செய்யும் ஆசாரச்செய்கை பிறர்கண்டு பெரியார் என [illegible] "பே [illegible] புரிபவ ன்றி" என்றார். பேரின்பம் போதச் சுத்தல் மேவுமென்று மல் தோன்றலான், "அறிவார்க்குச் சரியாவின்பம்" என்று ம், இவ்வின்பம் பெறுதற்கு ஏதுவாய ஒழுக்கம் இன்மை யால், "ஏனும்" என்றுங் கூறினார். துறவு புறப்பற்று நீங்குதல். அவாவறுத்தல் அகப்பற்று நீங்குதல், இவ்வி ருவகைப்பற்றும் நீங்கவே சகலசங்கங்களும் நீங்கு ம். இவைநீங்கவே மெய்யுணர்வு தோன்றும். ஆகலின், "துறவா யவாவறுத்து மெய்யுணர்ந்த தூயவறிவார்" என் றார். போனகம் என்பது போனம் என்றாயிற்று.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானமின்றி ஞானசாரமா த்திரம் செய்வோர்க்குப் பிறப்பின்பமே அன்றி வீட்டி ன்பம் இன்றென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௯)

இத்தவினையம் யாவரா லறியக்கூடுமென்று இரங்கிக் கேட்ட மாணாக்கனை நோக்கி மேல் கூறுகின்றார்.

இன்பே யறிவுக் கிடம்புள் ளிரைந்ததுபோல்,
துன்பே யணுவொருப் பாயத் தாக்கிக்கும்-நன்
குணத்தால், பேரின்பத் திச்சை பிறந்தினிக் கே
ளுனக்குப், பேரின்பந் தேடிப் பெறுய.

இ-ள்) இன்பே அறிவுக் கிடம் எ-டு. இதப்பே ரின்பம் பரிபூரணம். ஆகையால், அவ்வின்பமே ஆன்மா இருக்கும் இடம்.

ஆருயிர் ... ஒருகாலம் ஒருக்கமன்றின், அதனை யான் போல் உடையவேண்டும். இனிப்பிறவித் துன்பத்தைப் படமாட்டேன் என்ற மாணாக்கனை நோக்கி மேற்கூறுகின்றார்.

புள் இரைந்ததுபோல் துன்பே அணுப்பொருப்பு ஆயத் தாக்கிக்கும் நன்குணத்தால் பேரின்பத்து இச்சை பிறந்தது இனிக்கேள் உனக்குப் பேரின்பம் தேடிப்பெறுய எ-து. உயிர்ப்பு ஒலி சிறிதுதோன்றினும் அதனைப் பேரொலியாகக்கண்டு அசுணப்புள் வருந்தியதுபோல், நீ இத்தேகாதி பிரபஞ்சங்களான வரும் துன்பம் அணுவளவு ஆயினும், அதனைப் பொருப்பளவாகக் கண்டு துன்புறும் நற்குணத்தால் உனக்கு இப்போது பேரின்பத்தின்மேல் இச்சை சனித்தது. ஆகலின், இனி அத

ளை அடைதற்கு உபாயம் சொல்லுதும் கேட்டி. அப்பே
ரின்பத்தை யாம் கூறிய உபாயப்படி கேட்டுப்பெறுதி.

விடயசுகத்தைத் துன்பமெனக் கூறினார். இதனை அ
ங்ஙனம் கண்டோர்க்குச் சொரூபசுகத்தின்மேல் இச்
சைசெனிக்கும். ஆகலின், துன்பே யுட்பொருப்பாய்
த் தாக்கிக்கு நன்குணத்தற பேரின்புக்கிச்சை பிறந்த
து" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் பேரின்பச்சை விரும்பிக் கே
ட்ட மாணாக்கனுக்கு விடைகூறியவாறு காண்க. (எ)

பேரின்ப முன்னைப் பிரியாதுன் னுண்மையஃ
தோரின்ப மாய்விடயத் தூடுதிப்பும் - பேரின்
பழிவிலே தோன்று மறிவு மயலாம
ஒழிய மிரண்டின்ப மும்

(இ-ள்.) பேரின்பம் உன்னைப் பிரியாத அது உன்
உண்மை எ-று. அச்சப் பேரின்பம் உன்னைவிட்டு எக்
காலமும் ஓர் அணுவளவேனும் பிறியாதிருப்பது; அவ்
வின்பமே உனக்கு உரித்தாயமெய்யமையாய் உள்ளது.
அங்ஙனம் என்னைவிட்டு நீங்காது எனக்கு உரித்தா
ய்மெய்ம்மையாய் இருப்பது எனக்குத்தோன்றாது இ
ருப்பானேன்? எனின்,

ஓரின்பம் ஆய்விடயத்தூடு உதிப்பும்பேரின்பு அழி
விலே தோன்றும் எ-று உன்னால் அறியப்பட்டு ஓரின்ப
மாய் வனிதையர் விடயத்தூடு தோன்றுவதும், யாம்

கூறிய ஞானதப் பேரின்பமும் எதிரிட்டு அற்ற இடத்துத் தோன்றும்.

அறிவும் அயல் ஆம் இரண்டு இன்பமும் ஒழியும் எ-று. ஆணறிவும் பெண்ணறிவும் எதிரிட்டபோது அவ்வறிவுகளும் அயலாம், ஆண்குறியும் பெண்குறியும் எதிரிட்டபோது இக்குறிகளும் அயலாம் (இவைகள் அயலாகவே) இவ்விருவகைக் கூட்டரவுகளால்வரும் இரண்டின்பங்களும் அயலாய் ஒழியும் எ-று.

ஆண்குறியும் பெண்குறியும் கலந்து எதிரிட்டழிந்தபோதும், ஆணறிவும் பெண்ணறிவும் கலந்து எதிரிட்டழிந்தபோதும் அவ்வின்பமும் இவ்வின்பமும் தோன்றலான், அழிவிலேதோன்றும் என்று இருமைக்கும் பொதுவாகக் கூறினார். குறிகளும் அறிவுகளும் எதிரிட்ட போது இன்பம் இன்மையால், "ஒழியுமிரண்டின்பமும்" என்றார். இருவகைக்குறிகளும் கலந்தபோது அவை இருந்தும் தோன்றாது அழிதலானும், ஆண்குறி பெண்குறிக்கு உள்ளீடாயிருத்தலானும், இன்பம் தோற்றலானும், அவற்றினது கூட்டரவை இவற்றினது கூட்டரவிற்கு உவமையாகக் கூறினார். அறிவு மயலாமென்ற உண்மையால் ஆண்குறி பெண்குறிகளும், அழிவிலேதோன்றும், என்றமையான் அழியாது எதிரிட்ட போது என்பதும் வருவிக்கப்பட்டன. விடயானந்த மேலீட்டால் பரவசமாவதுபோல் சொரூபானந்தமேலீட்டால் பரவசமாவதுங் கொள்க.

இத்திருவெண்பாவால் பேரின்பம் ஆன்மாவைவிட்டு நீங்காது என்பதூஉம், அதனைப் பெறுதற்குஉபாயமும் கூறியவாறுகாண்க.

விடயானந்தம் அறிதல்போல அவ்வானந்தமும் அறியக்கூடாதோ? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

விடய முதித்துநின் றுவிட்ட விடங் கீழ்மேல
இடைவிடா தேநிறைந்த வின்பம் தெரிவரோ
தோன்றி யழிவதுவே துக்கசுக மூன்றுண்மை
தோன்றா வடங்காச் சுகம்

(இ-ள்.) விடயம் உதித்து நின்றுவிட்ட இடம் கீழ் இடைவிடாதே நிறைந்த இன்பம் மேல் தெரிவரோ எ-று.
ஓர் விடயத்தினிடத்தே தோன்றிநின்று அழியப்பட்ட இன்பம் கீழாய இன்பம்; எவ்வேறுவகைப்பட்ட பொருள்களினும் இடையறாது பரிபூரணமாய் நிறைந்த இன்பம் மேலாய இன்பம். ஆகலின், இவ்வின்பத்தைப் பெறாதுள்ளார் தற்போதத்தால் அதனைப் பெறுவரோ. (அஃது எங்ஙனம்எனின்.)

தோன்றி அழிவதுவே துக்கசுகம் உன் உண்மைதோன்றாஅடங்காச்சுகம் எ-று. போதத்தாலபற்றி அறிந்து அநுபவிக்கும் அவ்வின்பம் தோன்றி அழிவது, அங்ஙனம்தோன்றி அழிவதுவே சுகமும் துக்கமும் ஆகலினும், உள்ளதுள்ளே மெய்ம்மையாயிருந்தஇன்பம் ஓர் காலங்களினும் உற்பத்தி நாசம்இன்றிய வீட்டின்பம் ஆகலினும் எ-று.

அவ்வின்பம் ஓர்விடயத்தில் தோன்றி அழிதலால்ப
ற்றி விடப்பட்டது. இவ்வின்பம் பூரணம் ஆகலானும்,
உற்பத்தி நாசம் இன்மையானும் பற்றுதல் விடுதல் இத
ற்கு இன்மை ஆயிற்று. தோன்றியபோது சுகமும் ம
றைந்தபோது துக்கமும் வருதலின், "தோன்றியழிவ
துவே துக்கசுகம்" என்றார். இச்சுகதுக்கங்களால் வி
ழைவு வெருளியும், இவ்விழைவு வெருளிகளால் இருவி
னைகளும், இவ்விருவினைகளால் பிறப்பும் உண்டாம் எ
ன்பதுங் கொள்க. சிற்றின்பம் பற்றியபோது தோன்
றும், விடுத்தபோது மறையும், பேரின்பம் பற்றியபோ
து மறையும் விடுத்தபோது தோன்றும் என்பதுங் கா
ண்க.

இத்திருவெண்பாவால் இவ்வின்பம்போல் அவ்வின்
பம்போதத்தால் அறியக்கூடாதென்று அறிவித்தவாறு
காண்க. (௧)

ஆயின் அவ்வின்பம் இத்தலத்தில் தோன்றுவதில்லை
ஆகலின், மற்றோர்தலத்தில் சென்றிருந்து தவத்தைப்
பண்ணி அதனைப்பெறுகின்றேன் என்ற மாணாக்கனை
நோக்கி மேற்கூறுகின்றார்.

எங்கும் பரிபூ ரணமென்னி னீதல்ல [கேள்
தங்கங்கா மென்னும்போ தங்கிலையோ - பங்கா
ஆகாயங் தீண்டிவிடு மற்ப வறிவழிவி
லேகாண்பே ரின்பமுதிக் கும்.

(இ-ள். எங்கும் பரிபூரணமென்னின் எது அலைந்து அங்கு இங்கு ஆம் என்னும் பாசு அங்கொழியா பங் காகேள் எ-று. உபயோன்பம் தூர நிருபத்துங்கு பலனையும் உடப்பறவைய நீக்கிய தள்ள பரிபூரண மென்று யேச் மங்கள் கூறும் என்னி, ஆயவினையம் பெறுதற்கு ஏது ஆக்கலம் அன்று. காசிமுதலிய அந்த த்த தலங்களில் பெறலாம் என்று நீ கூறும்பொழுது நீ இருந்த அதசலத்தில் ஆயவினையம் இன்றுயதோ? பகுப்பறிவு நீங்காதவனே கேட்டி,

ஆகாயம் நிணடிவிடும் அறப்பவறிவு அழிவிலே பேரின் பமுதிக்கும் காண் எ-று. பரயோகமாகிய ஞானா காசத்தைப் பெற்றுடைத்து அதற்கு மேல் தோன்றும் அநுபவத்தைக் கொடுக்க தானென்ற நிலையை விழவும் அற பவறிவு அழிந்தொழித்திலே உனக்குப் பேரின்பம் தோ ன்றுமென்று அறிதி எ-று.

பரயோக நிட்டைபெற்ற காலை அதற்குமேல் தோ ன்றும் சிவத்தை நாடாது அவ்வருளை மறவாது இரு ப்பின், சிவதரிசனமதானே தோன்றும், அதுதோன்ற வே கிஞ்சிஞ்ஞயபோதம் அழியும், அஃதழியவே பேரின பம்தோன்றும். ஆகலின், "ஆகாசநிணடிவிடுமறப்பவறி வழிவிலேகாண் பேரின்பமுதிக்கும்" என்றார். (உதார ணம்) சித்தியார் "கூடாதேவாடாதேகுழைந்திருப்பை யாகில், பிறியாத சிவன்றானே, பிறிந்துதோன்றும் பிர பஞ்ச பேதமெல்லாந் தானாய்த்தோன்றி, நெறியாலே

[illegible]

உடமபுளமடடும விடய மொழிக்கா
ற்கீங்குமோ கேவலமா முடமா மிடம்புள
றங்காற் கலங்குமோ பாசக்கதி றுணைமை
அறிந்கால் படக்கடைபோ லாம.

(இ-ர) உடமபு உளளமடடும விடயம ஒழிக்கா ற்கீங்குமோ கேவலம ஆம எ-று. விடயஙகள அறுப விததறகு ஏதுவாய உடமபிருககும அளவும அவவிடய ஙகளை ஒழிபபா, உடமபோடு ஒறறுமையாயிருநத ஞா னேநதிரியஙகள ஐநதிறகும எதிராய விடயங்கள தோனறுந தோறும அவறறை ஒழிபபேனெனின, அங ஙனம ஒழிககில கருவிகளெலலாம ஒழியும. அவை ஒ

கழி

ழிப்போ [illegible] மலமறைந்து அடங்கும், (ஆயின் அவற்றை [illegible] வேண்டாவென்னை.)

உமையாள் இடம்புல் பற்றதால் கலக்குமோ பாசத்தை உண்மை அறிகால் [illegible] பாகம் [illegible] ஆகாயத்தினிடம் யப்புள் பற்றால் அவ்வாகாயம் [illegible] செயாத அதுபோல், நீருமையா வடிவத் [illegible] தலையன்று நீக்க அருள்வடிவாய் இருந்த தெனின், [illegible] போத [illegible] வை. ஆயின், [illegible] திருவருள் வடிவாயிருந்தாலும் [illegible] அக்கினைமையை, [illegible] பாசத்தை [illegible] லை அறிவிக்கும் ஆயின், அக்கரசக்கு [illegible] திரமம்போல், அவ்வறிவு [illegible] சடங்களைக் [illegible] கும். [illegible] கருவி களிருந்தும் பூனைபோல் வாடுபனாகுமென்று.

தான கருவிகட்கு அவ்வியமாயப் பிறிதன்று அருளால் அடக்காது அக்கருவிகளோடு கூடி நின்று போதத்தால் அடக்கினமையால் "ஏகவல்லமாம்" என்றார். அருள்வடிவாயிருந்தபோது கருவிகள் அசைவற்று அறிந்த தாணைசெய்யும் ஆயின், "உமையாளிடம் புடைபறந்தாற் கலங்குமோ" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் கருவிகளை உள்ளபடி அருளால் அறிந்து நீங்கி, அவ்வருளில் மறைந்து நின்றால் மீட்டு

[illegible] வார்த்தையால் [illegible] கவாறு [illegible]. (கக

[illegible] இந்திரியங்களால் [illegible] புவிசத்த [illegible] இவ்வுடல் [illegible] புவனங்களைப் [illegible]

[illegible] போமென் [illegible] அடைவார் கொடிதாமதாகி [illegible] [illegible] மாயா [illegible] [illegible] மாயா [illegible] போதும் [illegible]

[illegible] எனப் [illegible] உருவம் [illegible] இவ்வுடல் [illegible] வினைப்பம் [illegible] வினைப்பம் [illegible] இவ்வுடலால் [illegible] இன்று. [illegible] அருவமும் உருவமும் அருவுருவமும் ஆகிய திருமேனு [illegible] உடைய சாவதூதா [illegible] உனைக் காருண்ணியத்தால் [illegible], [illegible] புவனபோகங்களைக் கொடுத்து, [illegible] மலபரிபாகம் வருவித்து, விடை [illegible] கொடுத்துச் செய்யும் பஞ்சகிருத்தியங்களும் ஆகா [illegible]; ஆகலின் நீ இக்காயத்தை ஒழிப்பலெனக் கருதற்க.)

குடமுடைத்த மண் என்னவேண்டுமோ மாயாவ யிறகலத்தும் உளநின்று பாரத்திரு இப்போதும் எ-து.

ஒருவருககுக கடசசைக மணணெனறு அறிவிபபதே அ
னறி, அககடசசைக உடைதது மணணெனறு அறிவிகக
வேணடுமோ. அதுபோல. உனககு இவவுடமபை மல
மெனறு அறிவிபபதேயனறி, இசசு அழிசசு மலமெ
னறு அறிவிககவேணடுமோ. ஆதலின, இதனுள நீ உரு
சே இவவுடமபையும, மறறும உளளனவாய உ, பிர
பம மாயாமலமெனறும உனககனனியமெனறுமகண
டு நீககி, வயிநதவ மாயையாகிய சுத்த தததுவசசன
முடிவிலினறு, உனனை அருளால கணடு அவவருளால
அசைவறறிருததல, இபபோதம அ[illegible]போசமாக
மாம. (தேகமுடிநத அடபோதம ஆவவாறு சமபேம
ஆணை) எ-று.

மெயததததுவசையில பஞசகிருததியசசால பரசசாவச
சைததகளையும ஐடாககி நடசசாநினற சாசுருஙா இப
போது முததிநிலையிலும உனககுப பநதமானவைகக
ளையும நீககிச கமது திருவடியாநநததைத தொடுபப
ா. நீ உடலை ஒழிககவேணடுவ தேதுககுளெனறு அறிவி
ததறகு, "உடைவா தொழிலுமகாது" எனறார. இபபோ
தம எனறசுமயான அபபோதம எனபது வருவிககப
பட்டது.

இததிருவெணபாவால அவவின்பம் பெறுதறகு உட
லொழிததல ஏது அனறு, இவவுடலாதிகளை எலலாம ச
ணககு உனனியமெனறு அருளாறகணடு நீககி, அவவ
ருளில நிறறல ஏதுவெனறு அறிவிததவாறுகாண்க. ()

வேதாந்தம் முதற்றோ? சித்தாந்தம் முதற்றோ? உண்மையென்ற மாற்றுக்களை நோக்கி மேற் கூறுகின்றார்.

கயிறரவு கடையிற் கள்ளுறும்போன்
மாயா மயக்கமற வேதாந்த வாழ்வு - முயற்சி
கெட்ட, ஆனந்தாதீதத்தே யாணவரா மாகம
மும், தானந்தி ராகத்துச் சமன்

(இ-ள்.) கயிறரவும் கடையிற் கள்ளுறும் போல மாயா மயக்கம் அற வேதாந்த வாழ்வும் எ-று. உள்ள கயிற்றினிடத்து இல்லாத பாம்பு கற்பிதமாகத் தோற்றுதல்போலும், உள்ள கடையினிடத்து இல்லாத கள்ளைக் கற்பிதமாகத் தோற்றுதல் போலும், உள்ளபிரமத்தினிடத்து இல்லாத மாயை கற்பிதமாகத் தோன்றுகின்றதனை அறிந்து, இம்மாயாமயக்கம் சிறிதுந் தோன்றாது இறந்து இடம் விட்டென்று கூறும் வேதாந்தச்செல்வமும்.

முயற்சி கெட்ட ஆனந்தாதீதத்தே ஆணவர் ஆம் ஆகமமும் தானந்திராகத்துச் சமன் எ-று. தற்போத முயற்சி சிறிதும் தோன்றாது, இந்த ஆனந்தாதீதத்தில் பெத்தத்தசையில் ஆணவராகி இருப்பாரைப்போலும் இருப்பதே வீடென்று கூறும் ஆகமச்செல்வமும், தானென்று எதிரிட்டெழும் புல்லறிவு கெட்டாகத்துச் சமனும்.

அவித்தியாகத்தமாய் இருந்த சீவனது புன்மை அறிவாய் இருந்து நானென்று எதிரிடும் அவ்வறிவு கெட்ட

போது அசேடசாட்சியாயிருந்த பிரமம் தானென்கலா
னும், அவ்வுமையமாயிருந்த ஆன்மாவினது புன்மை
அறிவாயிருந்த நானென்று எதிரிடும் அபபோதமகெ
ட்டபோது அவ்வான்மா தன்கரு முதலாகிய மெய்ய
ம் ஆதலானும், நின்மல ஆயபோது இருவாக்கும் ஆன
ந்தானுபவம் இருத்தலானும், "தானாந்துஞானக்குச்சமன்
என்றார். சானந்தாத அபரஞானிகட்குச் சமன் அன
றென்பது தானே ஆயிற்று.

இத்திருவெண்பாவால் வேதாந்த சித்தாந்த முந்தி
இரண்டும் தற்போதம் ஒழிந்தோர்க்குச் சமனென்னு
அறிவித்தவாறு காண்க. (கரு

என்னாணை யென்னாணை யென்னாணை யேகமிரண்
டென்னுமற் சும்மா விருவென்று - சொன்னவன்
திருஞான சம்பந்தன் சீகாழி நாடன்
அருளாளன் ஞானவிநோ தன். க

(இ-ள்.) திருஞான சம்பந்தன் சீகாழி நாடன் அரு
ளாளன் ஞான விநோதன் எ-று. திருஞான சம்பந்
பிள்ளையாரென்னும் திருநாமத்தையுடையார் சீகாழிப்
ட்டிற் கதிபதியான அருளாட்சியுடையார் ஞானத்திரு
விளையாட்டையுடையார்.

என் ஆணை என் ஆணை என் ஆணை ஏகம் இரண்டு என்
னுமல் சும்மா இரு என்று சொன்னான் எ-று. முக்கா
லும் தமது பேரில் திருவாணைகூறி முத்தியில் வேதாந்

நிலையைப்போல ஏகம் என்றும், பேதசாக்ஷாத் வாதிலைய ப்போல் தூரமென்றும் கூறும், இங்ஙனம் கூறுகிற [illegible] உன்போக்கு [illegible], நீ மௌனத்துக் மாயிருக்கச் சொன்னது [illegible]

ஒன்றிற்றிரு வெறுவாளும் பேறும் இல்லை ஆகலினும், இரண்டென்ற பசுமுகத்தோய அன்றி [illegible] ஆகவும், போக அகிலம் இரண்டாயும் போக [illegible] ஒன்றாயும் இருக்கவினும், "ஏகமிரண்டென்னுமொரு சம்மா வருவென்று சொன்னவன்" என்றார்.

இச்செய்யுள் வெண்பாவால் முந்தச் [illegible] [illegible]. (கஎ)

சரியைக்கழற்றி முற்றும்

அதிகாரம் (௫ - ஆ) திருவெண்பா - ௪௫0.

திருச்சிற்றம்பலம்.

௬ - ம் அதிகாரம்

விரத்தி விளக்கம்.

இங்ஙனம் சரியாதிகளை நீத்தவர்களாயினும், உட்டுறவு இல்லாதவர்க்கு ஞானம் விளங்காது ஆகலின், இவ்வதிகாரத்துள் துறவின் விளக்கங்கூறி உட்டுறவின் இலக்கணம் அறிவித்தார் ஆகலின், இவ்வதிகாரத்திற்கு விர

ததிவிளக்கமென்று பெயராயிற்று. விரததியெனினும் துறவி யெனினுமொன்று.

அறிந்தவிடத் தின்பதுன்ப மாகா ததுவும்
மறந்தவிடத் தின்ப மயக்கும் - அறிந்த
அறிபறவு நீயென்று மாதுவிதா நந்த
முப்பழுத முண்ட முனி.

(இ-ள்) ஆப்தவிதாநந்த முப்பழ அமுதம் உண்ட முனி-த் இரண்டறா அத்துவிதத்தில் பூரணமும் பெரா நந்தமாகிய முப்பழ அமுதத்தை அமைவுபெற உண்ணத்தொடங்கிய யோகியே உண்ட குருவே மெய்த்தபசியானவரே,

அறிந்த இடத்து இன்பதுன்பம் ஆகாது மறந்த இடத்து அதுவும் இன்பம் மயக்கும் அறிந்த அப்பி அறியு நீயென்று என்-று. கருவிகள் புறப்பொருள்களை நாடுகையில், அருளை அறிந்தவிடத்து, ஆண்டு இன்பமும் துன்பமும் உண்டாகா. அவ்வருளை மறந்தவிடத்து புறத்தேயுள்ள கருவிகளையுந்து கூடலினால், அத்துன்பமும் இன்பமும் வந்து என்னை மயக்கும் ஆதலின், பசு அறிவோடு கூடி இன்பதுன்பம் துய்க்கும் அப்பசு அறிவையும், பாச அறிவோடு கூடி இன்பதுன்பமாயும் நின்று அதனையும் இவற்றையும் அறிந்த அவ் அறிவும் நீ என்று எனக்கு அருளிச்செய்தார் எ-று.

பசுஅறிவு - ஆணறிவு, பாசஅறிவு - பெண்ணறிவு, இவ்விருவகை அறிவும்போல அனாதி பசுஅறிவோடு கூடிய பசுஅறிவாயும், பாசஅறிவோடுகூடிய பாசஅறிவாயும், ஆண்வடிவும் பெண்வடிவும் சமுவிதின்ற அலிபோலிருத்தலின் பசுஅறிவை, "அலியறிவு" என்றார். ஏமமே ஆநந்தவடிவம் ஆகலின், அவ்வாறு திருமூலப் பாடலை 'நந்தமுதம்' என்றார். அதுவும் என்பதனை அந்தணப்புமும் படக்கும் எனக்கூட்டுக.

(ஏகதூ ரு)வெண்பாவால் ஆன்மா மூன்று உண்டென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (ல)

அறுசமயத் தோர்க்கு மறுதியிட்ட கூடல்
துறவா யவரறுத்த தாயமை - பிறவா
முழுக்கள் புத்தி புயமசியெல்லா முதத்து
கண்டகாம் காசமிந்து காண்

(இ - ள்.) அறுசமயத்தோர்க்கும் அறுதி இட்ட கூடல் துறவு ஆய அவர் அறுதக்க நாயமம் எ-ற. அறுவகைச் சமயத்தோர்க்கும் விட்டைத்தற மட்டிட்டுவைத்த பொது நெறியாகு? எனின், கூடறகனை சங்கப்பலகையில் ஏறி இருந்து உடபடறுப் புறப்பற்று என்னும் இருவகைப்பற்றினையும் துறப்பத்தாய இத்துறவுகளான மெய்ப்பொருளை உணர்வதாயப் பிராரத்த வாசனையான ஓரோர்காலையின் உள்ளதெழும் அவாவினையும் அ

றதனால் தூய்மையாய்க்கூறிய இம்மூன்றைக் அதிகாரங்களின் நெறிகளேயாம், அஃது அன்றியும்,

பிறவா முடிகளைச் முதற் முயற்சி எல்லாம் ஒழித்துக் கட்டகருமநாசம் இது என்றது. பிறவாமைசெய ஏழ்கூறிய பலவாறு ஞானம் சிரசம், கருவிகள் முப்பத்றையும் போக்கப்பட்ட பின்பு, தற்போத முயற்சியொழிந்த கடையாகிய கருமநாசமும், இம்மூவகை அதிகாரத்தில் கூறிய நெறியாம் என்று.

சமயிகள் அறுவரும் ஒட்டைத்தாகு மட்டு வேறுபட்டொறுகூறினார். ஆயினும், ஒருவர் கூறியது ஒருவர்க்குச் சம்மதம் அன்று. உரைய மெய்யுணர்ந்த உவாயறதால் அன்னவர்க்கும் சம்மதமாம். ஆகலின், “அறுசமயத்தோர்க்கு மறுதலைப்பட்ட கூட்டறுவார் யவராவரு மது” என்றார். துறவும் அவரவர் கதச்சும் கூறினமையான, இடையில் மெய்யுணர்வு வருவிக்கப்பட்டது. இங்ஙனம் சங்கப்பலகையின்மேல் ஏற்கக்கூறிய மூன்றதிகாரங்கள் என்றது திருக்குறளென துறவாதி மூன்றதிகாரங்களையுமாம் என்றறிக. இம்மூவகை அதிகாரங்களின் ஒழுக்குதல் உயிர்ச்சுத்தி, இங்ஙனம் உயிர்ச்சுத்தி பண்ணுவோர்க்கு உடற்சுத்தி பண்ணவேண்டுவது இன்மையால், “கட்டகருமநாசமிதுகாண்” என்றார்.

இத்திருவெண்பாவான் உட்டுறவு புறத்துறவு உடையாரைச் சமயிகள் எல்லாரும் ஞானிகளென்று அங்கீகரிப்பரென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (உ)

வாசிகத்த சாலீரா வைத்தாற பொருந்துபோல
ஆசைக்கேடாகி நுவா மட்டதென - நேசிந்த
ஓட்டையைப்போல் வாக்கா முட்டபா வூண
பெட்டருக்ங் தாகாப் பிழை. [பழகும

(இ-ள்.) வாசிகத்த சாலீரா வைகால் பொருந்து போல் ஆசைக்கேடாகத் துய்த் ஆம் எ-து. வாசி என்ற யாக்கலக்கத்த மணமற் றுருந்து தொர்ந்துவிட்ட கணிக்க லீரனை வைகால் மணமற்றுருத்தப்போல் பெண்ணுறைசை ஆகாதென்று ...வாசக்கறிய மாகநாத்தல் அவ வாசை மனைச்சேனை நீட்டும் எழாதும் ஆடக்கும் அவ வாவை நாசாக்கு நூவிலைக்காரத்தன அருந்தம சமமத மாம், (ஆம்சனறி)

பண்டொன்று நேசித்த ஓட்டையைப்போல் வாக்கதாம் உடம்புத்தா ஊணைடழக்கம் பெட்டருக்கு ஈத்து ஆகாப் பிழை எ-து. அற்றவை அடிசிற்போல் வேப்பந்தழை ஆகு மைப்பினை நூச்சிக்க ஓட்டகத்தைப்போல, காடு கூழ் கொடி முதலியவற்றைச்சு வையாய விருமபுவாரக்கும் சமமதமாம், உடல் பருக்குமபடி அறுசுவை அடி பல்களை மென்றுதின்று பகுத்து ஊணைப் பழச்சம் பேடி களுக்கும் காமிகளுக்கும் இதன அருந்தம சமமதம ஆகாத குற்றமாம எ-று.

மற்ற நூலினகண ஓரிடத்துப் பெண்ணுசை ஆகாதெ னறு கூறக்கண்டு அதனை விடுத்தோர்க்கே அவ்வாசை

உடையோனை மிகவும் இகழ்ந்து கூறும் இதனை அருந்தவம் சமயத்தம் ஆம். ஆகலின், "வாயிக்கு சசாவீரா வைத்தாம் பொருத்தம்போ லாசைக்கோடாக கிந்தியாம்" என்றார். அந்தல் ஆசைவைக்கக் கூறினமையால், "ஆசைக் கோடாகவென்றதை" பொருந்தல் ஆசையாகக்கொள்க.

இத்திருவெண்பாவால் அந்தல் பொருந்தல் என்னில் ஆசையற்றோர்க்கே இந்நூல் உரிமையது அறிவித்தவா றுகாண்க. (௫)

நீர் இங்ஙனங்கூறிய ஆசையறுதல் ஆசையறுதலோ? முத் துளவின் மேற் கூறுகின்றார்.

பாசங் கழன்றுப் பசுவுச் சிடம்புகியாம்
ஊசல் வடங்கழன்ற தொவ்வாமேடா - கேசத்த
பற்றற்ற கண்ணே பிறப்பறுக்கும் பாடுமகோ
மற்றைச் சமயமெங்கு மாம்

(இ-ள்.) பாசம் கழன்றால் பசுவுக்கு இடம்பதும் ஊசல் வடங்கழன்றாற் ஒவ்வாமேடா எ-று. உயிர்ச்சார்வு பொருட்சார்வு ஆகிய இருவகைச் சார்வும், இச்சார் வுகளை நீங்கியபோதும் இவற்றின்மேல் எழாநின்ற அ வாவும், இவ்வவா நீங்கியபோதும் கண்டபொருள்கள் மேற் சென்றுபற்றும் இந்திரியங்களும், இவ்விந்திரியங் களை அடக்கியபோதும் முன் ஏறியிருந்த வாசனையால் உள்ளெழும் மனநினைவுகளும் இவைமுதலிய பாசங்க

[illegible] யுணர்ந்தோர் இவற்றினைப் பசுவசமும் பசுவே இடமாம். [illegible] எனின், அந்தரமாய [illegible], சதசத்தினை உணர்ந்தோர் சிவமே இடமாம். அதனாலே, அந்தரங்க வாஞ்சை! (அப்பா நீ அறிவாய் ஆன்மாவே.)

தேசிகனாய் [illegible] சமயம் [illegible] எ-று. தம்மை [illegible] எல்லாம் [illegible] (திருவள் [illegible]) [illegible] வெண்பாப்பாட்டு உமக்கு மாத்திரமோ? சமயத்தும், மற்றைய சமயங்களுக்கெல்லாம் சம்மதமாம் எ-று.

[illegible] இருக்கும்போதும் ஒழிக்கும்போதும் அதனுள் இருக்கிறவர்க்கு, ஆசையும் ஆசை வினையும் உண்டாயபோல், பாசம் இருக்கும்போதும் ஒழிக்கும்போதும் ஆசையும் ஆசைவினையும் ஆன்மாவிற்கு உண்டாமென்பதும் காண்க.

இத்திருவெண்பாவால் ஆன்மாவிற்குப் பாசமுழுது ம் நீங்கினபத்தியைத் தேடவேண்டுவது ஞானமென்று அறிவித்தவாறுகாண்க. (௪)

உனக்குமெய்யாய்த் தோன்றி யொழித்துவிடு ம் பாசம், வினைச்சடமே யென்னில் விடமபோ

ல உணைச்சுழுவறும், ஆணவுத்தனை யறியா உ த
னமனறிவு, தானகு ஞானக் கடை.

(இ-ள். உனக்குமமப ஆயச்சேதானந்தி ஒழிக்குவிடம
பாசம விணைச்சடமெனனில விடமபோல உணைச்சமற
றும ஆணவமுா ய-து. உனக்குச் சோனறும்போது யா
ன எனறெனறு கருதுமபடி மெயயாக்கச்சாணி, நீ
கூம ... உனனைப புறமபாய ... து நீக்கம் ...
தேக ... சம ... யவுமம மா
யாசாரி மாகிய சடமெனறு அறியப்படும, நீ தரா
னம அறியாமையான, நினனை விடடுச்சுக்கணை மட்டு
குகலம்போல மயக்குகானனிறம, (அபபாசம ... ணக
கடைஅனறு இனி ஞானத்தலையாவது யாது? எனின்)

தனனை அறிவாக்கு உனஅறியுசான ஆதம ஞானச
கடை எ-து. கருவாதிகளளவை ம இருதுகளனறு ம
ஞவாயட பசுத்தறிவும, அவறறைஅறிந்த சனனை அ
றியாத்து உனதுபுலனறிவாகலின, இயவறிவு ஞானத
திறகுத தடையாகும எ-று.

ஆணவத்தால மறைபடடிருந்த ஆனமாவிறகுச சிவ
ன மாயையில தனுகரண புவனபோகஙகளைக கொடுத
து இசசாஞானக கிரியைகளை விளக்குவித்தலானும, இ
த்தனுவாதிகளால சுருதி சருகுவாணுபவஙகளை அறிந
து வீடடைதறகு ஏதுவாகலானும, இவறறைச் சடமெ
னறும தனக்கு அனனியமெனறும அறிந்தபோது மய

சகானமையாம், உணர்ச்சி யுறறும் சுவையும் இவை எா
ணத்தை — அவ்வெவ்வனறும் காண்ணாயும் தனெனதனறு
ம தனனுல் கப்பட்ட தேகத்தியாணாத்தைச் தறும
தன்றும் அவ்வெவ்வனறும் அவரவருக்க கணாகள் ரியமா
க்கண்டு கணண உளளபடி அறிய — ாத தன்மை அ
ரிவ ஞானத்தை அகலம், "உணணரிவு காணத
தானதக்ட" என்று கூறிறு,

தாவாநதாணகிறார் ஒரு பரிகாணமும் போக
கத்தோடு புவாயும் ஒறறுமைபடாயிப்சந்தலை, தேகயோ
கம்பனறு ... ட்டா ... பட்டன.

இத ... யோகா ... ளாரி
டமாகாமையின், தருவா ... சோறறுமனறு ... த
சயாறுசானக. (௫)

ஆனமாயிறச் இவை ஒருவம ஆனறுமின், இவாதின
மயமாய் நடடது என்னமாமையின், மேமகூறுகினறா

சிறறறிவ ஞயமறைபபைச சோதவடி வொ
ணபடிகம, பறறுகினு மொனறுகாப பாணமை
போல உறறு உருவ சொருப சுபாவ றூணகரு,
வருமடைவு சொனனேமதி.

(இ-ள்.) சிறறறிவனஆப மறைபபைசசோந்த வடி
வு ஒளபடிகம பறறுகினும ஒனறு ஆகாபபானைமபோ
ல எ-று. கிஞசிகஞய அறிவுஞயச செமபிலகளிமபுபோ
ன்ற ஆணவமறைபபைச்சோநத வடிவு ஆனமாவினது

சுபாவம். பளிங்கு அடுத்த வன்னமாமா யிருக்கிறும
சன்னிறமாகி நச்சோதியென்றுகாச முறைமைபோல்,
தான் அடுத்த கருவிமயமாயிருப்பினும் கண்ணறிவு அக
கருவி அறிவோர்க்கு ஒன்றுகா சரூபத்து ஆன்மாவினது
சொரூபம். ஒன்றையும் பற்றுதிருந்த படிகம் நிர்மலமா
யிருத்தல்போல, ஆன்மா மும்மலங்களையும் நீங்கிநிற்
றல் தனது சொரூபம்.

உற்ற உருவ சொரூபசுபாவம் என்பது வருமாறு அனை—
வு சொன்னேமே வெ-து. இதனை உண்சு உரை சு
பாவ உருவசொரூபங்கள் வருமாறு சொன்னோ
ம, இவற்றை அறிந்து கொள்வாய் எ-று.

"படிகம் பற்றுக்கு மொன்று" என்கிற வெண்பா
மபற்றுச படிகம் நிருமலமா யிருக்குமெனபது ஆயிற
று. ஆணவம சகசமலம, ஆகலின, அதனைசசோாதவடி
வு சுபாவமனறும், படிகத்தறகுச சிவப்பு வணணமுச
லிய செயறகையாய வநததுபோல, ஆனமாவிறகுக க
ருவிகள செயறகையாயவாதது பொருநதலின, இதனை
உருவம எனறும, படிகமவணணஙகளை நீஙகியபோது
தனது சுயசொரூபததோடு இருததலபோல, ஆனமா
கருவிகளையெல்லாம நீஙகியபோது தனது சுயசொரூ
பததோடு இருத்தலின, இதனைச சொரூபம் எனறுங
கூறினர்.

இததிருவெண்பாவால் ஆனமாவினது உருவசொரூ
ப சுபாவம அறிவித்த வாறுகாணக. (சா)

நினைப்புமறப் பற்று நிறைந்த வறிவாய்
அனைத்துடனு நின்றம் பரமாய்த்—தனக்கருளித்
தன்னானந் தத்தைத் தனக்களித்த சற்குருவே
அன்னானுக் கின்னவைமூன் றாம்.

(இ-ள்.) நினைப்பு மறப்பு அற்று நிறைந்த அறிவாய் அனைத்துடனும் நின்று அம்பரம் ஆய்த் தனக்கு அருளி எ-று. நினைப்புமறப்பாகிய சகல கேவலங்களை அநாதியிலே நீக்கி, எங்கும் பரிபூரண அறிவாய், எல்லாவற்றோடும் கூடிநின்றும், ஆகாயம்போல ஒன்றோடும் தாக்கற்றிருப்பதாய் ஆன்மாவினது அருள்செய்து மும்மலகாரியம் நீக்கி,

தன் ஆனந்தத்தைத் தனக்கு அளித்த சற்குருவே அன்னானுக்கு இன்னவை மூன்றும் ஆம் எ-று. தனது பேரானந்த சுகத்தை அவ்வான்மாத்தனக்குக் கொடுத்தருள்செய்த நாயகராகிய சற்குருவே அந்தச் சிவனுக்கும் இன்ன உருவ சொரூப சுபாவம் மூன்றும் உண்டாம் எ-று.

“நினைப்பு மறப்பற்று நிறைந்த வறிவாய்” எனவே சிவனது சுபாவம் அநாதியிலே நின்மலமா யிருத்தல் எனவும், “அனைத் துடனு நின்றம் பரமாய்” எனவே இங்ஙனம் இருப்பது அருளாகலின், அவனது உருவம் இச்சா ஞானக் கிரியைகள் எனவும், “தன்னானந்தத்

கைத தனக களித த" எனவே, ஆனந்தம அவனது சொ
ரூபம் எனவுங காண்க.

இத்திருவெண்பாவில சிவனது உருவ சொரூப ப
பாவம அறிவித்தவாறு காண்க. (எ)

அறிந்துபற்றி நின்றமுருந்து மப்பவறிவை
அறிந்துசுத்தி யேபே ரறிவாய - நிறைந்துசெவம்
தோயாம னின்றதுபோற் றேறறமுத லைந்துட
தோயாமற் சுத்தத் துறவு. [னுமம

(இ-ள்.) அறிந்து பற்றி நின்று அழுந்தும் அறப அறி
வை அறிந்து சுத்தம்பா அறிவு ஆயஎ-று. பருசவிட
யங்களையும ஞானேந்திரியங்களால அறிந்து, கன்மேந்
திரியங்களால பற்றி, அந்தக்கரணங்களால அவற்றுள
அழுந்துங்கிருசிகக போதத்தை ஆனமாவினது இயற
கைக்குணம் அன்றென்றும, மதுபானமகொண்டோ
னுககு வெறி தோன்றியதுபோல, அவ்விருவகை இந்த
ரியங்களையும கரணங்களையும் கூடியவிடத்துத தோன
றிய விடயபோதம ஈதென்றும அறிந்து (அவ்விந்திரிய
கரணங்களோடும அபபோதத்தை நீத்து, தன்னை உள்
ளபடி அறிந்து, அங்ஙனம் தன்னை அறிந்தபோது தன
க்கு இந்திரியகரணங்களையும் வேறாக்கித தன்னையும் அ
றிவித்தது அருளெனக்கண்டு, அவ்வருளே வடிவாகி இ
ருந்து, தான்மலமும் ஆகாமல் சிவமும் ஆகாமல் சிவா
னுபோகத்தில் இரண்டற அழுந்திநிற்பது) ஆனமசுத்தி,

இ[illegible]த ஆணவ[illegible] தல் [illegible]பமாகிய பே
றிவு ஆகலின் [illegible]

[illegible]
மு[illegible] [illegible]யு எ-து.
தனக்கு [illegible] சிவ[illegible]
பூரணமாய [illegible]
[illegible]போல, [illegible]
தோயாமல் [illegible]மான துறவு எ-று

இச்சா ஞானக்[illegible] சிவ[illegible] செ
லுத்த. [illegible] கலாதிகளைச் செலுத்த, கலாதி
கள் [illegible] எழுப்ப,
ஆணவ [illegible], ஞா
னம் [illegible], கிரியைகளைமேற்கரி
யங்களிடத்தினால் விடயங்களை அறிந்து பற்றிஅழு
ந்தும் ஆகலின், இ[illegible] கருவிகளியங்களும் கரணங்
களும் [illegible] ஆணவமாயின இச்சா ஞானக் கிரியை
நீங்கும், இவை நீங்கவே கலாதிகள் நீங்கும். இவை நீ
ங்கவே சிவத்துவம் நீங்கும். இவை நீங்கவே தன்னை
அறியும். ஆகலின், "அறிந்து பற்றி னழுந்து மறப்
வறிவை யறிந்து" என்றார். அவன் அவள் அது முன்
னிலையாய இதாகிதங்கள் வருதலையும், அவற்றைத் தா
ன் பெறுதலையும், திருவருட்கண்ணால் பார்த்தழித்துப்
பேய் பிடியுண்டவனைப்போல, சிவத்துள் மறைந்து நி

ணரமையால், தானமலமும் ஆகாதென்றும், அங்ஙன
ம் பொருந்தியாத ஆர கன்மகம்பெறுதலால் தானே சிவ
மும் ஆகாமலென்றும் கூறப்பட்டது. இங்ஙனம் இருப்ப
து ஆன்மசுத்தாக்கள், 'ரத்த' என்று ...
ம பசா த்தகரணத்தை வியாத்துட்பய ...
... வியாபகமாகி ... ன்மை ...
... பதற்கேயாம், ...
... நிறைந்து சிவவியாத்தியில் வியாபகமாகிய ஆன்மா
வம் பஞ்சகிருத்தியங்களால் வி... சங்க
ள் ஒன்றையும் பத்தத்திற்பால் ... ஆகவே,
"... தோயாமல் நின்றபோல் ... முதலே து-
னா தோயாமற் சுத்தசத் துறவு" என்றார். பஞ்சகிருத்
தியங்களாவன, இந்திரியத்தில் பிரவேசித்தல் சிருட்டி,
இவ்விந்திரியத்தில் நின்று ஓர் விடயத்தைப் பற்றுதல்
திதி. பற்றிய விடயத்து இரண்டற அழுந்துதல் சங்காரம்,
அதில் இதம் பிறத்தல் திரோபாவம், அதனைத் தெளி
ந்து கொடல் அநுக்கிரகம், இங்ஙனம் இந்திரியத்தில்
பஞ்சகிருத்தியங்களும் வரலால் ஐந்திந்திரியங்களினும்
தோயாமல் நிற்பதே ஐந்தொழிலினும் தோயாமல் நிற்
பதெனஅறிக. அறிந்துபற்றி நின்று அழுந்துதலே வி
டயபோதமென்று அறிதல் ஆன்மரூபம், அவற்றை நீ
ங்கித் தன்னை அருளாலகண்ட விடம் ஆன்மதரிசனம்,
தான் மலமும் ஆகாமல் சிவமும் ஆகாமல் சிவத்தோடு
இரண்டறக்கலந்து நிற்பது ஆன்மசுத்தி எனக்கொள்க.

இசக்குவெண்பாவால பரிசுத்தமாகிய பிறவு இசை
லெனறு அறியத்தவாறு காணக. ௮-௯. (௮)

ஞானிகள இககனம பிரபஞ்சத்தில தோயாமல இ
ருப்பா! எனின, மேறகூறுகினறார.

கூரிருளின் மின்மினியின் கூட்டம்போல வா
ழசகத்தை, யாரறிவா ரக்க வறிவுதயம் - சூரிய
னைகாண், உன்னிழலைக்கெடுத்த வுச்சியிலே வூ
னமறச, சொன்னவத்தைகளைந் தும்.

(இ-ள்.) கூர இருளில மினமினியின கூட்டம்போ
ல வாழசசகததை யார அறிவார அநத அறிவு உதயம
சூரியன எ-நு. மாழகாலதது அமாவிருளில மினமினி
ப புழுககூட்டம்போனறு, அஞ்ஞானாந்தகாரத்தில ஆன
மாககள மிஞ்சிக போதததோடும கூடிய பொய்மமை
யாய வாழாகினற இப்பிரபஞ்சத்தை ஞானிகளாயினு
ர யாவர் அறிவார். (அவர சகததோடுங்கூடி இருக
கையினும் அதனை அறியாரொன்று நீ கூறியது எனனை?
எனின்) அவர்க்கு அந்த ஞானோதயம சூரியோதயம்போ
ல் தோறறும். (ஆகலின அச்சகத்தை அறியார். ஆயின
இநத ஞானததை அடியேன பெறுமாறு எங்ஙனம் எ
னின,)

உன் நிழலைக்கெடுத்த உச்சியிலே ஊனம் அற அவத்
தைகள் ஐந்தும் சொனனார எ-று. காலையினும் மாலை
யினும் நீளும் உனது நிழலைக்கெடுத்த உச்சிகாலத்தை

ப்போல், சகல சேவலங்களின் செல்லும் உணர்போதம் அடங்கிய நிவிர்த்த உணர்வு ஆணவக் கறைமறையும், ஞானச்செல்வம் வரவும் ஏதுவாயச் சுத்தாவத்தைகளை ஐந்தினையும் சொன்னார் பெரியார். அவற்றையாம் சொலக்கேட்டு நீ அறிதி, எ-று.

இருளைப்போல ஆணவம், மின்மினிபோல் காவிப் போதத்தோடும் கூடிய ஆன்மாக்கள், மின்மினியின ஒளிய வாறே தோன்றும் தோன்றி மறைந்தும் மின்னலை போல், ஆன்மாக்களினது மறப்பு நினைப்புகள் ஆகலின், "கூரிருளின மினமினியின கூட்டம்போல் வாழ்சகம்" என்றார். சூரியோதயத்தில் பூதவிருளும் மினமினி ஒளியும் தோறறு. அதுபோல, ஞானோதயத்தில் ஆணவ இருளும் கருவிப்போதமும் தோறறு ஆகலின், "அறிவுதயஞ் சூரியனகாண்" எனறார். இந்திரியங்கள்பத்தும் பஞ்ச பூதங்களிடமாய்நினறு, விடயங்களை நேரே அபகரிதது விசறகரிககப பொருந்தியபோதும் இறக்க இருந்த இடம் நினமலசாக்கிரம், அவ்விந்திரியங்களிடமாய் விடயங்களைப் பகுததறியபபட்ட ஆனமாவின் இச்சாஞானகிரியைகளுக்கு இடமாகிய மனம்புத்தி ஆங்காரங்களின் வியாத்தி அறும் இடம் நினமலசொப்பனம், ஆன்மசைதன்னியத்திறகு அதிட்டானமானசித்தவிசுறபம் ஒடுங்கின இடம் நினமல சுழுத்தி, அச்சைதன்னியவாசன மானபிராணவாயுநீங்கினஇடம் நின்மலதுரியம், ஊசல்வடம் அற்றபோது அதற்குகீழ்

ரச இடம ஆகாரம ஆனாறபோல, இஙஙனம கருவிய
போதம எனைமகழிக இடகத ஆனமா அருள ஆதா
ரமாய நினற சகாவநாத நினமலாமம, இககருவிய
போதமறறு நினற சாககிரததில ... காட்டககண
டவாபோல, அருளால தனனை அறிவது நினமலசாக
கிரம, இஙஙனம தனனை அறிநத இடத்தத தனககொ
ருசேடடை அறறு அநத அருளே தனககு ஆதாரமாய
அவவருளில தான அமைசசாகி நினற இடம அவவருள
தரிசனம, இநநனம இவவருளைத் தரிசிபபது நினமல
சொபபனம, இசசாருஞானகிரியை தோனறாது நினற
இடமபனா, இசசபபனையினது நினமலமெல்லாம தன
து இசசாருஞானகிரியை தோனறாது தனதாகி எதிரீடு
சிறிதும தோனறி இபபனையே சாருந்த இந்த இடம நி
னமலசுழுத்தி. தான இபபடியாகிய இடத்துககதி
ரோபிமேடோரினற கண அககதரிடத்து அதீதபபடுக
றுவாயில, இககணணுககு அநதககதரினது வடடப
பளபளபபுமாத திரககோறறுவதுபோல, பனையை நீ
ககி ஆநநதசசகதி சேர்ந்துநினறு தான சிவததில அதீதப
படுகிறுவாயில, ஆநநதாநுபவம பெறுவது நினமலது
ரியம. அககததரினது வடடப பளபளபபாகிய சோபை
யைக கணடகண அககததிராகாதிருககையிலும, தனபா
ரவையும இழநது தனனால காணபபடட முதலையும இ
ழநது அககததா தானுய மிகவுமஅதீதபபட்டாறபோல,
அஙஙனம ஆநநதாநுபவமபெறற ஆனமா அநத ஆநந

தமாகாதிருக்கையிலும், அடைவாசந்தாப்பயவ்க்கை அற
ரதாலும் இன்றி ஆநந்தமாய் நின்றபோசமும் இன்றி
அபவாநாதமே தானாய் அமிழ்தபட்டிடும் நின்மலா
தீசம், முன்சொன்ன ஐந்தும் கருவிகள் முப்பத்தாறும்
நீங்குதற்கு ஏது. பின்சொன்ன ஐந்தும் தற்போகங்கெ
ட்டுச் சிவத்தில் அழுந்தப்படுதற்கு ஏது. "சொன்ன அவ
த்தைகளைந்தும்" என்றது இவையெனக்கொள்க. "உச்
யிலே சொன்ன அவஸ்தைகளைந்தும்" என்றமையா
ன், அவ்வுச்சி நோக்கப்படுதற்கு ஏதுவாகிய அவஸ்தைகள்
ஐந்தும் சொல்லப்பட்டன. இருளைப்போல் கேவலமும்,
உருக்களைப்போல சகலமும், உரு இன்றி இருளைமாத்திரம்
காணுங்கண்போலவும், இருளிட்டது உருவாறக் காணுங்
கண்போலவும், கேவல சகலங்களை அறியும் ஆன்மா,
சூரிய உதயத்தில் இருளும் உருவும் இன்றிச் சூரியப்பிர
காசமாத்திரங் கண்ட கண்போல, அருள் தோற்றியகா
லத்து முன் தோன்றிய கேவல இருளும் கருவிகட்ட
ங்களும் தோன்றாது, அவ்வருளைமாத்திரங் கண்டுகொ
ண்டிருப்பது அருள்தரிசனம், சூரியப்பிரகாசத்தைக்
கண்டகண் புடைபெயராது நோக்காது அச்சூரியப்பி
ரகாசத்தில் ஏகீபாவமாய் நிற்பதுபோல, அருள் என்று
ம் தான் என்றும் சிறிதும் தோன்றாது, அவ்வருளேதா
னாய் நிற்பது பலாதரிசனம், சூரியப்பிரகாசத்தை வி
ட்டு அச்சூரியனது வட்டப் பளபளப்பைப் பார்த்த க
ண்போல் ஆன்மா, பலாயைநீங்கி ஆநந்தபோகம்பெறு

கல் சரியனறு வட்டப் பளப்பளப்பப் பார்த்துக் கண்
ணைப் பார்வையையும் இறந்து, அப்பப்பப் பார்க்கிய கா
ட்சியையும் இறந்து, அ... அத்தப்பட்டு
போல், ஆகப்போகத்தைப் பெற்று ...னமா, அதனைப்
பெற்றான் என்பதும் அவ்வாத்தம் என்பதும் இன்
றி, அப்பாகிக்ககோடு அது ஆனா அத்தப்பட்டிருந்தான்
என்றுவாக்யாக்கூறிய அத்துவிதக்கூற்று உவமை ஆதி
ரும் ஆக காண்க.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானிகள் உலகத்தை அறி
யாமையும், ஞானம் நிர்மலாவத்தையில் நின்றல்
பெறலாம் என்றும் அறிவித்தவாறு காண்க. (௯)

அந்த ஞானத்தை நீகூறிய நிர்மலாவத்தையில் நி
ன்று பெறுவதே அன்றி, அறவினைகளைநின்று தவத்
தைப்பண்ணிப் பெறக்கூடாதோ? எனின், மேற்கூறு
கின்றார்.

மெய்யாகத் தோன்றிடினும் பொய்யை விசா
ரிக்கில், பொய்யாய்ச் சுவர்ப்பாம்பாய்ப் போம
ன்றி - ஐயா, தொழிலைச் செயிற்றுணு சோரனை
ப்போற் றொன்றி, கழலப் பறையறைதல் காண்.

(இ-ள்.) மெய் ஆகத் தோன்றிடினும் பொய்யை வி
சாரிக்கில் பொய் ஆய்ச் சுவர்ப்பாம்பு ஆய்ப் போம் அ
ன்றி ஐயா தொழிலைச் செயில் எ-று. விசாரியாதப
டியினாலே மெய் [illegible]

விக்கூடடாகளாது [illegible] கையில்
நின்று [illegible] புலப்படுபோ
லாயப பொய்யாய [illegible] அயறாகற
அஙஙனம [illegible]
டு, அவை [illegible] தொழி
லைச் செய்து [illegible])

தானும் [illegible] பயபதை அ
றைதல [illegible]
ராக படியிலுற [illegible] வெ
ருண்டு ஆசனவன [illegible] அகறத
லொடு ஒக்குமம எ-று.

சுவரில் எழுதிய பாமபிரசு சோறறுவ மாததிர
மே அனறிச் சேடடை யுணருமபோல, கருவிகளை
எதிரிட்டறிதற்போது பிரபஞசம தோறறரவு மாததிர
மே அன்றி முனபோல சேட்டியாது. ஆகலின, அஙஙன
னம் உவமைகூறினா. இவமைாவதறையில் நினறு அ
ருட்கணணுறறுவைகாரிடடுப பாரககுமபோது சடமாய நீ
ங்கும் கருவிகளை பெய்யாககக கருதிக்கொணடு, அவை
நீங்கும்படிக்குத் தவதகொழிலைச் செயயதகொடடாஙகி
னைமயால் இஙஙனம் உவமைகூறினா. காணம்-அவச.

'இத்திருவெண்பாவால் கருவிகளினது உண்மையை
க்காணின் எல்லாம பொய்யாயவிட்டு, ஞானம தோன்
றும் அன்றி, தவத்தான அங்ஙனம் விடுதலும் ஞானம
தோற்றலும் இன்றென்று அறிவித்தவாறு காண்க. ()

கருவிகளுந் தன்மையை உணர்ந்தால் எல்லாம் பொய்யாய்ப் போம் என்றீர். அப்படி பஞ்சமும் தேகமும் பரிச்சேதம் இன்றிப் போமோ? என்னில், மேற்கூறுகின்றார்.

உலகத்தை மாயா வுடம்பையும் பொய்யென் றலகைத்தேர் போலவே கண்டால் - விலகித்
துடைத்தொழிந்த லாகுமோ சொப்பனத்தீச்
சுடக்கவிடுஞ் சாக்கிரம்போற் காண். [நற்றால

(இ-ள்.) உலகத்தை மாயா உடலைப் பொய் என்றால் அலகைத்தேர்போல அறிவது அல்லால் விலகித் துடைத்து ஒழித்தல் ஆகுமோ எ-று. மாயாகாரியமாகிய இப்பிரபஞ்சத்தையும் உடம்பையும் பொய் என்று அறிவிக்கதாய், பேய்த்தேர்போல பொய்யாகக்கண்டு அறிவதன்றி, அதனோடு பிரபஞ்சத்தைப் பரிச்சேதமாய் நீக்கித்தள்ளி ஒழிக்கக்கூடுமோ, நீர் இங்ஙனம் கூறியதனால் ஞானமும் அஞ்ஞானமும் கூடியிருக்குமோ என்னின்,

சொப்பனத் தீச்சூழ்ந்தால் கடக்கவிடும் சாக்கிரம் போலக் காண் எ-று. சொப்பனத்திலே ஒருவனைக் கட்டுமலைமேல் இன்றி அக்கினி சூழ்ந்துகொண்டால், அவனைக் அக்கினியைக் கடக்கவிடும் சாக்கிராவத்தைபோல், உன்னைச் சூழ்ந்துகொண்டு நின்ற தேகாதிபிரபஞ்சங்களை ஞானசூரியன் வந்துதோன்றில் உனக்குப் பொய்யாகக் காட்டிவிடும் என்று அறிந்து எ-று.

பேய்த்தேர் நீரைப் பொய் என்று கண்டபோது நீர்போல் தோற்றவும், முன்னர் மெய் என்று கண்ட வாசனையும் இருக்கும், சொப்பன நிலையைக் கடந்துவிட்ட சாக்கிரத்தில் இத்தோற்றரவு இன்றி முன் கண்ட வாசனை மாத்திரம் இருக்கும். அங்ஙனம்போல, சுத்தாவத்தையில் நிற்போர்களும் சுத்தத்தில் நிற்போர்க்கும் பிரபஞ்சத்தோற்றம். ஆகையால், அவ்விரண்டையும் கூறினார்.

இத்திருவெண்பாவால் கருவிகளது உண்மை அறிந்தவிடத்துத் தேகாதி பிரபஞ்சங்கள் முன்போல மயக்குதல் இன்றி, காட்சியாதலை மாத்திரையாய் நிற்கும் என்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௧௧)

கருவிகள் முப்பத்தாறையும் பொய்யாகக்கண்டு நீங்கினால் அந்தஞானம் தோன்றுமோ? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

பொய்யென்ற வார்த்தை புரையற்று மெய்யானால், மெய்யென்பது தேட வேண்டுமோ — மையிருளைத், தீர்த்த வெயிலைத் திரும்பி யசைத்திமைத்துப், பார்த்ததிலென் சந்தையம்மைப் பாய்.

(இ-ள்.) பொய்என்றவார்த்தை புரையற்று மெய்ஆனால் மெய்என்பது தேடவேண்டுமோ எ-று. கருவிகளெல்லாம் பொய்என்று நீ சொன்னவார்த்தைபோல, கு

ராமற்று உணர்கருவிராது அவை பொய்யென்பது உண்
மையாயத் தோற்றுமென்னின், மெய்யாகிய ஞானமென்
பது தெரிந்திட வேணுமோ. (அவசத்தையைப் பொட
டாகத் தோற்றுவித்தது தானே ஞானம் அன்றோ? ஆயி
ன். அங்ஙனம் தோற்றுவித்த ஞானத்தை யானறிந்
துகொண்டிருக்க வேண்டாவோ! எ. றி.)

மெயிருளைக் கிடத்த வெப்பிலத் திருமபி அசைந்து இ
மைத்துப் பார்த்து அதில் என சந்தேகம் வையப்பட
எ-று. மயக்கமாகிய ஆணவ இருளைத் தீர்த்த ஞானப் பி
ரகாசத்தை உணர்த்துவதால் எதிரிடும் அசைத்துப் பா
ர்த்தும், அப்பனம் பாராது ஒழிந்தும், அந்த ஞானப்பி
ரகாசத்தை ஈது உண்மையோ அன்றோ என்று நீ என்னை?
வியுறுகின்றாய், (அங்ஙனம் ஐயுற்று அகலான் அசைவற
நிற்றி.) எ-று.

சூரியப் பிரகாசத்தால் இருள்நீங்கி, அப்பிரகாசத்
தைக்கண்டு கண் ஈது அப்பிரகாசமோ அன்றோ என்று
அதனை மேல் ஐயுறாது, அவ்வொளியில் ஏகபோகமாய் நி
றபதுபோல், அருளில் அசைவற நிற்கவேணும். ஆக
ன, அங்ஙனம் உவமை கூறினார்.

இத்திருவெண்பாவால் கருவிகள் அனைத்தும் பொய்
யாக உள்ளபடி அறிதலே ஞானமென்று அறிவித்தவா
றுகாண்க. (கஉ)

தேகாதி பிரபஞ்சமெல்லாம் பொய்யென்றும், பிறவி
துன்பம், ஈதுஆகாதென்றும், ஞானிகளும் ஞானிகள் அ

லாரும் கூறினர். இவருள் ஞானிகளை அறிவது எங்ஙனமெனின், பம கூறுகின்றார்.

வேண்டா பிறப்பென்ற வார்த்தையிரவின் மெய்விடயம், நீண்டாதனிலே தெரியாதோ — காணீர், உடம்பு மிகையொன்றிலாமையே நோன்பென, றடங்க வடங்கினரே.

(இ-ள்) பிறப்பு வேண்டா என்ற வார்த்தையினில் எ-து பிரபஞ்சம் வேண்டாமென்பய பிறவி ஒழிகாரனென்றும், மெய்ஞ்ஞானிகளாம் பெரியோர்களும் கூறிய வார்த்தையினால் (அயர்ந்த பிரித்துக் காணக்கூடாது ஆயினும்,)

உடம்பு மிகை ஒன்று இலாமையே நோன்பு என்று அடங்க அடங்கினார் மெய்விடயம் நீண்டாது அதிலே தெரியாதோ காணீர் எ-து. உடம்பைச் சகத்தருளன்றும், ஓர் விடயங்களிலும் பற்று இலாமையே நோன்பு என்றும் அறிந்து, அந்தப்போகங்களை யான் என்பதென்று கருதும் புறத்து நின்றபோகம் அடங்க, உள்நின்ற போதம் அடங்கிய மெய்ஞ்ஞானிகளை அவரது உடம்பு விடயங்களைப் பற்றுது, அதனால் தெரியும். ஆகலின், இக்குறிப்பினால் கண்டு கொள்வீர் எ-று.

மெய்யால் காணீர் என்றமையால், வார்த்தையிலே காணக்கூடாது ஆயினும் என்பது வருவிக்கப்பட்டது. மெய்யோடு இந்திரியங்கள் ஒற்றுமையாயிருத்தலின்,

மெய்யுடையத் திரையிட்டுக்கொண்டு ஆசிரியர் சொல்கிறார். என்றனைப் பயன, உட்பற்றிலை என்றதற்கு முரிய கூட்டுக.

இச்சகுருவெண்பாவால் வாசகஞானிக்கியம் அநுபவ ஞானிக்கியும் அறியப்படும், ஏது கூறியவாறு காண்க. ()

விரத்தியினாலமை முற்றும்.

ஆக அதிகாரம் ௫ - க்கு வெண்பா - ௪௬.

வைராக்கியப் பகுதி

௬ - ம் அதிகாரம்

துறவு.

எத்தனை உட்டுறவு உடையார் ஆயினும், புறப்பற்றொடு இருப்பின் இப்பற்று ஒழியாக் காலே அறிவை மயக்கும். ஆகலின், புறத்துறவும் வேண்டும் என்று இதனுள் புறத்துறவு இலக்கணம் கூறினார். ஆகலின், இவ்வதிகாரத் திறகுத் துறவென்று பெயராயிற்று.

தேடப் படும்பொருளைச் சிக்கனவாகப் புதை
த்துக், கோடிக கொருமிடங் கொள்ளுகினும்-
கூடாது, வாணளை விண்கழிக்கு மானிடரைப்
போன்மயக்கம், பூணார் பொய் கண்டுதுறப்போர்.

(இ-ள்.) தேடப்படும் பொருளைச் சிக்கன ஆகப் புதை
த்துக் கோடிக்கு ஒருமிடம் கொள்ளுகினும் கூடாத

வாயுராளை விணைகழிக்கும் எ-று. தம்மால் தேட்ட —
திரவியங்களெல்லாம் செலவழியாது பத்திரமாக-
சேமஞ்செய்து வைத்துக் கொண்டு. தாம் உடலைவிட்டுப்
போங்காலை நிமிடகாலம் அவ்வுடலில் இருக்கக் கோடி
திரவியத்தைக் கொடுப்பினும் ஆயுள் வாங்கிக் கொள்
ளுவோம் என்றால் கூடாத் துய்யுடனொடு உயிர் வாழ்
நாளைத் தம் அதுகூசர்யாது அவத்தாகழிக்கும்,

மானிடரைப்போல மயக்கம் புனைந்த பொய்யைச் சார்ந்
றப்போர் எ-று. பேதை மானிடரைப்போல தேகாதி
பிரபஞ்சங்களை மெய்யாகக்கண்டு இவற்றில் மயக்க
முற்றோர்கள். இவற்றைப் பொய்யாகக்கண்டு துறப்போ
ர், எ-று.

கடவுள் பிறரும் அநாகுமம் ஆயுள்கொடுக்கவும்
கொள்ளவும் கூடாது ஆகலின். "கூடாத" என்றார்

இச்செய்யுளால் இளமைக்கண்ணே ... போகங்களைத் துறந்து, ஞானாசிரியனை அடைந்து,
வீடடைய வேண்டும் என்று கூறியவாறு காண்க. (௧)

ஊர்க்குருவி யும்வளர்த்த குஞ்சு மொரும
னையில, பாக்கனையும் பார்த்திருந்தும் பறமென்
னோ - மூர்க்கர், அரிபிரம ரிந்திராகள் வாழ்வனி
த்த நம்வாழ், வொருபொருளோ வெனவெருழி
வாரோ.

(இ-ள்.) ஊர்க்குருவியும் வளர்த்த குஞ்சும் ஒருமனை யில பாக்கனையும் பார்த்து நம்பறறு இது என்றோ மூர்க்கா எ-து. ஓர்மனையில வாழாநின்ற ஊர்க்குருவியும், அதுவளர்த்த குஞ்சுகளும், அம்மனையில் பூனையும், அப் பூனையினது குட்டிகளும, இளமையில்நலவினைக்கீடா ய்த் தம்முள் உறவாய்க்கூடி இருப்பதையும், முதிர்ந்த போது தீவினைக்கீடாய் உறவாயிருநத தாமே தமமுட் பகையாய்ப் பிரிந்துபோவதையும், அம்மனையுள் இருந் தாராம்பாாததிருநதும், அங்ஙனம் வினைககீடாய்வரும் மனைவி மக்கள்முதலிய இபபிரபஞ்சத்தினைத் துறவா து, இதனமேல் மனதுபறறி இருததல்இது என்னைகொ லோ. (ஆயின அவற்றைப்பார்த்திருந்தும் எலலோரும் இவ்வாழ்க்கையோடும் இருக்கஇலலையோ ! நீர் இங்ங னம் கூறியது எனனை ! எனின், அம்மனைவிமக்கள் முத லிய இப்பிரபஞ்சம் வினைககீடாய் வந்ததென்று அறி யாது அபபிரபஞ்சத்தோடுங் கூடி வாழ்பவர்.) மூர்க்கர்,

அரிபிரமர் இந்திரர்கள் வாழ்வு அநித்தம் நம்வாழ்வு ஒரு பொருளோஎன்று ஒழிவாரோ எ-து. அப்பிரபஞ் சம் இருவினைக்கீடாய் வந்ததென்றுஅறிந்த உத்தமரா யினர் யாவர்க்கும் மேலாய அரிபிரமர் இந்திரர் முத லிய தேவர்கள் வாழ்வும் அநித்தியமென்று வேதாக மங்கள்கூறுதலான், நமது அற்பவாழ்வு இஃது ஓர்பொ ருளோஎன்று கருதி, அப்பிரபஞ்சத்தைத் துறவாது ஒ ழிவாரோ ! எ-று.

ஒருவன் நல்வினை அநுபவிக்குங்காலத்துத் தாய் தந்தை மனைவி மக்கள் சுற்றம் நட்பு இவர் முதலியோர் உறவாயிருந்து இதஞ்செய்வர். அவன் தீவினை அநுபவிக்குங்காலத்து அங்ஙனம் உறவாயிருந்தவர்தாமே பகையாய் அகிதஞ்செய்வர். ஆகலின், இவை இருவினைகட்காய்வந்தவொன்று அறிந்து துறக்கும்படிக்கு அவைகளை உவமைகூறினார்.

இத்திருவெண்பாவால் மனைவியாதி குடும்பம் வினைக்கீடாய் வந்ததன்றித் தமக்கு உறவு அன்றென்பதும், அனித்தியமென்பதும் அறிவித்தவாறுகாண்க. (௨)

இங்ஙனம் எல்லாவற்றையும் துறந்தவர் யாவர்? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

பட்டினத்துப் பிள்ளையினைப் பத்திரகிரி யைய
பரவி, விட்டுவிட மாட்டார் வெறுவீடர் - வெட்
ட, வெறுவெலும்பை நாய்கறண்ட வேந்தர்வா
நாய்பார்த், துறமுவதைக் காட்டுவோ மோ.

(இ-ள்.) பட்டினத்துப் பிள்ளையினைப் பத்திரகிரியைப் பரவி விட்டுவிடமாட்டார் வெறுவீடர் எ-து. அளவற்ற செல்வராயிருந்தும் அச்செல்வங்கள் எல்லாம் துரிசறத்துறந்த பட்டினத்துப்பிள்ளை நாயனாரையும், பத்திரகிரி நாயனாரையும் தோத்திரம்பண்ணி, மனைவியாதிய பற்றுக்களைவிட்டுத் துறக்கமாட்டார்கள். மிகுந்தமிடியாயிருந்தார், (ஆயினும் மனைவி மக்கள் முதலாயினோ

னை யாம் விடுத்துத் துறந்தோமேல் அவனை அயலார் கைக்கொண்டுபோகாரோ? எனின,)

வெட்ட வெறுஎலும்பை நாய்கறண்டவேந்தர்வரநா ய்பார்த்து உறுமுவதைக்காட்டுவோமோ எ-து. ஊன் சிறிதும் இன்றிய வெள்ளெலும்பை ஓர்நாய் தனது ப றகொடு கறண்ட, அந்நாய் முன்னர் அரையர் எதிர்வர, அவ்வெலும்பை அவர்கவர்ந்து கொள்வர் எனறு கருதி அவரைப்பார்த்து உறுமுவதைப்போல், யாமும் காட்டு வோமோ எ-று.

அளகேசனைப்போன்ற செல்வத்தினையும், அருந்ததி போனற கற்பினையுடைய மனைவியையும், காமனைப்போ லும் கட்டழகினையும், துறந்தோர் பட்டினத்துப்பிள்ளை நாயனாரும், பத்திரகிரிநாயனாரும் ஆகலின், அவரைத் துறந்தோர் என்று எடுத்துக்காட்டி, அம்மூவகையுள் ஒ ன்றேனும் இல்லாரும் அவரைப்போல் துறக்கமாட்டா மையால், "விட்டுவிடமாட்டாரவெறுவீடர்" என்றார். எலும்புகறண்டும் நாய்க்குத் தனது எயிற்றில் அது தை த்ததன்பந்தெரியாது இன்பமாத் தோற்றல்போல வனி தாதிபோகங்களாகிய துன்பத்தை ஆணவம் இன்பம் போல் மாறுபடுத்திக் காட்ட இன்புமாகக் கருதலான், "வெறுவெலும்பைநாய்கறண்ட" என்றார். தான்பற்றி ய எலும்பை அரையர்கவர்வரெனக்கருதி, அவரைப்பா ர்த்து உறுமுவதுபோல், தாம்பற்றிய குடும்பத்தைப் பி

றர்கவர்வொனக்கருதிக் கூறலான், 'உறுமுவலைதக்கா
ட்டுவோமோ' என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் செல்வம் இளமை அழகு மு
தலானவற்றுள் சிறந்திருந்தும், அவற்றில் பற்று ஓரணு
வளவும் இன்றி, அவற்றையெல்லாம் துனபமென்று து
ரிசறக்கைவிட்ட பட்டினத்துப்பிள்ளை நாயனா பத்திர
கிரிநாயனார் போன்று துறந்தோரோ, எல்லாவற்றையும்
துறந்தோராவர் என்பதும, அச்செல்வ முதலியவற்று
ள் ஒன்றேனும் இன்றாகவும், துன்பந்தருதற்கு இடமாகி
ய மனைவியாதி குடும்பத்தை இனபமெனக்கருதிக் கை
விடற்கு அஞ்சுபவரோ ஆணவத்தால் மறைப்புண்டவரா
வர் என்பதும் அறிவித்தவாறுகாண்க. (௩)

நீர் இங்ஙனங் கூறியவாறே துறந்தோர் பிறப்பு நீங்
குவரோ ! எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

நாடுநகர் வீடுடையா டாய்தந்தை நட்புமக்கள்
மாடுகுலம் பொன்னுடம்பின் வாதனைகள்-கூடத்
தொடுத்தவலைக் கண்ணித் தொடக்கிதனை பிப்
விடப்பெறுவா ரேன்பிறப்பார் மேல். [போ

(இ-ள்.) நாடு நகர் வீடு உடையாள் தாய் தந்தை ந
ட்பு மக்கள் மாடு குலம் பொன் உடம்பின் வாதனைக
ள் எ-து, நாடும் நகரும் வீடும் மனைவியும் தாயும் தந்தை
யும் நட்பும் மக்களும் மாடும் சாதியும் திரவியமும் இ
வைமுதலிய உடம்பு வாதனைகளும்,

கூடத் தொடுத்த வலைக் கண்ணித் தொடக்கு இதனை இப்போது விடப்பெறுவார் மேல் ஏன் பிறப்பார் எ-து. தாம் அகப்படப் பிணித்தவலையும் கண்ணியும் ஆகிய தொந்தனை என்றறிந்து, இத்தொந்தனையை இப்போது விடப்பெறுவார் இனிமேல் ஏன் பிறப்பார் எ-று.

உடம்பின் வாதனைகள் என்றமையால் ஆடை ஆபரணம் யானைகுதிரை கவிகை சிவிகை சாய்மனை முதலியவும் கொள்க. இங்ஙனங்கூறிய எனதென்னும் போகப்பற்றை நீத்துத் தவஞ்செய்வோர்க்கு யானென்னும் தேகப்பற்றும் அறும், இத்தேகப்பற்று அறவே இவற்றை யான் எனதென்று புறத்துநின்ற போதம் அறும், இப்போதம் அறவே உள்நின்றபோதம் அசுத்தவாசனை பண்ணாது சுத்தவாசனைபண்ணும், இவ்வாசனையால் ஞானங்கிடைக்கும். இஞ்ஞானத்தால் வீடுஎதாம் ஆகலின, "ஏன்பிறப்பாமேல்" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் போகவாதனைகள் எல்லாம் பற்றறத்துறந்தோர் தேகவாதனையாதிகள் அற்று, ஞானத்தால் வீடடைவது மெய்ம்மைஆகலின, அவர்க்கு இனி என்றும் பிறப்பு இன்று என்பது அறிவித்தவாறுகாண்க.

நீர்கூறிய மனைஆதிய பற்றுக்களை எல்லாம் துறந்து பொன்னைமாத்திரம் பிடித்துக்கொண்டு தவஞ்செய்யலாகாதோ? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

தின்னிற் றிமிரில் விடம்பிடித்துத் தீர்ந்துவிடும்
பொன்னை நினைக்கப் பொறுதுகாண் - பின்னை
மருந்தாலு மந்திரத்தி னாலுந் தவிராப்
பெரும்பாவம் பெண்ணிற் பெரிது.

(இ-ள்.) தின்னில் திமிரில் விடம்பிடித்துத் தீர்ந்துவி டும் பொன்னை நினைக்கப் பொறுது பின்னை மருந்தாலு ம் மந்திரத்தினாலும் தவிராப் பெரும்பாவம் எ-து. கோபாதிகளாகிய திமிரினால் விடம் உண்டால், அவ்வி டம் சிறிதுபோது தாழ்ந்துத் தலைமீக்கொண்டு, பின்ன ர் மணிமந்திர ஔடதங்களால் தீர்ந்துபோம். பொன் னைக் கரத்தானும் பற்றுது வாக்கானும் கூறுது மனத்தா ல் நினைக்கவே, அப்பொன்னுசையாகிய விடம் அணைக கணமேனும் தாழாது, அந்நினைவினும் விரைந்து தலைமீ க்கொண்டு, பின்னர் மணியானும் மருந்தானும் மந்திர த்தானும் தீராதபெரும்பாவம். ஆகலின்,

பெண்ணிற் பெரிது எ-து. நீவிடுக்கின்றேன் என்ற பெண்ணுசைவிடத்தைப்பற்ற இப் பொன்னுசைவிடம் மிகவும் பெரிது. (இதனை மனத்தானும் நினையாது விட வேண்டும்) எ-று.

துறந்தோர் பொன்பிடித்தால் அதனைப் பாதுகாத்த ற்கு இடம் பிடிக்கவேண்டும்; அஃதன்றி, அப்பொன் னை வளர்த்தற்கு அவாத்தோன்றி, அபக்குவர்க்கு ஞான சாத்திரங்களைக் கூறி, பொன்கொடுத்தார்மேல் விழை

வும், கொடாதார்மேல் வெகுளியும் தோன்றும், இவை தோன்றவே துறவான்வரும் தவப்பயனும்இன்றி, முன் பெண்ணோடுங்கூடிச்செய்த இல்லறப்பயனும் இன்றிக் கேடுவரும். ஆகலின, "பெரும்பாவம்பெண்ணிறபெரிது" என்றார். காண்-அசை.

இத்திருவெண்பாவால் பொன்மனத்தால் நினைப்பினும் மாறுமயக்கம் தருதலானும், ஈட்டல் ஆதியான் விழைவு வெகுளியாதிகள் அடுத்தத தவப்பயன அன்றி இல்லறப்பயனும் அழிதலானும், பெண்ணைசையினும் பெரும்பாவம் தருவது ஆகலின், அதனைப்பறறலாகாது என்பது அறிவித்தவாறு காணக.　　(௫)

இங்ஙனந் தேகாதிபிரபஞ்சம் எல்லாம்பொய் என்று நீர் சொல்லக்கேட்டதே அன்றி, மற்றியாவரும் சொல்லக்கேட்டிலேன், என்ற மாணாக்கனைநோக்கி, மேற்கூறுகின்றார்.

செல்வ மிளமை யுடம்புபேய்த் தேரென்று [லை
சொல்லுவதென் காணுரோ சுட்டதுபோய் - ஒல்
விடுவோர் பிறப்பிறப்பின் மீளார்கண் மீண்டால்
தொடுமோ சிவனைத் தொடா.

(இ-ள்.) செல்வம் இளமை உடம்பு பேய்த்தேர் என்று சொலலுவது என் காணுரோ எ-து. செல்வமும் இளமையும் உடம்பும் இவைமுதலிய பிரபஞ்சங்களும் கானற் சலம்போலப் பொய்யென்று யாம் கூறவேண்

டுவது என்னை? அவை மெய்போல்தோன்றி அழிவன வற்றைத் தாம் காட்சிப்பிரமாணமாகக் காணார்கொல லோ. (ஆயின் எலலோரும் ஞானத்தால் பிறப்பு அறு மென்று கூற, நீர் துறவால் பிறப்பறும் எனறு கூறிய து என்னை? எனின்,)

சுட்டு அதுபோய் ஒல்லை விடுவோர் பிறப்பு இறப்பி ல் மீளார்கள் மீண்டால் தொடுமோ சிவனைத தொடா எ-து. தேகாதி பிரபஞ்சங்களை யான் எனது என்று சு ட்டி அறியும் இச்சுட்டிப்போதம்போய், அப்பிரபஞ்சத தைச் சீக்கிரத்தில் விட்டுத் துறப்போர் பிறப்பிறப்பில மீண்டுவாரார்கள். ஞானக்குறைவினலை மீணடார்களே னும், (முன் துறந்து தவம்பண்ணிய வாசனையால் அப் பற்றுக்களைக்கடந்து நிற்பரே அன்றி, அவ்வாப்பற்றுத் தீண்டுமோ தீண்டாது. ஆயினும், பிறப்பில மீண்டோ ரைத் தீண்டாதோ! எனின், அவர்) சிவனைப்போலும் ஒன்றேடும் பற்றற்றுடையார் ஆகலின, தீண்டாது எ-று.

இனி அநித்தியவிவேகந்தோன்றிய அக்கணமே தாழ் த்திராது எல்லாவற்றையும் விடவேண்டும்ஆகலின், "ஒ ல்லைவிடுவோர்" என்றார். முற்பிறப்பில் அவாஉடையார் க்கு இப்பிறப்பினும் அதுதொடர்தல்போல், முற்பிறப்பி ல் அவா அறுதிஉடையார்க்கு இப்பிறப்பினும அவ்வவா அறுதியே தோற்றும்ஆகலின், "சிவனைததொடா" என றார்.

இததிருவெணபாவால உடமபுமுதலிய பிரபஞசந தோனறி அழிவது பிரததியக்ஷமாக இருததலின, கானறசலமபோனறு அழிவதெனறு ஒருவா கூறககேடக வேணடுவது இனறெனபதும, இஙஙனமபிரதயக்ஷமாயிருபபினும அறியாா அஞஞானிகள எனபதும, சுடடறிவுபோயப பிரபஞசததைத அநிததியமெனறு அறிநது விரைநதுவிடடுத துறபபதே ஞானமெனபதும, இததுறவுடையோா ஈணடு மீணடுமபிறவாாஎனபதும, தவககுறைவால மீணடாா ஆயினும ஒனறினுமபறறுதல அறறிருபபாா எனபதும அறிவிததவாறுகாணக. (௬)

இநத அவாஅறுதியினால வரபபட்ட வினபம் எனனை? எனற மாணுககனைநோககி, மேறகூறுகினறாா.

ஆசையினா லற்பசுக மாயழிநதாற பேரின்பம்
ஆசையின்போக கெனறறிய லாகாதோ — ஆசை
நசிக்கக் கழுககுவநத நாசமென நாடித
தெளியபபோ மறறிவையைந் துமம.

(இ-ள்.) ஆசையினால அறபசுகமாய அழிநதால் பேரினபம ஆசையின போககுஎனறு அறியல ஆகாதோ எ-து. ஆசையினாலே போதம் சகமுகமாய்ச் சென்று விடயங்களில அழுநத, தமககுஅவறறுள அறபமாய் சசுகநதோனறி அழியும் ஆனால், இவ்வாசை நாசமே சிவததில தோன்றும் பேரினபம பெறுதறகு ஏதுஎனறு

அறியலாகாதோ! (ஆயின், அவ்வாசை போம் ஆறு எங்ஙனம்? எனின்.)

ஆசை நளிகைக்கு அழுக்குவந்த நாசமென நாடித் தெளிய மற்றிவையைந்தும் போம் எ-து. அவ்வாசை போதத்தின்கண் ஏறுவது நெய்யாதிவார்த்து அடைகளும் மூங்கிற்குழாய்க்கு அழுக்குவந்த ந..போல, தமக்கு நாசமாமென விசாரித்தறிய, அவ்வாசையின போதமாய் விடயங்களிற பிரிந்துசெல்லும் இவ்வைந்தவாவும நீங்கும் எ-று.

ஆன்மா ஆசையினால விடயத்தில அழுந்திச் சிற்றின்பம் பெறுதலபோல், அவ்வாசை நாசத்தால சிவத்துல அழுந்திப பேரின்பம் பெறும ஆகலின், "பேரினப மாசையின் போக்கென் றறியலாகாதோ" என்றார். தேன்நெய் எண்ணெயாதிவார்க்கும் மூங்கிற்குழாய்ச் சிறுதுவாரத்தின்கண் மர அட்டைமுதலிய நுழைந்தால அதில் சுழல்வதேஅன்றி, அழுக்கினால்மீளமாட்டா. ஆகலின், முனபோல் தேனாதிவார்த்து அங்கிகரியாது அதனைப்புறம்பாய் விடப்படும். அதுபோல், ஆசைபோதத்தில் ஏறி மிதந்தபோது எவ்விதத்தாலும் மீளாது. அதனால், அப்போதத்தில் வீட்டின்பத்திற்கு ஏதுவாய துறவு மெய்யுணர்வு முதலிய நற்குணங்கள்ஏற, இக்குணங்களேறாமையின் முன்போல் பிறவித்துன்பத்தையே பெறும். ஆகலின், அங்ஙனம் உவமைகூறினார். நளிகையில் மா

அட்டையாதி நுழையும்போது இன்பம்போல் எளிதில
நுழைந்து மீளமாட்டா. அதுபோல், போதத்தினகண்
ஆசை ஏறும்போது இன்பமபோல தோனறி, எளிதில
ஏறிமீளாமைக்கும் கொள்க. நளிகைஎனபது மூங்கிற
குழாய், அது திசைச்சொல.

இத்திருவெண்பாவால் அவாவினுல் அற்ப இன்பம் பெறுதல போல், அவா அறுதியால பேரின்பம் வரும் என்பதும், அவாவினுல் தமக்கு நேரிடும் அநாதத்தை உணமையாய விசாரித்த சறியின அவ்வவா அறுதிவரும என்பதும் அறிவித்தவாறுகாணக. (எ)

இனித் துறவினது முடிவும், துறந்துசெய்யும் தவத்தினது முடிவும், அடியேறகு அருளிச்செயய வேண்டும் என்ற மாணுக்கனோக்கி மேற கூறுகினறார்.

உதயந் தொழப்போவார்க் குள்ளும் புறம்பும்
புதையவொளி வீசுமா போலே - அதிமோகி[ல்
திக்காட்டி லேகொடுக்கச் சென்றவா கண்டக்கா
தாங்காத தன்றோ தவம.

(இ-ள்.) உதயம் தொழப் போவார்க்கு உள்ளும் புறம்பும் புதைய ஒளி வீசும் ஆறுபோலே எ-று. சூரிய உதயம் தொழச் செல்வோர்க்கு உள்ளும் புறம்பும இருள் மறைய ஒளிவீசுமாறுபோலே, (மனைசுதர்முதலிய பற்றுக்கள் எலலாவற்றையும்விட்டு, அவற்றின் மேல் உள்ளத்தெழும் அவாவினையும் அறுத்து, கண்டவிடயங்கள்

மேல்சென்று பற்றும் இந்திரியங்களையும் அடக்கி, உள்ளும் புறமும் ஆசையாகிய இருளற நிராசையாகிய ஒளிவீசநிற்றலே துறவினது முடிவு.)

அதி மோகி கொடுக்கத் தீக்காட்டிலே சென்ற ஆறுகண்டக்கால் தாக்காது அன்றோ தவம் எ-று. தனது புருடன்மேல அதிமோகியாயிருந்தவளாள் அவன் மரித்தகாலை அவனுக்குத் தன்னைக் கொடுக்கச் சுடுகாட்டிற்சென்றவாறு கண்டால் (அவளைப்போலும் தற்போதத்தைச் சிவனுக்கு ஊணாகக் கொடுத்துத் தாம் ஒன்றோடும்) தாக்கற்றிருத்தல் அன்றோ தவத்தினது முடிவு எ-று.

உதயந் தொழுவார்க்குச் கண்விழித்தபோதும் இமைத்தபோதும் ஒளிவீசுதல் போலும், துறந்தோர்க்குப் பொறிகளால் விடயங்களைக் கண்டபோதும் காணாதிருந்தபோதும் உள்ளும்புறம்பும் நிராசையோடு இருக்க வேண்டும் ஆகலின், அங்ஙனம் உவமைகூறினார். தவமென்றமையால் துறவு வருவிக்கப்பட்டது.

இத்திருவெண்பாவால் உள்ளும்புறம்பும் நிராசையோடிருப்பது துறவினது முடிவென்பதும், போதம் ஒழிந்து ஒன்றோடும் தாக்கற்றிருப்பது தவமுடிவென்பதும் அறிவித்தவாறு காண்க. (அ)

இங்ஙனம் நிராசையோடிருந்தோர்க்குத் தற்போதம் அறுமோ? என்ற மாணாக்கனை நோக்கி, மேற்கூறுகின்

ஊமைமணி யாட்டுகினு மோசையழிந் தாற்
போல, ஆமதுபோ னிற்க வரிதுகாண் - ஆமாய்
வளர்ந்த வசத்தையெலா மாளமரக் காலால
அளந்தெறிந்து போட்டதுபோ லாம்.

(இ-ள்.) ஊமைமணி ஆட்டுகினும் ஓசை அழிந்தால்
போல ஆம் எ-று. நாவிழந்த மணியைபபிடித்து அசை
ப்பினும் ஓசை ஒழிந்து நின்றாற்போல, (பஞ்சவிடயங்
களும் வலியவந்து அடுப்பினும் அதிதீவிரபக்குவர்க்குப்
போதங் கலங்காது நிராசையே) உண்டாம்,

அது போல் நிற்க அரிது ஆம் ஆய் வளர்ந்த அசத்தை
எலாம மாள மரக்காலால அளந்து எறிந்து போட்டது
போல் ஆம் எ - று. அவர் அங்ஙனம் நிறகுமதுபோல
நிறக மற்றையபக்குவர்க்கு மிகவும் அரிது, (தானு உபா
யத்தானும் அங்ஙனம்) நிற்கவரும்மாயின ஆசையால
முன்னர்ப்போத மேலிட்டு மேன்மேல்வளர்நத அதன
துசேட்டை எல்லாம் இறந்துபோம்படி அறிவாகிய மீ
ரக்காலால் இவ்வளவென்று அளந்து புறம்பாய் எறிந்
துபோட்டதுபோல் ஆம் எ-று.

நிராசையோடிருப்போரைக் கருவிகள் சேட்டியாது
நீங்கும், அக்கருவிகள் நீங்கவே திருவருள்தோன்றும்,
அத்திருவருளால் போதத்தை ஈதென்று அளவிட்டறி
ந்து ஒழிக்கலாம் ஆகவின், இங்ஙனம் உவமைகூறினார்.

இத்திருவெண்பாவால் நிராசை உடையோரை வலி ந்த விடயங்கள் அடுக்கினும் போதம அசையாது. ஆக லின், நிராசைவரினபோத ஒழிவு தானேவரும் என்ப தும், இங்ஙனம் இருத்தல் மற்றையபக்குவர்க்கு அரிதெ னபதும், அங்ஙனம் ஆயினும் அவர்க்கும் உபாயததான அவாவறுதிவருமாயின அபபோதச்சேட்டை அளவிட் டெறியப்படும் எனபதும் அறிவித்தவாறு[illegible]. (௬)

தநுகரணபுவனபோகங்களில் சிறிதேனும் பற்றின்றி நிற்றற்கு உபாயம் எங்ஙனம்? என்ற மாணாக்கனைநோ க்கி, மேற்கூறுகின்றார்.

தனுவாதி நான்கினுக்குஞ் சார்வழிந்து சற்றும்
நினையா திளைப்பாறி நின்றால் – மனையாமோ
காந்தக் கட்டத்தூசி காற்றற்ற தீபமென
ஆந்தத் துவங்களய லாம்.

(இ-ள்.) தனுஆதி நான்கினுக்கும் சார்வு அழிந்துசற் றும் நினையாது இளைப்பு ஆறிநின்றால் மனைஆமோ எ-து. போசமும் நானன்று புவனமும் நானன்று தநுவும்நான ன்று கரணமும் நானன்றுஎன்று உள்ளபடி அறிந்து, நி யதிகளைந்து அத்தநுவாதி நான்கினிடத்தும் யானென தென்று சார்ந்துநின்ற போதச்சார்வுகெட்டு, அவற்றை மீட்டுச் சற்றும் பற்றாது அருளில் இளைப்பாறி அசைவ றநின்றால், மனையாகிய புவனத்திடத்தும், அம்மனையை ப்பற்றியிருந்த வனிதாதி போகத்திடத்தும், முன்போ

ல் பற்றுண்டாமோ ! (ஆயின் புவனபோகங்களில் பற்
றின்றி நிற்பினும் தநுகரணங்களிற் பற்றின்றி நிற்பது
எங்ஙனம்? எனின்,)

காந்தக் கடத்து ஊசி காற்று அற்றதீபம்என ஆம் தத்
துவங்கள் அயல்ஆம எ-து. காந்தக்கடத்திற்கு எதிர்மு
கமாயபோது பற்றியும், அதனுட்கிடந்தபோது பற்றாது
ம்இருந்த காந்தக்கடத்து ஊசிபோலும், காற்றில் இரு
ந்தபோது அசைந்தும் காற்றின்றியபோது அசையாது
ம் இருந்த காற்றற்ற தீபம்போலும், அத் தநுகரணங்க
ளைத் தனக் கன்னியமாய்க்கண்டு நீங்கிநிற்பின், அவற
ற்றோடும தாக்கற்றுநிற்பது உண்டாம், (அவற்றோடும் தா
க்கற்றுநிற்கவே) மற்றைய தத்துவங்களும் அயலாய்நீ
ங்கும் எ-று.

தநுவாதிகளில் கறங்குபோல் சுழன்ற தன்மை திரு
வருட்கண் நின்றபோது இன்மையால், "இளைப்பாறி"
என்றார். காந்தக்கடத்திற்கு எதிர்முகமாயபோது பற்
றியஊசி அதனுட்கிடந்தபோது பற்றாதிருந்ததுபோல,
சகமுகமாய்நின்று தேகத்தை யானென்று பற்றியபோ
தம் அகமுகமாய்நின்று திருவருளை அடைந்தபோது அ
த்தேகத்தை யானென்று பற்றாது ஆகலின், "காந்தக்க
டத்தூசி" என்றும், அப்புவனபோக தநுகரணங்களை
ப்போதம்பற்றாது நின்றபோது கரணம் தற்சேட்டை
யற்று அடங்கும், அப்போது போதந் திருவருளோடு

கூடிக் காற்றற்ற தீபம்போலாகிமீட்டும் கரணத்தோடு ங்கூடாது ஆகலின, "காறறறறதீபம்" என்றும்; கரண ங்களறவே அக்கரணங்களினது சேட்டைககு ஏதுவா யகலாதிகளும், அககலாதிகளைப் பிரேரகம்பண்ணும் சுத்த ததது வங்களும்நீங்கும். ஆகலின், "தத்துவஙகளய லாம்" என்றுங்கூறினா.

இத்திருவெண்பாவால் புவனபோகஙக... தான் அன்றெனறு உள்ளபடிஅறிநது கீளநது, அவற்றின்கட் சாாந்துநினற போதச்சாாவுகெட்டு, அருட்சார்பினின ருல் புவனபோகப பறறறும்என்பதும், தநுகரணங்களைத் தனக்கு அன்னியமென்று அறிநது, அவற்றோடும் தாக்கறுத் தனக்கனனியமான அருளாய்நிற்பின அத தநுகரணப பற்றறும்என்பதும், இங்ஙனம் அறவே மற றைத் தத்துவங்கள்தாமே அறுமெனபதும் அறிவித்த வாறுகாண்க. (கo)

உத்தமராயினோர் கற்புடைய மனைவியைத் துறப்பரோ? என்ற மாணுக்கனைநோக்கி, மேற்கூறுகின்றா.

காயலகை நெய்விரும்பி நக்குவது நஞ்சிட்ட
பாயசமூ மெய்ப்பரிசப் பாவைமிகச்-சாயாநீர்
வேட்கை யகணமிபம் விட்டின்மீன் வண்டிவை
காட்டுமெயுக்கண் டார்துறவா தார். [யின்

(இ-ள்.) காய்நல்லகை நெய்விரும்பி நக்குவதும் சஞ் ... பாயசமும் மெய்ப்பரிசப் பாவைமிகச் சாயா

கீா வேட்கை எ-று. நாயானது வாள்வாயில் தடவிய நெய்யைவிரும்பி அவ்வாள்வாயை நக்குவதுபோலும், நஞ்சிட்டுக்கலந்த பாயசத்தை ஒருவன் சுவையென விரும்புவது போலுமாகும், பாவையாது மெய்யபரிசத்தை இன்பமாய விரும்புதலை ஆமென்றும், பொய்யாகிய அப்பாவையாது மெய்ப்பரிசத்தை மெய்யாகக்கொண்டு அநுபவிக்க விரும்புதலையும் பொய்யாகிய கானல்நீரை மெய்யாகக்கொண்டு தாகத்திற்குண்ண விரும்புதல் போலாம் ஆமென்றும்,

ஆசையை இடமவிட்டில மீன்வண்டு இவையினை சாட்சியாகக்கண்டு துறவாதார் ஆர் எ-று. அசுணப்புள் சத்தத்தாலும், யானை பரிசத்தாலும், விட்டிற்பூச்சி உருவத்தாலும், மீன் இரசத்தாலும், வண்டு கந்தத்தாலும், கெடுமென இவைகளைச் சாட்சியாய்க் கண்டுறலாலும், இவ்வைந்துவிடயங்களுமுள்ளவாகிய அப்பாவையரைத் துறவாதார் யாவர் எ-று.

வாள்வாயின நெய்யை நக்கினநாய்க்கும், நஞ்சிட்ட பாயசம் உண்டோனுக்கும், முன்னர் அணுவளவின்பம் போல் தோன்றி, பின்னர் அதனால் மலையளவு துன்பம் வருவதுபோல், அநுபவிக்கும் போது சிறிதுஇன்பம் போல் தோன்றிப் பின்னைத் துன்பம்வரும் என்பதும், பொய்யாய்த் தோன்றும் கானல்நீரை மெய்யாய்க்கருதி உண்ணத் தொடங்கினேனைப்போல், பொய்யாய்த் தோன்றும் பாவையரை மெய்யாய்க்கருதி அநுபவிக்க

[illegible] தொடர்ந்து செய்யும் [illegible] தவ்வொன்று செய்து [illegible] யாக்கை [illegible] [illegible] ஞாயினென்றைப் [illegible]

இக்குருவையாயப் [illegible] தெனப்படும். அது [illegible] தும், [illegible] யும்புல [illegible] ம், இங்ஙனம் அறி [illegible] தம்மை [illegible] அருள் [illegible] ளாயிருக்க துறப்பென்பதும், அறிவிக்கவாறு கா ணக. ([illegible]

எல்லோரும் மனைவி முதலிய குடும்பத்தோடிருந் [illegible] னபங்களை அநுபவித்து [illegible] புரிபட்டாலும் [illegible] க, அக்குடும்பத்தை [illegible] னப்பெண்ணீர். அதென்னே? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

இடும்பைக்கே கொள்கலமா யேழுநரகுக் கீட்டாம்
குடும்பத்தைக் குற்ற மறைக்கின்-றடிகாரோ
ஐவாக் கொருவ னறுதொழிலைச் செய்தலால
மெய்ம்மை பயிராய் யாக்கி விடும்.

(இ-ள்.) இடும்பைக்கே கொள்கலமாய ஏழுநரகுக் காடு ஆம் குடும்பத்தைக் குற்றமமறைக்கின் றடிகா ரோ எ-று. அஞ்ஞானிகள் இம்மைக்கண்ணே துன்பங் களெல்லாம் தாம் அநுபவித்தற்கு ஏற்றுக்கொள்வதா

கப்பலாய், மறுமைக்கணே ஏழுவகைப் பிறவியா
கிய எழுவகை நரகத்தையும் உண்டாக்கும் கன்மத்தைத் த
ளையுடைய மனை சுதா முதலிய குடும்பத்தை இங்ஙன
ம் இகபரங்கள் இரண்டும் ஆக்கத்தைத் தருமென்று அ
றியார். இங்ஙனம் அறியவொட்டாது ஆணவமாகிய
குற்றம் அவரை மறைத்தலால், இவ்வாணவக் குற்றம்
நீங்கினோர் குடும்பக் கழாத்தைக் கண்டாலும் உள்ள
ம் வெருவி நடுக்கம் உறாரெனலோ, (ஆயின் நீ மெய்
யென்று கூறிய சிவம் ஒருவர்க்குந் தோன்றாதிருப்பா
ன் ஏன் எனின்)

யார்க்கு ஒருவன் அறுதொழிலைச்செய்தலால் மெய்
யைப் பொய்யாக்கிவிடும் எ-று. ஐந்திந்திரியங்கட்கும்
கோ முதலவாகிய ஞானமாய இந்திரியங்களால் அறி
ந்த அநுபவ விருப்பு மயக்கத்தின் பொருட்டு உழவு மு
தலிய அறுவகைத் தொழிலில் முயற்சிப்படலான் இம்
முயற்சி அச்சிவத்தைத் தெரியவொட்டாது பொய்யா
க்கிவிடும் இதனை நீ அறிதி) எ-று.

குடும்பத்தால் இம்மைக்கண் தேகதுக்கம் மனோதுக்
கங்கள் இடையறாது வருதலின், "இம்மைக்கே கொள்
கலமாய" என்றும், இக்குடும்ப வாசனையால் மறுமைக்
கண் பிறவிகள்தோன்று தொட்டுவருமாகலின், "ஏழுந
ரகக்கடாம்" என்றுங் கூறினர். "அறுதொழிலைச் செ
ய்தலால் மெய்யைப் பொய்யாக்கி விடும்"எனவே குடு
ம்பத்தின் பொருட்டுச்செய்யும் அறுவகைத் தொழில்க

ளின் முயற்சியை விட்டுச் சிவயோகமுயற்சியில் தொடங்கின மெய்ப்பொருள தோற்று மெனபதாயிற்று. அறுவகைதொழில்களாவன உழவு, தொழவு, வாணிகம், எழுத்து. சிறபம், பரதம் இவை ஆறுமெனக்கொள்க. (கஉ)

உத்தம பசகுவராயினோர் குடும்பத்தோடும் கூடியிரார் எனறுஇனறுங் கூறுகின்றா.

குரங்கிற் றுனிச்சிக் குடும்பக் குழாமும்
பெருங்குப்பை யிற்கரடிப் பெண்டும்-பொருந்து
காலனுந் தீயுங் கடலுமிருங் கல்லுமாய் [வரோ
மேலு நரகாய் விடும்.

(இ-ள்.) குரங்கின் அனிச்சிக் குடும்பக் குழாமும் பெருங் குப்பையில் கரடிப் பெண்டும் பொருநதுவரோ எ-து. ஓர்குரங்கைப் பலதுரங்குவந்து சேட்டித்தல போல, தாய் தந்தை சுதர் சுற்றமுதலியோர் தம்மைவந்து வாதிகுகும் குடும்பக் கூட்டத்தையும், அக்குடும்பக் கூட்டமாகிய பெரியமலக் குப்பைக்கண் சரடிபோலும் பற்றப்பட்ட பெண்டிரது கூட்டரவினையும், பொருந்தியிருப்பரோ? உத்தமராயினர். (ஆயின் எல்லோரும் அவரோடுங்கூடி யிருக்கஇல்லையோ? இவரொன்னே? அங்ஙனம் இராதபோவது எனின்)

காலனும் தீயும் கடலும் இருங்கல்லும் ஆய் மேலும் நரகாய்விடும் எ - து. அக்குடும்பக்கூட்டம் காலனைப்

போலும், தீயைப்போலும், கடலைப்போலும், பெரிய
மலையைப்போலும், இம்மைக்கணனே துன்பந்தருவதா
ய், மறுமைக்கணும் அதனோடு கூடியிருந்தவாசனை
யால் பிறப்பாகிய நரகத்தையும் தருவதாய்விடும் (என
அறிந்து அதனோடுங் கூடியிரார்) எ-று.

சோறுகூறை முதலியன கொடுக்கும்போதும் கொ
டாதபோதும் வரும்பிணக்கானும், அவற்றிற்கேதுவாகி
ய திரவியந் தேடுதலானும், அதனைப் பாதுகாத்தலானும்,
அவர்க்கு வியாதிஆதி துன்பம் அபிமானபங்கம் வந்த
காலையினும், அன்னியாகலகம் அற்பகாலம் வந்த காலையி
னும், அவரிறந்த காலையினும், இவைமுதலியவற்றால் அ
க்குடும்பத்தால் ஏக்கத்துக்கும் மனோதுக்கங்கள் இடை
யறாது வருதலின், "தூங்கிருணிச்சிக் குடும்பக்குழா
ம்" என்றார். இத்துணைக் குழுவில் கரடிபோலும் கு
ணத்தாலும் செய்கையாலும் இழிவாய பெண்டிரைக்
கூடுவரோ என்பதனை, "பெருங்குப்பையிற் கரடிப்பெ
ண்டும்பொருந்துவரோ" என்று குறிப்பாற் கூறினார்.
காலன் உயிர்களைப் பாசத்தால் பிணித்துக்கொடுசென்
று நிரையத்துள்வீழ்த்தி வருத்துதல்போல், துறந்து செ
ல்கின்றேனென்று இரண்டடிச் சென்றானை மனைசுத
ர்முதலியோர் கரசரணங்களைப் பற்றிக்கொண்டு ஒலிட்
டழுது அவனுள்ளம் இளகப்பண்ணி மீட்டுக்கொடுவந்
து குடும்பமாகிய துன்பத்துள் அகப்படுத்தி வருத்துத
லின், "காலனும்" என்றும், ஒருவனைத் தீச்சூழ்ந்துகொ

ண்டதுபோல் சூழ்ந்துகொடலின், தீ என்றும், நடுக்க
டலில் வீழ்ந்தோனுக்குக் கரைகண்டேறக் கூடாதது
போல, குடும்பசாகரத்தில் வீழ்ந்தோனுக்கு இக்கரை
கண்டேறக்கூடாது ஆகலின், "கடல்" என்றும், மலையி
ருந்திக் கொண்டதுபோல குடும்பபாரம் தன்தலைச்சு
மையாயிருந்தலின், "இருங்கல்" என்றும், இறக்கும்
போது உயிர்க்கு எந்தவாசனை இருந்ததோ அந்தவாசனை
யோடும் சென்று பிறத்தலின், "மேலு நரகம்" என்றுங்
கூறினார்.

இவ்விரண்டு திருவெண்பாவாலும் மனைவியாதிய கு
டும்பம் தன்பங்கு—கும் பிறவியாதனைகட்கும் உறை
விடமென்பதும், இதனை இங்ஙனமென்று ஆணவமறை
ப்பான அஞ்ஞானிகள் அறிந்திலரென்பதும், ஞானிக
ளிதனைக்காணினும் கேட்கினும் நடுங்குவரென்பதும்,
இக்குடும்பமுயற்சி சிவத்தை அறியவொட்டாது மறை
க்குமென்பதும், உத்தமபக்துவர் விடாது சூழ்ந்துவாதி
க்கும் இக்குடும்பவாதனை யானவரும் நட்டங்களை முற்
றும் அறிந்து அதனை அக்கணத்தே விடுவரென்பதும், அ
றிவித்தவாறு காண்க. (கரு)

இங்ஙனந் துன்பமென்று அறிந்து, துறந்து செல்வோ
ர் தம்மை நம்பியிருந்த குடும்பத்தைப் பாதுகாத்தற்கு
ச் சகோதரர் முதலாயினருள் ஒருவரைத் துணையாக
வைத்து, பின் துறந்து சேறலாகாதோ? எனின், மேற்
கூறுகின்றார்.

கன்னனைப்போற் றன்னை யறிவனே காக்கை
யுடன்,மன்னு குயிலபோன வாறுபோல-துன்னி
யமாய்ப், பேசாது போன துறவி பிறப்பறுப்பார்
க், காசானு மென்றே யறி.

(இ-ள்.) கன்னனைப் போல தன்னை அறிவனே காக
கையுடன மன்னு குயில போனஆறு போல அன்னியம்
ஆய்ப பேசாது போனதுறவி எ-று. யான இன்னசாதி
இன்ன குலம தாய்தந்தை இன்னாரென்று தனது குடு
ம்பங்களை அறியாத கன்னனைப்போலும, உத்தமபக்
குவனயான இன்னசாதி இன்னகுலம இன்னார் தாய
தந்தையென்று தனது குடும்பங்களைப் பகுத்தறிவ
னே? இனமும் ஒன்றையும் பகுத்தறியாது காக்கையு
டனபருவம வருமளவும தனது இனம்போல கூடிச்செ
ன்று, பருவம வந்தகாலை அதற கன்னியமாய்ப் பேசாது
சென்ற நிலைபெற்ற குயிலபோலும, அனித்திய விவேக
ம வருமளவும அவரினம்போல கூடியிருந்து. அந்த வி
வேகம வந்த காலை அவாக்கன்னியமாயப பிரிந்து அவ
ரோடு சொல்லாது சென்ற துறவியே மெய்த்துறவி.

பிறப்பு அறுப்பார்க்கு ஆசானுமென்று அறி எ-து. அத்
துறவி பிறப்பறுக்கும பொருட்டுத் துறந்தார்க்கு ஆசா
ரியனும ஆவன என்று நீ அறிதி எ-று.

தருமன முதலிய துணைவரையும் குந்தியாகிய தா
யையும கண்டிருந்தும் கன்னன அறியாததுபோல், இவ

ன் குடும்பத்தாரைக் கண்டிருந்தும் அனித்திய விவேகத்தால் பொய்யாய்க் கண்டான் ஆகலின், "கள்ளனைப் போற்றனை யறிவரோ" என்றும், குயில்காக்கையோடு கூடியிருந்தபோதும் தன் குரலைக்காட்டினால் கொத்துமென்று அடங்கியிருந்து, செல்லும் போதும் கூவாது சென்றதுபோல், குடும்பத்தோடு கூடியிருந்த போதும் தான் துறந்து செல்லை அவரோடும் சொல்லுறப றுவரென்பது அறிந்து, சொல்லா தடங்கியிருந்து, செல்லும்போதும் சொல்லாது சென்றமையால், "குயில் போன வாறுபோற் பேசாது போனதுறவி" என்றுங் கூறினார். அறிவும் துறவும் உள்ள ஞானி சிறப்புள்ளன் ஆகலின், இவனை, "ஆசானும்" என்றார். ஏ-அசை.

இத்திருவெண்பாவால் குலமுதலியவற்றின் அபிமானம் இன்றி, அநித்தியவிவேகம் வருமளவும் அவரோடு உண்ணுக்ததல் அற்றுக்கூடிநின்று. அந்தவிவேகம் வரின் ஒருவரோடும் விடைபெறாது சென்றவனே துறவிகளுட் சிறந்தவன்என்று அறிவித்தவாறுகாண்க. ( )

இங்ஙனம் துறந்துசெல்வாரை மாதா பிதாக்கள் வந்து தடுத்தால் எங்ஙனம் செல்வார்? எனின், மேற் கூறுகின்றார்.

நித்திரைசெய் வீட்டி னெருப்பும் பெரும்பா
டையும், முற்றிப் புறப்பட்டார் மற்றத்தே-பித்
தரைப்போல், நில்லென்று சொன்னாலு நிற்பாரோ
வப்படிகாண், இல்லறத்தை நீத்தா ரியல்பு.

(இ-ள்.) நித்திரை செய்த வீட்டில் நெருப்பும் பெரும்ப
டையும் ராரி முறைகத்து புறப்பட்டார் சிலரென்றுசொ
ன்னாலும் பித்தரைப்போல நிற்பரோ எ-து. தாம் நித்தி
ரைபண்ணுகின்ற வீட்டினுள்ளே நெருப்பும் பெரும்ப
டையும் செறிந்தவர (விழித்து அவற்றைக்கண்டு வெ
ருண்டு அவ்வீட்டின் வாயில் கடந்து) முன்றிலில் புறப்
பட்டார் தமக்கு அனுகூலராயுள்ளவும் அவற்றின் நடுநிற்பீ
ரொன்று அறியாது கூறினும், பித்தரைப்போலும் அவர்
மொழியை உட்கொண்டு கணப்போதாயினும் நிற்பரோ.

அப்படி இல்லறத்தை நீத்தார் இயல்பு எ-து. (அவர்
எப்படி நில்லாது ஓடிச் செல்வரோ) அப்படி மாதாபிதா
க்கள் வந்து தடுப்பினும் நில்லாது இல்வாழ்க்கையை
த்துக்கமாகக்கண்டு துறந்து செல்வாரது முறைமை
யும் எ-று.

குடும்பம் சுகமென்று அறியாதபோது அதனோடுங்
கூடியிருப்பார் என்பதும், துக்கமென்று அறிந்தபோது
அதனைத் துறந்து செல்வார் என்பதும், துறந்து செல்லு
ம்போது யாவர் தடுப்பினும் நில்லார் என்பதும், இவ்வு
வமைக்குறிப்பாற் காண்க. காண், அசை. (கரு)

இங்ஙனம் துறந்து செல்வோர் இயல்பு இன்னுங் கூ
றுகின்றார்.

கட்டு நெகிழ்த்துவிட்ட கள்ளனைப்போற் கங்
குலிற்பேய், வெட்டுகளத்தின் வெருவினர்போ

ல்-மூட்டத், தொடர்ந்த படைபிழைத்துத் தோ
ன்றப்போவார்போல, அடங்கத் துறந்தேகுவார்.

(இ-ள்.) கட்டு நெகிழ்த்துவிட்ட கள்ளனைப்போல்
சங்கிலியைப் வெட்டு களத்தை வெருவினார்போல்
மூட்டத் தொடர்ந்தபடை பிழைத்துத் தோன்றப் போ
வார்போல் எ-து. பொருள் இருவினைப் [illegible]பனைச் சிலர்
வந்து பற்றிப் பிணித்து வருத்த, அவருள் அருள் உளத்
தொருவன் வந்து, அப்பிணியை அவிழ்த்துவிட்டகாலை
யில் விரைந்து செல்லும் அக்கள்வனைப்போலும், அரை
யிரவில் பெரும்பேயைக்கண்டு வெருவினர் விரைந்து
சேறல்போலும், உயுத்தகளத்தின் வெருவினர் விரைந்
து சேறல்போலும், தம்மைப்பிடிக்கப் பின்தொடர்ந்த
படைக்குத்தப்பி மிகவும் கைகடந்து செல்வார்போ
லும்,

அடங்கத் துறந்து ஏகுவார் எ-து. தாய் தந்தை மனை
சுற்றமுதலிய குடும்பக்கூட்டங்களை எல்லாம் ஒருங்கே
துறந்து செல்வார் (அன்றி அவர்க்கு ஓர் தடையும் இ
ன்று) எ-று.

மலபரிபாகம வாராமுன் தாம்செய்த இருவினைக்கீ
டாய்க் குடும்பபாசத்தால் பிணிப்புண்டு வருந்துவர்
என்பதும், அப்பரிபாகம் வந்தகாலைத் தோன்றுகின்ற
அருட்சத்தி அக்குடும்பபாசந் துக்கமென்று அறிவிக்க
அறிந்து துறந்துசெல்வார் என்பதும், அப்போது இரவி

லதோன்றும் பேய்போலும் உபத்திரவங்கள்போலும் குடும்பம் அவர்க்குத் தோற்றுமென்பதூஉம், அக்குடும்பக் குழாங்களை பின் தொடர்வொன்று அறிந்து பரதேசத் திற செல்வாரென்பதூஉம், இவ்வுவமைக் குறிப்பானாற் காண்க. படை, சேனை.

இவ்விரண்டு திருவெண்பாவானும் குடும்பபாரம் பொறுத்தற்கு ஆற்றாது வருந்தி இழித்துவிட்டு விலா ந்து செல்வோர் தாய் தந்தை ஆகியர் தடுத்தற்குச் சிறிதும் உட்படாரென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (சக)

தாம் துறந்துபோதற்குக் குடும்பத்தார் சம்மதித்தா ல், அப்பதியிலிருந்து தவம்பண்ணலாகாதோ! எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

உடுக்கை மறந்தவருக் கூர்காடென் றுண்டோ
அடுத்தயலா ருண்டோபே யானல்-சுடப்போட்
டெதிரிட்ட தெல்லா மிழந்தார்க் கிருந்த
பதியைக்கொண் டுண்டோ பயன்.

(இ-ள்.) உடுக்கை மறந்தவருக்கு ஊர் காடு என்று உண்டோ பேய் ஆனால் அடுத்தயலார் உண்டோ எ-று. (குடும்பக்கூட்டங்களை எல்லாம் துரிசறத்துறந்து தேகத்தையும் சத்துருவாகக்கண்டு அத்தேசத்தில் நான்கு முழஞ் சுற்றும்) உடுக்கையு மறந்து திரிவோர்க்கு இது ஊர் என்றும், இதுகாடென்றும் பகுத்துக்காணும் நினைப்பும் உண்டுகொலோ (அஃதன்றி) பூரணப்பேய் வய

மாலையினை அவாசகட்டித்தாரும் அலாரும் உண்டு
கொலோ, இந்நிலைய உடுக்கைகை மறந்து விட்டதார் உட
லாமெனபதும தோன்று நிரப்பதும அன்றி)

கடப போட்டு எதிரிட்டது எல்லாம இழநதாக்கு
இருந்த பதியைக கொண்டு பயன உண்டோ எ-று. கா
ததில எடுததபொருள மிகவுருகட விளாந்துபோட்டு
நின்றுறபோல, தமகறிவிறது எதிரிட்டகருவிகளை எல
லாம துனபமாகககண்டு, ஞானாக்கினியினல் எரிந்து
இவற்றையும இழநதாககத தாம முன்னிருநத பதியி
ல இப்போது இருந்ததகொண்டு பயன என்னே! உண
டுகொல எ-று.

இத்திருவெண்பாவால தேகாபிமானம விட்டது அத
னைப பகையாகவும, எதிரிட்டவைகளைத துனபமாகவும
கண்டு, அனைத்தையும் இழந்து, பூரணமருள கொண
டோா இந்நாடு இந்நகரமென்றும் இவர் விட்டதா
இவர் அயலாரென்றும் பகுததறிதல இன்றாகலின், மு
னனிருநத பதியில இப்போது இருப்பதனால அவாகது
வரும பயன ஒன்றும இல்லையென்று அறிவித்தவாறு கா
ணக. உடுக்கை - வஸ்திரம். (௧௭)

முன்னிருந்த பதியைவிட்டு, மற்றோர் சிவதலததில
ஓரிடம்பற்றியிருந்து, ஒருவர் முன்னிலையாய் உதராக்
கினிககு அன்னமாத்திரம் வாங்கியுண்டு, தவத்தைப்ப
ண்ண லாகாதோ? எனின், மேறகூறுகின்றார்.

நாகஞ் சுகமான சுட்டறிவு கெட்டவர்க்குத்
திக்குணர்வோ வெங்குஞ் சிவாலயமாம் அக்கினி
கற்ப, பிச்சை பொதுநிழனீர் பேரிதுவே பேசா
ஏகாந்தம், இச்சையிருப்ப ஏகாந்தத்தே

(இ-ள்.) நாகமுஞ் சுகம் ஆன சுட்டு அறிவு கெட்டவர்க்குத் திக்குணர்வோ எங்கும் சிவாலயம் ஆம் எ-று. முன்கண்ட பிரபஞ்சங்களெல்லாம் இப்போது ஆனந்தமாகக் கண்டதனாற் சுட்டுப்போம் கெட்டோர்க்குத் திக்கெனத் திசையென்றும் இன்னிடமென்றும் பகுப்புண்டாமோ? ஆகையால் எத்திசையும் எவ்விடமும் சிவாலயமே ஆகும், அஃதன்றி

அக்கினிக்கற்ப பிச்சை பொதுநிழல் நீர் பேரிதுவே பேசா ஏகாந்தத்திருப்பு மிச்சை எ-று. உதராக்கினி அவித்தற்கு ஊரிற்கண் பிச்சையும் இருத்தற்கு இடம் பொதுச்சாவடியும் மரநிழலும், தாகந் தணித்தற்கு ஏரி ஆதிநீர்களும் உளவாகலின், (அன்னம் இடம் நீர் என்னும் இவற்றின் பெயரையே சொல்லார்,) (ஆயின் அவர்க்கு இச்சைதான் ஏது எனின், ஒருவரோடுங் கூடியிராது பேசாது) ஏகாந்தத்திருப்பதே அவர்க்கு இச்சையாம் எ-று.

சிவத்தை உணர்ந்தோர்க்கு எங்கும் பரிபூரணமாய்த் தோற்றும் ஆகலின், "எங்குஞ் சிவாலய மாம்" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் பிரபஞ்சங்களை எல்லாம் ஆநந்தமயமாகக் கண்ட துறவினர்க்குத் திசையாதி எவ்வி

டாததும் சிவாலயமாகும் என்பதும், பிச்சையாதி உள வாகலின் அன்னபானத்திற் றிரிதல் குறியார் என்பது ம், ஒருவரோடும் கூடாது ஏகாந்த மௌனத்திருப்ப தே அவர்க்கு இச்சை என்பதும் அறிவித்தவாறு கா ணக. (சஅ)

ஒருவரோடு கூடியிருந்து பேசுதலும் ஆகாதோ? எ னின், மேற்கூறுகின்றார்.

அங்கக்கா ரன்றுதிப்பு நாவிசுவை யானதுவு ம், சிங்கி குளிர்ந்ததுவும் போற்செகத்தோர் - ச ங்கத்தைத், தீண்டுமன மேபகையாய்ச் சேரா து டலோடே, மாண்டுதிரி வார்துறவா வார்.

(இ - ள்.) அங்கக்காரன் துதிப்பும் நாவிசுவையா னதுவும் சிங்கி குளிர்ந்ததுவும்போல செகத்தோர் எ-து. நானாவேடங்கொண்டு நடிக்கும் வேடதாரி அவ் வேடங்கட்கு ஏற்றபாடை பேசுதல்போலவும், கொல் லாநின்ற வற்சநாபி ஒருவர்க்குச் சுவையானதுபோல வும், தன் காலிற்பூண்ட விலங்கு ஒருவற்கு இதமான துபோலவும், (தந்தம் சாதிகட்கும் தொழில்கட்கும் ஏ ற்ற சொற்களைச்சொல்லியும், துன்பமாயுள்ள விடயங் களை இன்பமாகக் கருதிக்கொண்டும், மனைவிமுதலிய பாசவிலங்கை இதமாகக் கைக்கொண்டும் மயங்கிச் சு ழலாநிற்பர்) இச்செகத்தோர்,

சாத்தனைத் தீண்டும் மனமே பகை ஆயச் சேராது
உடலோடே மாண்டு திரிவார் துறவு ஆர் எ-று. இங்
ஙனம் புலன்களின்மூலா கூட்டத்தைக் கூடவேண்டுமெ
ன்று கருதும் மனம் ... பாசப் பயமாகிய ஆசைகளைவோ
டுக்கூடாது உடலோடு கூடியிருந்தும் கூடாது. அவ்
வுடல் வாதனைமாண்டு திரிவார் துறவினை உடையார்
வார் (என்றறிக் எ-று.

“உடலோடே மாண்டு திரியார்” என்றே, பாசவா
தனை, பசுவாசனை, போதவாசனை ஆகிய இம்மூன்று
வாதனையும் நீத்தார் என்பதாயிற்று.

இத்திருவெண்பாவால் பிரபஞ்சிகள் ஒருவரோடொ
ருவர் கூடுவதும், நாடோறுமாய் வார்த்தையாடலுமே
இன்பமாய்ச் சுகித்து மடிந்துபோ என்பதும், துறவோர்
அங்ஙனஞ் செய்வது துன்பமென்று விடுப்பதுமன்றி,
தமதுடலோடுகூடியுங் கூடாதிருப்பார்கள் என்பதும் அறிவி
த்தவாறு காண்க. (௧௧)

பொன்மலைமே லாகாயம் போவார்க்குப் பூமி
யுள்ளோர், என்னவே நாதாந்த மெய்நினைவா –
என்னருகே, வாவென்று பாற்கடலில் வாழுதி
யை மணந்தகம், கூவுந் தகைமையதொக் கும்.

(இ-ள்.) பொன மலைமேல் ஆகாயம் போவார்க்குப்
பூமி உள்ளோர் என்னவே எ-து, பொன்மலை முடிமே

லை ஆகாச கமனம் பண்ணுவோர்க்கு இந்நிலத்தினைக்கண்
உள்ளார் மிகவும் தாழ்ச்சியானதுபோல, ஞானிகட்கும்
பிரபஞ்சிகட்கும் உயர்ச்சி தாழ்ச்சி இருபடவும்,

நாதாந்தம் எய்தினோரை என்னருகே வா என்று பா
ற்கடலில் வாழும் அரியை மண்டூகம் அழைக்கும் முறைமைய
த்து ஒக்கும் எ-று. நாதாந்தத்தின் முடிவாயிருந்த தி
ருவருளை அடைந்த ஞானிகளைப் பஞ்சபூதகாரியந் தா
ங்கிய தேகசாதனர், ஆகாயவழியாய் எழுந்து செல்லு
ம் பிரபஞ்சி ஒருவன் என்னைக்க நீ வருக என்றழை
த்தல் பாற்கடல் நாப்பண் ஆலிலையில் பள்ளிகொள்
ளாநின்ற பெருமானைப் பார்த்து ஓர் தவளை நீரும் இக்க
டல்மிசைமிகுந்த துயில்கின்றீர், யானும் இக்கடல்மிசை
மிகுந்த துயில்கின்றேன், உமக்கும் அரியென்று பெய
ர், எனக்கும் அரியென்று பெயர். ஆகலின், என்னருகே
நீர் வருக என்றழைக்கும் முறைமையை ஒக்கும் எ-று.

**பொன்மலை முடியை நாதாந்தத்திற்கும், அம்மலைமு
டிமேல் தோன்றும் ஆகாயத்தை இந்நாதாந்தத்தில்
தோன்றும் திருவருளுக்கும், ஆகாயத்தில் கமனம்பண்
ணுவோனை இத்திருவருளையும் கடந்துசெல்லும் ஞானி
கள் அறிவிற்கும் உவமித்துக் கூறியவாறு காண்க. ஞா
னிகள் தத்துவங்கட்கெல்லாம் முடிவாயநின்ற பரிபூர
ணத்தை அடைந்தவர், பிரபஞ்சிகள் தத்துவங்கட்கெல்
லாம் அடியாயுள்ள பஞ்சபூதகாரியம் தானுயுள்ள தே
கத்தை அடைந்தவர் ஆகலின், "பொன்மலைமேலாகாய**

ம்போவார்க்குப் பூமியுள்ளாரென்னவே" என்று அங்ங
னம் உவமை கூறினார். ஞானிகளது மகிமையை அறி
யாததால், அவரும் உலகத்தின்கண் இருக்கின்றார், யா
னும் உலகத்தின்கண் இருக்கின்றேன், அவருமனிதர், யா
னும் மனிதனென்று கருதி அழைத்தான் ஆகலின், "பாற்
கடலின் வாழரியை மண்டூகங் கூவுந்தன்மையதொக்
கும்" என்று இங்ஙனம் உவமை கூறினார்.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானிகட்கும் அஞ்ஞானிகட்
கும் தாரதம்மியமும், அவரை இவரொண்ணுமல் அழைப்
பதும், இங்ஙனமென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௨0)

ஆயின்பத்தியோடு மனமொழி மெய்களால் அவரை
வணங்கி எனமனைக்குத் தேவரீரெழுந்தருளுக. என்று
ஒருவன் அழைத்தால் செல்வரோ? எனின், மேற்கூறு

கும்பிட்டுங் கீர்த்தித்துங் கோடி யுபசாரம்
வம்பிட்ட பத்தி வலைவழியை-நம்புவரோ
ஊனறுதி வாதனைக ளொன்றுந் தவப்பெருமை
வீணை விளக்கு மெனின்.

(இ-ள்.) கும்பிட்டும் கீர்த்தித்தும் கோடி உபசாரம்
வம்பு இட்டபத்திவலைவழியை நம்புவரோ எ-து. ஒரு
வன்வந்து அட்டாங்கபஞ்சாங்கத்தோடுவணங்கியும், அ
நேகதோத்திரங்களைப் பண்ணியும், சுவாமிகள்! அடியே

ன்மனைக் கெழுந்தருளுக; என்று கோடி பேதங்களாய்
உபசாரங்களைச் செய்தும், இங்ஙனம அழைக்கும் புது
மைபொருந்திய பத்தியாகிய வலைநெறியை ஞானிகளா
யினோர் ஓர் பொருளாகக் கருதிச்செல்வரோ. (ஆயின் அ
ன்போடு வணங்கி அன்னங்கொடுக்கிறேன் எனறழை
த்தால் அவ்வன்ன மாத்திரஞ் சென்று வாங்கிக்கொள
ளலாகாதோ? எனின்;)

ஊண்ஆதிவாதனைகள் ஒன்றாத அப்பெருமை வீ
ணேவிளைக்குமெனின் எ-து. ஊணஉடுக்கை முதலிய
வாதனைகளையும் விரும்பாத அந்தஅவாஅறுதியாகிய பெ
ருமை அவரிருக்கு மிடத்து அவா வேண்டாளென்று த
ளளவும் வீணாய் அவ்வூணாதிகளைக் கொடுப்பிக்கும் ஆ
யின, எ-று.

உபசாரமிகுதியை, "கோடி" என்றும், ஒருவரும் அ
ங்ஙனஞ்செய்யக்கண்ட தின்மையால, "வம்பிட்ட" எ
ன்றுங்கூறினார். "ஊணாதிவாதனைகள" எனவே, நோ
ய் குளிர்கட்குமருந்தும உறையுளும்வேண்டாா, எனப
தாயிற்று. (உக)

தாம் ஊணாதிகளைவிரும்பி ஒருவலைப் பின் சேறலா
காது. அன்றி, ஒருவர் அன்போடும் வணங்கி ஊணாதி
கொடுத்தற்குத் தம்மைக் கழைத்தாலும் செல்லாதிரு
ப்பது எதுகாரணம்? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

கருமந் திரிவிதத்திற் கட்டவிழுங் காலம்
அரவுந் தவளையும்போ லாகி-இருதலையில
கொள்ளியெறும் பாயுடம்பே கூற்ருகித் தோற்
உள்ளினரு மூருமென்னு கும். [றுமெனில்

(இ-ள்.) திரிவிதத்தில கருமம் கட்டுஅவிழும் காலம் அரவும் தவளையுமபோல ஆகி இருதலையில கொள்ளி எறுமபுஆய் உடமபேகூற்றுஆகித தோற்றும்எனின எ-து ஞானுசாரியா கிருபா நோக்கத்தானும, காசாண பரிசத்தானும், திருவாக்கானும், அவாது ஆணவம் மாயை கனமமகளாகிய கட்டு விடுதலையாகாநின்ற காலம் ஆகலின, தமஉடமபே பாமபும தாம ஓர்தவளையும்போலாகி, அவவுடமபே இருதலையும எரிசூழ்நத கொள்ளியாகி, தாம அகபகொளளிக சுழலுட்சுழலும எறுமபாகி, அவ்வுடம்பே தம்மைமப பிணிததுசசெலலுங கூற்ருகித தோற்றுமஎனின,

உள்ளினருமஊரும் என் ஆகும் எ-து. இங்ஙனம் பகையாயததோற்றும் உடமபிறகு உபசாரஞ்செயயக் கருதினேரும், அவா அழைததுச்செலலும ஊரும், அவர்க்கு என்னபயனைததரும் எ-று.

பாம்பு தவளையைப்பறறி நிற்றல்போல் உடம்பு அவனைப்பற்றி நிறறலானும், நெருப்பவியும் அளவும சூழற்கண் வருந்திச்சுழலும் எறும்புபோல் ஊழ்வினை அறும் அளவும் உடம்புள வருந்தி இருத்தலானும், கூற்று உயி

னாயபின்புந் தச் சேறல்போல,' அவனைப் பொறிநின்று பிசையாதிகளுக் செலுப்பணேறதலோடும், அந்நன ம உவமைகூறிற்று. ஒருவன் தனக்குப் பகையாயினா மேல் வெறுப்புண்டாவதும் அன்றி, அப்பகைவர்க்கு இதஞ்செய்வார்மேலும் வெறுப்புண்டாவதுபோல, அ வர்க்குப் பகையாகிய உடம்பின்மேல் வெறுப்புண்டா வதும் அன்றி, அவ்வுடம்பிற்கு இதஞ்செய்வார் மேலும் வெறுப்புண்டாம் ஆகலின், 'உளனாமெருமென்று ரும்'' என்றார். ''திரிவித்தத்துறக்கட்டல்லும்'' என்றமை யால், இரண்டுமலமும் வருவிக்கப்பட்டன. (22

ஞானாசாரியனை அடைந்தாரும் ஐந்தினை ஒரு வன்செய்யும் உபகாரத்தை அங்கீகரிக்க வேண்டியார் இவர் என்னை? அங்ஙனம் அங்கீகரியாதிருப்பது என்ன மேற்கூறுகின்றார்.

பிறவாத யோனி பிறந்துபிறந் தெல்லாம்
அறிவானு நானா ரறியா - அறிவை
அறிந்துபி னண்ட வழிபருந்திற் குஞ்சாய்ப்
பிறந்தவர்க ளேன்பாரப்பார் பின்.

(இ-ள்.) பிறவாத யோனி பிறந்து பிறந்து எல்லாம் அறிவான் நான ஆர் என்று அறியா அறிவை அறிந்து எ-து. தெய்வமானுடப்பிறப்பு அன்றி, மற்றைப்பிறவா த யோனிபேதங்கள் எல்லாவற்றுள்ளும் அளவில் கால ம் சென்றுசென்று பிறந்து எய்த்து, பின்னர்த் தெய்வ

கதியாய்ப் பிறவிகட்கு எல்லாம் கடப்பி, தன்னை அறிந்
தற்கு ஏதுவாய இம்மானுடப்பிறவியிற் பிறந்தும், இந்
தேகத்துள் இருந்து எல்லாவற்றையும் அறிவானுகிய
யான் யாரென்று அறிதற்கு அரிதாய அறிவை இம்மா
னுடதேகம் அநேகந்தரஞ்செய்த சிவபுண்ணியமேலீட்
டால் இப்போது அறிந்து,

மீன் அண்ட வழிப்பருந்தில் சுருக்கு ஆய்ப் பிறந்தவர்
கள் பின் என் பாரப்பார் எ-து. நீருள் நடந்துசெல்
லும் மீன்முட்டை வழித்தோன்றுஞ் சுருக்கு ஆகாயத்தி
ற்செல்லும் பருந்தின்முட்டை வழித்தோன்றுஞ் சுரு
க்காய்ப்பிறந்ததுபோல, பிறப்பிறந்து ஏதுவாய்ப்பிறந்த பி
றப்புக்கள் நீங்கி, வீட்டிற்கு ஏதுவாயப்பிறந்தோர்கள்
இப்போது மாறைப்பைப்போலும் ஊர் உறவு என்று
என் பாரப்பார் எ-று.

முட்டைவழித்தோன்றல் இரண்டிற்கும் ஒத்ததாயி
னும், முன் நீருட்சென்றதும், பின் ஆகாயத்திற்செல்வ
தும் ஒவ்வாததுபோல, முன்னரும் இப்போதும் பிறந்த
மானுடப்பிறப்பு ஒக்குமாயினும், முன்பிறப்பிற்சென்ற
தும், இப்போது வீட்டிற்செல்வதும் ஒவ்வாது. ஆகலி
ன், இங்ஙனம் உவமைகூறினார். முற்பிறப்பில் சிவபுண்
ணியமேலீட்டால் இப்பிறப்பில் எளிதில் தன்னை அறிந்
தமையால், "அறிந்து பிறந்தவர்கள்" என்றார். தன்னை
அறிந்தால் தலைவனையும் அறியலாம் ஆகலின், "நானு
மொன்றறியாவறிவையறிந்து" என்றார். (உ௩)

இங்ஙனம் ஊர் உறவாதி ஒன்றும் வேண்டார்க்குப் பெருமை தான் யாது! எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

அரசர்க் குடைமை யளவற்ற பேறே
பெருமையா னாற்போலப் பெற்ற - அரிபிரமர்க்
கப்பாலாம் வாழ்வு மணுவாகி யாதுமறல்
இப்போ பெருமை யிவர்க்கு.

(இ-ள்.) அளவு அற்ற உடைமை பேறே அரசர்க்குப் பெருமை ஆனால் போல எ-து. அளவற்ற திரவியம் ஆடை பூடணாதிகளைப்பெறும்பேறே அரசர்க்குப் பெருமையானாற்போல,

பெற்ற அரிபிரமர்க்கு அப்பால் ஆம் வாழ்வும் அணு ஆகி யாதும் அறல் இவர்க்கு இப்போது பெருமை எ-து. அவ்வரசர் முதலியோர் வாழ்விறந்து மேலாய வாழ்வினைப்பெற்ற அரிபிரமர் வாழ்விறந்தும் அப்பாலாகிய பதமுத்திவாழ்வுகளும் அணுமாத்திரம் இன்பமாய் அழியும் எனக் கண்டிருந்த இகபரவாழ்வுகளில் யாதொன்றினும் பற்றற்ற இப்பற்றறுதியே இவர்க்கு இப்போது பெருமையாம் எ-று.

"அரசர்க்குடைமை" என்று பொதுப்படக் கூறினமையான், நால்வகைச்சேனை நால்வகை அரண் நாடு தேசங்கள் முதலியவுங்கொள்க. அவர்க்கு அப்பேறு மேன்மேல் பெறுவது பெருமையானாற்போல், இவர்க்

கு அப்பேறு மேன்மேல் விடுவது பெருமை எனபதும், அவர்க்கு அப்பேறின்மை சிறுமையாவதுபோல், இவ-ாக்கு அப்பேறுபெறுவது சிறுமை எனபதும், பேற்றினமேலபற்றுப பிறவிக்கேது, அப்பேற்றினமேற் பற்றறுதிவீட்டிற்கேது என்பதும், பிறப்பை அடைதல் சிறுமை வீட்டை அடைதல பெருமை என்பதும் இதனுறகாண்க. (உச)

இங்ஙனம் இருந்தஞானிகள் வீட்டிற்கு ஏதுவாகிய சரியாதிகளைத் தான் செய்யார்களோ? எனின, அவர் செய்யுஞ் சரியாதிகள் இவை என்று மேற்கூறுகின்றார்.

சரியை யுடல்வெறுத்த றன்னை யறிதல்
கிரியோகங் கூடாமை கேளாத் - திருஞானம்
வேறின்மை பேரின்பம் வீட்டுதியா மேலீடு
பேறின்மை தானே பெறல்.

(இ-ள்.) சரியை உடல் வெறுத்தல் கிரியை தன்னை அறிதல் யோகம் கூடாமை எ-று. அவர்க்குச் சரியையாவது மலச்சுமை, துக்கம் விளைக்கும் குரம்பை, அநித்தியவிருது எனக்கண்டு, உண்டி சுருக்குதல் முதலியவற்றுன உடலத்தை வெறுத்தல், கிரியையாவது தத்துவம் முப்பத்தாறையும் நியதிகளைந்து அவற்றின் முடிவினின்ற தம்மை உள்ளபடி அறிதல், யோகமாவது *அங்ஙனம் தம்மை அறிந்தவிடத்துத் தமக்கு உயிர்க்குயிராயிரு

ந்த திருவருளைக்கண்டு அவ்வருளே வடிவாகியிருந்து முன் நீக்கிநின்ற கருவிகளோடுங் கூடாமை,

கேளாத் திருஞானம் வேறு இனமை பேரினபம்விட் டுகந்தியா மேல வீடுபேறு இனமை பெறல தானே எ-து அம்மூவகையானும் உண்டாம கேட்டறியலாகாத அ ழகியஞானமாவது (அவ்வருளே வடிவாயிருந்த தாம் சிறிதும்தோன்றாது பணியே ஆகிய) வேறின்மையினை யும், அதனமேல் பேரின்பம் விட்டுத் தோனறாத மேலீ ட்டினையும், இவ்வினபத்தைப் பெறறோ மெனனும் பே றின்மையினையும் பெறுதல் தானேயாம் எ-று.

ஞானாசாரியர் மௌனமொழியால் அறிவிக்க அறித லான, "கேளாதத்திருஞானம்" எனறும், இனபமேலி டாமுன விட்டுத்தோன்றலான "விட்டுகந்தியாமேலீடு" எ ன்றுங் கூறினார். பேறின்மை இனபாதீதம்.

கும்பிட்டென்னும் திருவெண்பாமுதல் இவ்வாறு திருவெண்பாவானும் ஞானிகளினது இயற்கை நெறிக ளினது முறைமை அறிவிததவாறு காண்க. (௨௫)

துறவு முற்றிற்று.

ஆ. அதிகாரம் ௭-டு-திருவெண்பா - ௪௮௮.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

௮ - ம் அதிகாரம்

அவத்தைத்தன்மை.

இங்ஙனம் சரியாதி நான்கின் உட்துறவு புறத்துறவு
டையராய், பிருதிவி முதல் நாதத்தத்துவம் ஈறாகச் சொ
ல்லப்பட்ட தத்துவ முப்பத்தாறையுங் கடந்து, ஆணவ
இருளையுங் கடந்து, ஆன்மதரிசன முதலிய சுத்தாவத்
தையில் நிற்போரது தன்மை கூறினமையால், இவ்வதி
காரத்திற்கு அவத்தைத் தன்மை என்று பெயராயிற்று.

உண்டொழித்துத் தேடு முடம்பரா யொன்
றுமுதல், அண்டர்பதத் தப்பாலு மைம்புலத்து
ம் - உண்டு, மழுங்கினர்க்குப் போகம் வருத்த
மாய்த் தோன்ற, எழுந்தவருள் கெட்டே னிதெ
ன்.

(இ-ள்.) உண்டு ஒழித்துத் தேடும் உடம்பர் ஆய் ஒ
ன்றுமுதல் அண்டர் பதத்து அப்பாலும் ஐம்புலத்தும
உண்டு மழுங்கினர்க்கு எ-து. ஒருடம்பில் பிராரத்தத்
தை உண்டொழித்து, அவ்வுடம்பில் அவ்வினையை உண்
டொழித்தற்கு இடையே, இதாகிதங்களாகிய தொடர்
பால தேடும் ஆகாமியத்தால் தொன்றுதொட்டுவரும்
உடம்புகளை உடையராய், இப்பூலோகமாகிய ஒன்றுமு

தல் தேவர் பதவிக்கு அப்பாலும் ஆண்டாண்டுச் சென்றிருந்து ஐம்பொறிகளானும் அவ்வவ்வுடம்புகட்கு ஏற்ற விடய போகங்களை இன்பமாகக்கண்டு உண்டு அளவில் காலந்தழும்பேறினோர்க்கு,

போகம் வருத்தம் ஆய்த்தோன்ற எழுந்த அருள் கெட்டேன் இது என் எ-து. அப்போது இ...மாய்த்தோன்றிய போகம் இப்போது துன்பமாய்த்தோன்ற உதயமாகிய திருவருள், கெட்டேன் ஈது என்கோல் எறு.

ஓர்பிரகாரம் இன்றிச் செய்தவினையின் பேதப்படியே தநுகரணபுவன போகங்களும் பேதித்துத் தோன்றலான், "தேடுமுடம்பார யண்டர்பதத்தப்பாலுமைம் புலத்தழுண்டு மழுங்கினார்க்கு" என்றார். தநுவாதிகள் பேதிப்பதாவன நல்லதேசத்து நல்லோர்கள் அங்கீகரித்த போகத்தைப் புசித்தலானும், நல்லநினைவோடும் நல்லசொல்லோடும் நற்றொழிலைச் செய்தலானும், பொல்லாத தேசத்துப் புன்போகங்களைப் புசித்தலானும், பொல்லாத நினைவோடும் பொல்லாதசொல்லோடும்பு, ன்றொழிலைச் செய்தலானும், இவற்றுள் ஒன்று நன்றும் ஒன்று தீதுமாய் மாறிமாறி வருதலானும், இவைமுதலாயவற்றால் பேதிப்பதெனக்கொள்க.

இத்திருவெண்பாவால் சுத்தாவத்தையில்நின்று அருளைத் தரிசித்தோர்க்கு விடயந் துன்பமாய்த் தோற்றும் என்று அறிவித்தவாறுகாண்க. (௬)

வாசகத்துங் கோவையினு மாணிக்க மாகவழுங்
காசைத் துறையநந்த மாமதிலே-ஆசை
இருதலைப்பாலேக மெனவிரண்டா மித்தில்
ஒருதலைக்கா மந்துறவன் றே.

(இ-ள்.) மாணிக்கம் ஆக வழங்கு வாசகத்தும் கோவையினும் ஆசைத்துறை அநந்தம் ஆம் எ-று. மாணிக்கமணிபோல ஆகப் புலவரான எடுத்து வழங்காநின்ற சங்கத்தார் முதலியோர் கூறிய ஆசிரியப் பாக்களினும், மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் அருளிச்செய்த திருச்சிற்றம்பலக் கோவையார் முதலிய கோவைகளினும், காமத்தின் இலக்கணமாகக் கூறப்பட்ட களவித்துறைகள் அநந்தம் ஆகும்.

அதில் ஆசை இருதலைப்பால் ஏகம்என இரண்டாம் இதில் ஒருதலைக்காமம் துறவுஅன்றே எ-று. அக்களவித் துறைகளுள் காமம் தலைவனும் தலைவியும் ஆகிய இருவர்பாலும் சமமொத்துக் கூடுவதாகிய இருதலைக் காமம் எனவும், ஒருவர்பாலமிகுந்தும் ஒருவர்பால் குறைந்தும் காமம் ஒவ்வாது கூடுவதாகிய ஒருதலைக்காமம்எனவும், இரண்டுள் அடங்குவதாம். இவற்றுள் தலைவன் விழையாதிருப்பத் தலைவி விழைந்துபற்றும் ஒருதலைக்காமம்போல விடயாநந்தத்தைத் துறந்து சொரூபாநந்தத்தைப் பெறும்பொருட்டுச் சுத்தாவத்தையில் நிற்போர்க்கு இச்சொரூபாநந்தம் கிடைத்தது ஆயினும்

இவ்வாநந்தத்தையே பெற விரும்பிததொடாநறு நிறப தானன்றோ துறவாவது எ-று.

தலைவனகூடி இனபம கொடாசருபபினும தலைவி தனறுகறபால பிறரை விழையாது அததலைவனையே விழைநது நிறறலபோல, சொரூபாநநதம தனககுக கிடைததிலது ஆயினும தனது தவசசறபால விடயாநநதததை விழைபாது சொரூபாநநததததையே விழைநது நிறகவேணடுமெனபதும தலைவி கறபினைககணடு தலைவன காருணியததால அவடகு இனபங்கொடுததலபோல, இவன தவசசறபினைககணடு சிவம காருணியததால தன ஆநநததததை இவனுககுக கொடுககு மெனபதும, இவ்வுவமைக குறிபபுமளாற காணக. வாசகமபோல இருததலின ஆசிரியபபாவை வாசகமெனறார். (உ)

இததிருவெணபாவால சொரூபாநநதததை விருபபி சசுததாவததையில பிறபோகக இசசொரூபாநநதம கிடைததிலது ஆயினும, இவ்வாநநதததையே விருமபுவ ததனறி, அசுததாவததையில திருமபி அவ்விடயாநநதததை விருமபல ஆகாதெனறு கூறியவாறுகாணக.

சாத்துவித மெட்டாய்த் தசவவத்தை யாயத்த
ன்னை, நீத்தவனாய்த் தானாய்ப்பின் னேயமாய்க-
கூர்த்தெல்லாம், சுத்த வவத்தைத் துவட்சிதுக
ளற்ற, அத்துவிதாக கேதுமுதி யா.

(இ-ள்.) சாத்துவிகமெட்டு முயர்ச்சி தசஅவத்தைத்துய ரத்தனை நீக்கவல்லுயர் ஞான அப்பியாசயோகமதுயர் கூடாதத தெல்லாம் ஈந்தக அவத்தைத் தீயடசி எ-று. இராசத தாமத காரியங்களெல்லாம் நீக்கிய சாத்துவிக காரியமாகிய நிராசைமுதலிய எண் குணங்களையும் உடையவனாகி, அருகிய போகமுதலிய பதினைத்தை ச்சேயம் உடையவனாகி, இந்த நற்குணங்களால் தத்துவ முப்பத்தாறையும் கடந்து தன்னையறிந்து அருளைத் தரிசித்துத் தற்பரசம் அடங்கினவனாகி, பின்னப்பரமேய காணுதி, பின்னர் பேர்பூரணத்தோனாகி, இங்ஙானம் ஒருவன் ஞானாசார அறிந்து செய்தவிதெல்லாம் பக்குவ அந்த அநுபவங்களாகும்.

துகளறு அத்துவிதாக்கமே உதியா எ-து இந் தசசத்தாவத்தைகளை அறிந்துசென்றபோதம் அறஅச்சமத்தோடும் இரண்டறக்கலந்த அத்துவிதத்தை உடையோனாகு முறைகூறிய அநுபவங்களோ யாதொன்றேனும் தோன்றுது (இவர் மௌனநந்தமாயிருப்பர்) எ-று.

சாத்துவிதம் எட்டாவன நிராசை, தவம், பொறுமை, கிருபை, சந்தோடம், வாய்மை, அறிவுடைமை, அடக்கமுடைமை இவை எண்வகையும் எனக்கொள்க. தசஅவத்தையாவன பிரபஞ்சத்தை மாயாவடிவமாய்க் காணுது அருள்வடிவாய்க்காணும் அருகிய நோக்கமும், கருவிகளை நியதிகளையும் சிந்தனையும், முற்பிற

வியிற்பட்ட துன்பங்களை நினைத்து நெட்டுயிர்ப் பெறி தலும், திருவருள் மேலிட்டால் உடம்பில் இளஞ்சூடெழுதலும், ஊறுதிகளைத் துறத்தலும், ஒருவரோடு உரையாடற்குமானமுறுதலும், மௌனமாயிருத்தலும், பித்தேறினாற்போலப் பிரபஞ்சப்பகுப்புத் தோன்றாதிருத்தலும், பிராணவாயு இறங்கு சுவாசமொத்திருத்தலும், போதம் இறந்துநிற்றலும் ஆகிய இவை பத்துமெனக்கொள்க. சுத்தாவத்தையைக்கொண்டுகூடி அவற்றில் தோனலும் அநுபவங்களைப் போதக்குறுக்கின்று அறிதலானும், அப்போதம் செய்கல் வாராதவகுதக்கதாய் ஒர்கால் உயர்ந்த அநுபவமாயும், ஓர்கால் தாழ்ந்த அநுபவமாயும், மாறித்தோன்றலானும், "துவட்சி" என்றார். கேவலாவத்தையோடு ஒருமை நீங்கற்று ஆயினும், அதனதுகாரணம் போதமிறக்குமளவும் இருத்தலின் போதத்தை, "துகள்" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானசாதகர் இலக்கணமும் சாத்தியரது இலக்கணமுங் கூறியவாறுகாண்க. (௩)

அவ்வநுபவங்களை அறிந்து சொல்வது வாக்கு ஆகலின், இவ்வாக்கினை மௌனமாக்குவது முத்தியன்றோ? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

உரையொடுங்கிற் போத முதிக்கு மொழிவே
அருளா மதன்போக் கசையாப்-பரையோகம்
போனும் சுகாதீதம் புண்ணியர்க்குப் பொய்யுதி
தேனோர்க்குப் பல்விதமா கும். [யா

(இ-ள்.) உணர்வொடுங்கின போதம் உறங்கும் ஒழி
யே அருளாம் அதன்போக்கு ஆசையாப் பணியோகம்
போனால் சுகாதீதம் எ-று. வாக்கின் மௌனமாக்கின
உள்ளே போதம் தோன்றும், ஆகலின், அவ்வாக்குமௌ
னமுத்தன்று. ஆயின் போதமடங்கின் முத்தியோ?
என்னில்) போதமடங்கின் அருள்தரிசனமாகலின், அ
ப்போதம் அடங்கல் முத்தன்று. (ஆயின் அருள்தரிச
னம் நீங்குதல் முத்தியோ? "என்னில்" அவ்வருள்தரிச
னம் நீங்கின் போகஞ்சிறிதும் ஆசையாம் பணியோகம்
ஆகலின், அவ்வருள்தரிசனம் நீங்குதல் முத்தன்று.
ஆயின் பணியோகம் போக்குதல் முத்தியோ? என்னில்) பணி
யோகம் நீங்கின் சுகப்பேறும் ஆகலின், அப்பணியோக
ம் நீங்குதல் முத்தன்று. ஆயின் அச்சுகப்பேறு நீங்
குதல் முத்தியோ? என்னின், அச்சுகப்பேறு நீங்குதலே
சுகாதீதம், இச்சுகாதீதமே முத்திநிலை.

புண்ணியர்க்குப் பொய் உதியாது ஏனோர்க்குப் பல
விதம் ஆகும் எ-து. இச்சுகாதீத முத்தியை அடைந்த
புண்ணியர்க்கு மேற்கூறிய சுத்தாவத்தையில் தோன்
றும் பொய்கள் யாவும் தோன்றா. இம்முத்தியைப்
பெறாது அசுத்தாவத்தையில் நிற்போர்க்கு அநுபவம்
பலவிதமாய்த் தோற்றும் எ-று.

**பணியோகம்கூறி அதற்கப்பால் சுகாதீதங் கூறின
மையால், இவற்றிற்கு இடையில்தோன்றும் சுகப்பேறு**

வருவிக்கப்பட்டது. பரிபூரண சிவத்திற்குத் தம்மை
க்கொடுத்தலால் பெரியோர்களை, "புணைவியர்" என
ரூர். சுகாதீதத்திற்குச் சுதந்தரத்தைக் காட்டி பொய்
யாகலின் "பொய்யுற்பார்" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் முத்தநிலை ஈடுதனது அறிவி
த்தவாறுகாண்க. (௪)

ஆங்கு சாதித்த முத்தர்கட்கு அடைதற்கு முதலாகிய சுத்
தாவத்தையில் நிறபோராது குணங்கள் யாவை? எனின்,
மேற்கூறுகின்றார்.

கருவி கழல வணைகொக்காஞ் சிந்தை
பெருமூச்சாம போதம் பிறியில்-அருளாய்
வெதும்பி யுடலவெறுக்கு மின்பாய் விகளம்
முதிர்ந்துரையு நாளுமொடுங் கும்.

(இ-ள்.) கருவி கழலவணை நோக்குஆம் போதம பிறி
யில் சிந்தை பெருமூச்சுஆம் எ-று. கருவிகள் நீங்கவே
மலைமேல்நின்று நோக்குவோர்க்கு நிலத்தினகண் உள்
ள பொருள்கள் அருகித்தோற்றுமாப்போல, (பிரபஞ்
சம்எல்லாம் பொய்யாய்த்தோன்றுவதாம்) அக்கருவிக
ளுள் அதோமுகமாய்நின்ற போதம அவற்றைப் பிறியி
ல் (ஊர்த்தமுகமாய்நின்று தன்னை அறியும், அங்ஙனந்த
ன்னைஅறியும்போது இங்ஙனம்இருக்கின்ற யான் எனும்
புகன்றால் நாங்கூழ்அரிப்புண்டதுபோல், அளவில்காலம்

அக்கருவிகளால் அறிப்புண்டேனை என்றவாம்) இக்கருவி
யால் கெட்டுயிர்ப்புளதாம்.

அருளாய் உடலெல்லாம்பிலையுமுக்கும் இன்பமாய் வ
களம் ஞேசாக்கு உணவும் கருணை ஒழிந்தும் எ-று. (அ
ன்பின் அறிந்த பெண்ணர்; அருள் தரிசனம் உடையாய், (பி
ன்னர் அப்பாலுமின் கண்டு மயங்காமே) இம்மாயா உடலை
க் கொண்டேயிருந்தே இருந்த வெறுப்பன. (பின்னர்) ஆனந்தருமை
யாய், (நல் வாசகம் பேசாமே) உண்மைக்கு வயப்பட்டு கொ
ண்டு பெரிய ஞானமாகும். உய்க்க வழி, (பிரபஞ்சத்தா
ல் விழு கேடுறுவதாய்) பல பொருளின் நீங்கும் எ-று.

“மோகமயிரிலே” என்றதனால், நானென்ற அறிவெ
ாழிய வருமென்பட்டது. “அருளாய்” என்றதனால்,
அருள் தரிசனம் வருமென்பட்டது. காணமை ஒழிந்த
கலைவற்ற நீங்காமல் நிறைவாய், மெய்ந்நிலை என்று உலக
த்தார் பழிப்பது குறிப்புமாகும் பெயரம் எனக்கொள்க.

இக்குறிவெண்பாவால் சருக்கள் நீங்கியவிடத்து வ
ரும் குணமும், அன்பின் அறிதயவிடத்து வருங்குணமும்,
திருவருள் தோன்றியவிடத்து வருங்குணமும், ஆனந்த
ம் தோன்றியவிடத்து வருங்குணமுங் கூறியவாறு கா
ண்க. (௫)

வேர்க்கும் விழிததும்பும் பொய்யறியின் மெய்
வெதும்பி, ஆர்க்கும் விறைக்கு மருளுதிப்பின்-
வாக்குமனம், நின்றுபரி பூரணமாய் வேயத்தே
கார்க்கதமாய்க், கன்றிப் புளகிதமாங் காண்.

(இ-ள்.) வேர்க்கும் விழி ததும்பும் பொய் அறிவினை மெய் வெதும்பி ஆர்க்கும் விறைக்கும் எ-று. (பொய்யாகிய கருவிகளை உள்ளபடி பொய்யாய அறிவினை, மெய்யில்) வெயர்வை அரும்பும், விழியில் நீர் ததும்பும், எல்லாம் பொய் என்றறிந்துகொண்டேன் என்று உடைதைதன் இளகுடைய ஆரவாரிப்பன, (பின்னர் தன்னை உள்ளபடிக்கண்டு ஒன்றினையும் நாடாது) உடலம் அசைவற இருப்பன,

அருள் உதிப்பின் வாக்குமனம் நின்று பரிபூரணமாய நேயத்தே காக்கத்தமாய் கன்றிப்புளகிதம் ஆம் எ-று. (பின்னர்) அருள்கொண்டமிட்டது வாக்குமனங்களில் நின்று அவ்வருள் பரிபூரணமாயத்தோன்ற இதறகுழகலாய நேயத்தை(என்றைக்கு அடைவேனென்று அந்நேயத்தை நாடி, மேகங் குமுறுவது போலாய உள்ளேகுமுறி உள்ளம் வெதும்பி உடலம் உரோமாஞ்சலியாம் எ-று.

வாக்குமனங்களில் நின்று அருள் பூரணமாய்த்தோன்றுவதாவது மனத்தால் நினைந்த நினைவு நினைந்த தில்லையாயும், வாக்கால் சொன்ன சொற்கள் சொன்னதுலலையாயும், தனக்குருவமாய்த் தோன்றுவதாம் எனக்கொள்க.

இத்திருவெண்பாவால் கருவிகளைப் பொய்யென்று அறிந்தவிடத்து அவருங் குணமும், திருவருள் உதித்த விடத்து அவருங்குணமும், அறிவித்தவாறுகாண்க. (௬)

பேயைப் பெண்ணென்றிருந்தும் பித்தரைக்கு
ப் பொன்றோற்றும், மாயத்தா னுண்டுமென மா
ண்டுமயல்-போயத், திடுக்கமே பித்தாயத் தெளி
மயலானாற்போல, நடக்குமருள் மேவிட்டோர்.

(இ-ள்.) பெண் பேயை என்று இருந்தும் பித்தரைக்
குப்பொன்றோற்றும் மாயத்தான் உண்டு மயல்போ
ய மனமமாண்டு எ-று. பெண்களைப் பேயென்றாற்போ
லும் பித்தது வாதிப்பவனொரு கண்டிருப்பதாயும், பி
த்தர்களுக்குப் பொன் தோற்றுப் போவதாயக் காணப்பா
யம், உதாரணியாய்த் தோன்று மாயத்தைத் தாக்கு காடிக் கூழு
முதலிய ஊணையானா கிடைப்பினும் வாங்கி உண்டு அ
வைகளை மேல்வைத்த) மடிழுப் போய (அவைகளை மெய
ப்பொருளாக்காமை) மனமும் இறந்து.

அத்திடுக்கமே பித்தாயத் தெளிமயலானாற்போல்
அருள்மேவிட்டோர் நடக்கும் எ-து. (அப்பொருந்தல்
அருந்தல்களையும் அவற்றிற்கு ஏதுவாய பொன்னையும்
விரைந்து நெடுநாள் பிறவித்துன்பத்தால் வருந்தினோ
மென்றும்) அத்தத்திடுக்கந்தானே விடாப்பிராந்தியாய்
அறிவுபயித்தியங் கொண்டோனைப்போலவும் திருவரு
ளமேவிட்டகாலத்து விளங்கும் எ-று.

பேய்பிடியுண்டு விடுபட்டோனுக்கு ஓர்காலத்து அத
னைக்கண்டபோது பயந்தோற்றல்போல், முன் பெண்க
ளால் வருந்திய வருத்தத்தைநோக்கி அவளைக்கண்ட

போது பயந்தோறுமலான அச்சானம் உவமைகூறினார்.
“சேதனைக்குப் பொன்போற்றும” என்று அதனினும் [illegible]
[illegible]வாய்க் கூறினமையால் ஏட்டுச் சினைக்கீயும் [illegible]
[illegible]களையும்போல் சான்பா எனப்படாயிற்று. [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] உலகக் [illegible] [illegible] [illegible] “ [illegible]
[illegible]போல்” என்றார்.

இத் திருவெண்பாவால் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]. [illegible]

மலட்டுமகன் நீங்கி வரக்கண்ட தாய்ப்போல்
அலைத்தி மகிழு மதுபோல் - உலப்பிலாக்
காலங் கழிந்தமையுங் காணுந்தகை கண்டகளிப்
பாலு மழுதுசிரிப் பார்.

(இ-ள்.) மலட்டு மகன் நீங்கி வரக்கண்டதாய் தாலாட்டி
அலைத்து மகிழும் அதுபோல எ-று. (நெடுநாள் மலடியாக இரு
ந்து பின்னர் அரிதாய்ப்பெற்ற) புதல்வனை (தன் மனைவிட்டு)
நீங்கி (அயல்மனையிற்சென்று மீண்டு) வர எதிர்கண்டதா
ய் (சென்று எடுத்து மார்போடு அணைத்து முன்னர் அவ
னைப்பெறாத காலத்தையும் இப்போது அவனைப் பெற்
றுக் கண்டகாட்சியையும் நினைந்து) தாலாட்டுதலோடு
அழுது அவ்வழுகையோடும் சிரிக்கும். அதுபோல்,

உலப்பு இலாக்காலம் கழிந்ததையும் காணுத்தைக்க ண்டுகளிப்பாலும் அழுதுசிரிப்பார் எ-று. (திருவருளை பபெறுமுன)அளவிறந்தகாலம்(பிறவியில்) வீணாய்க்க ழிந்ததைக் கருதியவருத்தத்தாலும், (அக்காலமுணர் ஓர்கா லம்ஆயினும்)காணுத அத்திருவருளை (இப்போது கண்ட) களிப்பாலும், அவ்வருளைத் தோற்றாமை பண்ணையோர் அழுது அவ்வழுகையோடும் சிரிப்பார். (திருவருள் மேம்பாட்டைப் பெற்றோர்) எ-று.

"காலத்தை" என்று உவமை கூறினமையால் அரு ளைத் தோற்றாமற்பண்ணுறு நல் வழுவிலைப்பட்டு. அரு ள் தமிழ்த்துத் தோற்றமிலான அம்மை மலைக்கு உயர்ந்து க கூறினார். காலம்-தாளாட்டம், கலைக்கலை-கூறுதல்.

இத்திருவெண்பாவால் சந்நாட் டையத்தால் கூறி யவாறு காண்க. (௬)

பராதீசமுத்தியைப் பெறுத. இங்ஙனந் திருவருள் மேம்பாட்டைப் பெற்றோர்க்குப் பிறப்பு உண்டாகாதோ? என்னின், மேற்கூறுகின்றார்.

நடைதளர்ந்து மெய்ம்மறந்து நாண மழிந்தே,
உடறளர்ந்து கீழ்க்குரலிட் டூண்போய் - மடலெ
டுப்பாய்ச், சத்தாதி கெட்டுமனந் தாக்கற்றுச் சந்
தழிந்த, பித்தர்க்கு மாகா பிணி.

(இ-ள்.) நடைதளர்ந்து மெய்ம்மறந்து நாணம் அழி ந்து உடல்தளர்ந்து கீழ்க்குரல் இட்டு ஊண்போய்

எ-து. (கருவிச்சேட்டைகள் அடங்குதலின்) நடைதளர்ந்து, (அருளே வடிவாயிருத்தலின்) உடம்பு மறந்து (உடம்புமறத்தலின் பிரபஞ்சங்கள் பழிப்பாரென்பது குறித்துவரும் நாணம் அழிந்து (உண்டிமேல் விருப்பின்மையான்) உடல்தளர்ந்து, (மனம் மௌனமாயிருத்தலின்) கீழ்க்குரற்பேச்சாய், (அருளமுதம் புசித்தலின்) சிற்றூண் உண்பதாய்,

மடலெழுப்பு ஆய்ச்ச சத்தாதிகெட்டு மனம்சாக்கு அற்றுச்சாந்து அழிந்து பித்தாக்கும் பிணிதாகா எ-து. (அருளேயன்றி மற்றொன்றையும் நாடாமையின்) மடலெடுப்பான்போலாய், (ஐந்தவாயும் அற்றமையால்) சத்தாதிவிடயங்களும் இறந்து, (இச்சத்தாதிவிடயங்கள் இறந்தமையால்) மனம் ஒன்றுபட்டுத் தாக்கற்று. (மனம் ஒன்றுபட்டுத் தாக்கற்றமையால்) அருளென்றும் தானென்றும் இன்றி இரண்டற்று (இவ்வருள் தலைமீக்கொண்ட) பித்தாக்கும் (சுகாதீத முத்தியை அடைந்தோரைப்போல்) பிறவிநோய்கள் உண்டாகா எ-று.

அருள்மேலீட்டையும், பிரபஞ்சப் பற்றொழிவையும், உடையோர் தேகாந்தத்து அறிவோடுஞ்சென்று சுகாதீதமுத்தியை அடைவர். ஆகலின், "பித்தாக்குமாகாபிணி" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் அருள்மேலீட்டை உடையோர்க்கும் பிறப்பு இன்றென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௧)

குறும்பாட்டும் புன்சிரிப்புங் கூர்த்திமையா நோக்கும், வெறும்போகஞ் சாய்ந்து விழினும் - மறந்த, திகைப்பும் விதிர்ப்புந் திமிர்ப்பும் விறைப்பும், உகைப்புந் தெளிந்தறிதலும்.

(இ-ள்.) குறும்பாட்டும் புல்சிரிப்பும் கூர்ந்து இமையா நோக்கும் எ-று. (காம அறிக்க பாட்டுகளுள் சில பாட்டான் அருளைத் தோத்திரம் பண்ணுவதாய) குறும்பாட்டும், (ஆநந்தமகிழ்ச்சியால் தோன்றும்) புன்சிரிப்பும், (உட்புறமும் அவ்வாநந்த பூரணத்தைத் துணிந்தாய்ப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பதாய) இமையா நாட்டமும்,

வெறும்போகம் சாய்ந்து விழினும் மறந்த திகைப்பும் விதிர்ப்பும் திமிர்ப்பும் விறைப்பும் உகைப்பும் தெளிந்து அறிதலும் எ-று. (தாம் ஒன்றையும் விழையாது இருப்பினும் தமது சந்நிதியில்) பொய்ப்போகங்கள் மிகவுஞ் சாய்ந்துவந்து கிடப்பினும் (இத்துன்பங்கள் ஈண்டு ஏன் வந்தன என்று அவற்றை) சிறிதும் நினையாத திகைப்பும், (அவற்றைக்கண்டபோது) உடல் நடுக்குறுதலும், (பஞ்சேந்திரியங்கட்கு உரிய விடயங்கள் நேர்படின் அவ்விடயச்சுவை தோன்றாத) திமிர்ப்பும், (பூதம் பேய் புலிகரடிமுதலிய வந்தகாலத்துக் கற்றூண்போலத் தேகம் அசைவற்றிருக்கும்) விறைப்பும் (ஆநந்தம் மிகவும்வந்து தாக்குதலான் எழுந்து குதித்தாடும்) உகை

ப்பும், (அங்ஙனம்கூடிய ஆநந்தமேலீட்டால் தோன்று
ம் அவ்வாநந்தமேலீடு சிறிதுநீங்கியபோது இப்போது
யாம் என்செய்தோம் என்று) தெளிந்திருந்து கொண்டிரு
ம் (ஆகியஇக்குணங்கள்எல்லாம் பலாயோகநிஷ்டை ஆந
ந்தம்பெற்றோர்களுக்குத் தோன்றுவனவாம்) எ-று.

இங்ஙனம் அறிவும் திறவும் உடையஞானிகளைப் பக்
தராய் உள்ளார் எல்லோரும் அனையானைக் காயப்பிறப்
புடைமுதலிய கொடுமைகளுயைத் தவணைக்குவர். ஆக
லின், "வெறும்போகஞ் சாய்க்கவிற்றால்" என்றார்.
வெறும் போகம், பொய்ப்போகம், சாய்க்கவிடப்படு
குதிமேலவெறிறது.

இத்திருவெண்பாவால் ஆநந்தம் பெற்றோர் குணம்
அறிவித்தவாறு காண்க. (௪௰)

இங்ஙனம் பூரணானந்தம் பெற்றோர்க்கு ஆட்டமும் பாட்
டும் உண்டாவது என்னை? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

கால்வந்த வர்க்காட்டங் கைவந்த வர்க்காட்டம்
மால்மூர்ந்தி வந்தவர்வாய்ப் பாட்டும்-மேல்கொண்
டானந்த வுல்லாசத் தாச்சரிய மாரறிவார் [ட
ஊனம்போற் காணு முலகு.

(இ-ள்.) கால்வந்தவர்க்குஆட்டம் கைவந்தவர்க்குஆ
ட்டம் மால்மூர்ந்தி வந்தவர்வாய்ப்பாட்டும் எ-து. (பிற
வி மூடவராயிருந்து இடையில் தெய்வகதியால) கால்

படக்க வாசனைவாகத் தூட்டமுண்டாவதுபோலும், (கா வாரிதிருந்து இடையில் அதனைய [illegible] கொளாக்குத் தூ ட்டமுண்டாவதுபோலும் (காக உஅ [illegible] வேமேல) [illegible] கொண்டு வந்தவர் வாயப்பாட டுப்போலும்,

[illegible] உலவாச [illegible] [illegible] ரியார் உண்மைபோல [illegible] உவந்து [illegible] (மனம் [illegible] [illegible] (அப்பாக்கு [illegible]) அ [illegible] [illegible] [illegible] பரியார். [illegible] [illegible] [illegible] உலகத்தார் [illegible]

செங்கோர் காற்றானும் வாரன்றது இடையில் [illegible] யவை வந்தபோ[illegible]து கூடமுண்டாவதுபோல், அளவி [illegible] காலமும் மயக்கமுறை [illegible] டைந்தோராகத் தப்போ து அச்சமற்ற நித்தியமாய பரிபூரணவடிவைப் பெற றமைந்தோராகிய ஆறும், தாமதுருபங்கத் பெண் ணின்பவாசனை உளதாகின்றதலான ஆவாகக்குப் பாடல் உண்டாவதுபோல, அப்பப்போகத்தைத்தம் அளவில் காலம் புசித்தோராகத் தப்போது நித்தியானந்தத்தை டைத்தமையாற் பாடலும், உண்டென்பது இவ்வுவமை களாற் காண்க. "ஊனம்போல" என்றமையால் ஊன ம இன்றென்பதாயிற்று. உலகென்பது ஆகுபெயர்.

"கைவந்தவர்க்காட்டம்" என்பதற்கு அருத்தம்—ஓர் வித்தையாதிமுன்கைவராதிருந்து பின் கைவந்தபோது ஆட்டம் உண்டாவதுபோலும் என்கிறும் ஆம்.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானிகட்குப் பூரணவடிவம் பெற்றமையால் ஆட்டமும், ஆநந்தம் பெற்றமையால் பாட்டும் உண்டாம் என்று அறிவித்தவாறுகாண்க. (கக)

ஆநந்த மௌனமதனை அடைந்த ஞானிகள் போதம் இழந்தோராகலின், இங்ஙனம் நிர்விகாரிகளாயிருந்தோர்க்கு அந்தவிகாரிகள்போலும் ஆடல்பாடல் எங்ஙனம் உண்டாம் எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

அறிவு பறிகொடுத்திவ் வாக்கையற மாறிப்
பெறுதி யிழப்புதிபாப் பித்தின்-அயிச்சென
றலையற்ற நீத்தமோ ராளற்ற கப்பல்
உலைவுற்ற தோவிறப்ப தோ.

(இ-ள்.) அறிவு பறிகொடுத்து இவ்வாக்கை அறமாறிப் பெறுதிஇழப்பு உதியாபபித்தின் சென்றுஅறி எ-று. (முன்னர் விடயாநந்தத்திற்குத் தமது அறிவைப் பறிகொடுத்ததுபோல, இப்போதுமாறிச் சொரூபாநந்தத்திற்கு) அவ்வறிவைப் பறிகொடுத்து, (முன்னாக கூடியிருந்த) இம்மாயாவடிவை மறந்துபோக, (இப்போது அருள் வடிவாய்) மாறிப்பெற்று, (அவ்வருளே வடிவாகலின் ஓர்பொருளைப் பெறற்குமென்னும்) பேறுதியும், (ஓ

பொருளை இழந்தோமென்றும்) இழப்பும், (இவற்றான்
வரும் இதாகிதங்களும்) தோன்றுக ஆனந்தப்பயித்திய
மீக்கொண்டு, (ஓரிடத்துச் சிறிதேனும விகாரமுண்டா
காது இதனை அறிவில்) சென்று பார்த்தறிதி (இஃதெ
னறி.)

அலை அற்ற நீத்தம் ஓர் ஆள் அற்றகப்பல் உலைவு உற்
றதோ நிற்பதோ எ-து. அலையின்றிய சாகரத்தில் நிற்கு
ம் ஓராளுமற ஒன்றியகப்பல் அசைவுறுகின்றதோ? அசை
வற்று நிற்கின்றதோ? (அஃது எங்ஙனம் அசைவற்று நி
ற்கின்றது. அதுபோலும் மௌனானந்தசாகரத்தில் மூப்
பத்தாறு தத்துவங்களும் தற்போதமுமற இறந்துநின்ற
ஞானிகளும் அசைகலா என்று இத்திட்டாந்தத்தானும்
கண்டுகொள்க) எ-று.

அலையற்ற நீத்தத்தை மௌனானந்தத்திற்கும், ஆளற்
றிருத்தலைக் கருவிகளிறந்து நிற்றற்கும், அசைவற்றகப்
பலைப் போதமிறந்த ஞானிகளது அறிவிற்கும், உவமித்
தார். அறிவுபறிகொடுத்தல் ஆனந்தமயமாய் அழுந்தல.)

செகஞ்சிரிக்கத் தாஞ்சிரித்துச் சிபேயென்
றேட்டில, அகம்புறங்கா டேச்சுக்குற் றற்றுத்-
திகம்பரியாய்த், தானந்தம் பாடிவிண்ணிற் றட்
டத் துணங்கையடித், தானந்தக் கூத்தாடிப்
பார்.

(இ-ள்.) செகம் [illegible] சிரிக்கத்தாம சிரித்துச் [illegible] என்று ஓடிலெ புறச் [illegible] மை [illegible] திகம [illegible] ஆய என்-று. உலகாளட [illegible] பேயனொறு) சகத் தோற்றமை [illegible] ஞானநெறிதெரியா [illegible] ஆயனையை [illegible] க்து, (புறம் [illegible] பொருந்த [illegible] இருந் விட [illegible] ஆவா [illegible]) [illegible] போமென்று ஓடி [illegible] யால் ஞானமுடை [illegible] யொரு [illegible] ஆச்ச [illegible] [illegible] பெருமை [illegible] ப்புக் [illegible] டத்திருந்து,)

ஞான ஆச்சரியமாய் விளங்கி [illegible] கலைத்துத் [illegible] ஆனந்தக் கூத்தாடியபா என்-று. [illegible] மான ஓடத்தையாடிச் சிதாகாசவெளியில் பொருந் [illegible] ஆனந்தக்கூத்தை உரித்தாமபடி [illegible] ஆனந்தமடைவையாய். (ஆயனாகிய [illegible] ஞா) என்-று.

உலகர்க்கு ஞானிகள் மாறுபாடாயிருத்தலானும், ஞானிகட்கு உலகர் மாறுபாடாயிருத்தலானும், "செகஞ் சிரிக்கத்தாஞ்சிரித்து" என்றார். உலகத்திறந்து ஞானம்பெய ஞானத்திறக்கு உலகம்பேயனெனும் உலகவழக்கமும்அது. பிரபஞ்சமெல்லாம ஆநந்தபூரணமாயத்தோற்றலின் சுட்டிக்காட்டற்கும் அவர்க்குத் தோற்றுமது என்பதறிக. "தானந்தம்பாடி" என்றதனால் யோதமஇறந்து

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

(௩-ள.) [illegible] ... ஆபி
மானமும் [illegible] செய்யும் [illegible] (பார்த்த [illegible] தமாயத் [illegible] செவி [illegible] பூணைகளும், [illegible] ஒட்டுவேட்டி உடையும், வார்த்தையிலுல
யாம் சிவமதம் என்று பிடித்துப்பேசும அபிமானமும்,
அவரிடத்துண்டாம் ஆடல் பாடல்களும், தவசுபோற
செய்யும் ஞானசாரங்களும்;

திகைப்பும் சிதம்பரத்தில் ஐயன் தனக்கு அறியலாம் எ-று. (அவ்வேடத்திற்கும் நடைக்குமுரிய பரிபூரணஞானம் அகத்து இன்றி) திகைத்திருத்தலும், (ஆகிய இவை உடையாரது கருத்தினை) சிதாகாசத்தில் பஞ்சகிருத்திய நடனம் பண்ணுகின்ற பரமசிவனது திருவுளத்திற்கே அறியலாம். (அன்றி மற்றையார்க்கு அறியலாகாது) எ-று.

ஆபரணம்போலப் பூண்டு கோடலின், உருத்திராக்கததை "பூண்" என்றார். உருத்திராக்கம் கூறினமையால உத்தூளனம் வருவிக்கப்பட்டது. அகத்துஞானம் இன்றி, புறத்து இங்ஙனங் காட்டுவன எல்லாம் தற்போதத்தா லுண்டாவன. ஆகலின், இவர் நிருவிகாரிகள் அலரென்பதுங் காண்க. இவர்களும் ஞானிகள்போல பிறர்க்குத் தோற்றலின், "சிதம்பரத்தி லையன் றனக்கறியலாம்" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானிகள்போல் நடிக்கின்றோரைப் பொய்ஞ்ஞானிகளென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௧௭)

மெய்ஞ்ஞானிகள் நடை இன்னுங் கூறுகின்றார்.

மாலயுறு மிந்திரனாய் வாழுவதாய் மாளுவதாம்
சாலமயல் பார்த்துத் தலையசைப்பர்-ஞாலமயங்
குன்மத்தக் கோரணியார்த் தோகோ வெனச்சி
தன்னைப்பார்த் தாவெர்தாந் தாம். [ரிப்பர்

(இ-ள்.) மால் (ஆய்) அயன் ஆய் இந்திரன் ஆய் வா ழ்வது ஆய் மாளுவது ஆம் சாமையலை பார்த்துத் தலை அசைப்பர் ஞாலம மயாது உண்மைத்தக கோரணிபார்த் தூ ஒகோ எனச்சிரிப்பர் எ-து. (தேவர்கட்கெல்லாம் மேலாய) மாலை என்னும்பெயரை உடையனுகியும், அய னை என்னும் பெயரை உடையனுகியும், இந்திரனை என் னுபெயரை உடையனுகியும், சிறந்துள்ளார்--(தத்தம் பதவிகளில) அழிவின்றி வாழ்வதாய்க் கருதிக் கொண் டிருந்து, பின்னில் மாண்டுபோவதாகும் அவரது பிற ருந்த ஆணவமயக்கத்தைப் பார்த்து, (ஆவ்வாணவம் அவர்களையும பொய்யாகிய தேகாதிகளையும மெய்யாகக் கருதப்பண்ணி மயக்கிற்று, சண்மர் கொலோ என்று உள்ளத்து நாடி) இரக்கம்பர கொள்வர். (அவ்வாணவ த்தால) இவ்வுலகத்தார மயங்கி நின்ற பயித்தியக் கோரணிக் கூத்தைப்பார்த்து ஓகோ எனப் பிறர்கருக் கேட்கச்சிரிப்பர்.

தன்னைப்பார்த்து ஆடுவர் தாம்தாம் எ-து. (அஃதன் றி) தம்மைப்பார்த்து, தம்மைச் சிவபூரணம் விழுங் கிக் கோடலால் காணாது, தாம் அச்சிவ பூரணந்தாம் என நடனம்புரிவார். எ-று.

மால் அயன் இந்திரன் முதலியோர் இறந்துபோ வது ஆகமப் பிரமாணத்தால் அறிவதாகலின், அவரது "மயல்பார்த்துத்தலையசைப்பர்" என்றார், பித்தமேறி றேன் தன்னுடம்பு தெரியாது உலகர்நடைக்கு மாறு

பாடாய்த் திரிவதாபோல. ஆணவ மேலிட்டால் சமனை [illegible] தெரியாது [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] "உமை
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] (௩)

ஆணைக்முத லான வினைத்துயரமோய நானென்னும்
வாசனையு மாண்டு மறந்த [illegible]
நிறம்போக வுலாச [illegible]
குறும்போக் [illegible]

(இ-ள்.) ஆணவமுதலிய [illegible] போய் நான்
என்னும் வாசனையும் மாண்டு மறந்து அதியாதேசத்
து உறும்போக உலாச [illegible] எ-று. ஐந்
தவா முதலிய கருவிகள் ஒழிந்தும் இறந்து, நான்
அச்சிவத்தோடு அத்துவிதமானேன் என்பதாகிய வாச
னையும் இறந்து, (தன்தரிசனம் இருட்டுரா தரிசனங்களி
ல் நின்றோர் ஓர்காலே அவற்றை மறந்து மீண்டும் அறி
வதுபோல்) மறந்து அறியாத சேயதுத் தோன்றும்
பரிபூரணாநந்த போகஉல்லாசத்தோடு மௌனக் கூத்
தாடி,

குறும் போக்கு வந்தும் நடப்பார் எ-து. பின்னாச் சிறிதிடஞ்சென்று மீண்டுவந்தும் உலாவுவார் (அவ்வத் துவிதாநந்தம் பெற்றோர்.) எ-று.

விடயங்களிற் செல்லும் ஞாநவாயும் நீங்கவே, அவ் விடயங்களை அறிந்து பற்றி அவற்றுள் அழுந்துவதாய இருவகை இந்திரியங்களும் அந்தக்கரணங்களும் நீங்கும். இவைகள் நீங்கவே, ஒழிந்த கருவிகளும் நீங்கும். ஆகலின், ஆசைமுதலான வனைத்தும்போய் என்று ஆசையை முன்வைத்துக் கூறினார். நேயத் தழுந்தியபோது போதம் இறத்தலின், "மறந்தறியா நேசம்" என்றார். சிறுபிள்ளைகள் போலுலாவி விளையாடுவ ராகலின், "குறும்போக்கு வந்து நடப்பார்" என்றார்.

இவ்விரண்டு திருவெண்பாவானும் மெய்ஞ்ஞானிகள் அஞ்ஞானிகளது பொய்யுலகாசாரத்தைக் கண்டு சிரக் கம்பனாதிகளும், தமதுண்மையும் ஆநந்தா நுபவமும் கண்டு நடனாதிகளும் செய்வரென்று அறிவித்த வாறு காண்க. (௧௬)

கருவிகளும் போதமும் இறந்து நேயத்தழுந்தினோர் அக்கருவிகளும் போதமும் உடையோரது மயக்கமும் தமது தெளிவும் எங்ஙனமறிவார்! எனின், மேற்கூறு கின்றார்.

'கேடுஞ் சுகமு முதலெல்லாங் கீழ்ப்படுத்திக்
கூடுஞ் சுகம்போலக் கொள்ளாதே - நாடுநகும்
பூனைக்கண் ணேரி பொருப்பேறி போலுச்சிப்
பானுப்போ னீயவரைப் பார்.

(இ-ள்.) கேடும் சுகமும் முதல எல்லாம் கீழ்ப்படுத்திக்கூடும் சுகம்போலக்கொள்ளாதே எ-று. துக்கமும் சுகமும் இவைமுதலாய்உள்ள தேகாதி பிரபஞ்சமெல்லாமும் கீழ்ப்படுத்து நீக்கி, நேயத்தைக்கூடும பரமுத்தர் குணம்போலச் சீவன்முத்தர் குணத்தை நீ கருதிக்கொள்ளாதே (அஃது எங்ஙனம் எனின்,)

நாடுநகும் பூனைக்கண்ஏரி பொருப்புஏறிபோல உச்சிப்பானுப்போல நீ அவரைப்பார் எ-று. நாட்டினகத்து உள்ளார் பார்த்து நகையாநின்ற இருட்டைச் சிறிதேனும் இன்றி இரவினும் பகலினும் அறியும் பூனையின் கண்ணைப்போலும், ஏரிகரைமேல ஏறினோனைப்போலும், மலைமேல் ஏறினோனைப்போலும், மத்தியானத்துச் சூரியனைப்போலும், அச்சீவன்முத்தர் அறிவையும் பார்த்தறிதி எ-று.

பூனைக்கண்ணிற்கு இரவினும்பகலினும் பொருள்கள் தோன்றுவனபோலும், ஏரிகரைமேல் ஏறிக்கு இருட்டாலும் தோன்றுவனபோலும், பொருப்பேறிக்கு நிலத்திற்பொருளும் பொருப்பிற்பொருளும் தோற்றுமாபோலும், உச்சிப்பானுவிற்கு உதயமாகுந் தானமும் அத்

யிக்குந் தானமும் தோற்றுமாபோலும், பிறப்பில் துன்
பமும் வீட்டில இன்பமுமே அவர்க்குத்தோற்றும். ஆக
லின், இவ்விரண்டும் உவமைகூறினார். இருளான அறியுங்
கண்ணிற்கு ஒளியிற பொருள் தோற்றாததுபோல். பெ
த்தாகவென்பதும், ஒளியான அறியுங்கண்ணிற்கு இரு
ளிற பொருள்தோற்றாததுபோல், பரமுத்தனென்பதும்,
இருளினும் வெளியினும் அறியுங்கண்ணைப்போல, சீவன்
முத்தனென்பதும், பூனைக்கண் என்றும் உவமைக் கூறிப்
பாற்காண்க. பரமுத்தர் துரியாதீதங்களிற் சேயத்த
ருந்தனர். சீவன்முத்தர் துரியாதிகளோடுகூடியுங்
கூடாமல்நின்று செய்தருந்தனர். ஆகலின், இச்சீவ
ன்முத்தராவார் இயல்பொன்று இரணுட்பகுத்தறிவித்தார்.
ஏரியெனபதனைக் கனாமேலேறி யென்பதற்றுங்கூட்
டுக. "காடுசேதும்" என்பது பூனைக்கண்ணிற்குவடை.

இத்திருவெண்பாவால் சீவன்முத்தராய மெய்ஞ்ஞா
னிகள் சகமுகமும் அகமுகமும் தோன்றப் பார்த்துபார்
த்து அறிவொன்று அறிவித்தவாறுகாண்க. (௭)

ஞானிகளாயினோர் மௌனமாயிருப்பதன்றி, இவர் ஆ
டலாதிகளைச் செய்வது என்னை? என்று சரியாதியி னி
றபோர் சொல்வார்களோ? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

சூலையும் பேயும் பிடித்துழல்வார் சும்மாகம்
போலறிவி னொன்றுரைத்த புத்திபோல்-மேல
இருளான் மறந்துவிவா ரீதென்று, னென்பார்
அருளா லறிந்தறிவா னா.

(இ-ள்.) சூலையும் பேயும்பிடித்து உழல்வார் சும்மா நம்போல் அறிவீர்என்று உரைசெய்தற்போல எ-று. (பொதுமாதர் கூட்டாளானவரும்) சூலைநோயும் (நற்குணத்தை மாறுபடுத்தும்) பேயும் பிடித்து (அவற்றுள் வருந்தி, உழல்வார (இச்சூலையும் பேயுங்கொண்டு) சும்மா எம்மைப்போல (நீரும்) அறிவீரென்று (நற்குணத்தோர்க்கு) சொன்ன புத்திபோல,

மூல இருளால் மறந்து அறிவார் அருளால் அறிந்து அறிவாரை ஈது என் என்பார் எ-று. மூல மலவிருளால் (தம்மை) மறந்து (மாயாகாரியமாகிய தநுவாதிகளை யானெனதென்று அறிவார் — அருளால் அத்தநுவாதிகளைப் பொய்யென்றறிந்து நீங்கி) தம்மையும் தமக்குரிய பேரின்பத்தையும் அறிந்துளாரைப்பார்த்து (பித்தரைப்போல நீர்செய்யும் ஆடல்பாடல்கள்) இதென்னை என்று சொல்வர். (அதுகொண்டு இவர்க்கோர் இகழ்ச்சியும் இன்று) எ-று.

சூலையும் பேயும் பிடித்துளோர் புத்தியை அவை பிடியாத நற்குணத்தோர் கேளாததுபோல, சகல கேவலத்தில் நிற்போர் சொற்களை அவற்றை நீங்கிச் சுத்தத்தினிற்போர் கேளாரென்பது இவ்வுவமையான் அறிக. சூலையும் பேயுமென்றது ஏகதார விரதியாய் இலிங்க விரதியாயிருப்போர்க்குப் பொதுமாதர் கூட்டரவும் ஐவராசர் முதலிய மருளேற்றிக்கொள்வதும் நன்றென்று பிறர் கூறுவனபோல் என்பதும் ஆம்.

இத்திருவெண்பாவால் மெய்ஞ்ஞானிகளது ஆடவா தங்களைக்கண்டு கருமிகள் பழிப்பினும் அது பழிப்பின் பாற்பட்டது அன்றென்று அறிவிக்குமாறு காண்க.

ஞானிகள் மகிமையை உலகத்தாரும் சரியாதியினி ற்போரும் அறியாதிருத்தல் ஏன்? எனின், மேற்கூறுகி ன்றார்.

மருண்மாகர் வாக்கறிய வல்லரோ மாயா
விருளை யொளியா யிருப்பார் — அருளுருத்த
பேயனைப்பே யென்றுரோ பித்தராய்ப் பாலிருட்
பார்வைக்குப் பாறும் பகை. [கண்

இ-ள். மருண்மாந்தர் வாக்கு அறிய வல்லரோ மாயா இருளை ஒளியாய் இருப்பார் எ-து. பித்தமேறிய உன்ம த்தர்கள் (தலைகீழாகக் கூறும் அறநெறி) வாக்கினை (உட் கொண்டு) அறியவல்லரோ? அதுபோல், (உலகத்தார் ஞானிகள் கூடச் சிநேகர்களானாலும் அவர்களை ஞா னிகளென்று அறியவல்லரோ! அஃதன்றி, தாம் கற்ற நூலறிவும் சரியாதிகளுமாகிய) மாயாவிருளைத் தானே ஞானப்பிரகாசமாகக் கருதிக்கொண்டிருப்போர்,

உருத்த அருள் பேயனைப்பேய் என்றுரோ பால் யா று பித்தராய் இருள்கண் பார்வைக்குப் பகை எ-து. (மும் மலங்களையும் தற்போதத்தையும்) கோபித்த (அருளாகி ய பூரணப்பேய் பிடித்தவனைப் பேயென்று சொல் லார்களோ! (அங்ஙனம் இருந்தோர் இங்ஙனம் இருந

தோரைப் பெயரொன்றுஇதற்)வான என்எனின்) மதுரமா
கிய பால பித்தமேறிய நாவிறகுப் பகையானது போ
லும், பேரொளிப் பிரகாசமாயிருநதபானு இருளை ஒளி
யாகக்காணும் இருட்கண் பார்வைக்குப பகையானது
போலும், ஆநந்தமும் திருவருளும மலமேலீட்டால
அவர்கருப் பகையாமாகலின இவற்றைபபெறற ஞானி
களும் பகையாகதோற்றுவர் இஃதே அவரிசழ்தற்குக்
காரணமென்று அறிக) எ-று.

“மருணமூகர் வாக்கறியவலலரோ” என்றது உலக
த்தார்க்கு உவமை, நூலுணாச்சியோடும சரியாதிகளி
னிறபோா இகழ்வாரென்றது பரஞானம இனமையால
எனக்கொள்க. பகை எனபதனைப பாலென்றதனோடுங
கூட்டுக. கைப்பாயும் இருளாயும மாறுபட்டதோறறலி
ன “பகை” என்றா.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானிகளது மகிமையை உ
லகத்தாரும் சரியாதிகளி னிறம்பாரும் மெய்யுணர்ச்சி
யின்மையான் அறியாரகளென்று அறிவித்தவாறு கா
ணக. (௪௧)

ஞானிகள் மகிமையை மாணட ரறியார். ஆயின்,
அறிவார்ஆர்? எனின், மேறகூறுகின்றார்.

அடைப்புள்ளா யாளடர்ந்த வாமையாய்த் தி
க்கே, உடுப்பதா யோர்ந்துழல்வார்க் கூரார் – ந
டைப்பிணமே, ஊமைப்பே யாரொனினு மோல
மிடுந் தேவர்குழாம், சேமக்கோ லாளிந் திரர்.

(இ-ள்.) அடைப்புள் ஆய ஆள் அடாந்த ஆண்மை ஆய்ந்து இக்கே உடுப்பதாய ஓர்ந்து உழல்வார்க்கு ஊர் ஆர் எ-து. (நேயநிட்டை மாறுதிருத்தலின் முட்டைகளை வைத்து அவையங்காக்கும்) அடைப்புப்போலாய, (தாமிருந்த இடந்தேடிச் சிலர் அன்னாதிகளைக் கொண்டுவந்து நேரோவைத்து வணங்கி உபசாரங்களைக் கூறினும் இந்திரியங்கள் ஐந்தையும் அவர் திறம் செல்லவொட்டாது உள்ளடக்கிக்கொண்டிருத்தலின்) ஆள் அடாந்த ஆண்மை போலாய, (இவ்வுடையைத் துறந்து திக்கெல்லாம் பரிபூரணமாயுள்ள உடையைத் தம்மைத் தெரியாது சூழப் பிடித்துக்கொண்டிருத்தலின்) திக்கையே உடுப்பதாய், (இங்ஙனம் தோர்ந்து உலாவுவார்க்கு) ஊரினகண் உள்ளார் (நன்று கூறினும் தீது கூறினும் உறவரோ பகைவரோ இவர்) யாவர்,

நடைப்பிணமே ஊமப்பேயார் எனினும் ஓலம் இடும் தேவர்குழாம் சேமக்கோலர் ஆள் இந்திரர் எ-து. (ஆழ்ந்த ஞானி) நடையாடிய பிணம்போல் திரிந்தாரெனினும் ஊமைப் பேய்போல இருந்தார் எனினும் (அவர்தமான்மியத்தை) தேவர்கூட்டங்களெல்லாம் அறிந்து சூழ்ந்துகொண்டு தோத்திரம் பண்ணுகிறபர். (இந்திரர்கள் அவர்க்கு ஏவற்பணிவிடை செய்யும்) சேமக்கோலாள்களாய்த் திரிவர் எ-று.

அடைப்புள் முட்டையைச் செட்டையால் அடக்கிக் கோடல்போல், அண்டங்களையெல்லாம் தமது பூரண

த்தால் மறைத்துக்கொண்டிருப்பர் என்பதும் ஆம். ஆமை அடர்ந்தபோது தனது ஐந்துறுப்பையும் அடக்கிக்கொடல்போல், விடயங்கள் தோன்றின அவர் ஐந்தையும் அடக்கலின், இங்ஙனம் உவமைகூறினார். உளர் என்பது ஊரின்கண் உள்ளார்மேல் ஏறிற்று. ஒருநாழ ல்லார்க்கூறிறைளர் ரியாவரெனக்கூட்டுக. சருவிச்சேட்டைகள் இறந்திருத்தலின், "நடைப்பிணம்" என்றும், மௌனநேசமாயிருத்தலின், "ஊமைப்பேயர்" என்றும், ஒன்றினும் அவாவற்ற மெய்ஞ்ஞானி தேவருலகத்தும் இன்மையால், "ஒவ்விடுந்தேவாசுரராம்" என்றும் "சேமக்கோலாளிந்திரர்" என்றும் கூறினார். அந்த ஞானிகட்கு ஏவல்செய்வது மிகவும் சிறப்பாதலின், அவர் பிடிக்குங்கோலை, "சேமக்கோல்" என்றார். உபேந்திரர் உளர்ஆதலின், இந்திரரென்று பன்மையாகக்கூறினார்.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானிகள் மகிமையை மானிடர்களை அறியார் எனினும், தேவர்கள் அறிந்து ஏவல்புரிவார் என்று அறிவித்தவாறு காண்க. (20)

இங்ஙன மகிமையுடைய ஞானிகள் எத்தேசத்திற் செல்வர் எவ்விடத்திருப்பர் எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

செத்தவரைப் போலத் திரும்பாமற் போகலு
மாம், எத்திசையு மொன்றென் றிருக்கலுமாய்—
முத்தர்தமக், கண்டமனுச் சித்தி லாடரங்கந்
தேகமலால், கண்டிடுகைக் கேதுமிலைக் காண்.

(இ-ள்.) முத்தர் தமக்குச் செத்தவரைப் போலத் திரு
மபாமல் போகலும் ஆம் எத்திசையும் ஒன்று என்று
இருக்கலும் ஆம் எ-று. முத்தர் தமக்குச் செத்தவரைப்
போலத் தாம் இருந்து நீங்கிய இடத்தில் (இடமும்) திரு
மபாமல் சேரலும் ஆகும் அஃதன்றி எல்லாம் பரிபூர
ணமாய்த் தோற்றலின் எமக்கு எல்லாத் திக்கும் ஒன்
றுதானே என்று இருத்தலும் ஆகும்.

தேகம் ஒன்றுச் சிறந்தில் அண்டம் ஆம் ஆகாசம் அலா
ல் கண்டிப்பிக்கத் துயும் இல்லை எ-று. (அஃதன்றி) தே
கங்கள் ஆனமாக்கட்குச் சிறந்தில் இழைத்துத் தந்திடமே
னவும், அண்டம் ஆவயான மாக்கட்கு மாயாகோசங்
களைக் கட்டக் காவறப்பட்டவெனவும், காண்பது அல்
லாமல் அம்முத்தர் தமக்கு வேறுகாணவைக்கத் தக்க
தொரு பொருளும் இல்லை எ-று.

உடம்பையொழிந்து நீங்கிய உயிர் மீட்டும் வந்து அக
றைப் புகாததுபோல, தாமிருந்து நீங்கிய இடத்தில் மீட்
டும் வந்து புகாமையின் செத்தவரைப்போலத் திரும்பா
மற் போகலுமாம்" என்றார். உறு என்பது ஆனமா.
தேசம் சிறந்திலெனவும், அண்டம் ஆடாங்கெனவுமாறி
க் கூட்டிக. பிரபஞ்சமெல்லாம் அண்டபிண்டங்களுள்
அடங்கும் ஆகலின், "கண்டிடுகைக்கு வேறுஇல்லை காண்"
என்றார். முத்தர் தமக்கென்பது நடுநின்று இருபாலுங்
கொண்டு முடிதலின் தாப்பிசைப் பொருள்கொளும்
நடுநிலைத் தீவகமும் ஆதல் காண்க. காண்-அசை.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானிகள் செல்வதற்கும் இருப்பதற்கும் தேசமும் இடமும் குறியீடு இன்றென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௨௧)

அங்ஙன ஞானிகள் போகாத ஊர் ஒன்றும் இன்றோ? என்னின், மேற்கூறுகின்றார்.

உடற்போகம் போக வுயிர்ப்பகைபோய்ப் பே
றும், கெடத்தானுந் தன்னறிவுங் கெட்டோரா -
நடக்கும்போ, தாகாயஞ் சாணிடல்போ லாவது
லலாற் பூரணர்க்குப், போகாவூருண்டோ புகல்.

(இ-ள்.) உடல் போகம் போக உயிர்ப் பகை போயப் பேறும் கெடத் தானும் தன் அறிவும் கெட்டோர் எ-று. உடம்பான அநுபவிக்கும் விடயபோகம் போக (அப்போகமாகிய துன்பத்தை இன்பம்போல மாறுபாடாயத் தோற்றுவிக்கும்) உயிர்ப்பகையாகிய ஆணவம் போய், (பேரின்பத்தைப் பெற்றேமென்னும்) பேறும போக, தன்னையும் தனக்கறிவிப்பதாய அருளையும் இழந்துளோர்,

நடக்கும்போது ஆகாயம் சாண் இடல்போல் பூரணர்க்கு ஆவது அல்லால் போகா ஊர் உண்டோ புகல் எ-று. (ஓர்திசையில்) செல்லும்போது ஆகாயத்தைச் சாணிட்டளப்பதுபோல் (பரிபூரணர்க்குத் தமது பூரணத்தில் தாம் செல்வதுபோல்) தோன்றும் அல்லாம

ல (இது நீதெனறு பகுசதுபபாரதத) போகாது தவிரு ம ஊனறும உணடுகொல நீ புசூழுக எ-று.

ஆணவத்தால இனபமாயத்தொனறிய போகம் துன பமாயத்தொனறியபோது அவவாணவங்கெடும, அவ வாணவம கெடடவே தலைதரிசனமுந திருவருள தரிசன மும பலாபோககமும ஆனநதப்பேறும உணடாம. ஆனந தப்பேறுஇழநத இடததது தானுந சனககறிவித்த அரு ளும இனறும. ஆகலின, உணடாம அவைகளும இனறு ம இலைகளுக்கு காரணம இவையெனறு உடறபோக இழபபையும உயிப்போக இறபபையும எடுததறிவித த சாா ஆகாயத்தைச் சாயசிட்டேனகுமபோது அளப படிப செ சொனறிவிடததபோது அவ்வாகதம இன று பவிசசதும இனறுடஇருததலபோல பூரணாகத நசுகுமபோதும அபபூரணமாறு அதனுளநடப்பது போல சொனறி ஒா தானகதிருநதவிடத்தும முனனிட டிசோம எனபதும இப்போதிருந்தோமெனபதும தோ னறாது. ஆகலின, 'ஆகாயஞ சாணிடடபோல" என்று உவமைகூறினார.

இசசிதருவெணபாவால ஞானிகட்கு நிறகுநிலையும், ந டக்குமபோது உளளுணாவும, ஒரு நிறகை ஒரு த விரகையும் ஆகிய நியதி இனறென்பதும், அறிவித்த வாறுகாணக. (௨௨)

ஆயின அவாகளுக்கு நறுனமும் தீதாயதானமும் சரி யோ? எனின, மேறகூறுகின்றார.

தருவனமென் றண்டிருடை சாமரையாய வா
ழும், நரவனமென மேலீழ நடுவென பரமசி
வன், தாக்கற றதுபோ லருளிவனைச் சாரார்
போல, தாக்கறுநா ரெங்குஞ் சமனா

(இ-ள்.) தருவனம் என்ன தண்டிருடை சாமரை
ஆய வாழும் நரவனம் என மேல் நடுவு என்ன எ-ம்.
தருக்கள் நெருங்கிய சோலையாயின என்னே, முன்செ
ய்த வினை ஆயின என்னே, சிவிகை கவிகை சாமரை
முதலியன உடையராய வாழும் நரர்க்கு நடுவு ஆயி
ன என்னே. உத்தம மத்திம அதமமாயுள்ள சென்மங்களா
யின என்னே;

பரமசிவன் தாக்கு அறுதற்போல் அருள் சிவனைச்
சாரார்போல் தாக்கு அறுநார்க்கு எங்கும் சமனே எ-று.
பரமசிவன் (எல்லாவற்றோடும் கூடியிருந்தும் அவற்று
ள்) தாக்கறநிற்றல்போலும், திருவருளாணை கருத்
தியங்கள் ஐந்தும் தன்னால் நடக்கவும் சிவதத்துவத்தி
னீங்கா திருப்பதே அன்றி இக்கிருத்தியங்கள் ஐந்தையும்
ஒழிந்து) அச்சிவத்தைச் சாராமல் என்று சாராதவர்
போலும் (ஒன்றோடும்) தாக்கற்ற ஞானிகட்குத் தோற்
றிய) இடமெல்லாஞ் சரியாம் எ-று.

**கருவிகள் எல்லாவற்றோடும் கூடியிருந்தும் அவற்று
ள் தாக்கற்று நிற்றலால், "பரமசிவன் தாக்கற்றதுபோ
ல்" என்றும், தேக இந்திரிய அந்தக்கரணங்கள் தம்மால**

தொழிற்படுமே தாம் சிவசத்தைவிட்டு நீங்காதிருப்ப
தே அனாதி மூர்த்தத்த இலக்கியமாகுமெனினும் பொழிலைகளை
... ஆசிரியராக அடைவோம் என்பதனறிய ...
... , "அருள்சிவமே சாராபோல"
என்றும் கூறினார்.

ஓர் அருளை யுபாயமாற் றுரிசற்று வைப்பமும் தம்
மொன்றாக அறிந்தவர்க்கு கூறலாமோ. (௭௫)

இப்பின் அவை எங்குற்றுந் தீட்டாளே யாமோ? என்னா, மே
முடிக்கின்றார்.

தம்மையரு ளாலறிந்து தாமறிந்த தெல்லாம்
போய, இம்மைப் பெருவாழ்வை யெய்தினார்
க்கு - முன்னே, நடந்தறிந்த போதநசிப் பேயி
ருக்கும், இடம்புறங்கா டென்ப திலை.

(இ-ள்.) தம்மை அருளால் அறிந்து தாம் அறிந்தது
எல்லாம்போய இம்மைப் பெருவாழ்வை எய்தினாக்கு
எ-து (கருவிகள் முப்பத்தாறையுங் கடந்து) தம்மை
அருளால் அறிந்து (அங்ஙனந் தம்மை யறிந்த பின்ன
ர் தம்மை அறிவித்த அருள் தரிசன முதலாய்) தாம
றிந்த எல்லாம் நீங்கி இம்மைக்கண்ணே சுகாதீதமாகி
ய பெருவாழ்வை அடைந்தோர்க்கு.

முன்னே நடந்து அறிந்த போதம் நசிப்பே இருக்கு
ம் இடம் புறங்காடு என்பது இலை எ-து (கருவிகளையும்
தன்தரிசன முதலியவற்றையும் இது இது என்று. அறி

ந்து) அவற்றை நீங்கிச்சென்று சிவசத்தை) அறிந்து அக
ற்றுள் இறந்த (போதம் மீண்டு எழாது அதனை) கெடப்ப
டே (இருக்கும் இடம் (அன்றி இதுசுத்தமாகிய இட
மென்பதும் இது புறங்காட்டென்பதும் இன்று எ-று.

தற்றரிசன முதலிய வற்றுள் உறுதிபாய நின்றார்
மறுமைக்கண் அடையும் சார்ந்த முத்தியை இவர் இ
ம்மைக்கண்ணே அடைந்தார். ஆதலின், 'இம்மைப்
பெருவாழ்வை யெய்தினார்" என்றார். எல்லாவற்றையு
ம் நீங்கிச் சென்றமையால், "கடந்து" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானிகட்குப் போதும் இறந்
திருக்கும் இடமே கருத்தன்றி மற்றொன்றும் இல்லையென்
று அறிவித்தவாறு காண்க. (உச)

இங்ஙனம் இருந்த ஞானிகட்குச் சாதனம் சமய
நடை இன்றோ? எனின், மேற் கூறுகின்றார்.

காமாதி விட்டுக் கரமே கலமாகிப்
பூமிதே கைகாலைப் போத்துறங்கி - நாமகுணம்
சாதி கருமமெனும் வாதனையிற் றாக்கற்றார்க்
கேது சமயமென லாம்.

(இ-ள்.) காமம் ஆதிவிட்டுக் கரமேகலம் ஆகிப் பூமி
தேகைகாலைப்போர்த்து உறங்கி எ-து காமக்குரோத
லோப மோக மத மாற்சரியங்களை யெல்லாம் விட்டு
நீங்கி, கரமே உண்கலனாகி (மனைதோறும் பிச்சை ஏற்
றுண்டு) (பொதுச்சாவடி புறத்திண்ணை பாழ்ங்கோயில

முதலியவற்றுள்) பூமியாகிய மரணைமீது கரங்களையு ம் தாள்களையும் போர்வையாகப் போர்த்துக்கொண்டு ஆறுதல் நித்திரை பண்ணுவர்,

நாமம் குணம் சாதிகருமம் என்ற வார்த்தையில் தாக்கு அற்றாகத் தூ சமட்டம் எனல் ஐம் எ-து பெயராது மை சாதுக்கிரிட்ட என்றும் இவற்றின் வாசனையேயாகும் தாக்கற்றமையானதோ ரிட்டசித் சாதியாமெனவுங் கூறலாம். சமயமாமெனவுங் கூறலாம். ஆகவே இவற்றின் நடைகளும் அவர்க்கில்லை) எ-று.

'நாமாதி நடை' என்றமையானே, மாபு குணம் ஒன்றும் இல்லை என்பதாயிற்று. நாமாதிகளில் தாக்கற்று ஒன்றை அவற்றின் வாசனையறக் கடந்தார் என்றமையானே, அவற்றை மறந்துபோயினார் என்பதாயிற்று. "சாதிகருமம்" என்றமையானே சாதுவேதெனலாம் என்பது வருவிக்கப்பட்டது.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானிகள் நடை சாதிசமயங்களோடு ஒவ்வாதென்று அறிவித்தவாறு காண்க. ()

ஞானிநடை சாதிநடை சமயநடைகளோடு ஒவ்வாது இங்ஙனம் இருப்பது எங்ஙனே? என்னின், மேற்கூறுகின்றார்.

ஞானிக் குலகநடை யென்றுநாம் பார்க்கின்
சீனக்கண் ணூடியொடு தீப்புமாம் - ஏனோர்க்கு
விப்பிரட்ட மேபோல வேறுமெ விகாரியோ [ம
அப்பராக் கன்றியுதி யான்

(உலகநடைசமயாசாரங்களில் நிற்போர் ஞானிநடையை யறியாது, தமது நடையோடு ஒவ்வாமையான இவ்வா பிரட்டநடையையுடைய, மூர்க்கரெனவும், ஆசாரஹீன ரெனவும், (ஒன்றும் அறியாத) மூடரெனவுங்கூற (வி வேகிகளாயினோர் அவர் நடையை யறிந்து எல்லாவற் றையுந் தெளிந்த, பண்டிதரெனவும், மேலாய ஞா னகுலமாமெனவும், (ஆசாரத்தரெல்லாம்) ஒருவித் தாரெனவுங்கூற.

பார்க்கில் (உலகைக் கடந்த) அளவாகி அப்பாலாம் ஞா னி தெளிவைத் தெளியாதது என் எ-று. (அவர் நடை யை) விசாரிக்குமிடத்து, (இவ்வாறு இப்படியென்று) அளவிடற்கு அளவிடப்படாதாய் (இவ்வாறெல்லாவற்றையுங் கடந்து) அப்பாலுமாகிய ஆசாரஞானியினது (நடையினையும், தெ ளிவினையும்) (இவ்வளவென்று ஒருவராலும்) அறியக் கூடாதிருந்தது என்கொலோ எ-று.

உலகநூல் சமயநூல்களை உணர்ந்தோர்கள் அந்நூ ல்களின் நடை இன்மையாக இகழ்ந்து கூறினர். ஞான நூலுணர்ந்தோர் ஞானநடை என்றறிந்து புகழ்ந்துகூ றினராதலின், "அளவைக்களவாகி" என்றும், இங்ங னஞ் செய்வோமென்று செய்யாது அவரிடத்தில் ஞா னநடை இயல்பாய் நிகழ்தலின் ஞானநூலுணர்ச்சியா ல் புகழ்ந்துகூறினர், அளவையுங் கடந்தனராகலி ன் இம்மூவளவைக்கும் பொதுப்பட "அப்பாலாஞானி தெளிவைத் தெளியாததென், என்றுங்கூறினர்.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானியினது நடையுந் தெளிவும் யாவராலும் உரிந்து அளவிடற்கொணாதது அறிவித்தவாறு காண்க. (உ௭)

சுகாதிருந்தில் நிற்போராகிய ஆசாடைகள் இல்லாயினும் அருளைப்பிரசார முகமிட்டு நடவில் நிற்போர்க்கு அந நடைகள் இல்லாயின அது பிரட்டன்றோ? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

அஞ்சனக் கண்ணார்க் கருநிதியந் தோன்றுவ
போல, நஞ்சலகை மாறினர் நாணுவர்போல—
வெஞ்சாப, வீடுபோற் றோன்றுமருள் மேலிட்
டால விபரீதம், பூண்டபிமானங் கெடுமோப்
போர்க்கு.

(இ-ள்.) அருள் மேலிட்டால் அஞ்சனக்கண் ஆளர்க்கு அரிதியமாகத் தோன்றல்போல நஞ்சு அலகை மாறறின அகலாறுவார்போல வெஞ்சாப வீடுபோல தோன்றும் எ-று. திருவருள்மேலிட்ட காலத்து, பாதாள அஞ்சனமபோட்டுப்பார்க்கும் கண்ணினை யுடையார்க்கு அரிய சேமநிதி தோன்றலபோலும், தமமேலேறியிருந்த விடத்தையும் பேயையும் மாற்றின் (அதனால் தெளிவுபிறந்து முன்னர் ஏனசெய்து கொண்டோம் என்று அவற்றால் மயங்கிச்செய்த செயல்களைநாடி) நாணுவாரைப்போலும், கொடிய சாபத்தினால் வருந்தினோர்க்கு அச்சாபம் விடுதலை யாதற்போலும் தோன்றும்,

ஓடையில் மண் நீக்கம் ஒப்போகக் விப்பிரட்டிக்கும் எ-து. (அத்திருவருள் மேலீடு பெற்ற ஞானிகட்கு) ஓடையில் முழுகிக் கடக்கும் தவளைபோல (மாயாசமுத்திரத்தில் முழுகிக்கடப்பதாகத்) பிரட்டிக்கைபோல் தோன்றும் எ-று.

மண் மறைப்பால் தெரியாதிருந்த நிதி அஞ்சனம் போட்டுப்பார்த்த கண்ணுக்கு அம்மண்ணை ஊடுருவி அறிந்து தோன்றுவபோல, மலமறைப்பால் தெரியாதிருந்த அருள் அவ்வருட்கண்ணால் பார்க்கப்போது அம்மலமறைப்புநீங்கி அவ்வருள் எங்கும் தானாய்த் தோற்றும் ஆகலின், "அஞ்சனக்கண்ணுக்குக் கருநிதியம் தோன்றுவபோல" என்றும், விடமும் பேயும் நீங்கிய விடத்துத் தெளிவு வந்து முன்னர் அவற்றால் மயக்கத்தால் செய்த செயல்களை நாடி நாணுவாரைப்போல, சகல சேவல்களைநீங்கி அருளைக்கண்டவிடத்து முன்னர் அவற்றால் மயங்கிச்செய்த செயல்களை நாடி நாணமவரும். ஆகலின், "நஞ்சலகைமாற்றினதின் நாணுவார்போல" என்றும், தேவராயிருந்துள்ளான சாபத்தால் விலங்காதிகளாயிருந்து பின்னர் அச்சாபம் விடுதலையானபோது தேவதத்துவத்தை அடைந்தாற்போல, அளவிறந்தகாலம் மலத்தேகம் தானாயிருந்தவர் இப்போது அத்தேகநீங்கித் தன்னை அறிவென்று உள்ளபடி அறிந்தமையால் "வெஞ்சாப வீடுபோல" என்றுங் கூறினார்.

"ஓடையில் மணிக்கமொப்போக்கு" என்றது, கிணற்றுத்தவளை நாடுவளப்பமறியுமோ என்றும் உலகவழக்கக்குறிப்பால மாயையில் மூழ்கிக் கிடப்போர்க்கு ஞானிநடை தெரியுமோ என்றறிவித்தது.

இத்திருவெண்பாவால திருவருள் மேலிட்டவிடத்து வரும அநுபவமும, அதனை உடையோரும ஞானிகள என்பதும, அவரது நடையை மாயையுடையோர் அறியாரென்பதும, அறிவித்தவாறுகாண்க. (உ௯)

நீர் எனக்குக் கூறியவாறே துறவும்ஞானநடையுமுடையோரை ஞானிகளென்பது அன்றி இல்லற இல்லறத்தாரையும ஞானிகளென்பது என்னை? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

அவரவரைப் போலிருப்பர் தாமவரா கார்போ
ல, இவரவர்க்கொப் பிலலை யெனினும் - உவமை
சொலின், வேசிபணம் வெய்யோன் வீணை வெ
ளிவிசிறி, யாசியாபோ லென்கினுமா வர்.

(இ-ள.) அவர் அவரைபபோல் இருப்பர் தாம் அவர் ஆகார்போல் இவர் அவர்க்கு ஒப்பு இலலை எனினும் உவமை சொலின எ-து. (குடும்பத்தோடு கூடியிருந்தும்) ஞானிகளாயிருப்போர் (அறிவினால அக்குடும்ப நிவிர்த்தியாயிருந்த) ஞானிகளைப்போலே யிருப்பர். (இக்குடும்பத்தோடும் இருந்த) ஞானிகள தாம் (நடையினால் அக்குடும்ப நிவிர்த்தியாயிருந்த) ஞானிகளைப்போல் ஆகார். அதுபோல, இந்தக்குடும்பிகள் அந்தக் குடும்பத்

தோடும் இருந்த ஞானிகளுக்கு (நடையினால் ஒப்பார் அறிவினால் இந்தக்குடும்பிகள் அந்தக் குடும்பத்தோடும் இருந்த ஞானிகட்கு) ஒப்பிலர் எனினும், (இன்னும் அந்த ஞானிகட்கு) உவமைகூறப்பட்டது,

வேசி பணம் வெய்யோன் வீணை வெளி விசிறி யாசியாபோல எனினும் அவர் எ-று. வேசிபோல் என்று கூறினும், பணம்போல என்று கூறினும், வெய்யோன் போல என்று கூறினும், வீணைபோல என்று கூறினும், வெளிபோல என்று கூறினும், யாசியாபோல என்று கூறினுஞ் சரியாவார் எ-று.

வேசி தனமேல் நசைகொண்டோர் வந்தார்மேல் தானும் அவர்மேல் நசைகொண்டாற்போலும் வாக்குச்சாயங்களிற்காட்டி மனத்தில் அவர்மேல் நசையின்றிப பொருள்மேல் நசைகொண்டிருப்பதுபோல், மனைவிமுதலிய குடும்பத்தார் தம்மேல் நசையுற்றிருப்பத் தாமும் அவர்மேல் நசையுற்றார்போலும் வாக்குச்சாயங்களிற் காட்டி, மனத்தில் அவர்மேல் நசையின்றி மெய்ப் பொருள்மேல் நசையுற்றிருத்தலின் வேசி என்றும், பணம் எவர் எவர் எம்மது எம்மதென்று அபிமானிப்பினும் தனக்கவர்மேல் அபிமானம் அற்றிருத்தல்போல், சுற்றத்தார் நட்புமுதலியோர் எம்மவர் எம்மவர் என்று அபிமானிப்பினும் தாம் அவர்மேல் அபிமானம் அறாது, நிர்விகாரிகளாய் இருத்தலின் பணமென்றும், வெய்யோனால் உலகத்தார் தொழிற்படினும் இவர் செய்யும் நன

று நின்ற அவனுக்கின்றியதுபோல, தமது வாக்குக்காய
நகளில யாது நிகழினும இவற்றான் வரும இதாகிதங்
களில காம சாராதிருத்தலின வெயயோனென்றும,
வீணை வாசிப்பாகருந்தப்போதும வாசித்து விடுத்தபோ
தும சும்மா இருந்து வாசிக்கும்போது அவன் பாடும
பாட்டினபடி தான சொல்லுதலே அன்றி மாறென்றும்
சொல்லாது ஒழிதல்போல, ஒருவர் ஒரு காரியம் வந்து
பேசா முன்னரும பேசி ஒழிந்த பின்னரும தாம ஓர
காரிய விசாரணையின்றி சும்மா இருந்து, காரியக்கா
ரர் வந்து பேசும்போது அவர் பேசும காரியப்பேச்சு
மாத்திரம பேசி மாறென்றும சொல்லாது ஒழிதலின
வீணை என்றும, வேறு எல்லாவற்றிற்கும இடங்கொடு
த்திருந்தும தாயாறுள தாக்கற நிற்றல்போல, குடும
பச் சரக்கெல்லாம தாமபிரதானமாயிருந்தும அவற்றொ
டும தாக்கற்றிருத்தலின வெளி என்றும், விசிறி தன
னை எடுத்து வீசிக்கொள்வார்க்குப் பயன்கொடுப்பது
அன்றி அவரால தனக்குப்பயன வேண்டாதிருத்தல
போல, தம்மைக்கொண்டு பிறர் பயனபடுவது அன்றி
அவரால தனக்குப பயனவேண்டா திருத்தலின விசி
றி என்றும, யாரியா குற்றமுடையாரையும் குணமு
டையாரையும குணமாகப் புகழுதல்போல, இவர் குற
றம் உடையாரையும் குணமுடையாரையும் சமனாக
க்கண்டு நன்மொழிகூறலின, யாழ்ப்பாணரும்கூறினர்
போலெனினும, என்பதனை எல்லாவற்றோடுமகூட்டுக.

இத்திருவெண்பாவால் துறந்தன ஞானிகளது வாக்குக்காயங்களில் நிகழும் ஞானநடைக்கு அவர் அதீதமாயிருந்ததுபோல, இங்ஙனம் கும்பசகிதராயிருந்த ஞானிகளது வாக்குக்காயங்களில் நிகழும் உலகநடைக்கும் இவர் அதீதமாயிருப்பரென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (உக)

இங்ஙனம் குடும்பத்தோடு கூடியிருந்தும் பற்றற்றிருப்போரை ஞானிகளென்பது சுபாவம், சிவிகை கவிகை முதலியவற்றோடும் அரசர்போல வாழ்கின்றோரையும் எங்ஙனம்? ஞானியென்று சொல்வது எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

தண்டுகுடை யாளராய்ச் சாதுரங்கப் பேர
சாய்த், தொண்டர்குழாம் போற்றச் சுகித்தாலு
ம் - உண்டுசுத்தர், போகத்தா ரோசுடர்போற்
பொய்ப்போக மெய்ப்பெருக்காய்ச், சாகப்போ
வார்கடன்றீர்த் தல

(இ-ள்.) சாதுரங்கம் தண்டுகுடை ஆளர் ஆய பேர் அரசு ஆய்த் தொண்டர் குழாம் போற்றச் சுகித்தாலும் சுத்தர் உண்டு போகத்தாரோ எ-று. நாலவகைச் சேனையும் சிவிகை கவிகை முதலியவும் உடையவராய் வாழும் பேரரசரைப்போல சிவிகை கவிகைமுதலியவுடையராய்) அடிமைக்கூட்டங்கள் சூழ்ந்துநின்று உபசரிப்ப (மகாபோகங்களை) அநுபவித்தார் எனினும் (அ

வற்றேறுமென் றாக்கற்றுநின்று) சுத்தத்தில் பெற்றாரும் உண்டு. (அவர் இப்பிரபஞ்சிகள்போலும்) போகமயமாய அழுந்துவரோ (அழுந்தார். அஃது எங்ஙனமெனின்)

சுடர்போல் பொய்ப்போகம் மெய்ப்பொருட்கு ஆய்ச் சாகப்போவார் கண்டிருக்கல் எ-று (என்னெனியவா ரக்குநேர்றும் கண்டிருக்கல் வாங்கிச்செல்கின்ற தான மிசவும் பிரகாசிக்கும்) தீபம்போல, பொய்ப்போகம் (வருந்தோறும் ஆக்கைக் கற்போக்கால் பற்றி அநுபவியாது அநுட்கணத்தால் பார்த்துத் தாமஅற்று அநுபவிதலின் அது மெய்ப்பொருட்காயப் பொய்ப் போகங்கான்) மெய்ப்பொருள் மிகவும் பிரகாசமாய்த் தோன்றும். ஆகலின், இதனைமென்று அறிக்ஆயின், மெய்ப்பொருளை உணர்ந்தோர் பொய்ப்போகத்தோடும் கூடியிருந்து அநுபவிப்பது என்னையெனின், அக்கினியில் வீழ்ந்து இறக்கப்போவார் (தமக்குரியராய உள்ளார் கொடுக்கும்போகமாகிய) கூட்டை (வாங்கி அதனுள் விருப்பறவுண்டு) தீர்த்துக்கொண்டு (போலவரும் இதத்தைக் அது எப்போது ஒழிவோமென்னும் கருத்தராய் இதற்கு மைத்த பிராரத்தக்கட்டை விருப்பற்று அநுபவித்துத் தீர்த்துக்கொள்வார். (ஆகலின், அவர் அதனோடுங்கூடி இருத்தல் இம்முறைமை என்று அறிந்து) எ-று.

போகம் வருந்தோறும் தமக்கென்று தற்போதத்தாலபற்றி அநுபவியாது அப்போதம் அற்று அருள்வடிவாயிருந்து அப்போகத்தைத் தாம் அநுபவிப்பதுபோல்

சிவத்திறந்து ஆக்குவது மெய்ப்பத்தி. இப்பத்தியினால் அச்சிவமான தீபோதம் சிறிதெழினும் அதனை விழுங்கிக் கொண்டு நின்று பிரகாசிக்கும். ஆகலின், "பொய்ப்போகமெய்ப்பெருக்காம்" என்றார். சாகப்போவார் போகத்தை விரும்பாதிருக்கவும் சுற்றத்தாராயுள்ளார் அவனை வேண்டிக் கொண்டவாறு புசிப்பித்தல்போல, ஞானிகள் போகத்தை விரும்பாதிருக்கவும் பிராரத்தம் வலியக் கொண்டுவந்து புசிப்பித்தலின் இங்ஙனம் உவமை கூறினார்.

இத்திருவெண்பாவால் பிராரத்தத்தால்வந்த பெருவாழ்வினைக் கண்டபோதினும் அவ்வாழ்வை அநுபவிப்பைப் போகத்தால் தாமநுபவியாது சிவத்துக்கு அர்ப்பிக்கச் செய்கின்றாரும் ஞானிகளே என்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௫௦)

ஞானிகள் அநுபவிப்பதும் பிராரத்தம், மற்றையார் அநுபவிப்பதும் பிராரத்தம். ஆயின், அவ்விருவர்க்கும் பேதமென்னை? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

பெருநோவுக் கேயென்னப் பெற்றதுடற் போகம்
நரகேழ் மூட்டுமிது நாஞ்செத் - துருவத்துத்
தாமல்லாற் போகிப்ப தல்லவது வன்பர் பதம்
காவலாட் கைக்கிளைபோற் காண்.

(இ-ள்.) உடல் பெருநோவுக்கே என்னப்போகம் பெற்றது நரகேழும் ஊட்டும் இது நாம்செத்து உருவத்து

த் தாம் அல்லால் போக்கிப்பது இலை எ-று. உடலாகிய
பெருநோவுகளுள்ள கருக்குழியாகத்தை அநுபவிப்ப
ததானே பிறவியாகிய நரகமேழிலும் கொடு சென
று (அவற்றில் உண்டாகிய துன்பங்களை) புசிப்பிக்கும்
(இஃது எங்ஙனமெனின், இவர் அநுபவிக்கும்) இப்பிரா
ரத்தம் தற்போதமாண்டு இதற்குத்தக்க தாமிருப்பது
அல்லாமல் (அருள்வடிவாயிருந்து) அநுபவிப்பதல்ல
(ஆகலின்)

பக்கம் அன்பர் அது சாவல் ஆள் கைக்கத்திகளைப்போல்
காண்க எ-து. (திருவடியைப் பிரியாது நின்ற) அம்மெய்
யன்பர் (அப்பிராரத்தம் தற்போதமமாண்டு தேகம் தா
மல்லாத் திருவருள் தாமாயிருந்து அநுபவிப்பதா
கலின்) அப்பிராரத்தம் (தேகமிருக்குமளவும்) காவலா
ளர்போலும் கைச்சரீர போலும் (இருந்து தேகம்நீங்கு
ம்போது அதனோடும் தானுமநீங்கும். ஆகலின், அவர்
க்கு மறுபிறவி உளவாகாவென்று) அறிதி எ-று.

தேசம் தாழும் போகம் தனதாயும் கருதிக்கொண்
டு தற்போதத்தால் அபபோகத்தைப்பற்றி அநுபவித்த
வினை இதாசித்தங்களும், இவ்வித சித்தங்களால் இருவினை
களும், இவ்விருவினைகளால் மறுபிறவியும், இங்ஙனம்
தொன்று தொட்டுவரும் ஆகலின், "நரகேழுமூட்டும்"
என்றார். போதம் இறந்திருத்தலானும், பூரணவடிவா
யிருத்தலானும், வினைசாரதற்கு இடமின்மையால், அவ
ர்க்கு மறுபிறவி இன்றெனப்படுங்காண்க. உடம்புஞ்சுப்பு

ப்பிணிக்கு இடம் ஆகலின் அதனை "பெருநோய்" என்றார். "நாஞ் செத்தருவதத்தாமல்லாற் போகியபதல்ல" என்று அவர்க்குஉண்மையாய குணங்களை இவர்க்கு இன்மையென்று எடுத்துக்கூறினமையால், அவர்க்கு அவை வருவிக்கப்பட்டன. 'இது' என்பது இவர் பிராரத்தமேல் நின்றது. 'அது' என்பது அவர் பிராரத்தத்தின்மேல் நின்றது. பதம் - திருவடி; பதத்தினை உடைய அனைபரென்பபொருள்கொள்க. போகமாய வந்துசூழ்ந்து கோடலானும், பழுத்த ஞானமொட்டாது தேகத்தில் அவரைத் தடுத்துநிற்றலானும், பிராரத்தத்தைக் காவலாள் என்றும் வகைத்தனை என்றும் கூறினார்.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானிகள் தேகபோகங்களில் பற்றிலர். ஆகலின், அவர் பிராரத்தமும் தேகத்தோடு கழியும் என்றும், அஞ்ஞானிகள் பற்றுளர். ஆகலின், அவர் பிராரத்தம் இதரங்களை வருவித்துப் பிறப்புக்கேதுவாகும் என்றும் அறிவித்தவாறு காண்க. (௩௬)

ஒருவர் செய்தவினை மற்றொருவரைச் சாராமையான், அவர் செய்தவினை அவரைச் சார்ந்திருப்பது எங்ஙனம்? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

சிக்கிலிலேத் துக்கஞ் சுடுகாடு சொர்க்கம்
அகத்துக்குஞ் சொர்க்கர காய்ந்தார்-சுகிப்பது
அத்துவிதா நந்தர்க் காகார மற்றது [வும்
பத்திசெய்வார்க் கேறகும் பயன்.

(இ-ள்.) சுகிக்கத் துக்கம் இல்லை சுடுகாடு சொர்க்
கம் அகத்துக்கும் சொர்க்கம் ஏாகு ஆட்கொள் சுகிப்பது
வும் அதுவே தாங்காதகது ஆகாரம் அற்றது எ-து. பர
மசுகமே வடிவா யிருப்பவாகத் துக்கம் என்பதில்
லை. (பூசகம் இன்பமபால் சுகமும் இன்று, துது சுத்த
மாகிய இடமன்றும் சுருதத்தப்பிரிய ளிறும் அதுவே
சுகமாயத்தோதலின் அ சுகமாயுள்ள சுடுகாடே
சுவர்க்கம் அக்கினித் தாம ஆகுந்த வடி
வா யிருத்தலே சுவர்க்கம் எனவும், தேகம் தாம் என
று அறிந்து ஏமம் கர்த்தங்களம் எனவும், புறத்திறது
சு வர்க்க ... பயன் ...) அந்தக்கரணமும் சொ
ர்க்க நரகம் ... (அஃதெனின் அவர்) அநுபவிப்பதும்
(அந்த அவ்வாறு ... இரண்டும் ...) அந்த
... புண்ணியம் பாவம் ... வினை புகப்பெறு வினைற
... அவ்வாறு புரிபவர் ... அவ்வி
னைப்பயன் எவ்விடத்துச் செல்லும் எனின்,)

பத்தி செய்வார்க்குப் பயன் ஏறும் எ-று. அவரே
ல அன்பாய இருக்செய்வார்க்கும் (வெறுப்பாய அதி
தரு செய்வார்க்கும்) அவ் விருவினைப் பயன்களுஞ்
சாரும் (என்று அறிதி) எ-று.

ஆநந்தமே வடிவாயிருத்தலின் துறவில்லை, அவ்வடி
வில் தற்போதமின்மையால் கரணமில்லை, சுடுகாடே
சுவர்க்கமாய்க் காண்டலான் புவனமில்லை, அவ்வானந்
தத்தையே அநுபவித்தலால் போகமில்லை, இங்ஙனங

தநு கரண புவன போகங்களை எல்லாம் கடந்து நின்
றோனை அவ்வினை சாராமாட்டாமையின் "ஆகாரமறற
து" என்றார். தேசத்தை உடையவனைத் தேசி என்றல்
போலச் சுகவடிவா யிருந்தோனைச் 'சுகி' என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானிகள் சிவாநந்தாநுபவர்
ஆகலின், அவரை வினைகள் சாரா என்றும். அவர்க்கு
இதாகிதங்களைச் செய்வோரிடத்தே அவை சாருமென
றும் அறிவித்தவாறு காண்க. (௩௨)

இங்ஙனம் இறைகே ஞானி அடைந்த பேரின்பத்திற்
கு உவமை யாது! எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

அரிபிரம ரிந்திரர்க ளாதிகளார் தானச்
சரிவிரத்த லின்பத்தைச் சாற்றின் — பரமசிவன்
தானே சரிமீட்டுச் சாற்றுகின்றான் றன்சரிவே
றுனை வேதமறியா.

(இ-ள்.) அவ்விரதத்தின் இன்பத்தைச் சாற்றின் 'அரி
பிரமர் இந்திராகளார் சரி எ-று. அவ்விரதத்தின் இன்ப
த்திற்குவமை சொல்லுமிடத்து, அரி பிரம ரிந்திரர் மு
தலிய தேவர்களது இன்பமெல்லாம் ஒன்றாகக்கூட்டி
ன் சரி,

பரமசிவன் தானே சரி மீட்டுச் சாற்றுகில் தான தா
ன் சரி வேறு இணை வேதம் அறியா எ-று. (அஃதெ
னி) பரமசிவனது பரிபூரணானந்தம் தானே சரி; பின்னு

ஞ் சொல்லுமிடத்தது தன்னிலைபதத்திற்குத் தன்னிலைப
மே சரி; (இங்ஙனம் எப்பொருளுக்கும்) வேறுபடின்
றடைந்தார் இன்பத்தை வேதங்களும் இவ்வளவென
று அளவிட்டறியமாட்டா எ-று.

பரமசிவனது பரிபூரணத்துவமெல்லாம் தாமாகித்தின
று அநுபவிக்கலின், பரமசிவனே தாமே சரி என்றும்,
தன்னிலைமைபோல மற்றியாவர்க்கும் இல்லையால்,
தான் தானே சரி என்றும் அவ்விலைபரும் தாமாகாது, அ
தனை அநுபவிப்போரா மிருகசீவனை "சீவருளோர்" என்
றுங்கூறினர். இன்பத்திற் குறைவில் கூறினமையான
அவர் சரி என்றதை அவரினைப்படுத் சரியென்று கூறப்
பட்டது உபசாரம் ஆகுபெயர். தானே-அசை.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானிகளது இன்பத்தின் பெ
ருமை கூறியவாறுகாண்க. (௩௩)

சாலோக மாதி தருஞ் சைவ சித்தாந்தி
பாலேகம் பார்க்கப் பணியுமவன் - மேலே
உருகித் திருவுளத்துக் குற்றபணி செய்வார்
பெருமைக்கே துண்டோ பிற.

(இ-ள்.) சாலோகம் ஆதிதரும் சைவசித்தாந்தி பால்
ஏகம்பார்க்கப் பணியும் அவன் மேலே எ-து. (தன்னை
வந்து அடைந்தோரது பத்தி பணிவிடைக்கேற்ப அவர்
க்கு) சாலோக சாமீப சாரூபமாகிய பதமுத்திகளையுங்
கொடுக்கும் சித்தாந்தஞானியால் ஏகமாயிருந்த மெய்

பபொருளை அறியும்பொருட்டு (வந்தமனமொழிமெய்களான்) வணங்கும் அதிபக்குவனே மேல.

உருகித் திருவுளத்துக்கு உற்றபணி செய்வார் பெருமைக்குப் பிற ஏதுண்டோ எ-று. (போனபுவைத்து) உள்ளுருகி அவனது திருவுளத்திற்கு ஏற்ற பணிவிடைகளைச் செய்வோர்க்குப் பெருமைக்கு (மேலாய பெருமை) பிறிது யாதுண்டு எ-று.

வந்தடைந்தோர் பக்குவாபக்குவங்களை அறிந்து, சரியாதிகளை வகுத்து, சாலோகாதி பதமுத்திகளைக் கொடுப்பதும், அதனிற் பக்குவமுள்ள வந்தோர்களுக்குத் தற்போதத்தைக் கெடுத்து நிர்த்தசயமினைப் பதைத்துக் கொடுப்பதும், மற்றைச் சமயங்களில் இன்மையால். "சாலோகமாதி தருஞ் சைவசித்தாந்தப் பாதசேமமாகப் பணியுமவன்" என்றார். இங்ஙனம் இருந்த சத்தாந்தத்தையப் பணியுமவனைப் பணிவோர்க்கும் அம்முத்தியினையம் உடைமையாகலின், "உற்றபணி செய்வார் பெருமைக்கே துண்டோபிற" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் சித்தாந்த ஞானமுடையோரே மேலோர் ஞானம் இன்றெனப்படும், இந்த ஞானம் பெயர்ந்(?)ரை வழிபடுவோர் பெருமையே பெருமையென்பதும், அறிவித்தவாறுகாண்க. (௩௪)

காலமுடன்றேசந் திகழுக் கருமமுடல்
கோலஞ் சமயங் குறிப்பறிதல் — சீலந்
தலையோடு போனவுயிர் தான்போலத் தன்னே
டிலையாஞ் சிவனே யிவன்.

[illegible] காலமுதலிய [illegible] உ- [illegible] இனை [illegible] செய [illegible] காலமுதலியன [illegible] (இனைத்துக்கு [illegible]) [illegible] (இனைக்குமென [illegible]) [illegible] (அவ்விடத்து [illegible]) [illegible] (இ [illegible])

[illegible] (அத [illegible]) [illegible] (இவற்றுடன் [illegible]) [illegible] இவ்வும [illegible]

ள காலமுதலிய உறுப்புகள் போனவிடத்தும் இருந்த உயிர் தலையோடும் போனதுபோல, போதம் சிறிது இறந்தவிடத்தும் இருந்த கிரியைத்தொழில்கள் அனைத்தும் இறந்துவிடும் அதனோடும் நீங்கும். ஆகலின், அவனை உவமைகூறினார். அவற்றைச்செய்தவனை இறந்தமையால் இவற்றைச் செய்யப்படும் அவையும் இல்லை எனப்படுதல் காண்க. மௌனாநந்தமாயுள்ள சிவனை அ

டைச்சவன் பொற்றாராகத்தியாகலின் "சிவனே யியவை" என்றார். தான் - அசை. (கூ௫)

இங்ஙனம் அவர்க்கு விசேடிருச்சாக இவ்விவை யறு நீர் கூறியதென்னை? எனின், மேல் கூறுகின்றார்.

சாவே பெருநோன்பாய்ச் சந்தற்ற சத்தியார்க்குத்,
தேவாரங் காலந் தியானமறம் - பாவம் [த்
விதிவிருத்தம் பேசுகைக்கு வேதா கமங்கள்
அதிசயிக்கு மேலுரைப்பா ரார்.

(இ-ள்.) சாவே பெருநோன்பு ஆய சந்தற்ற சத்தியார்க்குத் தேவாரம் காலம் தியானம் அறம் பாவம் விதிவிருத்தம் பேசுகைக்கு எ-து. (தமது போதம்) இறப்பதே பெருந்தவமாய்க்கொண்டு (அதனைக் கெடுத்துச் சிவதமோகம்) இரண்டறக்கலந்த சத்திய ஞானிகட்குத் தேவாரமுதலிய தோத்திரங்களை ஓதுதல், காலாகாலங்கள் (அதற்கு சிவாலயங்களிற் சென்று பணிதலும்) ஒரோர் பாவனையைக்கருதி) தியானித்தலும், (சிவபூசை யாதி) புண்ணியங்களைச் செய்தலும், (இவை அன்றி) பாவங்களைச் செய்தலும் ஆகிய இவ்விதி விருத்தங்களுள என்று சொல்வதற்கு,

வேதா கமங்கள் அதிசயிக்குமேல் ஆர் உரைப்பார் எ-று. வேதங்களும் ஆகமங்களும் அதிசயிக்கும் எனின் அவற்றிற்குமேல் மற்றியாவர் சொல்வார் எ-று.

போதம் பெரிது எழிலிலும் உணர்க்கிக்கத் தெரித்தொளிம் கலந்திருப்பதே அவர்க்குக் கலை சொன்புவாம் ஆகையினை, "சுகமே பெருந்தொனைபோய் அந்தரங்கயர்" என்றார். அந்நாம் பெய்வித் தொனைபோய்க்கொண்டோடுத் அசுபதமே மற்ற தொண்டையான்றும் இனைமையான் அவர்க்கு விந்நிறுத்தம் இல்லாமையை "தேவலாசமங்களந்தயிட்டு" என்றதுறை அவர்று விருப்புதம் உயிர்வாகந் தேவு கெட்டவக்குறது இடமில்லையாக, "தேஷவையாமா" என்றார். விதியாடது வேதாகமங்களை விடுதலைச் செய்வ னெனுடையது. விருக்கவெம் மதுபாருதக்கே விபிக ளறு கூறுவது.

இவ்வீரனை சிருஷ்டியானாளும் குருனிகட்டு விதி விருத்தங்கள் இல என்பர அறிவிக்கவாறு சான்க. ( )

மௌனிகளைப் பார்த்திமையா மோகமும் வெ
ண்டிங்கள், மேனி யழகெழுதா மேற்பதகி - ஆ
ன, பதுமா நனன்கண்ணும் பானுவும்போற் ற
றாய், எதிராகுந் பொப்பனத்தி லும்.

(இ-ள்.) மோனிகளை இமையாய் பார்த்து மோகமும் வெ திங்கள் அழகு எழுதா மேனி எ-து. (அந்த கள் தம்மைப்போல சுகாதீதமுத்தியைப் பெறு பாருட்டுப் புறத்துநின்ற போதத்தை உள்ளடக்கி தனைக்கெடுப்பதே விரதமாய்க்கொண் மௌனிக

[illegible] இமையாட்டம் ஒகோசிம் பாரதத்து (இ [illegible] போவ்வ [illegible] மோகமுடைய, ([illegible] னைத்தால்) வெண்மை [illegible] பேரழ [illegible] அடிசெழுக்க [illegible] ([illegible]) திருமேனிடை,

[illegible] போல தானழு [illegible] (பிரமனை [illegible]) போலவிளங்குவதான [illegible] தோன்றும பாறையைபோல் யானை [illegible] மையதாமாய [illegible] இனம், என [illegible] எதிரே விளங்குவதாம [illegible].

[illegible] சமுத்திரைய [illegible] (ஞ் [illegible]) [illegible] தக்கொத் [illegible] [illegible] வளவு [illegible] குமாகவின், "மோனக்கோட்டப் பார்த்திமையாமோகமுடை" என்றார். யானை பெறற்பேறு பெறுக இமைப்பவென பதும் அது. பதுமாந்தன்னை இமையாமாட்டத்தையும், அதற்கெதிர்தோன்றுமபாறையையும், உவமைகூறினமையான், அவாமேல்வைத்த மோகத்தையும், அவாறு திருமேனியையும் தமதுள்ளம் மறவாதெனப்பதாயிற்று. எனதெனும் பெயர் எஞ்சிநின்றது. சொப்பனத்திலும் எனறவும்மையால் சாக்கிரத்தும் என்று வருவிக்கப்பட்டது.

இத்திருவெண்பாவால் எமக்கும் இங்ஙனம் இருக்கும் என்று ஞானிகளருமை அறிவித்தவாறுகாண்க. ௩௭.

உருகு பரமசுக வுல்லாச நோக்கும்
திருமுகமும் புன்முறுவற் றேசும் - திருநீறும்
தம்பாவ மாண்ட சரீரத்தி லோர்சாத்தும்
அற்றே வெறுமனழ காம்.

(இ-ள்.) உருகு பரமசுக உல்லாச நோக்கும் திருமுகமும் புன்முறுவல் தேசும் திருநீறும் எ-று. உள்ளமுருகப் பண்ணுகின்ற பரமசுக உல்லாசத்தோடுங் கூடிய திருநோக்கமும், (அவ்வினைபாகங்களிப்பால் தெய்வத்தாமரை மலர்ந்தாற்போல விளங்காநின்ற) திருமுகமும், (அவ்வினைபமபொய்யாகி மேனமேலெழலால் தோன்றும்) மந்தகாசப் பிரகாசமும், (திருமேனிமுழுதும் பூசுவதாகிய) திருவெண்ணீறழகும்,

தம்பாவ மாண்ட சரீரத்தில் ஓர் சாத்தும் அற்றே வெறுமன அழகு ஆம் எ-று. (பஞ்சபூதகுணங்களாகிய) தம்பாவம் இறந்தழிந்த திருமேனியில் (கூடியும் கூடாதிருந்த ஞானிகளது திருமேனியில்) தோற்றும், அவை அங்ஙனந்தோற்றுவன (அன்றி, அவற்றான் அவர்க்கு யாது சிறப்பும் இன்று,) அவைவளாதோற்றும் அழகுகளாம் எ-று.

ஆனந்தம் தோன்றும்போது உள்ளம்நெக்குருகத்தோன்றும் ஆகலின், 'உருகுபரமசுகம்' என்றும், "சடசித்துக்

கனாவுபோல் பொருள்களெல்லாம் அநித்திய [illegible] தகவெ
ருடையராய [illegible] ஆதலின், அவர்களைப் "பாம
[illegible] போல" எனக் கூறினார். [illegible]
[illegible] பரிசுத்த [illegible] முதலிய
[illegible] அந்நிய [illegible] வொண
[illegible]
[illegible] சாக்ஷம் [illegible]
[illegible] தொடங்கூடிற்று. [illegible] முதலியன
[illegible] தோற்றமின்
'அநாதிமலவாசனைமுதலிய'' எனவும் [illegible] எனப்படு
[illegible] கொள்.

இத்திருவெண்பாவால் [illegible] கூறி வரு
[illegible] கின்றார். (௩௮)

வாடன்மணம்போல வருந்தா வயிராக்கியத்
தோடு மெலிந்த வுடம்புடனே - கூடார்
திருவிடையா நந்தக நீங்காத நோக்கும்
திருமுகமு மென்னைவிடா தே.

(இ-ள்.) வாடன் மணம்போல வருந்தா வயிராக்கிய த் தோடு மெலிந்த உடம்புடனே கூடார் எ-து. வாடு ற பூவின்மணம் சிறிது தோன்றுதல்போல் சிறிது தோ ன்றும் பிராரத்த வாசனையோடும் போதத்தால் வருந் திச்செய்யாத பாசவயிராக்கியத் தோடும் தளராநின்ற திருமேனியுடனே கூடியிருக்கும் கூடாராகிய ஞா னிகளது,

திருவடியாகிய ஞானம் நீங்காத நோக்கமும் திருமுகமு
ம் என்னைவிடாது எ-று. திருவடியாயச் சொரூபமாஞ்
ஞானத்தையுடைய சுத்தம் உட்போலபுரத்து நீங்காத (அவையா
ந்தத) திருநோக்கமும், திருமுகமும், என்னுள்ளாதெனைத் த
பிரியாதும் விடுகின்றன எ-று.

“பாடணைமணைமேபோல” என்றது ஈண்டு மையமான் அறிஞ
ர் பார்த்தவாசன் போலும் என வழக்குப்பட்
டது. யாவருஞ் செத்த போல் உடையாது வழி
நாசமேயாமல் உண்டு, திவாகர் ஆடலையாயச் சொரூ
பவின், “அருள் நாயகி நாகியம்” என்றார். விடயாக
மப்போல் எதிர் உடல் சூலப் போறைவனை, “திருவ
டியா ம” என்றார்.

ஆதருவெண்பாவால் அவர்க்கு அருமை கூறியவாறு
கண்டு. (௩௯)

ஆதலால், இத்தஞானிக்குப் பெயராயாது? எனின்,
மேற்கூறுகின்றார்.

தத்துவத்தின் போர்வை சரிந்த திகம்பரிபோர்
அத்துவிதம் யோகாந்தி யாந்தி - சுத்தன்
துரியனவ நாதன் றுறவிசிவ யோகி
நிருவாணி யென்விரத்த னென்.

(இ-ள்.) தத்துவத்தின் போர்வை சரிந்த திகம்பரி
போர் எ-து. முப்பத்தாறு தத்துவங்களாகிய போர்வை
சரிந்த அதனால் திகம்பரியாயிருந்த ஞானியினது பெய
ர் (சொல்லுமிடத்து).

அத்துவிதி ஏகாந்தி ஆநந்தி சுத்தன் துரியன் அவதூதன் துறவி சிவயோகி நிருவாணி என விரத்தன் என்ன எ-று. (சிவத்தோடு அத்துவிதமா யிருத்தலின்) அத்துவிதி யென்றும், (அங்ஙனம் அத்துவிதமா யிருப்பினும் தானும் அச்சிவமாகாமையான்) ஏகாந்தியென்றும், (பூரணாநந்தமெல்லாம் தானுய்ந்து அநுபவித்தலின்) ஆநந்தியென்றும், (மலத்துயரங்களை நீங்கிநிற்றலால்) சுத்தனென்றும், (மேலாயபொருளை அடைந்தோனாதலின்) துரியனென்றும், (வருணாச்சிரமங்களைக் கடந்து நிற்றலான்) அவதூதனென்றும், (தேகாதி பிரபஞ்சங்களெல்லாம் அறந்து நிற்றலால்) துறவியென்றும் (மற்றொருவரோடுங் கூட்டமின்றிச் சிவத்தோடுமே கூடலாயிருத்தலின்) சிவயோகி யென்றும், (அதத்துவ ராடையுங் கடந்து நிற்றலான்) நிருவாணி யென்றும், (அச்சிவத்தோடு அத்துவிதமாக இருக்கின்றேனென்னும் வாசனையும் இறந்துபோ யிருத்தலின்) விரத்தனென்றும் நீசொல்லுதி எ-று.

உடம்பைப் போர்த்துநின்று நீங்கிய போர்வைபோல் உயிரைப் போர்த்து நின்று நீங்கினமையால், "தத்துவத்தினபோர் வைசரிந்த" என்றார். அஃதன்றிப் பூதகஞ்சுகம் - பிரகிருதிகஞ்சுகம் - கலாதிகஞ்சுகம் - வயிந்தவகஞ்சுகம் - சத்திகஞ்சுகம் - என்னும் இப்பஞ்சகஞ்சுகங்களையும் நீக்கி நின்றார் எனினும் ஆம். அத்துவிதி என்றதாதி இக்குணங்களெல்லாம் உடையன் ஆகலின், இப்பெயர்களெல்லாம் அவற்குரித்தாயின. (௪௦)

இங்ஙனம் அகத்துள் ஆசையறத் துறந்தோரையும், உள்ளத்துள் ஆசையிருக்கப் புறந்துறந்தோரையும், எங்ஙனம் அறியலாம் எனின், மேற்கூறுமாறா.

அடங்கத் துறந்தார்க்கு மாசையறப் பாவித்
தொடும் பக்குவம் தெரியாதோ - மடந்தேடிப்
பிச்சையாய மூலையிற் பேச்சாய வரி
னடைகளைப், பிச்சையாயக் கைக்கிடநீட்
டும்.

(இ-ள்.) ஆசையறப் பாவித்து அடங்கத் துறந்தாரைப் பர ஒப்பக் காண தெரியாதோ எ-று. (அகத்து ஆசையிருக்கப் புறத்து ஆசையறப் பாவித்து அடங்கத் துறந்தாரையும், (இப்படியே அகத்து ஆசையற அடங்கத் துறந்தாரையும்) அவரோர் நிகழும் பக்குவம் பக்குவ மில்லை ஓரோ தெரியாதோ! (அஃது எங்ஙனமெனின்)

மடந்தேடிப் பிச்சையாய பெண் மூலையில் பேசக்கூடியவரின் நடைகளுக்கு இச்சை ஆயகைகளுக்கு எதிர்நீட்டும் எ-று. (அவார்த்தப் பிச்சையிலும்) மடந்தேடிச் சென்று பிச்சை ஏற்பதாய், (புதிய) மருமகப்பெண் மூலைக்கண் இருந்து (மெல்லெனப்பேசும்) பேச்சுப்போல (தமக்கென ஓரொடுக்கம்பற்றி அதனுள் இருந்து மரிசத்தோடு மெல்லென) பேசுவதாய், (இவர் பெரியரெனக் கருதிப்பிறர் அன்ன வத்திர முதலிய நடக்கைகொடுப்பவரின்) அந்நடைக்கைக்கு இச்சையாய் அவர் கொடுக்கும்

கைச்சுத் தமக்கு ஈகையை எதிர்பார்த்து வாசகவா (இவா கருவு எல்லாமனைசொன்று சேர்ந்தே அன்றி ஓமட்ட சேழுச்சுவலத்தும் ஒருபாதுச்சம் பற்றியிருந்து மாறிச மாயப்பேசவரும் சமயத்திருக்கும் இடத்தும் பிறர் அன் றுக்கேற்ற கொடுமையின் அவரன்ற இச்சிக்க வாருவ தும் இல்லையாகலின், அவர் பக்குவமும் இவர் தம் ப க்குவமும் தாமே தெரியும் ஆறிக) எ-று.

“ஆசைப் படப்படக் கடக்கத் துறந்தாற்கும்” என் றமையான், அங்ஙனம் பற்றற்ற இடமாயத் துறந் தாரென்பது பெறப்பட்டது. அடங்கத் துறத்தல் முதலிய பதங்கட்கு எல்லாம் ஒருங்கே பொருள், அடங்கத் துறந்தார்க்கும் என்றமை காணாமல் வே றுமையாய் வேறுபட்ட பொருள் கொள்க. “தெரியாதே” என்பது தெரியாதென்று ஓகாரங்கொ க்கின்றது, மண்டேடிய பிச்சையாயகைக்கு கெடாநீ டுமென்று அவாது நடைகூறினமையால், அத்தகு நி லைமையாய இவர் தானடை வருவிக்கப்பட்டது. ஒரு வருக்குச் செல்வமளிப்பின் அதனை நடைக்கை என்பது போல, பிறவாத்து அன்றுஇக்கிலைக்கொடுப்பதனை நடை க்கை என்றார்.

ஆயின், அகப்பற்று அற்றார் துறப்பதே அன்றி, அக ப்பற்றுடையார் துறக்கலாகாதோ? எனின், மேற்கூறு கின்றார்.

களையடுக்க வந்தாற் களையவிகதுங் கயபல்,
பொருளடுக்கார ரென்றும்பொய்யா போதம -
விருதினவன், வெறிக்குக் குதிக்கோன் போ
லவேணடும விட்டதுபின, பறறுமகிட சிக்கென
பிடியாய்.

(இ-ள்.) கயபல வலாருகிகவுசல் நாளுக்கு
ம பொருளை அடுக்கார ரென்றும பொயப்போதம
எ-று. (தீய [illegible] கடைப்பிடி
த்து) கயபல [illegible] (அக்கய
பலை) அலை அலைக்க மாறுபோல, (விடயங்களைத் [illegible]
[illegible] அறவின [illegible]) [illegible]
[illegible] பொய்யாகிய [illegible] போதந் தோ
ன்றி அறிவை அழிக்கும் ஆகலின்,)

விருதனவன வெறிக்குக் குதிக்கோன போலவே
ணடும விட்டதுபினபறறும அதில சிக்கெனப்பிடியாய
(தன பகைவனைசசயநத கொணடாலதனை விட்டெ
னனும விருதினனைபோலும், (ஒருவனோயவராககூறி)
வெறிக்குத தாவுதாவிகுஞனைபோலும, நீயுமபிடிதத
அறவை முறறச்சாதிகக) வேணடும. (அதனை விடாது
சாதிககவேண்டின வியங்களை யடாதே, அதத்தால
முன்னாளீ) விட்டபறறுக்களெல்லாம இப்போதும வ
நதுபறறும, (இவை உணனைபபறறாது அகலும்படி அத
தறவின்கண) உறதிப்படநிறறி எ-று.

கரையடாது கடலின்கண் நின்றகப்பலை அலையலையா ததுபோல, விடயங்களை அடாது துறவின்கண் நின்றோ ரை விடயபோதம் அலையாதெனபது இவ்வுவமைக்குறி ப்பாற்காண்க. விருதினனுக்கு எவ்விதத்தானும் தன பகைவனைச் சயங்கொளவதே விருது, கூடாதாயினும அவனேடும் பொருது இறததலே விருதுபோல, துறவி னுக்குத் தன பகை என்று மாயைப் படைகளாகி ய முப்பத்தாறையுங்கடந்து வீடடைதலே துறவு, அங ஙனங் கடக்ககூடாதாயினும அதனைக கடததற கே துவாய சுததவாசனையோடு நின்று இறததலே துறவு. ஆகலின, "விருதினவன்" போல், என்றும், வெற்றிக்கு நூறுபதடித்தூரந்தாவத் தொடங்கினேன அறுபததோ ராமடி தாவினன் எனின அதுவெற்றி, அதுதவறின வெற்றியும இழந்து அத்தூரவினுமவீழ்வன. அதுபோல, விடயங்களைத் துறக்கத் தொடங்கினேன் அவ்விடயங் களையும் அறந்து தற்போததையும் துறப்பதே துறவு, அங்ஙனஞ் செய்யாது அவ் விடயங்களைச்சாரின அதது றவினன்வரும் பெருமையும் இழந்து பிறப்பினும் வீழ் வன். ஆகலின, "வெற்றிக்குதிருத்தோன்போல்" என ங்கூறினர்.

தத்துவத்தின போர்வை என்னுந் திருவெண்பாவா இம்மூன்று திருவெண்பாவானும் ஞானிகளது பெய்

ரும் தாமும் துறந்ததைச் சாதியாது மீட்டும் சாரலாகா தென்பதும் அறிவித்தவாறுகாண்க. (௬௨)

அவதூதத்தன்மை முற்றிற்று.

ஆக அதிகாரம் ௫-இ-திருவெண்பா - ௨௩௦.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

௬-ம் அதிகாரம்

வாதனைமாண்டார்தன்மை

குடும்பத்தோடு கூடியிருந்து ஞானம்பெற்று அக்குடும்பவாதனைமாண்டவினுடைய தன்மை கூறினமையால், இவ்வதிகாரத்திற்கு வாதனைமாண்டார் தன்மையென்று பெயராயிற்று. துறவிகளாயிருந்து ஞானம்பெற்றோரும் அன்றி, குடும்பிகளாயிருந்து ஞானம்பெற்றோரும் உளராகலின், அவ்வதிகாரத்தின்பின் இவ்வதிகாரம் வைக்கப்பட்டது.

ஞானம் இல்லாவிடினும் வைராக்கியத்தால் வீட்டுநெறி அடையலாகாதோ? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

ஞானமிலாத வைராக்கி நன்றல்ல, கானவர்க்கு
நோயினர்க்குங் கள்ளர்க்கும்-ஆனதுவென்,
என்னிலக்கே நின்றாலெ னெவ்விடயந் தேங்
காலென், தன்னிழப்பே யின்பாந் தனம்,

(இ-ள்.) ஞானம் இலா வைராக்கி நன்று அல்ல கானவாசமும் கோபீனாசமும் சன்னாசமும் நன்றன்ன எ-று. அகண்டபரிபூரண ஞானம் இல்லாதார் (புறத்துறச்செய்யும்) வயிராக்கியம் நன்றல்லவாகும். (இஃது எங்ஙனமெனின் மலைகாணில் சஞ்சரிக்கும் (வேடாகளுக்கும், விடாகோயினாக்கும் பொருந்துகிறது) எனவாகும் வயிராக்கியம்) உண்டாவது எனின்? (ஆதலின் இவர்து வைராக்கியத்தோடு அவர்து வைராக்கியமும் ஒக்கும்

என்கிலீர்க்கே பின்றல் என் எடுப்பதற்கு ஏய்ந்தால் என் தன் இழப்பே இன்புறும் அவர் எ-ம். (அகண்ட பரிபூரணஞானம் உடையார் ஆசரிமை முதலியன உலகவியாபாரங்களில்) யாது நிலையினின்றும் எனின், (வனிதாதிவிடயங்களில்) யாது விடயங்களோடும் கூடியிருந்தாலும் என்னே, (அந்நிலையும் அவர்க்கு உடன்படுகின்றுமே இவாக்கிடும் அன்று இன்பமும் அன்று) தற்போத இழப்பே இடும் இப்போத இழப்பில் தோன்றும் இன்பமே இன்பமும் ஆம் எ-று.

தழைஉடுத்தல், மூலபலங்களைப்புசித்தல், இராப்பகல் கானில் சஞ்சரித்தல், பனி மழை வெயில் காற்றுகளைப் பொறுத்தல் முதலியன கானவா வைராக்கியம், வனிதாதிவிடயபோகங்களைத் துறந்திருத்தல் விடாகோயினர் வைராக்கியம், பகைவர்க்கு அச்சம்இன்றித் தமஉடலை இகழ்ந்து இருவிறசேறல் முதலியன களவா வைராக்கி

யம், இவ்விரண்டு வைராக்கியங்களால் போக இழப்பும் இ
ன்பமும் இன்றாயினபோல், அப்பர வைராக்கியத்தா
லும் போகவிழப்பும் இன்பமும் இன்றாகலின், அவ்விரண்டு
வைராக்கியத்தை இவ்வைராக்கியத்திற்கு உவமை
கூறினார். அகத்துப்பட்டின் ஞானம் உடம்பாக்கு
யாதுநிலையில் நிரம்பியும் பாது விடயங்களைப் புசி
ரும் அவரை அந்தப் பரிபூரணர் என்கையால் பரித்த
ஷிகத்தின், அவற்றேறும் துக்காறுநாட்டும் டுன்ன
சாக்கரத்திறலால் போக இழப்பும் ஆ போக இழப்
பால் பேரின்பமும் உண்டாம் ஆகலின், "எல்லாவற்றுக்க
நின்றுமொண்ணவிடப்பத்தே நமலென்றன்னழப்பே
யின்பாரத்தலம்" என்றார். அஃது அன்றி விடய இன்பக்
திறத்து ஏதுவாய பல்கியாபாரங்களைச் செயலாற்போ
ல, இவ்விட்டு நிலையில் நின்றானெனினும் அதனுள் தாக்
கற்றுநின்ற சொரூபஇன்பத்திறத்து ஏதுவாய தற்போக
இழப்பைச் செயலாலென்பதாம், அவ்விடய இன்பங்களை
த்தாம் அற்று அநுபவித்தலால் அவற்றை அநுபவிக்கு
ங்கோறும் தாம் அற்றவிடத்து உண்டாம் பேரின்பம்
மேலிடுமென்றி, அவ்வின்பம் ஓர் பொருளாய அவாக்
குத் தோற்றுமென்பதும் காண்க. "தன்னிழப்பேயின்
பாத்தலம்" என்றமையான், அந்நிலையும் அவ்விடயமும்
இடும்ப இன்பமும் அன்றென்பது வருவிக்கப்பட்டது.
"வைராக்கியமென்பது" வைராக்கி என்று கடைக்குறை
த்துநின்றது. (க)

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] (அசிவசந்நிதானமாகிய [illegible]) வாசனை [illegible] (அவர்களே) பிறப்பறுக்கலாம் (மறையாகத்துக்கடா [illegible]) எ-று.

சமய நூல்களெல்லாம இல்லறத்தையே மேம்பா டாகக் கூறுதலின், "எல்லாச் சமயங்களுந் துதிக்கு மில்லறத்தை" என்றார். அறனெனப்பட்டதே யில்வாழ்

க்கை யெனினும் பிறன்பழிப்பதில்லாயினன்று, என்பதூஉம் அஃது. "தீத்தாரொவலிக்காலவை" என்றது. அவ்வில்வாழ்க்கையைத் துறத்தலின்னதும் உடலொறுத்தல், ஊணை வெறுத்தல், உடை துறத்தல், அடியாரிசைக் துறத்தல் முதலியன துறக்குந்திறமெனக்கொள்க. "புல்லறிவை த்திருத்தெளிந்து சியக்கேர்வின் பரமாநுராகத் பிறப்ப றுக்கலாம்" எனவமையால், இங்ஙனந் தெளிந்து பற்ற றறிந்தடையார் இல்லறத் துறவறங்களில் நின்றாலும் 'பிறப்பறுப்பார்' என்பதூஉம், இவையிலரர் யாது துறந்தாராயினும் பிறப்பறார் என்பதூஉம் காண்க. சகலோபாய மக்குலப்பொருள் இருண்டும் புலவறிவு நூலினை, பொருட்பட "புல்லறிவு" என்றார். திருத்தெளிதல் அனுபவ உணர்வடைதலினாது வெடுத்தல். (௨)

மன்னாயிறக்கிலோ மனது மாறாது மாய்த்த [லை
துன்னயிறக்கிலோ சிவனைச் சார்ந்து - அநுபவிக்
கை போகா தநுபோகிற் பூரணமாம் பூரணந்தான்
ஆகா திருப்பதெவர்க் காம்.

(இ-ள்.) மன் இறக்கிலோ மனது மாறாது மாய்த்த ன்ன இறக்கிலோ சிவனைச் சார்ந்து அங்கு அநுபவிக்கை போகாது அநுபோகில் பூரணம் ஆம் எ-று. (நீர் இங்ஙனம் கூறிய ஆற்றான்) இல்வாழ்க்கையைத் துறப்பது துறவன்றோ (எனின், அவ்வில்வாழ்க்கையைத் துறக்கின் அதன்கண் நின்று அநுபவித்த விடயவாத

னை) மனத்தின்கண் மாறாது எழும். ஆகலின், அத்
துறவு அன்றியின், மனத்தை மாய்ப்பது துறவோ எனி
ன், மனத்தலைத்) மாய்க்கத் தற்போதம் எழும் ஆகலின், அ
த்துறவு அன்றியின்) தற்போதம் இழப்பதோ (துறவு
எனின், அத்தற்போதம் இழக்கில்) சிவத்தை அடைந்து
ஆனந்தத்தை அநுபவிக்கைக்கே ஏகாது. (ஆகலின்,
அத்துறவு அன்றியின், சகப்பற்றிழப்பது துறவோ
எனின்) அச்சகப்பற்றறப்போகில் சிவபூரணந்தானாம். (அ
ப்போது இங்ஙனம் சிவபூரணந்தான் ஆனேன் என்று
ம் வாதனைபோனறும் ஆகலின், அத்துறவு அன்றியி
ன் இனித்துறவு தான் யாது எனின்)

பூரணம்தான் ஆகாது இருப்பது எவ்வாகத்து ஆம் எ-து.
அச்சிவபூரணந்தான் ஆனேன் என்னும் வாதனையும் அறா
து இருப்பது (துறவு இங்ஙனம் சிவபூரணந்தான் ஆகா
திருப்பதாய துறவு) யாவாகத் துணையாம் எ-று.

மாய்த்தல் என்பதற்கும் தனையிழக்கில் என்பதற்கும்
இடையில் தற்போதம் எழும் என்பது வருவிக்கப்
பட்டது.

இம்மூன்று திருவெண்பாவானும் மெய்த்துறவாவது
இதுவென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௩)

இல்வாழ்க்கையோடு கூடியிருந்தும், இத்துறவெய்
தினோரைத் துறவிகளென்று சொல்லப்படுமோ? எனி
ன், மேற்கூறுகின்றார்.

மாயாபோ கத்தரசாய் வாழ்ந்தாலு மாமணி
போல், தோயா தவரே துறந்தோர்கள் - தோய்
வாரேல், சேரும் விதைபோலத் தீர்ந்தவிடத்
தேதிரும்பும், வேறொன் றதுவே வினை.

(இ-ள்.) மாயா போகத்து அரசு ஆய் வாழ்ந்தாலும் மாமணிபோல் தோயாதவரே துறந்தோர்கள் எ-று. மாயாபோகத்துக்கெல்லாம் அரசராகி (அப்போகங்களை அநுபவித்து) வாழ்ந்தாராயினும், மகத்தாகிய மாணிக்கமணி (ஒன்றோடும்) தோயாதிருக்கிறது போல், (அவற்றோடும்) தோயாதிருக்கின்றவரே துறந்தோரென்று சொல்லப்படுவார்.

தோய்வாரேல் சேரும் விதைபோலத் தீர்ந்த இடத்தே திரும்பும் வேறொன்று அதுவே வினை எ-று. (படிகமணிபோல யாதொன்றோடாயினும் தோய்வாரெனின், நிலத்துச்சேரும் வித்துப்போல (உடல்) இறந்த காலையில் (வினையாகிய பற்றின்கண் மீட்டும்) திரும்பும் ஓர் மூலமும் அப்பற்றுடைமையே, வினையென்பதும் அப்பற்றுடைமையேயாம் எ-று.

மாமணி தன்னை அடுத்த வண்ணங்களைக் கவராது, தனது பிரகாசத்தை அவற்றின்மேல் வீசினாற்போல, யாதுவிடயங்கள் வந்தடுப்பினும் அதில் தோயாது, தனது ஞானப்பிரகாசத்தை அவற்றின்மேல் வீசிநிற்றலான், "மாமணிபோற்றோயாதவர்" என்றும், உடம்பிற்குப் புறம்பாய பற்றுக்களை ஒழித்து, அவ்வுடம்பாய் நி

னென்றோரைத் துறந்தோர்கள் என்று சொல்வதுபோல, உயிர்க்குப் புறம்பாய கருவிகள் முப்பத்தொன்றையும் ஒழித்து அறிவாய் நின்றோரை, "துறந்தோர்கள்" என்றார். நிலத்தோடு சேரும் வித்தைப்போல உடல் சேருங்காலை நிறைப்பற்றினைக் கடந்து மீட்டும் உயிர் வந்து அடைந்து உற்பத்தியாகலின் 'சேரும் வித்தைப்போல' என்றும், உடலைவிடுங்காலை உயிர்க்கு ஏகதேசமாயிருந்த அநுக்கவாசனையோடும் பிறப்பின்கண் மீளலான 'நீக்கவிட்டதே திரும்பும்போ" என்றும், பற்றுள்ள விட்டதன் வினையும் உள்ளதாகலின் "துறவை விடேல்" என்றும் கூறினார். அவ்வெண்பவென்றது வியர்த்துச் சென்றோருமும் செவா அப் பிறப்பினும் வருதல், என்பதும் அது. "அதுவே" என்பதனைப் பற்றுமடிமை எனக்கொள்க.

இத்திருவெண்பாவால் கருவியில் நின்றவும், அதனுட் பற்றற்றுநின்ற உடையோர்க்கே வீடென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௬)

விடயங்களை உருபவிப்பினும் அவற்றைக் கூடாமோனநீர் இசென்னை? எனில், மேற்கூறுகின்றார்.

ஒருகுடைக்கீழ் வாழ்வதைத் தோர்க்குறும்பு முண்டோ, அருணிழற்கீழ் வாழ்வா ரயிவு - கருவிகளில், போறுமெலன் சேற்றுத்தாள் போலே பருக்குமிழல், போறும்போற் றேயம் போம்.

(இ-ள்.) ஒரு குடைக்கீழ் வாழ் உலகத்தோர்க் குறும்புணர்வுண்டோ? அருள்நிழற்கீழ் வாழ்வார் அறிவு கருவிகளிற் போதல் என? சேற்றுக்குத் தான்போமோ எ-று. (பூமியெல்லாம்) ஒரு குடைக்கீழ் ஆள்வோன் உலகத்து வாழ்வோர்க்குக் குறும்பரால் துன்பம் உண்டாமோ? அதுபோல, எங்கும் பரிபூரணமாயினான்) திருவடிநிழலில் ஆநந்தச்செல்வந்தோய்ந்து வாழ்வார் அறிவு விடயங்களிற் சென்றாலும் என்னை, (அவ்வறிவிற்கு) அவ்விடயங்களானவரும் மயக்கம் யாதும் இன்று மாயைக்கீழ்வாழ்வார் அறிவுபோல அவரறிவு சேற்றுக்குள் ஆள்போல அழுந்துமோ?

பருந்தின்நிழல் போவதுபோல தோயாமல் போம் எ-று. பருந்தின் நிழல் நீரில் தோய்ந்தும் தோயாது போமாறுபோல (அவரறிவு அவ்விடயங்களில்) தோய்ந்தும் தோயாது நிற்கும் (என்று அறிக) எ-று.

ஒரு குடைக்கீழ் வாழ்வார் மற்றியாதோர் ஊருக்குச் செல்லினும், அவ்வரசனது ஆணையால் குறும்பு செய்வாரும், இவரை வருத்துவாரும், அவர்க்கு இன்றாய் அதுபோல, திருவடிக்கீழ் வாழ்வார் அறிவு விடயங்களிற் சென்றாலும், அத்திருவடி பூரணமாய நிறைவின், இவ்விடயங்கள் மயக்குவதும், தான் மயங்குவதும், இவ்வறிவிற்கு இன்றாம். ஆகலின், அநுமானம் உவமைகூறினார், பருந்தின் நிழல் தோய்த்தவாறே நில்லாது நீரில் நீங்குதல்போல், அவ்வறிவு விடயங்களில் தோ

ய்ந்தவாறே மயங்காது விளாவிலகிநின்கித் திருவடிக்கீழ் நிற்றலான, இங்ஙனம் உவமைகூறினார். பருந்தினை அவாகரும், அதன நிழலை அவாத அறிவிற்கும், உவமை யாகக் கூறியவாறு காணக.

இத்திருவெணபாவால விடயங்கள அவர்அறிவை மயககாது எனபதும், அவவிடயஙகளில அவாறிவு தோயாதெனபதும், அறிவிததயாறுகாணக. ரு.

செய்யுண்ட நாயென்ன நீரி னிழலென்ன
மையுண்ட கண்போன் மனைவாழ்வார் — துயய
அருளால் விலையேறு மாணிக்க மெல்லாப்
பொருள்போல வலலாப பொருள்.

(இ-ள.) செயஉணட நாயஎனனநீரில நிழல்எனன மைஉணட கணபோலமனைவாழ்வாா எ-து. செயயை உணடு மீடடும் கக்காநினற நாயபோலுமம (தடாக தீரத்தில் நிறகும் மரம் மேலமுகமாய்நிறகவும் அததடாக) நீரில கீழமுகமாய்ததோனறும அம மாநிழல் போலும், (பிறர்க்கு அழகாய்த் தனக்குக கரிப்பாயிருக்கும) மையுணட கண்போலும் (அநதஞானிகள) இல வாழ்க கையோடுங் கூடியுங் கூடாதிருந்து வாழ்வார் (இஙஙனம் வாழ்வாராயின, ஞானிக்கும் அஞ்ஞானிக்கும பேதம் என்னை எனின்)

இருளால் விலைஏறும் துய்ய மாணிக்கம்எல்லாப்பொருள்போல அல்லாப்பொருள் எ-து. (இருளைத்துறந்து

பிரகாசித்தலான்) இருளான் விலையேறும் நிருமலமாயு ள்ள மாணிக்கமணி (அவ்விருளான் மறையும்) மற்றெ ல்லாப் பொருள்களைப்போலும் அலலாதபொருள் (அது போல் இல்வாழ்க்கை இருளால் நாமறைந் திருப்பா ரைப்போலும் அன்றி, அவ் வில்வாழ்க்கை இருளைத் தம து ஞானப்பிரகாசத்தால் நீக்கிநின்று விளங்குவர் என்று அறிந்) எ-று.

நெய்யை உண்டபின் வயிற்றில் எட்டுணையேனும் த ங்காது மீட்டும் கக்கலான, அந்நெய்யினது சாரம் அத னுடலிற சாராததுபோல, விடயங்களைத் தாம் அற்று அநுபவித்துச் சிவத்திற்கு ஆக்கலான், அவ்விடய வாச னை இவரைச் சாராதாதலின், "நெய்யுண்ட நாயென் ன" என்றும், கரையின்கண் மரம் மேல்முகமாய் நிற்க வும் அதனது நிழல் நீரின்கண் கீழ்முகமாய்த் தோற்று தல்போல, சகலத்தையும் கடந்த சிவத்தைத் தாம் பிரி யாதிருக்கவும் மனைக்கண் இருத்தல்போல் தோற்றலி ன், "நீரினிழலென்ன" என்றும், பிறர்க்கழகாய்த் தன க்குக் கரிப்பதாயிருக்கும் மையுண்ட கண்போல், பிறர் க்கு மனைக்கண் வாழ்கின்றதுபோல் தோற்ற, தமக்கு ப் பிராரத்த வாசனை எனைக்கு ஒழியுமென்று வெறு ப்பாய்த் தோற்றலின், "மையுண்டகண்போலும்" என் றுங் கூறினார். மாணிக்கம் பகலைப்பற்ற இரவில் மிகவு ம்பிரகாசிப்பதுபோல், மெய்ஞ்ஞானிகட்குத் துறவை ப்பற்றி இல்வாழ்க்கையில் ஞானமிகவும் பிரகாசிக்கும்

ஆகலின், "இருளால் விலையேறு மாணிக்க மெல்லாப் பொருள்போல வலைாப்பொருள்" என்றுங் கூறினார்.

ஞானியும் அஞ்ஞானியும் குடும்பத்தோ டிருப்பதனால், அவர்க்குப் பிறப்பு இன்றாயது என்னை? இவர்க்குப் பிறப்புஉண்டாயது என்னை? எனின், மேற கூறுகின்றார்.

கொடைதட்ட லொன்றே துயிற்கும் விழிக்கும், படிகத் திருண்மணிக்கேன் பற்றும அடிபார்த்துக், கூடப்போங் கள்ளனைப்போற் கூடக் குடும்பக்கூத், தாடிக்கேன் மேற்பிறப்பு ண் டாம்.

(இ-ள்.) துயிறகும் விழிக்கும் தொடைதட்டல் ஒன்றே படிகத்து இருள் மணிக்கு ஏன பற்றும எ-று. துயிலும் பருவம் உடையோன துயிறறத் தொடைதட்டலும், விழிக்கும் பருவம் உடையோன் விழிக்கத் தொடைதட்டலும ஒன்றேயாம். (அதுபோல ஞானிம னைவிமுதலிய குடும்பத்தார வந்து சருவுந்தோறும் ஏக முகமாய்த தறபோத ஒழிவிலனின்று ஆநந்த நித்திரை பண்ணுவான. அஞ்ஞானி தன மனைவி முதலிய குடும் பத்தாரவந்து சருவுந தோறும் சகமுகமாய் நின்று ம யக்கத்தில் அழுந்துவான. ஆயின், ஞானிக்கும் அஞ்ஞா னிக்கும் பேதம் இங்ஙனம் ஆயினும், அந்த ஞானிக்குக் குடும்பத்தில் இருக்கின்றேன என்னும் வாசனை யாயினு ம் தோன்றுதோ? எனின்,) படிகத்தில் (பற்றும் பஞ்ச

வண்ணமாகிய) இருள் மாளிகை மணிக்குன்றைப் பற்றும் (அதுபோல, ஏககுடும்பத் தாறுபயினை அந்நோக்கி குவறும வாசனை குடும்பத்தைப் பயின்றி [illegible] நா ளிக்கு ஏனமும் இடைனா குடும்பவாசனையும் வருத் துசாலனை,)

அயபார்த்துக் கூடப்போம் களைமைப்போல் கூடா க குடும்பக் கூத்தாடிசத்தேமைப்பிறப்பு என்னுடைமை எ-று. (பொரு[illegible]க்காயுகொபிந்தசாமா [illegible] [illegible]வின்றையவாறு, [illegible]பாரு கரையக்காணா [illegible] அவ்வோர் [illegible] அவ்வடிபார்[illegible] கூட [illegible] ஏகனிவனைபோல, குடும்பத்தார்க்குச [illegible] அவ்வாபோல் சேறும் அவர்க குக்காய்த்தால் நிட்டும் வாட்டமும் உடையனைப்போ றசாட்டி உவர் [illegible] கூடினாலும் மனத்தான் அவரோ [illegible] குடும்பக் கூத்தாடியாகிய அநுஞானிக்கு மறுபிறப்பு இன்னுடைமை எ-று.

கொண்டதட்டலால் துயிலவும் விழிப்பவும் அவர்க்கியல்பாயினபோல, குடும்பத்தால் அகமுகப்படுவதும் சகமுகப்படுவதும் இவர்க்கியல்பாயின என்பதுங் கொள்க. பார்ப்பான் தோட்டிவேடம்போட்டு நடிப்பினும், தன்னை வேறுகண்டு நின்றாற்போல, இவன் குடும்பிபோல இருப்பினும், தன்னை வேறுகண்டு, நின்றனனாகலின், "குடும்பக்கூத்தாடி" என்றார். (எ)

நீர் இங்ஙனம் கூறிய ஆன்ற ஞானிகட்கு இல்லறமு
ம் துறவறமும் சரியோ? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

தொடும்போது சுழல்காற்றுத் தூளம்போற் றொட்
விடும்போது மங்ஙனே விட்டு-நடந்தாலும் [டு
ஆகாய நீங்காம லாடியது போலடங்கும்
ஏகாந்திக் கெங்கு மிருந்தா லென்.

(இ-ள்.) தொடும்போது சுழல்காற்றுத் தூளம்போ
ல்தொட்டு விடும்போதும் அங்ஙனேவிட்டு நடந்தாலு
ம் எ-து. (விடயங்களை) பற்றும்போதும் சுழல்காற்று
த் தூளத்தைப்பற்றுவதுபோற் பற்றி (அவ்விடயங்களை)
விடுக்கும்போதும் அச்சுழல்காற்றுத் தூளத்தை விடுப
பதுபோல் விடுத்து (அங்ஙனம் ஞானியின் அறிவு விட
யங்களைப் பற்றிவிடுத்து) சென்றாலும்,

ஆகாயம் நீங்காமல் ஆடி அடங்கும் அதுபோல ஏகா
ந்திக்கு எங்கு இருந்தால் என எ-து. (தூளத்தைப் பற
றும்போதும்) ஆகாயத்தைவிட்டு நீங்காமற்பற்றி (சுழ
ன்றும்போதும் அவ்வாகாயத்தை விட்டுநீங்காது) ஆ
டி அத்தூளத்தைவிடுத்து அவ்வாகாயத்துள்) அடங்கும்
அச் சுழல்காற்றைப்போல, (விடயங்களைப் பற்றும் போ
தும் திருவருளை விட்டுநீங்காதுபற்றி, அநுபவிக்கும்போ
தும் அவ்வருளை நீங்காது அநுபவித்து, அவ் விடயங்க
ளைவிடுத்து அவ்வருளில் அடங்கும், ஏகாந்தியாகிய ஞா

னிக்கு (இருவகை அறங்களில்) எவ்வறத்திருந்தால் எனை (அவர்க்கோர் பற்றமில்லை.) எ-று.

"ஆகாயநீங்காமலாடி" என்றதனால், தாளத்தைப் பற்றும்போதும் ஆகாயம் நீங்காமற்பற்றி என்பது வருவிக்கப்பட்டது. "அதுபோலடங்கும்" என்றமையால், ஆடி என்றதனைப்பின்னர் அடங்குமென்பது வருவிக்கப்பட்டது. இங்ஙனம் செய்தாலும் அவரிருக்கும் இடம் திருவருள் ஆகலின், "ஏகாந்த" என்றார். (அ)

இங்ஙனம் குடும்பத்திருந்தும் அதனைச் சார்பு ஒழிந்துநின்றார் யாவர் ? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

சுந்தரனார் சேரர்கோன் சோழர் குறுமன்னர்
மைந்தருடன் றம் புடலை வாட்டினர்கள் - அந்தமி
பத்தரொடு ஞான வயிராக்கியர்பலாக்கும் [லாப்
ஒத்துசார் போத வொழிவு.

(இ-ள்.) சுந்தரனார் போதவொழிவு எ-து. சுந்தரமூர்த்திநாயனார், சேரமான் பெருமாள் நாயனார், செங்கட்சோழநாயனார், புகழ்ச்சோழநாயனார், ஆகிய சோழராசாக்கள், மெய்ப்பொருள்நாயனார், கழற்சிங்கநாயனார்முதலிய குறுமன்னர், மைந்தருடலை வாட்டிய சிறுத்தொண்டநாயனார், தம்முடலை வாட்டிய கண்ணப்பநாயனார், அரிவாட்டாயநாயனார் முதலியோர், காசமில்லாத திருநீலகண்டநாயனார், அதிபத்தரோடு மற்றுமுள்ள

டாகிய ஞானிகள், வைராக்கியராயுள்ள இம் மெய்யடி
யார் பலருக்கும் [illegible] டியிருந்தும் ஆசனக்
டசார்போதம் ஒழிந்தே நிற்றலினென்று மொழிந்திருக்கது.
(ஆகலின், சார்போதம் [illegible] வார் எவ்வுறுத்திருப்பினு
ம் ஒழிந்தே நிற்பர். ஒழியாதார் எவ்வுறுத்திருப்பினும்
ஒழியாரென்பது குறிப்பு.) ௩-ம்

[illegible] முதலியவற்றா
னே தெரிவதனாலும், பரம [illegible] ஞானிகட்கு இல
வாழ்க்கையில் ஞானவொளி விளங்கலின், இயல்பாக
தூயபோனது அந்த ஞானம் பயன்படா [illegible]
படும், அவர் [illegible] பற்றிலாராய், நிற்பு
ணராகாது என்பதும், அவர் எவ்விடத்திருப்பினும் ஸ
லக்ஷயமாரென்பதும், இவ்வாறு [illegible] விருக்கும்
ஞானிகளாயிருப்பார் இவ்வியல்பையும் அறிவித்த
வாறுகாண்க. ௩

வாதனைமாண்டாதன்மை முற்றிற்று

ஆ அதிகாரம் க-இ-திருவெண்பா - உ௩௧.

௨

[illegible] பாகம்.

௧௦-ம் அதிகாரம்

நிலையியல்பு.

[illegible] உண்மைத்தன்மையான [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ஐயறிவுமுடைமை, இவ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

அறியார் அறிகேட்டறிந்து நடக்க
அறிவார் [illegible] மறைபாக
முடைமி [illegible] நிந்து நடந்தும
அடாமையு [illegible] போல்வார்.

இ-ள். [illegible] அறியார் கேட்டு அறிந்து நடக்க அறி வார் அறிவு என்று அறியார் [illegible]. காமக்குரோத ஊறு [illegible] வழி அறியார் தவயறிதத்தாரை) [illegible] (தம்மால் அறிந்து நடப்பதா [illegible] அவ்வழி அறியார், (அறிவித்த அ [illegible] வழி அறிந்த) அறிவையும் அறியார். (அ [illegible] காம முனைனா அறியாச் கருவிகளே மூப்பத்தா [illegible] றையும் இப்போது அருள் அறிகை, அவற்றை அறிந்து நடந்து செல்லவும், தம்மால் அவற்றை அறிந்து கடந்து சென்றதாயக் கருதுவார். அன்றி, அவ்வாறான அறிவிக்க அறிந்த அறிவு தாம் அக்கருவிகளை அறிந்த அறிவென்று அறியார்)

அடர்மழைக் கேவாரவர் மறைபாக் குடை இருக்கத் தாமே குளித்தும் கடந்தும் போவாரோ எ-து. அடர்மழைக்கண் ஒருரக்குச் செல்லத்தொடங்கினோர் மழை தம்மேல் தாக்காதபடி தமக்கு) மறைப்பாகக் குடை கைக்கண் இருக்கவும் (அக்குடையைத் தம்மேற் கொண்டுசெல்லாது மழைத்துவலைகட்கு இடையே) தாமே குளித்தாக கடந்தும (அவ்வடர்மழைக்கண் நனைந்து)செல்கின்றனாபபோல, கருவிகளைக்கடந்து வீட்டையடைக்குறிகினோர் அக்கருவிகள தம்முள் தாக்காதபடி அருள தம்மைவிட்டு நீங்காதிருக்கவும், இவவருளை முன்னிட்டுக்கொண்டு செல்லாது, அக்கருவிகளைத் தற்போதத்தால அறிந்தும் கடந்தும செலவதாகக் கருதி அவற்றுள் நுழைவார் இதென்னை) எ-று.

முன்னர் அறியாதிருந்த கருவிகளை இப்போது அறியவந்தது திருவருளால அறியவந்ததென்று அறியாது, தம்மால அறிந்ததாகக் கருதினமையால், இங்ஙனம் உவமை கூறினர். கருவிகளை நீக்கத் தொடங்குவோர் திருவருளை முன்னிட்டுக்கொண்டு நீக்காது, தற்போதத்தை முன்னிட்டு நீக்கததொடங்கின, அக்கருவிகள் நீங்கா பண்டைப்படிமூடும. ஆகலின், இங்ஙனம் உவமைகூறினர்.

இத்திருவெண்பாவால் கருவிகளை அறிந்து நீங்கினின்ற அறிவு அருளறிவிக்க அறிந்த அறிவென்று அறியவேண்டும் என்பதும், கருவிகளைநீக்கிச் செல்லும்போது த

ற்போதத்தைப் பின்னிட்டு அருட்போதத்தை முன்னி
ட்டு நீங்கிச் செல்லவேண்டும் என்பதும், அறிவித்தவா
றுகாண்க. (௧)

கருவிகளை இங்ஙனம் நீக்கித் திருவருளைக் கூடும் நிட்
டைகூடாதாயினும், கேவல சகலங்கள் தாக்காது அரு
ளே எவைக்கும் தாரகமென்று அறிந்து நிற்பதற்கு உபா
யம யாது! எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

செத்துப் பிறவாமற் றேடித் திரிகையிலே
செத்துப் பிறந்து திரிவீரோ — சுத்த
இருட்கேவலசகலம் போக வெதிரிட்ட
அருட்போத ராய்த்திரியா மல.

(இ-ள்.) எதிரிட்ட இருள கேவலசகலம் போகச்சுத்
த அருள்போதராய்த் திரியாமல் எ-து. (உமது அறிவி
றகு) எதிரிட்ட மயக்கவடிவாகிய கேவலாவத்தையையும்
(விகற்பவடிவாகிய) சகலாவத்தையையும் போக, இவைகள்
தாக்காத சுத்தாவத்தையில் நின்று, அருளே எவைக்கு
ம் தாரகமென்று அறிந்துகொண்டு அவ்வருட் போதராய்ச்
ச் சஞ்சரியாமல,

செத்துப் பிறவாமல் தேடித்திரிகையிலே செத்துப்பி
றந்துதிரிவீரோ எ-து. (இனிமேல்) இறந்து பிறவாமல்
(இப்போது பிறப்பிறப்பைக் கடந்து நிற்பவீர்) தேடி
(பாவனை முதலிய செய்துகொள்ளே) சுழலுமிடத்து நீர்

ஆகிய கருத்து உன்பால்எழுந் ஐக்கியங்கூடாது ஆக
வின நாமிருவரும்வந்து) நமமுட்கலப்பதாகிய நாட்ட
மதை நீ ஒழிகினறு (திருஞானசம்பந்த மூர்த்திநாய
னர் எனக்கு) அருளிச்செயதார. (இவ்வாறே நீயும் அ
றிந் எனின் அவரது திருவடிக்கண் ஐக்கியம் உனக்கும்
கிடைக்கும்) எ-று.

எதிரிட்டுத் தடித்தபோதம் எதிரிடாது அசைவறநி
ன்று தேய்ந்தபோது ஆன்மாவிறகும் சிவததிறகும் ஐக
கியம்தாமே கூடும் ஆகலின், "நமமுட்கலப்பு நாட்ட
மொழி எனறருளினன், எனறார். தமதாசாரியர் தமக்
கருளிச்செய்த முறைமை ஈதெனறு மாணக்கனுக்கு
அறிவிததவாறுகாண்க.

இத்திருவெண்பாவால் சகலகேவலங்களை அருட்
பாததால் அன்றி ஆனமபோதத்தால் நீக்கப்படா
தெனறு அறிவித்தவாறுகாண்க. (நூ)

இங்ஙனம் கருதிநின்று திருவருளைக் கூடுதல் அரிதா
யினும இன்னும் ஒருபாயம் மேற் கூறுகின்றார்.

**சாக்கிரத்திற் போதச் சலனையெல்லாஞ் சொ
ப்பனம்போல், ஆக்கு மருட்போத ராகுவோர் -
நீக்கும், பரயோகர் சுத்தர் பரமசுகா னந்தர், துரி
யகதி யின்புகடந் தோர்.**

**(இ-ள்.) சாக்கிரத்தில்போதச் சலனைஎல்லாம் சொ
ப்பனம்போல் ஆக்கும் அருட்போதர்ஆகுவோர் எ-று.**

சாக்கிராவத்தையில் தோன்றும் போக்கச்சேட்டையும்
(மற்றும் உண்டாகிய தேகாதி பிரபஞ்சங்கள்) எல்லா
மும் (இவையாவையென்னை எதிர்ப்படாதது, அப்போ
தச்சேட்டை விடயங்களைச் சாக்கிரத்துத் தோன்
றிய விடயபோகமென்றும், தேகாதி பிரபஞ்சங்களெல்
லாவற்றையும் மாயையின் காரியம், அழியுமென்றும் இ
வற்றிற்கெல்லாம் சாட்சியாய் உள்ளிருப்பாய் பரிபூர
ணமாயிருப்பது அருளென்றும் கண்டு, பின்னர் அப்பரி
பூரணமாகிய அருளோடு ஒன்று, அதனை நாடுகின்ற
ன, (இவ் விடயபோகத்தையும் இப்பிரபஞ்சங்களையும்)
சொப்பனம்போல் பொய்யாகக் காண்பர் அவர் இவற்றை
உள்ளபடி கண்டவர்) அருள்போதத்தர் ஆவர் (அதனை
றி அவரே)

நீங்கும் பயன்போகத் தத்தா பரமசுகானந்தத் துரியக்
கிடைக்கப்பெறுவார் எ-று. (அவ் வருளோடும்) கடந்துசெ
லலும் பரயோகரும (அப்ரசுத்தராமற்ற) பரிசுத்தரும
அப்பரமசுகமாகிய ஆனந்தத்தை உடையரும நின்மல
துரியத்தில் தோன்றும் பரமசுகானந்தாதீதருமஆவர்.')

இங்ஙனம் விடயபோகத்தையும் தேகாதி பிரபஞ்சங்
களையும் பொய்யென்றும், தமக்கனிப்பமென்றும் கண்
டு இவற்றிற் குள்ளும் புறம்பும் பரிபூரணமாகிய திருவ
ருளையே நாடுகின்றபோர் இப்பொய்களைநீக்கி அம்மெய்
யாகிய திருவருளே வடிவாவர் ஆகலின், "சொப்பனம்
போலாகக் கருட்போதராகுவோர், என்றும். அன்னை—

ம அருளவடிவாயமாலதது அவ்வருளையுங்கடந்து ப
ரயோகமுதலியன அவர்களிடத்து உண்டாம்ஆகலின்,
அவரையே பரயோக முதலியன உடையவராகக்
கூறுவா. அவரொன்றுஞ் சுட்டப்படயா ரென்றுணர்க.

இத்திருவெண்பாவால் காரியங்களை உரைப்படி கண்ட
றிவில் அதனான் நிலைமை வாதமென்றும், அங்ஙனம்
வரு பரயோகமுதலிய பேறுளவாமென்றும், அறி
வித்தவாறு காண்க. (௨

இனி மேல் பரயோகத்தையும், சேகாது பிரபஞ்ச
வகலையும் நீக்கி, அருளைப்பெறுவதற்கு அமையாததா?
அதற்குமேல் பரயோகமுதலியன கூறியது என
னை? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

தத்துவம்போய்க் கேவலம்போய்த் தானபோ
யருள்கழன்று, சுத்தபரை யாயதன் சுதந்தரம்
போய்ச - சத்தி, ஒழிவிலே போதமபோ யொன்
றுகா வொன்றின், அழிவிலே யின்பவதீ தம்.

(இ-ள்.) தத்துவம்போய்க் கேவலம்போய்த் தான்
போய் அருளகழனறு சுத்தபரை ஆய்த் தன்சுதநதரம
போய்ச் சத்திஒழிவிலே போதம்போய எ-று. (நிலைப்
பாயினைற) தத்துவம முப்பத்தாறையுநீங்கி (அவற்றி
னமேல் மறப்பாய்நின்ற) கேவலாவதத்தையும் நீங்கி
(அத்தத்துவங்களையும் கேவலாவத்தையையும் இவை எ

ன்றறிந்து நீங்கினை அறிவு தானென கண்டு அறிந்து அவைகளை அறிந்து நீக்கவும் தன்னை அறியவும் உ தது திருவருள் அறிவிக்க அறியவல்லதென்று அறிந்து தானறிந்தேனென்பதனை, (தனைக் கரிவிக்க அவ்வரு ளைத் தரிசித்து) அவ்வருளையும் சாற்று குருவுமாய் உள்ளபரையே தானென்று அப்பரையை அறிந்த இடத்து இது அதுவென்று தான காண்பானும், காட்சியுமாய் அறி ந்துவந்த) தற்றுதம்தா அறிவுநீங்கி அப்பராசத்தி நீக்க த்திலே தற்போதம் ஒழிந்து (ஆநந்தாநுபவம் பெற்று அதன்பின்னர்.)

ஒன்றுஆகா ஒன்றின் அழிவிலே இன்பமுதிதம் எ-து. (இங்ஙனம் கூறியவற்றுள்) ஒன்றும் தானாகாத ஒன்றா யிருந்த சிவத்தில் தான் இரண்டறக்கலந்து போதவாச னையும் இறந்திடத்தில் சுகாதீதம் (இச்சுகாதீதமே உண் மையில்லை என்று அறிந்தி) எ-று.

பரையோகத்தில் ஆன்மாவினது தற்சுதந்தர அறிவு கெடும் ஆகலின், "சுதந்தரம்போய்" என்றும், அபரா சத்தி நீக்கத்தில் போதம்இறந்து ஆநந்தாநுபவம் உண் டாம்ஆகலின், "சத்தியொழிவிலே போதம்போய்" என் றும், ஆன்மா சிவத்தோடு இரண்டறக் கலந்தஇடத்துப் போதவாசனை ஒழிதலானும் இவ்விடஞ் சுகாதீதம் ஆக லானும் "ஒன்றாகாவொன்றி னழிவிலே யின்பவதீதம்" என்றுங்கூறினர். இன்பாதீதம் என்றமையால் இன்ப ப்பேறு வருவிக்கப்பட்டது. தத்துவமுதலியன போக்

கப்போவன ஆகலின், போவெனபது நீங்கி என்று கூற ப்பட்டது.

இத்திருவெண்பாவால் உண்மைநிலை ஈதென்று அறிவித்தவாறுகாண்க. (௫)

இவ்வானந்தப்பேறு பெறும் ஆறு எங்ஙனம்? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

போதப் புரவி புருட னதிலேந்து
வீதிப் பவனி விதிசாகும் - போதப்
புரவியரு ளேறினாற் போக்குவர வற்ற
பரமசுக மாங்காணப் பா.

(இ-ள்.) போதம் புருடனபுரவி அதில ஐந்துவீதி விதிசுபவனிஆகும எ-று. போதமாகிய அரையன புருடனாகிய புரவிமேல ஏறிக்கொண்டு பஞ்சேந்திரிய வீதிகளில விடயங்களாகிய காட்சிகளைக்கண்டுகொண்டு சுழலவிதிசுபோலப பவனிசெலவதாகும.

போதம் புரவி அருள் ஏறினால போக்கு வரவு அற்ற பரமசுகம் ஆம அப்பாகாண எ-று. போதமாகிய புரவிமேல் அருளாகிய அரையன ஏறினால (அப்போது) போக்குவரவு அற்றுநின்ற மௌனானந்தம உண்டாம இதனை மாணாக்கனே நீ அறிதி எ-று.

போதம் புருடனோடுங்கூடிப் பஞ்சேந்திரியவழிச் சென்று விடயங்களைப்பற்றும, அங்ஙனம் பற்றுது அவ

ற்றைநீங்கி அப்போதத்தை உள்ளே அடக்கித் திருவரு
ளோடேவே இவ்வருள் அப்போதத்தைக் கீழ்ப்படுத்தித்
தானே மேலீடாய்ப் பிரகாசிக்கும். அப்போது ஆந
ந்தோதயம் உண்டாம் ஆகலின், அங்ஙனம் உவமைகூறி
னார். போதவிடயாநந்தம் பெறுதற்கு ஏதுவாயினது
புருடன். ஆகலின், இப்புருடனைப்புரவியாக்கினார். சொ
ரூபாநந்தம் பெறுதற்கு ஏதுவாய அருளைப் போதமுன
னிட்டுக்கொண்டு சேறலின், இப்போதத்தைப் புரவியா
க்கினார். இந்த நாட்டம்வைத்தால் அந்தநாட்ட மறந்
து சுழலும், அந்த நாட்டம்வைத்தால் இந்த நாட்டமற
ந்து அசைவற்றிருப்பதாங் காண்க. ஒருவன் அட்டாவ
தானம் செய்தல் முதலியனவும் இப்புருடனது வேகமெ
னக்கொள்க. இதற்கு உதாரணம். சிவப்பிரகாசம்.—
“ஐவகையா லுறுபயனை யுகாவருங் கால மதுபுருட
தத்துவமென் றறைந்திடுவ ரறிந்தோர்” என்றும், மற்
றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (௩)

அறிவும் ஆநந்தமும் பெறுதற்கு உபாயங்கூறினீர், இனித் துறவினது இலக்கணம் யாது? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

அவிந்தழுந்தி யாராய்ந் தகம்புறமாயத் தேடி
மறிந்தவனாய்த் தானாய் மயங்கிப் - பிறிந்து
சுகதுக்க மாய்ப்பதயிச் சுட்டுத் தொழில்யோய்ப்
பலைகெட் டதுதுறவப் பா.

(இ-ள்.) அகம் புறம் ஆய் ஆராய்ந்து தேடி அறிந்து அழுந்தி மறந்தவன் ஆய்த் தான ஆய் மயங்கிப் பிறிந்து சுகதுக்கம் ஆய்ப் பதறி எ-து. (தற்போதத்தால் விடயங்கள் எவ்விதத்தால் உண்டாம் என்று) உள்ளும் புறம்புமாய் விசாரித்துத் தேடியும், (அவ்விடயங்கள் இடைத்தகாலை அவற்றை ஞானேந்திரியங்களான்) அறிந்து (கன்மேந்திரியங்களால் பற்றி அந்தக்கரணங்களால் அவற்றுள்) அழுந்தியும், (அவ்விடயங்களைக்கேவலத்தில்) மறந்தவனும், (சகலத்தில் அவ்விடயங்களே) தானாய் மயங்கியும், (விடயங்கள் தன்னைப் பிறியாது நின்றவிடத்து அவற்றில்) சுகரூபியாய்ச் (சென்றுபற்றிப்) பதறியும் (அவை தனனைப்பிறிந்து நீங்கியவிடத்துத்) துக்கியாய்நின்று பதறியும்,

சுட்டுத் தொழில்போய்ப் பகை கெட்டது துறவு அப்பா எ-து. இங்ஙனம் மயங்கிநின்ற சுட்டுப்போதமும் கெட்டு அவ்விடயங்களாகிய உயிர்ப்பகையும் கெட்டதுவே துறவு (என்று அறிதி) மாணாக்கனே எ-று.

"அறிந்தழுந்தியென்றதனால்" பற்றி என்பது இடையே வருவிக்கப்பட்டது. துறவுகூறினமையால் விடயம் வருவிக்கப்பட்டது. அகத்துத் தேடியென்றது, அவ்விடயங்கிடைத்தற்கு உபாயம் நாடுதல். சுகங்கூறினமையால் விடயம் பிறியாதுநின்றவிடத்தென்பது வருவிக்கப்பட்டது. விடயம் பிறியாதபோது அதன்மேல்

விளைந்துசேறலாலும். பிரிந்துபோது சலம் பகைத்தலாலும், இருமைகளும் பொதுவாய "பரதி" என்றார். 'மயங்கிச் சுழல்வதாறல்' போதகத்தைத் தொழில் என்றார். இம்மைமறுமைகளிலும் உயிர்களுக்குத் துன்பந்தருவது ஆகலின், அவ்விடயங்களை "பகை" என்றார். (எ)

அறிவும் துறவும் இவை என்றறிவித்தீர், இனிச் சிவயோகமாவது யாது? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

நடந்ததெல்லா நீயே நடப்பழிய நின்ற
இடஞ்சிவநீ யென்றிருக்க வெண்ணில்-அடங்கி
மயக்கி மலமழுக்கு மாயையிது வாரா [ன்
அயர்ப்பருளா லாஞ்சிவயோ கம்.

(இ-ள்.) நடந்தது எல்லாம் நீயே நடப்பு அழிய நின்ற இடம் நீ சிவம் என்று இருக்க எண்ணில் அடங்கின மலம் மயக்கி அழுக்தும் எ-று. (கருவிகளை இது இது என்று அறிந்து) சென்றதெல்லாம் உன்தற்போதமேயாம். (ஆகலின், இது சிவயோகம் அன்று. அக்கருவிகளை அறிந்து) சென்றது ஒழிய நின்ற இடத்தை நீ சிவயோகம் என்று இருக்கக்கருதினை எனின், (அக்கருவிகள்) அடங்கின (உன்னை) ஆணவமலமயக்கித் தன் வயப்படுத்தும். (ஆகலின், அக்கருவிகள் ஒழியநின்ற இடம் சிவயோகம் அன்று. ஆயின், சிவயோகம் யாதினால் உண்டாம் எனின்)

மாயை அயர்ப்பு இரவாரா அருளால் சிவயோகம் ஆம் எ-று. (உன்னால் அறியப்படும் உருவிகள் எல்லாம) மாயை, (அகக்கருவிகள் ஒழிய நின்றவிடத்து) மறப்பாய நின்றது ஆணவமலம். ஆகலின், (அம்மாயையும்) இவ்வாணவமும் வாராத (சுத்தத்தினைக்கண்டோனாலும்) திருவருளால சிவயோகம உண்டாம் (என்றறிதி) எ-று.

இச்சகல கேவலங்கள் அற்றபோது சுத்தபோதம் அருதோ? இவற்றின்மேலும் போதம உளதென்று நீர்கூறியது என்னை? எனின், மேறகூறுகின்றார்.

அருளும் பரையு மருக்கன்மதி போன்ற
இரவுபக லற்ற விடத்தே - பரமநிலை
சத்திக் கழற்றியிலே சச்சிதா னந்தமய
சுத்தநிலை நீயற்ற து.

(இ-ள்.) அருக்கனமதிபோன்ற அருளும்பரையும் பகல்இரவு அற்றஇடத்தே பரமநிலை எ-று. அருக்கனு மதியும்போன்ற அருளும் பரையும் ஆகிய பகலும் இரவும் அற்றவிடத்தே பரமானந்தானுபவநிலையாம்.

சத்திக்கழற்றியிலே சச்சிதானந்தமய சுத்தநிலைநீ அற்றது எ-று. (அப்பரமானந்தானுபவமாகிய அநுபவ) சத்தினீக்கத்தில சச்சிதானந்த வடிவாயிருந்த சிவமாகிய சுத்தநிலை (இச்சுத்தநிலையே) உனதறபோதம் (சிறிதாக தோனறாது) அற்றநிலை (என்றறிதி) எ-று.

அருள் ஆன்மாவிற்குப் புலப்பட்டுத் தோற்றலானும், அப்பனாயிருந் தடிப்பாகலானும், அவ்வருளை அருக்க னென்றும், அவ்வருளைக் கட்டுநீப்பதாயநாகலானும், இப் பனை ஆன்மாவிற்குத் தோற்றுமல் தோற்றலானும், இப் பனையை மதியென்றும், பகலிரவுகளைப் பகுத்துத் தோற் றுதல்போல அருளும் பனையும் ஆன்மாவிற்கு அநுபவ மாயத் தோற்றலான் "பகலிரவென்று" கூறினார். பிர காசம் உட்டணம் சோபம் என்னும் இம்மூன்று குணத் தையும் உடைய சூரியனைப்போல அருள்பனை ஆநந்த மென்றும் இம்மூன்றிலக்கணத்தையும் உடையது சிவ மாகலின், "சச்சிதாநந்தமய சுகத்திலே" என்றார். ஆந ந்தம் அனைத்தும் ஆன்மாவால் அநுபவங்கூறப்படும். அவ் வாநந்தாதீதத்துக்கு அநுபவங் கூறப்படாது. ஆகலின், "சத்தசங்கொலீப் பிறந்து" என்றார். (௯)

இனிப் பஞ்சமலங்களும் அறுநெறி எங்ஙனம்? எனி ன், மேற்கூறுகின்றார்.

தாமருந்தல் போலத் தமைச்சிவனுக் கூணாக்
கித், தாமருளா லுண்டுபனை தாமாகித் – தாம
ழிய, அஞ்செழுத்தா லாசித் தடியாகக் கடிமை
செயின், பஞ்சமலக் கொத்தறும்ப பார்.

(இ-ள்.) தாம் அருந்தல்போலத் தமைச் சிவனுக்கு ஊண் ஆக்கித் தாம் அருளால் உண்டு பனை தாம் ஆகித் தாம் அழிய எ-று. (தமக்கு ஊணாயிருந்த அணுதிகளை)

தாமருந்தல்போல, (சறபோதஞ் செய்யாதாகினறு) தம்மைச்சிவனுக்கு ஊணும் உணணக்கொடுத்தது, (பஞ்சவிடயங்கள் வாதடுப்பினும் அவற்றைத் தறபோதத்தால சென்றுபற்றி அவற்றில்அழுந்தாமல அருளை முன்னிட்டுக்கொண்டு அவ்வருள்தரவாங்கி உணகினறோம் எனனும் ஞாபகமறவாமல்) அவ்வருளால வாங்கி உண்டு, (இங்ஙனம் அவ்வருளால் அறிகின்றோம் எனனும் போதமுஞ் சுருங்கி) பனையேதாமாகி (தறசுதந்தர அறிவு கெட்டுப் பின்னர் ஆநந்தாநுபவத்தில) தாமழியவே.

பஞ்சமலக் கொத்தஅறும் அஞ்செழுத்தால் அர்ச்சித்து அடியார்க்கு அடிமைசெயின் அபபா எ-று. ஆணவம் மாயை காமியம் திரோதை மாமாயை என்னும பஞ்சமலக்கூட்டங்களும் அறும் (அங்ஙன மிட்டைகூடி இப்பஞ்சமலஙகளை நீக்ககூடாதாயின) சிவம்முனறு கவிதிப்படி உச்சரிப்பதாய பஞ்சாக்கரத்தால் சிவனது திருவடியை அருச்சனைபண்ணி, (அத்திருவடியை அடைந்த) மெய்யடியார்க்கு அடிமைபூண்டு பணிவிடை செய்யின், (முறகூறிய அநுபவஙகள எல்லாங் கைகூடும் பஞ்சமலங்களும் அறும் என்று) மாணாக்கனே (நீ அறிதி) எ-று.

தமதுடல் அருந்தும் ஊண் அவ்வுடலுக் குண்ணீக் கொடுத்து நிற்கவே அதனை, அவ்வுடல சிறுகச் சிறுக உண்டு தான்பருத்தல்போல, தற்சேட்டை அற்றுத் தம்

[illegible] சிவரூப[illegible] [illegible]. அதா[illegible]
[illegible] [illegible]மையாய் [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible]சத்தியை[illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]தாகும்போதும
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]பாதகத்தை முனை
[illegible], [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] ஆயருளை [illegible]
[illegible] [illegible] ஆணவசக்தி[illegible]
[illegible] [illegible] அவருளால் உண்டாய
[illegible] [illegible] [illegible]கவேண்டும். ஆகலின்,
[illegible] [illegible]. [illegible] மலங்களை நீக்
[illegible] [illegible] சமமச் செய்துற்ற [illegible]
[illegible], முன்னை [illegible]மாயத் தோன்றிய வி-
[illegible] [illegible]ணாமம். ஆகலின், அதனை
[illegible] [illegible] நீக்கும். அதன்மே
[illegible], இருவினைப்பயன்களும் சமமாயத்
தோன்றும். இவை சமமாயத்தோன்றவே இவ்விருவி
னைப்பயன்கட்கீடாய்ச் சிவன் சுத்தமாயையில் நின்று
செய்யும் [illegible]கிருத்தியங்களும், அசுத்தமாயையும்
நீவரும். அவன் அவள் அது எனும் முன்னிலைச்சுட்
டொழிந்து, இவ்விருவினைப்பயன்களைத் தருவது அரு
ளென்றறிந்து, அவ்வருளின் மறைந்து நின்று, இவ்விரு
வினைப்பயன்களையும் அவ்வருளால் தானுணர்தலால்
[illegible]நீங்கும். இங்ஙனம் நீங்கவே ப[illegible]யோகம்

ணாகூடாம், இப்பனையோகத்தால் இவ்வுடம்பும் தாம் அன்றென்று நீங்கவரும். இவ்வுடம்பு நீங்கவே மாயை நீங்கும். ஆநந்தாநுபவத்தில் தற்போசுமலகம். இத்தற்போதங்கெடவே இப்போதத்திறத்த தான அல்லாத உடம்பைத் தானென்றும், தனதல்லாதபோகத்தைத் தனதென்றும் மாறுபாடாயக் கருதப் பண்ணிநின்ற ஆணவங்கெடும். ஆகலின், 'தாமழிப்பஞ்சமலக்கொத்தறும்' என்றார். இங்ஙனங்கூறியவாறு நிட்டைகளால் பஞ்சமலங்களையும் நீக்கக்கூடாதவர் நகாரமாகிய திரோதையையும் மகாரமாகிய மலத்தையையும் பின்னிட்டு, சிகாரமாகிய சிவத்தையும் வகாரமாகிய அருளையும் முன்னிட்டு, யகாரமாகிய தான் நகார மகாரமாகிய பாசத்திறகும், சிகார வகாரமாகிய பதிக்கும் நடுநின்று, வகாரமாகிய அருளைக்கூடி சிகாரமாகிய சிவானுபவத்தில் வகாரமாகிய அருளுங் கழலாது, யகாரமாகிய தற்போதங்கழல. இங்ஙனம் அவ்வருளே நாவாகச்செபியாமற் செபித்து, சிகாரமாகிய சிவத்தில் அதீதப்படுவது பஞ்சாக்கர தரிசனம். இங்ஙனம் பஞ்சாக்கரதரிசனமும் பண்ணி, மெய்யடியார்கருப் பணிவிடைசெய்யின், முற்கூறிய நிட்டைகளும் கைகூடிப் பஞ்சமலங்களு மறும். ஆகலின், "அஞ்செழுத்தாலர்ச்சித் தடியார்க்கடிமை செயின், பஞ்சமலக் கொத்தறும்" என்றார். இங்ஙனம் பஞ்சாக்கரதரிசனம் பண்ணுதல் சிவனுக் கருச்சனையாகலின், "அஞ்செழுத்தாலர்ச்சித்து" என்றார். (௪0)

சேவ[illegible] அருளி [illegible] த [illegible] தனை அடியேனை பெ
றவ [illegible] எங்ஙன் [illegible] மாதைகளை [illegible]
மேல் அருளி செய்பரனா [illegible]

கருவியுதிப்ப பிறசகல கேவலமறைந்த காட்டி
அருளுதிப்பு மங்கநுபோலாகி - இரவுபகல்
தாககாத சுககத தலத்துநாம வையாகக்
ஆககா தெமககுப பரம.

(இ-ா) [illegible] உதிப்பின சகல கேவலத்தைகக காட்டி [illegible] அகப்பால் [illegible]. கரு
வி [illegible] பப [illegible] கூடியின [illegible] (உனது
றிவின [illegible] வந்த [illegible] சகலமென்றும், மய
ககம [illegible] கேவலமென்றும் உனக்கறிவித்து)
சகல [illegible] உளளபடி)
அறிவித்த, [illegible] றனம உனனை அறிவித்த பின்னாததோ
னறும) திருவருள் தரிசனத்திலும (இவவருளைச் சகல
மென்றும இது சுழன்றதோன்றும பலாயோககதை
க் கேவலமென்றும கூறிய சகல கேவலங்களைப்போ
ல (உனககநுபவமாய) தரிசிப்பித்து (பின்னா.)

பகலிரவு தாககாத சுத்தத்தலத்து உனைநாம வைக்
க எமககுப்பரம ஆககாதே எ-று. (அச்சகல கேவலங்
களும இச்சகல கேவலங்களுமஆகிய) பகலிரவுகளும
தாககாதநின்ற (சுகாதீதமாகிய) சுத்தநிலையிடத்து உன
னை நாம்கொண்டுசென்றுவைக்க எமக்குப்பரம். (ஏனைகே.

றிய இருவகைச் சகலகேவலங்களிலும் உன சாரபோத ஞானத்தை முனைவிட்டு) உனையாகலாது (எம்மைமுனைவர் — இக கொண்டு செய்வது உனக்குப் பரம. இதனை நு சென றியேன் உனக்கு அச்சத்திலே வருமெனவு) சீ (அறிதி) எ-று.

ஆனமபோதமெந்நிட்டிலும் எதிரிட்டுறவிடத்து மேதா னாறும சகல கேவலங்களைப்போல, இவை நீக்கித் தன னை அறிந்து அடித்தல் சோனாறும திருவருளையும பரா மையயும எதிராயும எதிரிட்டும் தரிசித்தலினை, "ஆகக அபோவாசங்" என்றார். எமக்குப்பரம. என்றமையால உனக்குப பரம என்றது வருவிக்கப்பட்டது. ஞான சாரியா மாணாக்கனுக்கு உபதேசிக்குங்கால தமமைச் சிவமாகக் கூறவேண்டும். ஆகலின், எமக்குப "பரம" என்றார்.

கருப்ப நிலத்தைக் கறண்டுதிரி வார்கருச
சருக்கரையே வாயிற் சனித்தாங் - கிருந்திவிடும
எந்தலைமை யென்பிரா னினர்வாக் கென்னவே
தந்தலைமை மாண்ட தலம்.

(இ-ள்.) கருப்பநிலத்தைக் கறண்டு திரிவார்க்குச் ச ருக்கரையே வாயில சனித்தாங்கு இருந்திவிடும் எ-து. (சுவையைவிரும்பிக் கருமபறுத்தொழிந்த) அக்கருப்ப நிலத்தை (தமதுபற்கொடு) கறண்டுகொண்டு திரிவோ ர்க்கு (தெய்வகதியாய்) சருக்கரை தானேவாரது அவர

[illegible]லாயில் தோன்றிய முறைபோல, வீட்டினையத்தை
விரும்பித் தற்போதத்தைக்கொண்டு சரியாதிகளைச்செ
ய்வோர் இந்நூல் கூறிய முறைப்படி சரியாதிகளை விட்
டொழிந்து, தற்போதத்தையொழிந்து அருட்போதத்தைக்
கைக்கொள்வர் எனின், இவ்வருட்போதமே
[illegible] அருளும். ஆக
[illegible])

[illegible] தம
[illegible]
[illegible] அறி
[illegible]
[illegible] கருதிச்
[illegible] உம
[illegible] இடம் என்று அறிந்து நீரும்
[illegible] நூல் நெறிப்படியே செய்யீர்) என்று.

சரியாதிகளைவிட்டு இந்நூல் நெறிச்சென்றால் போத
ம் ஒழியும், இப்போதம் ஒழியில் ஆனந்தந்தானே தோ
ன்றும். ஆகலின், "கருப்ப நிலத்தைக் கடந்து திரிவா
ரகத்துச், சருக்கரையே வாயிற் கனிந்தாங்கு" என்றுவ
மை கூறினார். உத்தமை என்பது தத்தமை என்று

முனைவிசேடத்தனை தமிழ் மறை. பனுவல் கேள்வியும் விடுத்து இந்நூல்கெளிதன் நூற்கேட்க முன்பகைவிடக் கூமென்பதாம்.

போதபூரணனென்றும் திருநிலைமையாமுதலிவே ழுதிய பொய்யாமொழியின் ஆகாசவுணர்விருக்கையும் துறவு நிலையம், வெய்யாசுநிலையம், சுத்தநிலையம், பஞ்சமலம் அறுசமய பஞ்சாக்கரநிலையும், முத்திநிலையும். இந்நூல் மெய்த்திசனைத்தாகச் வீட்டினையாம் சிலைகடைக்கு மொன்றுமை முடிபுகளையும் அறிவிக்குமாறு காண்க. (௧௨)

கண்மணியினுள்ளாய நீழல் கலந்தாற்போல,
உண்மையைநீ யுணர்வுடன் சேர்ந்துணர்ந்து —
துணைவனைநேரே, பாரத்திருந்த சித்திரம்போற
பார்த்துநாமபார்வித்த. தோத்திரஞ்செய்யா
பயிறவாச்சொல.

இத்திருவெண்பாவின் கருத்தும் இந்நூலினைக் கண்டுகொள்ளும் நெறியினது நலலறிவுளாகத்தாமே விளங்கும் என்க கொள்க.

தமரபுரி யாறுமுகன் குரோனையென் னுள்ளத்
தமரவிருந் திந்நூற் கருத்தும்—இமையமற
கட்டினை பொலாக கடையேனைச் சிவீட்டில்
நட்டினன் பேரருளி னுல், (௪௩)

[illegible]

[illegible]

[illegible]

பொருளிலு மேகத்தி லறுபான் மூன்று
புகழ்ச்சத்தி பதியொழிவி லிருபத் தெட்டு
சதியாகங் கருமஞ் சரியைதக் கழாறி
சருதமுப்பான பதினாறு பதினொ லாறும்
துதிவிரத்தி விளக்கந் தூறவவத்தைதத் தனமை
தொகைபதின மூன்றிருபத் தைந்தா றேழாகும்
மதிதருவா தனமான்மார் தன்மை நிலையியல்பு [ஈவ.
மூழங்கு மோன்பான் பதினமூன்றாய் வகுக்கும் பா

பொறபுறுசற போரூர்ப பொலிநத சிதமபரத்தை
விறபொலியும வேலா வியனருளால்—தறபோ
தொழிவிலுற மாநநதத் துள்ளொடுஙகச் செய்த
ஒழிவிலொடுக கததுணைமுற றம். (கஎ)

நிலையியலபு முற்றிற்று.

ஆ. அதிகாரம் ௧0-இ, திருவெணபா - ௨௫௩.

ஒழிவிலொடுக்கவுரை முற்றிற்று.

முற்றும்.

திருச்சிறறமபலம்.

மகாமகோபாத்யாய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்
அடையாறு, சென்னை-20.